

Školní vzdělávací program

PEDAGOGICKÉ LYCEUM

pro obor vzdělání

78-42-M/03 Pedagogické lyceum

Gymnázium, Střední pedagogická škola, Obchodní akademie a Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky Znojmo, příspěvková organizace

Obsah

Kapitola 1	3
Úvodní identifikační údaje.....	4
Kapitola 2	5
Uplatnění absolventa v praxi	6
Kapitola 3	10
Celkové pojetí vzdělávání.....	11
Kapitola 4	35
Učební plán	36
Kapitola 5	40
Přehled rozpracování obsahu vzdělávání v RVP do ŠVP.....	41
Kapitola 6	43
Český jazyk a literatura.....	44
Anglický jazyk	58
Německý jazyk 1	69
Německý jazyk 2	81
Základy společenských věd	93
Dějepis	102
Zeměpis.....	109
Fyzika.....	113
Chemie	119
Biologie.....	126
Matematika	138
Tělesná výchova	144
Tělesná výchova – specializace	144
Výtvarná výchova	162
Výtvarná výchova – specializace.....	167
Hudební výchova	177
Hudební výchova – specializace.....	177
Dramatická výchova	193
Dramatická výchova – specializace	198
Informační a komunikační technologie	206
Pedagogika.....	212
Psychologie.....	218
Kapitola 7	223
Kapitola 8	227
Kapitola 9	230
Jazyk anglický – volitelný	231
Biologie – volitelná.....	234
Dějepis – volitelný	259
Informační a komunikační technologie – volitelný	262
Matematika – volitelná	267
Německý jazyk - volitelný	272
Pedagogika – volitelná.....	275
Psychologie – volitelná.....	278
Základy společenských věd – volitelný	281

Kapitola 1

Identifikační údaje

Úvodní identifikační údaje

1.1 Název a adresa školy, zřizovatel

Název školy: Gymnázium, Střední pedagogická škola, Obchodní akademie a Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky, Znojmo, příspěvková organizace

Adresa: Pontassievska 3, 669 02 Znojmo

Zřizovatel: Jihomoravský kraj, Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno

1.2 Název školního vzdělávacího programu Pedagogické lyceum

1.3 Kód a název oboru vzdělání

Kmenový obor vzdělání: 78-42-M/03 Pedagogické lyceum

1.4 Stupeň poskytovaného vzdělání Střední vzdělání s maturitní zkouškou

1.5 Délka vzdělávání 4 roky

1.6 Forma vzdělávání denní

1.7 Platnost dokumentu

Platnost dokumentu od: 1. 9. 2023 počínaje 1. ročníkem

Ředitel školy: Mgr. Pavel Kolář

Podpis ředitele: Razítko školy:

Kapitola 2

Profil absolventa

Uplatnění absolventa v praxi

Absolvent je připraven k dalšímu vzdělávání na vysokých a vyšších odborných školách, zejména v oborech pedagogika, psychologie, sociální pedagogika a sociální práce, nebo v oborech připravujících učitele a vychovatele a v oborech studované specializace.

Absolvent se uplatní, v souladu se zákonem č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících, jako pedagog volného času, který vykonává komplexní přímou pedagogickou činnost v zájmovém vzdělávání ve školách a školských zařízeních pro zájmové vzdělávání dětí, nebo jako asistent pedagoga. Osvojené klíčové kompetence spolu s odborným vzděláním mu umožní uplatnit se v různých organizacích a institucích zaměřených na volný čas dětí, popřípadě i dospělých

2.1. Očekávané kompetence absolventa

Klíčové kompetence

Kompetence k učení

Absolvent je připraven:

- získat vědomosti a dovednosti, které mu umožní snadněji se rozhodovat o další vzdělávací cestě a lépe se adaptovat na podmínky vysokoškolského studia zejména na fakultách připravujících učitele
- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim
- uplatňovat různé způsoby práce s textem a efektivně vyhledávat a zpracovávat informace
- rozvíjet a prohlubovat klíčové dovednosti potřebné pro své další úspěšné studium a práci s informačními zdroji
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy a pořizovat si poznámky

Kompetence k řešení problémů

Absolvent je připraven:

- osvojit si principy a strategie řešení problémů (zejména interpersonálních a situací z nich vyplývajících)
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace
- volit prostředky a způsoby (pomůcky, literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit
- spolupracovat při řešení problému s jinými lidmi (týmové řešení)

Komunikativní kompetence

Absolvent je připraven:

- zdokonalit své komunikativní dovednosti
- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě jazykově přehledně a správně
- účastnit se aktivně diskuzí, zpracovávat administrativní písemnosti, dokumenty, texty
- zaznamenávat písemně podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů jiných lidí
- osvojit si znalosti alespoň dvou cizích jazyků na úrovni běžné hovorové komunikace
- získat znalost českého jazyka a dovednost kultivovaného užívání ve všech komunikativních situacích včetně vyjadřování o odborné problematice

Personální a sociální kompetence

Absolvent je připraven:

- posuzovat reálně své fyzické a duševní možnosti, odhadovat důsledky svého jednání a chování v různých situacích
- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností, zájmové a pracovní orientace a životních podmínek
- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí, přijímat radu i kritiku
- ověřovat si získané poznatky, kriticky zvažovat názory, postoje a jednání jiných lidí, mít odpovědný vztah ke svému zdraví, pečovat o svůj fyzický i duševní rozvoj, být si vědom důsledků nezdravého životního stylu a závislosti
- adaptovat se na měnící se životní a pracovní podmínky a podle svých schopností a možností je pozitivně ovlivňovat, být připraveni řešit své sociální i ekonomické záležitosti, být finančně gramotní
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností;
- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly
- podněcovat práci týmu vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů, nezaujatě zvažovat návrhy druhých
- přispívat k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a k předcházení osobním konfliktům, nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Absolvent je připraven:

- upevnit si a prohloubit žádoucí postoje k osobním i nadosobním hodnotám, aby rozvinul své morální cítění, upevnil své právní a občanské vědomí
- pochopit principy fungování demokratické společnosti a ekonomických vztahů
- být vybaven základními návyky chování občana demokratické a multikulturní společnosti, schopnostmi vytvářet si vlastní filozofické a filozoficko-etické názory jako základ pro orientaci při posuzování a hodnocení jevů lidského a občanského života
- dodržovat zákony, respektovat práva a osobnost druhých lidí, vystupovat proti nesnášenlivosti, xenofobii a diskriminaci
- uvědomovat si vlastní kulturní, národní a osobnostní identitu, přistupovat s aktivní tolerancí k identitě druhých
- chápat význam životního prostředí pro člověka, uznávat hodnotu života, uvědomovat si odpovědnost za vlastní život a spoluzodpovědnost při ochraně života a zdraví ostatních
- uznávat tradice a hodnoty svého národa, podporovat hodnoty místní, národní, evropské i světové kultury

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Absolvent je připraven:

- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti, a tedy i vzdělávání; uvědomovat si význam celoživotního učení a přizpůsobovat se měnícím se pracovním podmínkám
- mít přehled o možnostech uplatnění na trhu práce v daném oboru; cílevědomě a zodpovědně rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze
- mít reálnou představu o pracovních, platových a jiných podmínkách v oboru a o požadavcích zaměstnavatelů na pracovníky a umět je srovnávat se svými představami a předpoklady
- umět získávat a vyhodnocovat informace o pracovních i vzdělávacích příležitostech, využívat poradenských a zprostředkovatelských služeb jak z oblasti světa práce, tak vzdělávání
- vhodně komunikovat s potenciálními zaměstnavateli, prezentovat svůj odborný potenciál a své profesní cíle
- znát obecná práva a povinnosti zaměstnavatelů a pracovníků

- dokázat vyhledávat a posuzovat příležitosti k práci v souladu s realitou tržního prostředí, svými předpoklady a dalšími možnostmi

Matematické kompetence

Absolvent je připraven:

- získat a aplikovat matematické vědomosti a dovednosti odpovídající požadavkům pro 3. vzdělávací úroveň, které jsou potřebné v běžném životě i pro výkon profese
- při řešení úloh správně používat a převádět běžné jednotky, provádět reálný odhad výsledku, pochopit roli induktivních a deduktivních postupů a osvojit si tak principy vědeckého myšlení
- používat pojmy kvantifikujícího charakteru, číst a vytvářet různé formy grafického znázornění (tabulky, diagramy, grafy, schémata)

Digitální kompetence

Absolvent je připraven:

- rozvinout a prohloubit své dovednosti orientovat se v různých informačních zdrojích nesených na různých médiích (tištěných, elektronických, audiovizuálních)
- pracovat s osobním počítačem, s běžným základním a aplikačním programovým vybavením
- komunikovat elektronickou poštou, využívat celosvětové sítě Internet
- posuzovat rozdílnou věrohodnost různých informačních zdrojů a kriticky přistupovat k získaným informacím, být mediálně gramotný

2.1.Odborné kompetence

Osvojit si základní vědomosti a dovednosti potřebné pro studium pedagogických a sociálních oborů, být motivován pro práci s dětmi i dospělými, zejména ve školství

Absolvent je připraven:

- pochopit význam pedagogiky jako vědy, orientovat se v základních pedagogických pojmech a vztazích mezi nimi a pedagogických disciplínách
- mít přehled o vzdělávacím systému v ČR, cílech a principech a nástrojích vzdělávací politiky
- mít vhled do pedagogické profese, mít základní představu o metodách výzkumné práce v oblasti pedagogiky a prohloubit tak své dovednosti potřebné pro další studium
- osvojit si základní vědomosti a dovednosti z psychologie, získat základní orientaci ve struktuře lidské osobnosti
- mít hlubší vědomosti a dovednosti v předmětu své specializace
- osvojit si základní metody vědecké práce, dovednosti a návyky potřebné pro vysokoškolské studium

Dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci

- chápat bezpečnost práce jako nedílnou součást péče o zdraví, znal a dodržoval zásady a předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence
- osvojit si zásady a návyky bezpečné a zdraví neohrožující pracovní činnosti včetně zásad ochrany zdraví při práci s multimediálními učebními pomůckami, rozpoznal možnost nebezpečí úrazu nebo ohrožení zdraví
- znát systém péče státu o zdraví pracovníků (včetně preventivní péče), umět uplatňovat nároky na ochranu zdraví při práci a nároky vzniklé úrazem nebo poškozením zdraví v souvislosti s vykonáváním práce.
- být vybaven vědomostmi a dovednostmi o zásadách poskytování první pomoci při náhlém onemocnění nebo úrazu a dokázal první pomoc sám poskytnout
- být připraven vést děti k péči o zdraví a k bezpečnému chování, k dovednosti vyhledat nebo poskytnout první pomoc.

Jednat ekonomicky a v souladu se strategií trvale udržitelného rozvoje

- znát význam, účel a užitečnost vykonávané práce, její finanční, popř. společenské ohodnocení
- chápat kvalitu vykonávané práce jako významný nástroj prestiže a konkurenceschopnosti organizace i jako nástroj hodnocení a oceňování pracovníků
- zvažoval při plánování a posuzování určité činnosti (v pracovním procesu i v běžném životě) možné náklady, vliv na životní prostředí, sociální dopady
- efektivně hospodařit se svými finančními prostředky
- nakládat s vybavením školy nebo školského zařízení, s didaktickými pomůckami, s materiály, energiemi, odpady, vodou a jinými látkami ekonomicky a s ohledem na životní prostředí
- vést děti k ekonomickému a ekologickému chování.

Osvojit si základní vědomosti a dovednosti potřebné pro terciární studium, zejména pedagogických a sociálních oborů, být připraven vykonávat činnost pedagoga volného času nebo asistenta pedagoga, tzn. aby absolventi:

- pochopili význam pedagogiky jako vědy a lépe porozuměli cílům a strategiím ve vzdělávání dětí i dospělých;
- orientovali se v pedagogických disciplínách a v dalších oborech relevantních pro pedagogickou činnost, rozuměli pedagogické terminologii;
- měli přehled o vzdělávacím systému v ČR, cílech, principech a nástrojích vzdělávací politiky;
- dovedli vyhledávat a analyzovat informace vztahující se k moderním pedagogickým trendům a ke společenským požadavkům na výchovu a vzdělávání;
- měli přehled o úkolech a činnosti školských zařízení pro zájmové vzdělávání;
- osvojili si základní vědomosti a dovednosti z psychologie, uvědomovali si její přínos pro poznání člověka i společnosti a pro výchovně-vzdělávací činnost s dětmi;
- dovedli využívat poznatky a dovednosti z pedagogiky, zejména pedagogiky volného času, a z psychologie při práci s dětmi ve volném čase a při poskytování pedagogické podpory dětem se speciálními vzdělávacími potřebami a dětem nadaným;
- uměli připravovat, realizovat a vyhodnocovat různé aktivity pro volnočasovou a zájmovou činnost dětí;
- získali hlubší vědomosti a dovednosti v předmětu své specializace a uměli je používat pro podporu aktivního využívání volného času a zájmové orientace dětí;
- osvojili si zásady spolupráce s dalšími pedagogickými pracovníky a s jinými odborníky nebo institucemi (kulturními, zájmovými atp.);
- osvojili si základní metody vědecké práce a dovednosti a návyky potřebné pro terciární studium včetně řízení vlastní učební činnosti.

2.2.Způsob ukončení vzdělávání

Vzdělávání je ukončeno maturitní zkouškou, která je organizována v souladu s příslušnými právními předpisy.

2.3.Stupeň dosaženého vzdělání

Žák získává střední vzdělání s maturitní zkouškou s kvalifikační úrovní EQF 4

2.4.Potvrzení dosaženého vzdělání

Dokladem o dosažení středního vzdělání s maturitní zkouškou je vysvědčení o maturitní zkoušce.

Kapitola 3

Charakteristika vzdelávaciho programu

Celkové pojetí vzdělávání

Celkové pojetí oboru je v souladu se základními principy výchovy a vzdělávání. Záměrem výuky je podchytit a prohloubit zájem žáků o studium učitelských oborů a vybavit žáky nejen potřebnými vědomostmi a s nimi souvisejícími dovednostmi, ale i dovednostmi, technikami a návyky potřebnými pro jejich úspěšné další studium. Škola usiluje o zkvalitnění přípravy žáků ke studiu na vysokých, popř. vyšších odborných školách příslušného zaměření. Obsah výchovy a vzdělávání je v souladu s rámcovým vzdělávacím programem pro daný obor vzdělání a je založen na širším všeobecně-vzdělávacím základu odpovídajícím požadavkům na danou úroveň všeobecného vzdělání, ale i s prohloubenou výukou některých všeobecně-vzdělávacích předmětů, zejména výchov, humanitních a jazykových předmětů. Nedílnou součástí obsahu jsou i základy odborného vzdělávání, které se vzhledem k předpokládanému zaměření vysokoškolského studia opírají především o předmět pedagogika a psychologie.

Do vzdělávacího programu je zařazena dlouhodobá **ročníková práce** na zvolené téma ve vybraném vyučovacím předmětu, kterou žáci obhajují ve třetím ročníku.

Vyučovací předměty jsou koncipovány ve dvou rovinách – jednu tvoří učivo povinné pro všechny žáky, druhá menší část, je tvořena učivem předmětů volitelných. Širší vzdělávací nabídka vytvořená zařazením volitelných předmětů vytváří lepší předpoklady pro profesní rozhodování žáků a také prohlubuje jejich přípravu směrem ke zvolenému oboru dalšího studia. Pojetí vzdělávacího programu je zaměřeno na rozvoj myšlenkových operací, konvergentní a divergentní myšlení, principy a strategie řešení problémů atd. Dále klade důraz na získání a prohloubení vybraných dovedností (např. práce s informacemi, dovedností potřebných k funkční komunikaci, dovedností potřebných k zefektivnění dalšího studia. Záměrem programu je i ovlivnit postoje a hodnotovou orientaci žáků (např. utváření adekvátního sebevědomí, sebehodnocení, sebepojetí, rozvoj mravního, právního a občanského vědomí). Žáci si během studia osvojují také metody moderního řízení týmové práce a sociální kooperace.

Realizace praktického vyučování

Praktická cvičení a odborná praxe navazují na obsah předmětu Pedagogika a Psychologie. Cílem je podložit teoretické vzdělávání poznáním skutečné reality vzdělávacích zařízení z pozice zájemce o studium učitelství a jiných pedagogických oborů. Realizace praktických cvičení a odborné praxe směřuje k tomu, aby žák poznal podmínky, prostředí a specifika pedagogické činnosti ve školách různých stupňů i v různých předškolních a mimoškolních zařízeních, aby si uvědomoval věkové zvláštnosti dětí a žáků, prohloubil si dovednost pozorovat, analyzovat a hodnotit jevy. Odborná praxe rozvíjí komunikativní kompetence, kompetence k týmové práci, kompetence k učení, kompetence k řešení problémů. Obsah odborné praxe tvoří následky a pozorování práce pedagogů, seznámení se se vzdělávacím programem dané instituce a podmínkami jeho realizace (např. pomoc pedagogům při vzdělávacích činnostech). Část praxe může žák vykonat v organizacích nebo zařízeních odpovídajících odbornému zaměření žáka, např. volnočasová zařízení, sociální zařízení a organizace, ale většina praxe se uskutečňuje ve školách a školských zařízeních.

Žák vykoná odbornou praxi ve 3. a 4. ročníku v celkovém rozsahu 4 týdny. Žáci si vedou pedagogický deník, do kterého zachycují průběh každého dne své pedagogické praxe. Poznatky doplňují odborné exkurze, které organizuje škola. Hodnocení odborné praxe je součástí klasifikace v předmětu Pedagogika.

3.1. Výchovné a vzdělávací strategie ve vztahu k oboru vzdělání

Škola při poskytování vzdělání usiluje o naplnění cílů všeobecného vzdělávání. Vyučující využívají při výuce rozmanitých metod a forem práce, které u žáků systematicky utvářejí a podporují rozvoj klíčových a odborných kompetencí. Vědomosti, intelektové dovednosti,

postoje a hodnotové orientace jsou nutné pro plnohodnotný život každého jedince v současném světě, jsou využitelné v každém oboru, jsou důležité také pro celoživotní učení. Škola cílevědomou podporou rozvoje těchto kvalit osobnosti přispívá k lepšímu uplatnění absolventů. Vzdělávací strategie se liší v souvislosti s charakterem vyučovacího předmětu. V teoretickém vyučování v souvislosti s osvojenými vědomostmi je dáвана přednost problémovým a přiměřeným empirickým metodám, které rozvíjejí aktivitu, samostatnost a tvořivost žáků. Klasické metody jsou doplňovány použitím nových didaktických pomůcek a moderní technikou (PC, dataprojektory, vizualizéry ...). V rámci teoretických předmětů se žáci také účastní exkurzí, besed, sportovních kurzů, filmových či divadelních představení. V odborné složce vzdělávání se využívají praktická cvičení, řešení modelových situací a jejich rozbor. Konkrétní vzdělávací strategie jsou rozpracovány na úrovni jednotlivých vyučovacích předmětů.

3.2. Začlenění průřezových témat

Povinnou složkou vzdělávání žáků jsou čtyři průřezová témata, která procházejí napříč všemi vzdělávacími oblastmi, propojují a doplňují vzdělávací obsahy jednotlivých předmětů. Reflektují aktuální problémy současného světa a jejich realizace probíhá prostřednictvím mnoha činností ve výuce jednotlivých předmětů včetně praktického vyučování, žákovských projektů, kurzů, besed, exkurzí, soutěží aj. Průřezová témata jsou začleněna jako součást jednotlivých předmětů a přispívají ke komplexnosti vzdělávání žáků. Jsou důležitým formativním prvkem a podílejí se na utváření a rozvíjení klíčových i odborných kompetencí (komunikativní kompetence, personální a sociální kompetence, kompetence k řešení problémů a k práci s informacemi ...).

PT 1 Občan v demokratické společnosti

Výchova k demokratickému občanství se zaměřuje na vytváření a upevňování postojů a hodnotové orientace žáků, které jsou potřebné pro fungování a zdokonalování demokratické společnosti, pro občanskou gramotnost žáků a pro budování normativní stránky odpovědného aktivního občana.

Obsah tématu rozdělený do následujících obsahových celků:

- Osobnost a její rozvoj
- Komunikace, vyjednávání, řešení konfliktů
- Společnost, jednatelce a společenské skupiny, kultura, náboženství
- Historický vývoj (především 19. a 20. století)
- Stát, politický systém, politika, soudobý svět
- Masová média
- Morálka, svoboda, odpovědnost, tolerance, solidarita
- Potřebné právní minimum pro soukromý a občanský život

Realizace PT 1:

- ve všech vyučovacích předmětech promyšlená a prováděná etická výchova vedoucí k humanitě, lásce k lidem, soucítění, přátelství, pomoci, odpovědnosti
- ve všech předmětech je realizováno prosociální chování prostřednictvím výukových strategií (pozitivní motivace, prožitek žákova úspěchu)
- vytváření demokratického klimatu školy pomocí dobrých přátelských vztahů mezi učiteli a žáky a žáky navzájem
- zapojení žáků do aktivit vztahujících se k poznání demokracie v praxi, seznámení s politikou orgánů ve městě, apod.
- cílené a důsledné vedení žáků k slušnému chování, vhodné úpravě zevnějšku
- účast žáků na exkurzích, besedách, přednáškách a kurzech podporujících výchovu k demokratickému občanství

- využívání aktivizujících metod a forem práce ve výuce všech vyučovacích předmětů – např. problémové a kooperativní učení, diskuse, čtení textu s porozuměním, interpretace textu, hodnocení textu a jeho využití pro různé účely
- mediální výchova
- cílevědomé úsilí o dobré znalosti a dovednosti žáků, které jsou nezbytné pro informované a odpovědné občanské a jiné rozhodování – především v předmětech zaměřených na výchovu k občanství a společenskovední vzdělávání, např. v předmětu základy společenských věd nebo dějepis

PT 2 Člověk a životní prostředí

Průřezové téma Člověk a životní prostředí přispívá k realizaci rozvoje systému znalostí o zákonitostech přírody, o vztazích člověka k prostředí, o současných globálních a regionálních problémech lidstva, o možnostech a způsobech jejich řešení ekonomickými, právními, vědeckými a technickými prostředky.

Obsah tématu rozdělený do následujících obsahových celků:

- PT 2.1 - Biosféra v ekosystémovém pojetí
- PT 2.2 - Současné globální, regionální a lokální problémy rozvoje, vztahy člověka k prostředí
- PT 2.3 - Možnosti a způsoby řešení environmentálních problémů a udržitelnosti rozvoje v daném oboru vzdělání a občanském životě

Realizace PT 2:

- ekologická hlediska jsou důsledně uplatňována v běžném chodu školy
- PT2 je realizováno v rámci teoretického i praktického vyučování (žáci jsou vedeni ke správnému nakládání s odpady, k využívání úsporných spotřebičů, dodržování požadavků na bezpečnost a hygienu práce)
- výuka všech předmětů obsahuje problémově zadávané otázky, úkoly nebo situace
- zapojení do projektů s environmentální tematikou
- exkurze, besedy, přednášky, kurzy s environmentální tematikou
- spolupráce se středisky ekologické výchovy (např. Lipka – Brno, Centrum ekologické výchovy Pálava, Středisko ekologické výchovy Chaloupky na Třebíčsku)
- PT2 je realizováno především v předmětech přírodovědného vzdělávání (biologie, fyzika, chemie), v předmětech společenskovedního vzdělávání (základy společenských věd, dějepis, zeměpis), v estetickém vzdělávání (český jazyk a literatura) a ve vzdělávání pro zdraví (tělesná výchova)
- v odborném vzdělávání je PT2 začleněno do obsahových okruhů ve většině předmětů

PT 3 Člověk a svět práce

Cílem průřezového tématu je vybavit žáka praktickými dovednostmi a informacemi pro jeho budoucí pracovní život tak, aby byl schopen efektivně reagovat na dynamický rozvoj trhu práce a měnící se požadavky na pracovníky. Prostřednictvím kariérového vzdělávání si žák osvojí znalosti, a především dovednosti pro řízení své kariéry a života (Career Management Skills), které využije pro cílené plánování a odpovědné rozhodování o svém osobním rozvoji, dalším vzdělávání a seberealizaci v profesních záměrech. Zároveň se naučí přijímat změny ve své profesní kariéře jako běžnou součást života.

Obsah tématu rozdělený do následujících obsahových celků:

- PT 3.1 - Hlavní oblasti světa práce, charakteristické znaky práce, jejich aplikace na jednotlivé alternativy uplatnění absolventů jednotlivých oborů, vztah k zájmům, studijním výsledkům, schopnostem, vlastnostem a zdravotním předpokladům
- PT 3.2 - Trh práce, jeho ukazatele, všeobecné vývojové trendy, požadavky zaměstnavatelů
- PT 3.3 - Soustava školního vzdělávání v ČR, návaznosti jednotlivých druhů vzdělávání po absolvování střední školy, význam možnosti dalšího profesního vzdělávání

včetně rekvalifikací, nutnost celoživotního učení, možnosti vzdělání v zahraničí

- PT 3.4 - Informace jako kritéria rozhodování o další profesní a vzdělávací dráze, vyhledávání a posuzování informací o povoláních, o vzdělávací nabídce, o nabídce zaměstnání, o trhu práce. Práce s informačními médii při vyhledávání pracovních příležitostí.
- PT 3.5 - Písemná a verbální seberealizace při vstupu na trh práce, sestavování žádostí o zaměstnání a odpovědi na inzeráty, psaní profesních životopisů, průvodních (motivačních) dopisů, jednání s potencionálním zaměstnavatelem, přijímací pohovory, výběrová řízení, nácvik konkrétních situací
- PT 3.6 - Zákoník práce, pracovní poměr, pracovní smlouva, práva a povinnosti zaměstnance a zaměstnavatele, mzda, její složky a výpočet, možnosti zaměstnání v zahraničí
- PT 3.7 - Soukromé podnikání, podstata a formy podnikání, rozdíly mezi podnikáním a zaměstnaneckým poměrem, výhody a rizika podnikání, nejčastější formy podnikání, činnosti, s nimiž je třeba při podnikání počítat, orientace v živnostenském zákoně a obchodním zákoníku
- PT 3.8 - Podpora státu ve sféře zaměstnanosti, informační, poradenské a zprostředkovatelské služby v oblasti volby povolání a hledání zaměstnání a rekvalifikací, podpora nezaměstnaným.

Realizace PT 3:

- jednotlivé obsahové celky jsou začleněny do odpovídajících vyučovacích odborných i všeobecně vzdělávacích předmětů (viz tabulka)
- spolupráce školy s úřadem práce, vysokými školami
- exkurze, besedy, přednášky vztahující se k obsahovým celkům PT3
- organizace učební a odborné praxe žáků v reálných pracovních podmínkách

PT 4 Člověk a digitální svět

Charakteristika tématu

Digitální technologie přinášejí vzdělávání řadu nových příležitostí. Schopnost bezpečně, sebedovědně, kriticky a tvořivě využívat digitální technologie pro učení, vzdělávání se a zvyšování vlastní kvalifikace, stejně jako při práci, občanských aktivitách i ve volném čase je jedna z klíčových kompetencí a je nezbytná pro schopnost celoživotního učení i zapojení absolventů do společenského a pracovního života. Cílem tématu je začlenit digitální technologie do výukových aktivit a do života školy a propojit formální výuku se zkušenostmi žáků z jejich neformálních vzdělávacích aktivit a učení mimo školu. Důležitým předpokladem rozvoje digitálních dovedností žáků i formování jejich postojů a hodnot souvisejících s využíváním digitálních technologií je promyšlené a plánované využívání digitálních technologií ve výuce různých předmětů tak, aby měli žáci dostatek příležitostí učit se s nimi bezpečně, tvořivě pracovat a diskutovat o možnostech i rizicích jejich využití.

Přínos tématu k naplňování cílů rámcového vzdělávacího programu

Hlavním cílem průřezového tématu je vybavit žáky digitálními kompetencemi. Ty mají podpůrný charakter ve vztahu ke všem složkám kurikula. Digitální kompetence chápeme jako průřezové klíčové kompetence, tj. kompetence, bez kterých není možné u žáků plnohodnotně rozvíjet další klíčové kompetence. Jejich základní charakteristikou je aplikace – využití digitálních technologií při nejrůznějších činnostech, při řešení nejrůznějších problémů.

- V jazykovém vzdělávání a komunikaci jsou žáci vedeni zejména k tomu, aby byli schopni využít digitální technologie k vyjádření, formulaci a obhajobě svých názorů, k získávání informací z různých zdrojů i k jejich sdílení, předávání a prezentaci způsobem vhodným pro danou (komunikační) situaci a s ohledem na zamýšleného příjemce.

- Ve společenskovedním vzdělávání jsou žáci vedeni zejména k tomu, aby vnímali postavení, roli či vliv digitálních technologií a práci s nimi v historickém, politickém, sociálním, právním a ekonomickém kontextu.
- V přírodovědném vzdělávání jsou žáci vedeni zejména k tomu, aby pracovali s digitálními technologiemi při vytváření modelů, při badatelských a experimentálních činnostech a jejich prezentaci, při zpracování a vyhodnocování získaných údajů, při analýze a řešení přírodovědných problémů a při komunikaci, vyhledávání a interpretaci přírodovědných informací.
- Matematické vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci pracovali s digitálními technologiemi při řešení běžných situací vyžadujících efektivní způsoby výpočtu, při práci s matematickým modelem a při vyhodnocování a interpretaci výsledku řešení vzhledem k realitě, při řešení problémů, včetně diskuse a prezentace výsledků těchto řešení.

V estetickém vzdělávání jsou žáci vedeni zejména k tomu, aby byli při tvořivých činnostech schopni využít potenciál, který nabízejí digitální média, a aby při digitální tvorbě a posuzování výsledků této tvorby uplatňovali estetická kritéria.

- Oblast vzdělávání pro zdraví vybaví žáky také znalostmi a dovednostmi potřebnými k preventivní a aktivní péči o zdraví a bezpečnost při používání digitálních technologií.
- Informatické vzdělávání vede žáky k hlubšímu porozumění principům, na kterých pracují digitální technologie, a k rozvoji informatického myšlení žáků, které uplatní při řešení i neinformatických problémů.
- V ekonomickém vzdělávání jsou žáci vedeni k tomu, aby využívali vhodné nástroje pro výpočty ekonomických údajů (mzdy, RPSN aj.), pro jejich zobrazování (trendy nabídky a poptávky, podnikatelský záměr, rozpočet apod.) a aby používali dostupné aplikace k ekonomickým či pracovním účelům, např. k daňovým evidenčním povinnostem.
- V odborné oblasti jsou žáci vedeni k efektivnímu využívání digitálních nástrojů potřebných nebo vhodných pro odborné činnosti.

Obsah tématu a jeho realizace

Digitální kompetence, ke kterým jsou žáci vedeni, jsou v dnešní době nezbytné pro zaměstnatelnost, osobní naplnění a zdraví, aktivní a odpovědné občanství i sociální začlenění každého žáka.

Žáci jsou vedeni zejména k tomu, aby:

vyhledávali příležitosti k zapojení se do občanského života prostřednictvím vhodných digitálních technologií a služeb, např. při komunikaci s úřady; chápali význam digitálních technologií pro sociální začleňování, pro osoby s hendikepem, pro kvalitu života;

- kriticky posuzovali vývoj technologií a jeho vliv na různé aspekty života člověka, společnosti a životní prostředí; zvažovali příležitosti a rizika a snažili se rizika minimalizovat;
- běžně a samozřejmě využívali vhodné digitální technologie a jejich kombinace k naplnění svých potřeb; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovali a měnili podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jejich vlastní potřeby;
- využívali digitální technologie k vlastnímu vzdělávání a osobnímu rozvoji; budovali si osobní vzdělávací prostředí; byli schopni rozpoznat, kdy je třeba vlastní digitální kompetence zdokonalit nebo aktualizovat, orientovali se v aktuálním dění v oblasti kybernetické bezpečnosti; byli schopni podpořit ostatní v rozvoji jejich digitálních kompetencí a předat základní bezpečnostní rady a doporučení;
- s vědomím souvislostí fyzického a digitálního světa vytvářeli a spravovali své digitální identity; aktivně pečovali o svou digitální stopu, ať už ji vytvářejí sami, nebo někdo jiný;
- chránili sebe a ostatní před možným nebezpečím v digitálním prostředí; chránili digitální zařízení, digitální obsah i osobní údaje v digitálním prostředí před poškozením či zneužitím;

- při využívání digitálních služeb nejen v online prostředí posuzovali jejich spolehlivost a postupovali vždy s vědomím existence zásad ochrany osobních údajů a soukromí dané služby;
- při pohybu v online světě a při používání digitálních technologií předcházeli situacím ohrožujícím tělesné i duševní zdraví, přizpůsobovali své digitální i fyzické pracovní prostředí tak, aby bylo v souladu s ergonomií a bezpečnostními zásadami;
- znali a uplatňovali právní normy v digitálním prostředí včetně norem týkajících se ochrany citlivých¹² a osobních údajů, duševního vlastnictví a kybernetické bezpečnosti;
- při interakcích v digitálním prostředí respektovali pravidla chování a jednali eticky, respektovali kulturní rozmanitost; aktivně vystupovali proti nepřijatelnému jednání v online světě; s daty získanými prostřednictvím různých nástrojů a služeb, v různém digitálním prostředí pracovali s ohledem na dobrou pověst svou i ostatních;
- navrhovali taková (bezpečná) řešení prostřednictvím digitálních technologií, která jim pomohou vylepšit postupy či technologie; dokázali druhým poradit s vyřešením technických problémů;
- vyjadřovali se za pomoci digitálních prostředků a vytvářeli a upravovali vlastní digitální obsah v různých formátech; měnili, vylepšovali a zdokonalovali obsah stávajících děl s cílem vytvořit nový, originální a relevantní obsah;
- získávali data, informace a obsah z různých zdrojů v digitálním prostředí; při vyhledávání používali různé strategie; získaná data a informace kriticky hodnotili, posuzovali jejich spolehlivost a úplnost;
- přizpůsobovali organizaci a uchování dat, informací a obsahu danému prostředí a účelu;
- komunikovali prostřednictvím různých digitálních technologií a přizpůsobovali prostředky komunikace danému kontextu;
- sdíleli prostřednictvím digitálních technologií data, informace a obsah s ostatními; používali digitální technologie pro spolupráci a společné vytváření zdrojů a znalostí.

Průřezové téma je vhodné rozpracovat ve školním vzdělávacím programu v co nejúžší vazbě na činnosti a témata v jednotlivých vyučovacích předmětech všeobecně vzdělávací i odborné složky vzdělávání. Základem je reagovat na změny ve společnosti, v profesních požadavcích a v pracovním prostředí způsobené rozvojem digitálních technologií a poskytnout žákům dostatek příležitostí, situací a kontextů, ve kterých se budou učit bezpečně a efektivně využívat různé digitální technologie.

Použití informačních a komunikačních technologií ve vzdělávání žáků se zdravotním znevýhodněním.

Využívání ICT ve vzdělávání žáků se zdravotním znevýhodněním je nutné přizpůsobit individuálním potřebám žáka, a to jak ve smyslu druhu nebo typu používaných produktů, tak rozsahu jejich uplatňování. Při posuzování těchto hledisek je nutné mj. vycházet z toho, jaké podpůrné nebo kompenzační technologie a produkty žák v průběhu předchozího vzdělávání využíval, na jaké úrovni je využívá a do jaké míry lze toto využívání dále zdokonalovat, aby co nejlépe reflektovaly individuální vzdělávací potřeby žáka. Při tvorbě individuálního vzdělávacího plánu zdravotně znevýhodněného žáka je proto důležité vycházet z odborného hodnocení a doporučení školského poradenského zařízení, jehož je žák klientem, případně dalších odborných pracovišť, která se zabývají specializovanými technologiemi pro zdravotně znevýhodněné.

Výrobci prostředků informačních a komunikačních technologií vycházejí vstříc zdravotně znevýhodněným osobám a upravují tyto prostředky pro jejich specifické potřeby. Tělesně a zrakově postiženým lidem je k dispozici široké spektrum hardwarových a softwarových produktů, které usnadňují používání osobního počítače a umožňují jim tak komunikaci se světem, pomáhají jim vzdělávat se i pracovat. V oblasti hardwaru byly vyvinuty pomůcky pro jednodušší ovládání klávesnice počítačů, nahrazení části klávesnice pohybem myši, úpravy ovládání monitorů a nastavení tiskáren, řada přístrojů je nastavována vzdáleně prostřednictvím připojení k síti. Při potížích s používáním standardního rozložení klávesnice se používá

rozložení alternativní (např. typu Dvorak). K použití těchto funkcí není zapotřebí žádné zvláštní vybavení. Bylo vyvinuto alternativní vstupní zařízení, jako je jednoduchý vypínač nebo vstupní zařízení ovládané nádechem a výdechem pro osoby, které nemohou používat myš ani klávesnici.

Pro potřebu nevidomých a slabozrakých byla vyvinuta komplexní řešení, která umožňují realizovat vstup i výstup dat pomocí externího zařízení pracujícího s Braillovým písmem, navíc v kombinaci s hlasovým výstupem. V oblasti softwaru má většina operačních systémů již zabudované usnadňující funkce. Tyto funkce pomohou lidem, kteří mají problémy s používáním klávesnice nebo myši, jsou mírně zrakově postižení, či osobám s poškozeným sluchem. Usnadňující funkce je možné nainstalovat spolu s operačním systémem nebo je lze přidat později z instalačního disku. Vzhled a chování prostředí operačních systémů lze vzhledem k různým omezením zraku a pohybu upravit rovněž pomocí ovládacích panelů a dalších vestavěných funkcí. Zařazujeme sem například nastavení barev a velikostí ikon a písma, hlasitosti a chování myši a klávesnice.

Mezi podpůrné aplikace dostupné pro běžné operační systémy řadíme například:

- programy pro osoby s postižením zraku, které mění barvu informací na obrazovce nebo informace na obrazovce zvětšují;
- programy pro nevidomé nebo osoby, které nemohou číst; tyto programy zprostředkují informace z obrazovky na externí zařízení v Braillově písmu nebo je převádějí do syntetizované řeči;
- programy, které dovolují „psát“ pomocí myši nebo hlasu;
- software, který umožňuje předvídat slova nebo fráze; tento software umožňuje rychlejší zadávání textu s menším počtem úhozů na klávesnici.

Realizace PT 4:

- PT4 je realizováno v samostatném předmětu Informační a komunikační technologie
- využívání informatického vzdělávání je běžnou součástí výuky všech předmětů zařazených v učebním plánu (praktické úkoly, samostatné práce, souhrnné práce, projekty, testy, týmová práce)
- těžištěm výuky je provádění praktických úkolů (po výkladu následuje procvičení)

Následující tabulka podává přehled začlenění jednotlivých průřezových témat. Ve sloupci Zařazení do výuky je konkretizováno učivo ve vazbě na vzdělávací obsah daného předmětu, kde je konkrétně uvedeno, jak je průřezové téma začleněno do vzdělávacího obsahu daného předmětu. Z posledního sloupce je zřejmé, v kterém ročníku je dané učivo realizováno.

Rozpracování průřezových témat

PT 1 Občan v demokratické společnosti		
Předmět	Zařazení do výuky	Ročník
Chemie	Obecná chemie, Anorganická chemie, Organická chemie, Biochemie (<u>etická výchova</u> , kladný přístup k hodnotám, problémové učení, diskuse, hodnocení textu, <u>mediální výchova</u>)	1.
Pedagogika	Obecná pedagogika, Profese pedagoga, Vybrané pedagogické teorie.	2.
Matematika	Analýza a řešení problémů – průběžně	1. - 4.
Dramatická výchova / Dramatická výchova – specializace	Osobnost a její rozvoj, komunikace – řešení problémů, kladný přístup k sobě samému,	1. 2. - 4.

	sebepečetí, sebehodnocení řáků spolupráce, kooperace, dialog vzájemný respekt, rozvoj sociálních a osobnostních kompetencí, společnost, jednotlivec, společenské skupiny, prožitková výuková strategie, problémové a projektové učení, diskusní a simulační metody prosociální chování, zapojování řáků do školních aktivit, reprezentace školy, posilování mediální gramotnosti řáků.	
Německý jazyk	Řečové dovednosti, Jazykové prostředky, Komunikační situace, Poznatky o zemích (diskuse, čtení a hodnocení textů, mediální výchova, exkurze, reálie německy mluvících zemí v kontextu znalostí o České republice, tematické okruhy mezilidské vztahy, každodenní život aj.)	1. – 4.
Anglický jazyk	Řečové dovednosti, Jazykové prostředky, Komunikační situace, Poznatky o zemích (vedení k odpovědnosti a spolupráci (komunikace, přesvědčování a argumentace) prostřednictvím role-plays, rozhovorů, skupinové práce, domácích úkolů, vlastních projektů na jednoduchá témata, čtení textů s porozuměním a interpretace textů)	1. – 4.
Informační a komunikační technologie	Princip digitalizace, charakteristika počítače, služby sítě Internet, jejich správné užití bez rizika (anonymita při komunikaci), prevence zneužití, sociální sítě (Facebook, Twitter...), užití umělé inteligence pro praxi	1., 2., 3.
Psychologie	Předmět psychologie, Osobnost a její struktura, vlastnosti osobnosti. Malá sociální skupina, znaky, struktura, dynamika	2. 4.
Hudební výchova/ Hudební výchova – specializace	vytváření a upevňování kolegiálních vztahů učitel – řák, řáci; výuka v přátelském duchu a ovzduší pochopení a spolupráce; objektivní hodnocení výkonů svých i ostatních bez známek rivality; posilování sebevědomí řáků; vyzdvihování kladných vlastností pedagogických dispozic řáků; kladná motivace, citlivá a taktní kritika a korekce.	1. 2. – 4.
Zeměpis	Soudobý svět – rozmanitost, světová náboženství, státy vyspělé a rozvojové, jejich charakteristika integrace a desintegrace světa, ČR a její postavení v soudobém světě.	2.
Biologie	Člověk a životní prostředí, ochrana přírody a krajiny, nástroje společnosti na ochranu životního prostředí, odpovědnost jedince za ochranu přírody a životního prostředí.	3.

Dějepis	Člověk v dějinách, poznávání dějin, variabilita výkladů dějin, <u>starověk</u> (staroorientální a antické státy), <u>středověk do roku 1648</u> - (exkurze, besedy, přednášky na aktuální téma Anthropos, muzeum, příležitostné výstavy) <u>Středověk a raný novověk</u> (po roce 1648–18. stol.): vznik a vývoj evropských států. Změny ve společnosti. <u>Novověk – 19. století</u>, společnost a národy, společnost a jedinec, modernizace společnosti. <u>Novověk – 20. století</u>: Vztahy mezi velmocemi, Demokracie a diktatura, Svět v blocích, Soudobý svět, Rozmanitost soudobého světa, integrace a dezintegrace - (exkurze, besedy, přednášky na aktuální téma, muzeum)	1.- 3.
Fyzika	Analyzuje a řeší problémy.	1.
Základy společenských věd	Člověk a právo Tržní ekonomika (podstata a fungování podnikání, mzdy, veřejné finance, BOZP) Člověk v lidském společenství. Člověk jako občan. Praktická filozofie. Soudobý svět.	1. 2. 3. 4.

PT 2 Člověk a životní prostředí PT 2.1 Biosféra v ekosystémovém pojetí		
Předmět	Zařazení do výuky	Ročník
Chemie	Homogenní směsi (příklady využití v praxi s ohledem na životní prostředí)	1.
Pedagogika	Pedagogika a společnost, Pedagogika volného času	3.
Dramatická výchova / Dramatická výchova – specializace	Estetické a citové vnímání svého okolí a přírodního prostředí	1. 2.- 4.
Německý jazyk	Zdraví (zdravý životní styl) Město a region, ve kterém žijí (zdroje energie, využití vody, znečišťování – četba článků, zdroj informací z internetu)	1. 3.
Anglický jazyk	Získávání slovní zásoby (zdroje energie, využití vody, příčiny znečišťování) pomocí četby článků v časopisech, na internetu apod.	4.
Informační a komunikační technologie	Hardware, jeho ekologická likvidace, spotřeba energie při práci s IT, šetrnost při využívání IT	1.- 3.
Tělesná výchova / Tělesná výchova – specializace	Vliv prostředí na lidské zdraví	1.- 4. 2.- 4.

PT 2 Člověk a životní prostředí		
PT 2.2 Současné globální, regionální a lokální problémy rozvoje, vztahy člověka k prostředí		
Předmět	Zařazení do výuky	Ročník
Chemie	Anorganická chemie (vliv na zdraví člověka a životní prostředí), Organická chemie (voda, vzduch, odpady)	1.
Pedagogika	Vliv prostředí na zdraví člověka	3.
Dramatická výchova / Dramatická výchova - specializace	Uchovávání tradic	1. 2.- 4.
Německý jazyk	Stravování, Sport (péče o tělo a zdraví)	2.
Anglický jazyk	Poznatky o zemích a ČR (současné globální a regionální problémy – čtení textů, diskuse, role-plays)	4.
Tělesná výchova / Tělesná výchova - specializace	Vliv prostředí na lidské zdraví, vzdělávání pro zdraví.	1.- 4. 2.- 4.
Fyzika	Negativní vliv hluku a způsoby ochrany sluchu, (pochopení výroby střídavého proudu), seznámení s využitím radionuklidů (osvojení bezpečnosti práce s radionuklidy), pochopení činnosti jaderných elektráren (seznámení s vlivem jednotlivých druhů elektráren na životní prostředí)	1.
Zeměpis	Globální problémy Místní region, ČR	2.
Biologie	Základy biologie (biologie člověka, zdraví a nemoc) Ekologie (ekologické faktory prostředí, potravní řetězce, koloběh látek v přírodě a tok energie, typy krajiny) Člověk a životní prostředí (dopady činností člověka na životní, prostředí, přírodní zdroje energie a surovin, odpady) Globální problémy	2. 3. 3. 3.
Dějepis	Soudobý svět (rozmanitost, integrace a dezintegrace)	3.
Český jazyk a literatura	Vývoj literatury v kulturním a historickém kontextu Úvaha (přírodní lyrika v literatuře)	3. 2.- 4.

PT 2 Člověk a životní prostředí PT 2.3 Možnosti a způsoby řešení environmentálních problémů a udržitelnosti rozvoje v daném oboru vzdělání a občanském životě		
Předmět	Zařazení do výuky	Ročník
Chemie	Prevence negativních jevů, princip udržitelného rozvoje	1.
Pedagogika	Speciální pedagogika	4.
Dramatická výchova / Dramatická výchova - specializace	Prevence negativních jevů	1. 2.- 4.
Biologie	Člověk a životní prostředí (ochrana krajiny a přírody, nástroje společnosti na ochranu životního prostředí, zásady udržitelného rozvoje, odpovědnost jedince za ochranu přírody a životního prostředí)	3.
Výtvarná výchova/ Výtvarná výchova - specializace		
Základy společenských věd	Integrace a dezintegrace (bezpečnost na počátku 21. století, konflikty v soudobém světě, globální problémy, globalizace)	4.

PT 3 Člověk a svět práce PT 3.1 Hlavní oblasti světa práce		
Předmět	Zařazení do výuky	Ročník
Pedagogika	Pedagogika volného času, Vybrané pedagogické směry, Celoživotní vzdělávání	2.
Německý jazyk	Tematický okruh vzdělávání a zaměstnání Škola a vzdělávání Práce a povolání Pedagogická praxe	1. 2. 3. 4.
Hudební výchova – specializace	Vědomí důležitosti a zvládnutí metodické stránky předmětu kvalifikované a úspěšné zvládnání budoucí pracovní činnosti.	2.- 4.
Psychologie	Vývojová psychologie Patopsychologie a psychologie zdraví	3. 4.
Výtvarná výchova – specializace	Vyhledávání informací pro orientaci a rozhodování budoucí profese se zaměřením na profesionálně uměleckou nebo pedagogicko-uměleckou činnost.	2.- 4.
Základy společenských věd	Člověk a právo Člověk v lidském společenství	1. 3.
Informační a komunikační technologie	Užití IT jako pracovního prostředku současnosti, při komunikaci i studiu	1.- 3.
Dramatická výchova - specializace	Identifikace a formulování vlastních priorit	2.- 4.
Tělesná výchova - specializace	Tělesná příprava k uplatnění na trhu práce po absolvování střední školy.	2.- 4.

PT 3 Člověk a svět práce PT 3.2 Trh práce		
Předmět	Zařazení do výuky	Ročník
Dějepis	Problémy současného světa	3.
Hudební výchova - specializace	Vedení k pracovitosti, aktivitě a iniciativnímu přístupu	2.- 4.
Výtvarná výchova - specializace	Zaměření výuky na profesionálně uměleckou nebo pedagogickou činnost	2.- 4.
Základy společenských věd	Člověk a právo Podstata fungování tržní ekonomiky Podnikání Bezpečnost a ochrana zdraví při práci	1. 2. 2. 2.
Dramatická výchova - specializace	Směřování výuky k uplatnění na trhu práce (další studium na VŠ nebo VOŠ)	2.- 4.
Tělesná výchova - specializace	Směřování výuky k uplatnění na trhu práce (další studium na VŠ nebo VOŠ)	2.- 4.

PT 3 Člověk a svět práce PT 3.3 Soustava školního vzdělávání v ČR		
Předmět	Zařazení do výuky	Ročník
Dějepis	Reformy Marie Terezie a Josefa II	2.
Pedagogika	Vývoj školství na českém území Výchova a vzdělávání dospělých Pozorování a rozbor vzdělávací činnosti pedagoga a vzdělávací instituce.	2. 3. 4.
Základy společenských věd	Člověk a právo – pracovní právo, trh práce Člověk jako občan – principy demokracie, lidská práva	1. 3.

PT 3 Člověk a svět práce PT 3.4 Informace jako kritéria rozhodování o další profesní a vzdělávací dráze		
Předmět	Zařazení do výuky	Ročník
Informační a komunikační technologie	Uživatelské prostředí (využívá svých vědomostí a možností vybavení pro jiné přístupy ke studiu a použití nových modelů vzdělávání).	2.
Pedagogika	Pozorování a rozbor vzdělávací činnosti pedagoga a vzdělávací instituce (pracuje s odbornou pedagogickou literaturou a základními právními školskými normami, sleduje a diskutuje aktuální témata vzdělávací politiky a pedagogiky).	2.

Základy společenských věd	Svobodný přístup k informacím, masová média a jejich funkce, kritický přístup k médiím, maximální využití jejich potenciálu.	3.
----------------------------------	--	----

PT 3 Člověk a svět práce PT 3.5 Písemná a verbální seberealizace při vstupu na trh práce		
Předmět	Zařazení do výuky	Ročník
Informační a komunikační technologie	Samostatný návrh vlastního dokumentu, procvičování na praktických příkladech.	3.
Český jazyk a literatura	Projevy prostě sdělovací, jejich základní znaky, postupy a prostředky (osobní dopisy, krátké informační útvary, osnova, inzerát a odpověď na něj). Vyjadřování přímé i zprostředkované, technickými prostředky, monologické i dialogické, neformální i formální, připravené i nepřipravené. Projevy administrativní a prakticky odborné, jejich základní znaky, postupy a prostředky (životopis, motivační dopis, pracovní hodnocení, jednoduché úřední, popř. podle charakteru oboru odborné dokumenty).	1. 2.,4. 3.
Anglický jazyk	Práce a zaměstnání (komunikační situace) Pedagogická praxe (komunikační situace)	2. 3.,4.
Německý jazyk	Zaměstnání a práce (komunikační situace) Životopis Pedagogická praxe	1., 2. 3. 4.
Dramatická výchova – specializace	Nácvik konkrétních situací	2.- 4.

PT 3 Člověk a svět práce PT 3.6 Zákoník práce		
Předmět	Zařazení do výuky	Ročník
Základy společenských věd	Pracovní právo Řešení krizových finančních situací, sociální zajištění občanů. Mzdy, zákonné odvody Česká republika a svět (pracovní možnosti v zahraničí)	1. 2. 2. 4.

PT 3 Člověk a svět práce PT 3.7 Soukromé podnikání		
Předmět	Zařazení do výuky	Ročník
Základy společenských věd	Podnikání (podnikání, právní formy, podnikatelský záměr, podnikání v rámci EU)	2.
Informační a komunikační technologie	Příklady typických představitelů programového vybavení, jejich uživatelská obsluha. Úvod do problematiky softwarového práva. (orientuje se v různých typech software z pohledu autorských práv, dokáže využívat freeware, open source).	1.

PT 3 Člověk a svět práce PT 3.8 Podpora státu ve sféře zaměstnanosti		
Předmět	Zařazení do výuky	Ročník
Základy společenských věd	Pracovní právo Současná česká společnost, společenské vrstvy, elity a jejich úloha Sociální nerovnost a chudoba v současné společnosti.	1. 3. 3.
Pedagogika	Beseda na Úřadě práce (zaměstnanost, volba povolání, podpora nezaměstnaných, další možnosti vzdělávání).	4.

PT 4 Člověk a digitální svět		
Předmět	Zařazení do výuky	Ročník
Informační a komunikační technologie	Práce s osobním počítačem a dalšími prostředky digitálních technologií, práce s běžným základním a aplikačním programovým vybavením využití služeb sítě Internet, práce s informacemi z různých zdrojů, posuzování jejich relevantnosti, využívání umělé inteligence	1.- 4.
Chemie	Využívání ICT pro získávání potřebných informací – referáty, seminární práce, domácí příprava, prezentace	1.
Pedagogika	Využívání ICT pro získávání potřebných informací – referáty, seminární práce, domácí příprava, prezentace	2.- 4.
Psychologie	Vyhledávání doplňujících informací k učivu v médiích – internet	2.- 4.
Dějepis	ICT jako součást výuky – prezentace, orientace a vyhledávání historických dokumentů na internetu	1.-3.
Německý jazyk	Využívání digitálních technologií v průběhu studia – internet, ICT učebny pro výuku, interaktivní výuka	1.- 4.

Anglický jazyk	Využívání digitálních technologií v průběhu studia – internet, ICT učebny pro výuku, interaktivní výuka	1.- 4.
Biologie	Ekologie (ekologické faktory prostředí, potravní řetězce – ICT technika, referáty, prezentace)	3.
	Člověk a životní prostředí (ochrana přírody a krajiny - ICT technika, referáty, prezentace)	3.
Základy společenských věd	Dovednost pracovat s prostředky ICT – domácí příprava, referáty, prezentace, seminární práce	1.- 4.

3.3.Organizace výuky

Výuka je organizována jako čtyřleté denní studium, ukončené maturitní zkouškou. Teoretická výuka probíhá v kmenových učebnách. Pro výuku dějepisu, zeměpisu, biologie, fyziky, matematiky, výtvarné výchovy, hudební výchovy, dramatické výchovy jsou zřízeny speciálně vybavené učebny, pro výuku cizích jazyků jsou vybudovány tři odborné posluchárny, pro laboratorní cvičení slouží laboratoře fyziky, chemie a biologie, pro hru na hudební nástroj dvě specificky přizpůsobené učebny, pro výuku tělesné výchovy jedna tělocvična, jeden gymnastický sál a venkovní hřiště.

Žáci jsou rozděleni do skupin v souladu s platnými právními předpisy na hygienické a bezpečnostní požadavky, ochranu zdraví při práci.

Praktická výuka probíhá odborné praxe. Odborná praxe je zařazena do rozvrhu ve 3. a 4. ročníku 2 týdny a probíhá v reálných podmínkách ve smluvních pedagogických zařízeních dle volby žáků (mateřská škola, školní družina, dětský domov, domov mládeže, dům dětí a mládeže, speciální výchovná zařízení, poradenské zařízení, zařízení pro dospělé a seniory atd.). Příímým vedením je pověřen zaměstnanec smluvního pedagogického zařízení. Učitel praxe ji pouze organizačně zajišťuje a má dohled nad jejím vykonáním. Žáci si vedou deník odborné praxe, který zkontroluje vyučující praxe po návratu žáka do školy. Na závěr odborné praxe ve 3. a 4. ročníku vypracovávají žáci zprávu o průběhu praxe – součástí je historie zařízení, jeho charakteristika a popis průběhu praxe žáka s jeho hodnocením.

3.4.Způsob hodnocení žáků

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků

1. Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení; za první pololetí lze vydat místo vysvědčení výpis z vysvědčení.
2. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikací nebo slovně nebo kombinací obou způsobů; o způsobu hodnocení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady.
3. Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí příslušného ročníku prospěl ze všech povinných předmětů stanovených ŠVP, s výjimkou předmětů, z nichž se žák nehodnotí.
4. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do konce června; není-li možné žáka hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.
5. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku; do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník; není-li hodnocen ani v tomto termínu, neprospěl.
6. Žák, který na konci druhého pololetí neprospěl nejvýše ze 2 povinných předmětů, nebo žák, který neprospěl na konci prvního pololetí nejvýše ze 2 povinných předmětů vyučovaných pouze v prvním pololetí, koná z těchto předmětů opravnou zkoušku

nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy; opravné zkoušky jsou komisionální.

7. Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl; ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do konce září následujícího školního roku.
8. Má-li zletilý žák nebo zákonný zástupce nezletilého žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad; komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zletilým žákem nebo zákonným zástupcem nezletilého žáka.
9. V případě dlouhodobé nebo časté nepřítomnosti žáka ve vyučování (podrobnosti viz Školní řád) žák může konat klasifikační zkoušku.

Zásady průběžného hodnocení výsledků vzdělávání žáků

1. Při průběžném hodnocení výsledků vzdělávání žáků vyučující uplatňují přiměřenou náročnost a zohledňují jejich individuální možnosti.
2. Vyučující v jednotlivých předmětech provádějí klasifikaci, zodpovídají za ni a jsou povinni vést evidenci o každé klasifikaci žáka.
3. Počet jednotlivých zkoušek a jejich formu stanoví vyučující tak, aby bylo možné objektivně provést celkovou klasifikaci žáka v jednotlivých vyučovacích předmětech ve stanovených termínech; s počtem a formou zkoušek seznámí každý vyučující žáky na začátku klasifikačního období.
4. Podklady pro průběžné hodnocení a klasifikaci žáků získává vyučující těmito metodami a prostředky:
 - a) soustavným diagnostickým pozorováním žáka,
 - b) soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připraveností na vyučování různými druhy zkoušek (písemná, ústní, praktická, pohybová...) a didaktickými testy dle specifik jednotlivých předmětů,
 - c) analýzou činností žáka,
 - d) konzultacemi s ostatními učiteli, výchovnými poradci a podle potřeby i s pracovníky pedagogicko-psychologických poraden,
 - e) rozhovory se žákem, případně s jeho zákonnými zástupci.
5. Vyučující oznamuje žákovi hodnocení výkonu při každé ústní zkoušce okamžitě, klasifikaci zdůvodní a poukáže na klady a nedostatky; klasifikaci písemných zkoušek, písemných prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do dvou týdnů.
6. Během získávání podkladů pro klasifikaci vyučující bere zřetel na okamžitý zdravotní a psychický stav žáka a na jeho případné speciální vzdělávací potřeby.
7. Písemné práce a další zkoušky z větších celků učiva rozvrhne každý vyučující rovnoměrně na celý školní rok tak, aby se nehromadily v období před uzavřením klasifikace.
8. V jednom dni mohou žáci konat maximálně jednu písemnou zkoušku, která trvá celou vyučovací hodinu a déle; plán termínu těchto zkoušek se zapisuje do třídní knihy nejméně týden předem.
9. Při výuce a hodnocení výsledků vzdělávání u žáka s prokázanou specifickou vývojovou poruchou učení vyučující vždy přihlíží k charakteru poruchy, respektuje doporučení pedagogicko-psychologické poradny, volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů pro klasifikaci a klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony.
10. Při klasifikaci v jednotlivých předmětech se hodnotí zejména:
 - a) ucelenost, přesnost a trvalost osvojení poznatků, pojmů, zákonitostí a vztahů,
 - b) kvalita a rozsah získaných dovedností,

- c) schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů,
 - d) schopnost využívat a zobecňovat zkušenosti a poznatky získané při praktických činnostech,
 - e) kvalita myšlení, logika, samostatnost a tvořivost,
 - f) aktivní zapojení do procesu výuky,
 - g) přesnost, výstižnost a odborná i jazyková správnost ústního i písemného projevu,
 - h) osvojení účinných metod samostatného studia.
11. Žáci jsou vyučujícími vedeni k sebehodnocení a k hodnocení výkonů svých spolužáků, postupně se učí objektivně posoudit své schopnosti, perspektivy a možnosti úspěšného uplatnění; jsou vedeni k tomu, aby uměli vyjádřit, co se jim daří, jaké mají rezervy a jaká opatření učiní, aby se jejich výkony zlepšovaly.

Zásady hodnocení výsledků vzdělávání na vysvědčení

1. Žáci jsou klasifikováni ve všech předmětech stanovených v učebním plánu příslušného ročníku.
2. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm, slovně nebo kombinací obou způsobů.
3. Klasifikace je jednou z forem hodnocení výsledků vzdělávání žáka a je vyjádřena stanovenou stupnicí.
4. Při stanovení stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období vyučující hodnotí kvalitu práce žáka a jeho výsledky za celé klasifikační období; hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení není průměrem klasifikace v příslušném klasifikačním období.
5. Na konci klasifikačního období, v termínu, který určí ředitel školy, vyučující jednotlivých předmětů zapíší hodnocení vyjádřené známkou do třídních výkazů.

Kritéria stupňů prospěchu

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky, je schopen se samostatně učit.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev má menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Žák je schopen se samostatně nebo s menší pomocí učit.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Požadované činnosti nevykonává vždy přesně. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. Osvojené poznatky a dovednosti aplikuje při řešení teoretických úkolů s chybami. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, není vždy tvořivé. Ústní a písemný projev není vždy správný, přesný a výstižný, grafický projev je méně

estetický. Častější nedostatky se projevují v kvalitě výsledků jeho činnosti. Je schopen samostatně se učit podle návodu učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení je zpravidla málo tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má zpravidla vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Výsledky jeho činnosti nejsou kvalitní, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované činnosti má podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev jsou na nízké úrovni. Závažné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Nedovede samostatně studovat.

Celkový prospěch žáka

Žák je na konci prvního a druhého pololetí hodnocen následovně:

- a) prospěl s vyznamenáním** – není-li klasifikace v žádném povinném předmětu horší než stupeň 2 (chvalitebný) a průměrný prospěch z povinných předmětů není horší než 1,5; chování je hodnoceno jako velmi dobré
- b) prospěl** – není-li klasifikace v žádném z povinných předmětů vyjádřena stupněm 5 (nedostatečný)
- c) neprospěl** – je-li klasifikace v některém povinném předmětu vyjádřena stupněm 5 (nedostatečný) nebo není-li žák hodnocen z některého předmětu na konci druhého pololetí
- d) nehodnocen** – pokud není možné žáka hodnotit z některého předmětu na konci prvního pololetí ani v náhradním termínu
- e) uvolněn** – pokud je žák z vyučování některého předmětu zcela uvolněn, uvede se na vysvědčení u příslušného předmětu místo stupně prospěchu slovo,, **uvolněn(a)**“

Způsob hodnocení klíčových a odborných kompetencí

Hodnocení rozvoje klíčových a odborných kompetencí žáků je dlouhodobý proces, v němž jde o komplexní posouzení rozvoje osobnosti žáků a jejich profesionálního utváření – tedy např. jak je žák schopen pracovat v kolektivu, jak dokáže řešit konfliktní situace, jak komunikuje, jak využívá k učení informační a komunikační technologie, jak dokáže využít svých osobních a profesních předpokladů ve světě práce, zdali zná požadavky na pracovníky v sociálních službách, je-li schopen při práci využívat empatické, asertivní a autentické komunikace, jak je schopen své znalosti a dovednosti prezentovat apod. Probíhá na úrovni jednotlivých vyučovacích předmětů, kde je realizováno vyučujícími. Zda strategie využívané učiteli při výuce rozvíjejí jednotlivé kompetence žáků je sledováno také vedením školy při hospitační činnosti.

Výchovná opatření

1. Výchovnými opatřeními jsou pochvaly nebo jiná ocenění a opatření k posílení kázně žáků.
2. Výchovná opatření (pochvaly, opatření k posílení kázně žáků) jsou ukládána v průběhu celého školního roku.
3. Chování žáka za uplynulé klasifikační období je hodnoceno a klasifikováno s přihlédnutím k uděleným výchovným opatřením.
4. Pochvaly nebo jiná ocenění uděluje ředitel školy nebo třídní učitel.
5. Pochvala – ředitel školy nebo třídní učitel uděluje pochvalu žákovi z vlastního rozhodnutí nebo z podnětu ostatních vyučujících za výrazný projev iniciativy, za úspěšnou reprezentaci školy, za přispění ke zvýšení prestiže školy, úspěšnou účast v soutěžích a olympiádách.
6. Opatření k posílení kázně
 - 6.1. napomenutí třídního učitele – uděluje se za menší přestupky proti školnímu řádu, např. pozdní příchody, soustavné zapomínání učebních pomůcek a úkolů, nevhodné a vulgární vyjadřování.
 - 6.2. důtka třídního učitele – uděluje se za opakované, méně závažné porušování školního řádu, dále závažnější přestupky, např. nevhodné chování ke spolužákům nebo zaměstnancům školy apod.
 - 6.3. důtka ředitele školy – uděluje se za závažné porušení školního řádu a dále v případě, že předchozí opatření k posílení kázně nemají žádoucí účinek a žák i nadále porušuje školní řád a nedodržuje pravidla slušného chování
 - 6.4. podmíněné vyloučení ze studia, vyloučení ze studia – ředitel školy nebo školského zařízení může v případě závažného zavinění porušení povinností stanovených zákonem nebo školním řádem rozhodnout o podmíněném vyloučení nebo o vyloučení žáka ze školy nebo školského zařízení; v rozhodnutí o podmíněném vyloučení stanoví ředitel školy nebo školského zařízení zkušební lhůtu, a to nejdéle na dobu jednoho roku; dopustí-li se žák v průběhu zkušební lhůty dalšího zaviněného porušení povinností stanovených zákonem nebo školním řádem, může ředitel školy nebo školského zařízení rozhodnout o jeho vyloučení; žáka lze podmíněně vyloučit nebo vyloučit ze školy pouze v případě, že splnil povinnou školní docházku; zvláště hrubé slovní a úmyslné fyzické útoky žáka vůči pracovníkům školy nebo školského zařízení se vždy považují za závažné zaviněné porušení povinností stanovených zákonem

Hodnocení a klasifikace chování žáka

- 1 – velmi dobré** – žák uvědoměle dodržuje pravidla slušného chování a ustanovení školního řádu; méně závažných přestupků se dopouští ojediněle; je vždy přístupný výchovnému působení
- 2 – uspokojivé** – chování žáka je v rozporu s pravidly slušného chování a v rozporu s ustanoveními školního řádu, tj. žák se vůči nim dopouští závažných přestupků; nebo se opakovaně dopouští méně závažných přestupků, ohrožuje bezpečnost a zdraví své či jiných osob
- 2 – neuspokojivé** – chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování; žák se dopouští takových závažných přestupků, že je jimi vážně ohrožena výuka, bezpečnost nebo zdraví jiných osob; žák záměrně hrubým způsobem narušuje výchovně vzdělávací činnost školy

Chování žáka za uplynulé klasifikační období je hodnoceno s přihlédnutím k uděleným výchovným opatřením. Klasifikace chování je vyjádřením úrovně chování žáka za dané klasifikační období.

Podrobnosti o komisionálních zkouškách

1. Komisionální zkoušku žák koná:
 - a) koná-li **opravnou zkoušku**
 - na konci 2. pololetí, neprospěl-li nejvýše ze dvou povinných předmětů (nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy)

- žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl
- b) koná-li **komisionální přezkoušení**
- má-li zletilý žák nebo zákonný zástupce nezletilého žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení
2. Komisionální zkoušku může konat žák **v jednom dni jenom jednou**.
 3. Komise pro komisionální zkoušky je nejméně tříčlenná; členy komise jmenuje ředitel školy.
 4. O průběhu komisionální zkoušky se vždy vyplní **protokol o komisionální zkoušce**, který je podepsán všemi členy komise.
 5. O průběhu komisionální zkoušky je žák písemně informován třídním učitelem **nejméně tři dny** před jejím konáním.
 6. Žák je o výsledku komisionální zkoušky informován předsedou komise ústně v den konání zkoušky.
 7. O výsledku komisionální zkoušky je zákonný zástupce nezletilého žáka **písemně informován třídním učitelem po vykonání poslední komisionální zkoušky**.

Podrobnosti o klasifikačních zkouškách

1. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději **do konce června**; není-li možné žáka hodnotit ani v náhradním termínu, **žák se za první pololetí nehodnotí**.
2. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději **do konce září následujícího školního roku**; do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník; není-li žák hodnocen ani v tomto termínu, **neprospěl**.
3. V případě dlouhodobé nebo časté nepřítomnosti žáka ve vyučování (podrobnosti viz Školní řád) **žák může konat klasifikační zkoušku**.
4. Vyučující sleduje absenci žáků a sdělí nejpozději na klasifikační pedagogické radě (za 1. nebo 2. pololetí) jména žáků s dlouhodobou nebo častou absencí v daném předmětu – kontroluje třídní učitel.
5. Klasifikační zkoušku koná žák před minimálně dvoučlennou komisí, jejíž složení stanoví ředitel školy.
6. Do výsledného hodnocení klasifikační zkoušky jsou zahrnuty i další podklady pro hodnocení v daném předmětu získané v daném klasifikačním období.
7. Výsledek hodnocení klasifikační zkoušky oznámí žákovi zkoušející v den konání zkoušky.
8. O termínu klasifikační zkoušky je žák písemně informován třídním učitelem nejméně 3 dny před jejím konáním.
9. O výsledku klasifikačních zkoušek je zákonný zástupce nezletilého žáka písemně informován po vykonání poslední zkoušky.
10. Nedostaví-li se žák ve stanoveném termínu ke klasifikační zkoušce bez udání důvodu, je hodnocen stupněm nedostatečný.
11. Nedostaví-li se žák ve stanoveném termínu ke klasifikační zkoušce a do 3 dnů doloží písemně důvod své absence, komise zváží uvedené důvody a rozhodne o případném náhradním termínu konání klasifikační zkoušky; v případě nemoci žák předloží potvrzení od lékaře, že se nemohl ke zkoušce dostavit.
12. O průběhu klasifikační zkoušky se vždy vyplní protokol, který je podepsán všemi členy komise; protokol se předá vedení školy a kopii zakládá třídní učitel do dokumentace žáka.

Průběh a hodnocení ve vzdělávání podle individuálního vzdělávacího plánu

1. Ředitel školy seznámí žáka a zákonného zástupce nezletilého žáka s průběhem vzdělávání podle individuálního vzdělávacího plánu a s termíny zkoušek.
2. Individuální vzdělávací plán, podepsaný ředitelem školy, žákem a zákonným zástupcem nezletilého žáka je součástí dokumentace žáka.
3. Pravidla hodnocení výsledků vzdělávání žáka podle individuálního vzdělávacího plánu jsou stanovena na základě doporučení školského poradenského zařízení.

3.5.Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Přístupy ke vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a přiznanými podpůrnými opatřeními prvního až pátého stupně

- úprava délky studia a obsahu školního vzdělávacího programu není nutná a preferuje se integrace žáků se speciálními vzdělávacími potřebami do běžného kolektivu žáků,
- podpůrnými opatřeními se rozumí nezbytné úpravy ve vzdělávání a školských službách odpovídající zdravotnímu stavu, kulturnímu prostředí nebo jiným životním podmínkám dítěte, žáka nebo studenta,
- žáci se speciálními vzdělávacími potřebami mají právo na bezplatné poskytování podpůrných opatření školou a školským zařízením,
- veškerá podpůrná opatření jsou rozdělena od prvního do pátého stupně, opatření spadajícího do prvního stupně může škola a školské zařízení realizovat i bez doporučení školského poradenského zařízení (ŠPZ) na základě plánu pedagogické podpory (PLPP), podpůrná opatření vyšších stupňů, druhého až pátého lze uplatnit pouze s doporučením ŠPZ,
- pro žáky s přiznanými podpůrnými opatřeními prvního stupně je ŠVP podkladem pro zpracování PLPP a pro žáky s přiznanými podpůrnými opatřeními od druhého stupně podkladem pro tvorbu IVP, obojí, PLPP a IVP, zpracovává škola,
- na doporučení ŠPZ je možné v IVP upravit očekávané výstupy stanovené ŠVP, případně upravit vzdělávací obsah tak, aby byl zajištěn soulad mezi skutečnými možnostmi žáků a vzdělávacími požadavky uvedenými v ŠVP a aby vzdělávání směřovalo k dosažení jejich osobního maxima,
- škola preferuje vzdělávání učitelů v oblasti výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a spolupracuje se školskými poradenskými pracovišti,
- v případě nutnosti nebo zájmu škola zajišťuje výuku podle individuálního vzdělávacího plánu,
- v případě potřeby uzpůsobuje škola umístění kmenové učebny tak, aby pohyb žáka se speciálními vzdělávacími potřebami po budově školy byl minimální,
- při práci s IKT nebo práci na klávesnici bude použit doporučený softwarový nebo hardwarový produkt,
- škola není vybavena bezbariérovými přístupy,
- v případě zrakového nebo sluchového postižení je žákům umožněno používat kompenzační pomůcky a při komunikaci se respektují pravidla efektivní komunikace s osobami sluchově a zrakově postiženými v souladu s typem postižení (např. používání nákresů, zvětšení písma),
- v případě žáků s vadami řeči se volí vhodné způsoby komunikace (preferování písemného projevu, respektování nutnosti přípravy na verbální projev atd.),
- v případě vývojových poruch učení nebo chování škola využívá individualizovaných vzdělávacích plánů (jistá forma dohody mezi žákem a jeho rodinou na jedné straně a učiteli na straně druhé), využívají se konkrétní postupy výuky odpovídající typu vývojové poruchy a doporučení poradenského pracoviště (např. poskytnutí delšího času na vypracování úkolu, předčítání textu druhou osobou, nahrávání textu na diktafon, využívání audioknih, zápisy poznámek na klávesnici, on-line testování, rozpoznávání a využívání určitého stylu učení),

- v případě vývojových poruch učení nebo chování škola s pomocí odborného pracoviště mezi těmito žáky vyhledává žáky nadané a mimořádně nadané,
- v případě dlouhodobých absencí je ve spolupráci s žákem a jeho rodinou vypracován individualizovaný nebo individuální vzdělávací plán na určité období,
- škola preferuje, aby základní informace a učební materiály byly přístupné v elektronické podobě a komunikuje s žákem elektronickou cestou,
- škola pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami zajišťuje uzpůsobenou výuku tělesné výchovy,
- v případě nutnosti škola pravidelně zapojuje do procesu výchovy výchovného poradce a metodika prevence, vhodně volí výchovné prostředky,
- škola spolupracuje se sociálními partnery v regionu (např. orgány péče o dítě),
- zajišťuje, aby učitelé a žáci byli seznámeni se sociálně kulturními zvláštnostmi žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, aby lépe pochopili specifika jejich projevu a vhodně s nimi komunikovali,
- vyučující se zaměřují na vhodnou motivaci ke studiu.

3.6. Přístupy ke vzdělávání žáků nadaných a mimořádně nadaných

Přístupy ke vzdělávání žáků nadaných:

- škola se ve spolupráci s odbornými pracovišti zaměřuje na včasné diagnostikování nadaných žáků,
- škola umožňuje nadaným žákům rozvíjení nadání prostřednictvím účasti v soutěžích, projektech, kroužcích, zařazování věkově různorodých specializovaných skupin pracujících v době workshopů atd.,
- vyučující individuálně přistupují k řešení možných konfliktů vznikajících při komunikaci s nadanými žáky.

Přístupy ke vzdělávání žáků mimořádně nadaných:

- usiluje o včasnou diagnostiku mimořádně nadaných žáků ve spolupráci s žáky, rodinou a odbornými pracovišti,
- umožňuje mimořádně nadaným žákům vzdělávání podle individuálního vzdělávacího plánu nebo přearování do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku,
- rozvíjí mimořádné nadání žáků rozšířenou výukou v kroužcích, zapojováním do soutěží, projektů atd.
- rozvíjí mimořádného nadání žáků konkrétními vyučovacími postupy (např. zapojení jako lektora do týmové práce),
- vyučující individuálně přistupují k řešení možných konfliktů vznikajících při komunikaci s mimořádně nadanými žáky,
- mimořádně nadaným žákům, např. vrcholovým sportovcům či talentům v různých oblastech umění, škola umožňuje vzdělávání podle IVP, případně upravených stávajících vzdělávacích plánů,
- plán schválený ředitelem školy koordinuje třídní učitel žáka, který rovněž dbá na jeho zdárný průběh vedením příslušné dokumentace,
- škola využívá pro podporu nadání a mimořádného nadání podpůrných opatření,
- IVP pro mimořádně nadané žáky škola vytváří na základě ŠVP ve spolupráci se školskými poradenskými zařízeními, které provádějí diagnostiku mimořádně nadaných žáků,
- žáci, jejichž mimořádné nadání se projevuje v některých vzdělávacích předmětech, jsou podporováni v následujících aktivitách: tvorba vlastních projektů a samostatných prací, samostudium odborné literatury, vyhledávání informací na internetu, účast v programech, které pro studenty středních škol pořádají vysoké školy, účast v soutěžích na republikové i mezinárodní úrovni,

- individuálními konzultacemi s vyučujícími škola umožňuje mimořádně nadaným žákům rozšíření a prohloubení vzdělávacího obsahu,
- mimořádně nadaný žák může docházet na výuku některých předmětů do vyšších ročníků.

3.7. Podmínky pro přijetí ke vzdělávání

Přijímání ke vzdělávání se řídí zákonem č. 561/2004 Sb. Do 1. ročníku studijního oboru jsou přijímáni žáci, kteří úspěšně ukončili poslední ročník základní školy a splnili podmínky přijímacího řízení prokázáním vhodných schopností, vědomostí, zájmů a zdravotní způsobilosti. Uchazeč o studium přikládá k přihlášce o studium potvrzení o zdravotním stavu. Podrobná kritéria pro přijímací řízení a informace o průběhu přijímací zkoušky jsou vždy ředitelem školy zveřejněna na přístupném místě ve škole a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup – webové stránky školy, a to v termínu stanoveném právním předpisem. Přijímací zkouška, pokud o jejím konání ředitel školy rozhodne, se koná v termínech stanovených příslušným právním předpisem. Při vyhlášení dalších kol přijímacího řízení ředitel školy vyhláší také termín, dokdy je nejpozději možné podávat přihlášky ke vzdělávání. Ředitel školy zveřejní na veřejně přístupném místě ve škole a způsobem umožňujícím dálkový přístup pořadí uchazečů (pod registračním číslem) podle výsledku hodnocení přijímacího řízení, přehled přijatých a nepřijatých uchazečů a kritéria přijímacího řízení. Ředitel školy určuje počet volných míst pro potřebu odvolacího řízení a postoupí krajskému úřadu spolu s odvoláním veškerou dokumentaci stanovenou příslušným právním předpisem v souvislosti s přijímáním žáků do prvního ročníku střední školy v příslušném roce. Uchazeči o studium, kterému byla diagnostikována některá specifická porucha učení (dyslexie, dysgrafie ap.) nebo uchazeči se zvláštními potřebami vyplývajících z jeho zdravotního stavu, je průběh přijímacích zkoušek upraven dle doporučení zařízení zapsaného v rejstříku škol a školských zařízení.

3.8. Způsob ukončení vzdělávání

- 1. zkoušky, pokud úspěšně vykoná všechny povinné zkoušky, ze kterých se tato část skládá.** Žák získá střední vzdělání s maturitní zkouškou, jestliže úspěšně vykoná obě části maturitní zkoušky.

Zkoušky společné části maturitní zkoušky se konají formou didaktického testu. Společná část maturitní zkoušky se skládá ze dvou povinných zkoušek:

1. český jazyk a literatura
2. cizí jazyk nebo matematika

Žák se může ve společné části přihlásit až ke dvěma nepovinným zkouškám ze zkušebních předmětů cizí jazyk a matematika a ze zkušebního předmětu matematika rozšiřující.

V profilové části maturitní zkoušky koná žák povinnou zkoušku z českého jazyka a literatury konanou formou písemné práce a ústní zkoušky a zkoušku z cizího jazyka konanou formou písemné práce a ústní zkoušky, pokud si ji žák zvolil ve společné části maturitní zkoušky.

V rámci profilové části maturitní zkoušky koná žák další 3 povinné zkoušky. Obsah povinných zkoušek profilové části maturitní zkoušky je v souladu s učebními osnovami povinných vyučovacích předmětů a volitelných vzdělávacích aktivit vymezených ve školním vzdělávacím programu.

- 2. Povinná zkouška – koná se formou ústní zkoušky**

- Žák volí jeden předmět z nabídky určené ředitelem školy:
- Pedagogiky
- Psychologie

3. Povinná zkouška – koná se formou ústní zkoušky

- Matematika
- Základy společenských věd
- Dějepis
- Biologie
- Informační a komunikační technologie
- Cizí jazyk
- Hudební výchova – teorie
- Výtvarná výchova – teorie
- Tělesná výchova – teorie
- Osobnostní a dramatická výchova – teorie

4. Povinná zkouška – koná se formou praktické zkoušky

Hudební výchova

Výtvarná výchova

Osobnostní a dramatická výchova

Tělesná výchova

V rámci **profilové maturitní zkoušky** může žák složit nejvýše dvě **nepovinné zkoušky** z nabídky stanovené ředitelem školy.

Náhradní zkouška – pokud se žák ke zkoušce nedostaví a svou nepřítomnost řádně omluví řediteli školy (nejpozději do 3 pracovních dnů po konání zkoušky), má právo konat náhradní zkoušku; náhradní zkoušky se konají v jarním a podzimním zkušebním období; konáním náhradní zkoušky není dotčeno právo žáka konat opravnou zkoušku;

Opravná zkouška – žák má možnost konat až 2 opravné zkoušky z každého zkušebního předmětu; opravné zkoušky se konají pouze v případě povinných zkoušek, nepovinné zkoušky se neopakují; maturitní zkoušku lze vykonat nejpozději do 5 let od úspěšného ukončení posledního ročníku vzdělávání ve střední škole;

Žák s přiznaným uzpůsobením podmínek pro vykonání maturitní zkoušky koná maturitní zkoušku za podmínek odpovídajících jeho zdravotnímu postižení nebo zdravotnímu znevýhodnění uvedených v příslušném právním předpisu.

Kapitola 4

Učební plán

Učební plán

Vyučovací předměty	Počet týdně vyučovaných hodin v ročníku					
	1.	2.	3.	4.	celkem	DH
Povinné předměty						
Český jazyk a literatura	3	3	4	4	14 (+EsV/4)	4
Jazyk anglický ^{*1}	3/3	3/3	3/3	3/3	12/12	2
Cizí jazyk – N, F, R ^{*1}	3/3	3/3	3/3	3/3	12/12	1
Základy společenských věd	2	2	2	2	8 (+ EkV/3)	0
Dějepis	2	2	2	-	6	4
Zeměpis	-	3	-	-	3	2
Fyzika	3	-	-	-	3	0
Chemie	2	-	-	-	2	0
Biologie	2	2	2	-	6	2
Matematika	4	4	4	3	15	5
Tělesná výchova ^{*1}	2/2	2/2	2/2	2/2	8/8	0
Výtvarná výchova ^{*1}	2/2	-	-	-	2/2	0
Hudební výchova ^{*1}	2/2	-	-	-	2/2	0
Dramatická výchova ^{*1}	2/2	-	-	-	2/2	0
Informační a komunikační technologie ¹	1/1	1/1	2/2	1/1	5/5	0
Pedagogika	-	2	2	2	6	0
Psychologie	-	2	2	2	6	0
Volitelné předměty						
Volitelné specializace ^{*2} (tělesná výchova, výtvarná výchova, hudební výchova, dramatická výchova)	-	4	4	4	12	3
Volitelné předměty ^{*3}	-	-	-	2x2	4	
Odborná praxe			2 týdny	2 týdny		

Nepovinné předměty ^{*4}						
Kurzy ^{*5} (plavecký, lyžařský, sportovně-turistický, atleticko-herní)						
Celkem	33	33	32	30	128	

Poznámky k učebnímu plánu:

- *1 Žáci se dělí v označených předmětech na skupiny
- *2 Žák si volí jednu specializaci z nabídky
- *3 Žák si volí 2 volitelné předměty z nabídky. Nabídka volitelných předmětů může být upravována dle aktuálního zájmu žáků a personálních podmínek školy. Učební osnovy volitelných předmětů jsou přílohou tohoto dokumentu a tvoří jeho nedílnou součást.
Základní nabídka volitelných předmětů:
jazyk anglický – volitelný
jazyk německý, francouzský, ruský – volitelný (podle jazyka, ve kterém se žák vzdělává od 1. ročníku)
základy společenských věd – volitelný
dějepis – volitelný
biologie – volitelná
informační a komunikační technologie – volitelný
pedagogika – volitelná
psychologie – volitelná
matematika – volitelná
- *4 Nepovinné předměty (např. znakový jazyk, sborový zpěv, sportovní hry, cizí jazyk, latina) jsou realizovány při dostatečném počtu přihlášených žáků a podle personálních a finančních podmínek školy.
- *5 Kurz lyžařský a sportovně – turistický je určen všem žákům oboru, kurz plavecký a atleticko-herní je určen pro žáky, kteří si zvolili specializaci tělesné výchovy. Kurzy se realizují v rozsahu 5-7 dní a podle podmínek školy.

1. Disponibilní hodiny (DH) byly využity především k posílení hodinové dotace některých předmětů. Dále byly disponibilní hodiny využity k zavedení dvou volitelných předmětů.
2. K posílení celkové hodinové dotace pro vzdělávací oblast jazykové vzdělávání byly využity 4 hodiny dotace pro vzdělávací oblast estetické vzdělávání; učivo stanovené v RVP v oblasti estetické vzdělávání je integrováno v předmětu český jazyk a literatura.
3. K posílení celkové hodinové dotace pro vzdělávací oblast společenskovední vzdělávání bylo využito 3hodinové dotace vzdělávací oblasti ekonomické vzdělávání; učivo stanovené v RVP v oblasti ekonomické vzdělávání je integrováno v předmětu základy společenských věd.
4. Do ŠVP je zařazena odborná praxe v rozsahu 4 týdny za celou dobu vzdělávání. Ve 3. a 4. Ročníku po 2 týdnech. Odborná praxe se organizuje v souladu s platnými právními předpisy.
5. Pravidla pro psaní ročníkové práce

Práce musí mít následující strukturu:

- titulní list obsahující název práce, školu, ročník studia, jméno autora, vedoucího ročníkové práce
- čestné prohlášení autora o zveřejnění všech informačních zdrojů v seznamu použité literatury

- anotace a klíčová slova
- obsah
- vlastní text
- seznam požité literatury včetně internetových adres
- přílohy

Věcná stránka práce

Z textu musí vyplynout, že zvolené téma je svým zpracováním užitečné pro ostatní. Obsah se dělí na tyto části:

Úvod – vymezení problému, kterým se práce zabývá, vysvětlí se, k čemu má práce sloužit. Je nutné zmínit, které vědecké práce se již touto problematikou zabývaly.

Metodika

Popisuje stručně a výstižně pracovní postup, techniku, použité materiály.

Výsledky

Důležitá část práce. Tlumočí se zde fakta, bez úvah a komentářů.

Závěr a diskuse

Porovnání výsledků práce s dosud známými fakty, týkajícími se dané oblasti. Zhodnoťte.

Zdůrazněte význam a realizační možnosti výsledků.

Anotace

resumé je nedílnou součástí práce. Obsahuje logicky uspořádaný souhrn myšlenek, které charakterizují práci. Může být v angličtině.

Klíčová slova

Uveďte slova a jejich vysvětlení, která jsou nezbytně nutné pro danou práci (10 nejdůležitějších).

Formální stránka práce

Doporučený rozsah je 20 – 30 stran textu. Práce musí být svázána.

Úprava písemností se řídí ČSN 01 6910:

- formát A4
- jednoduché řádkování (mezi odstavci se řádkuje dvakrát)
- dvojité řádkování (mezi odstavci se řádkuje pouze jedenkrát)
- písmo velikosti 12, použít maximálně 3 druhy velikosti a fontů písma
- nadpisy se od předcházejícího textu oddělují dvěma prázdnými řádky, od následujícího jedním.
- nadpisy lze zvýraznit velkými písmeny, tučným tiskem, velikostí nebo druhem písma.
- poznámkový aparát v závorce v textu nebo číslovat a vysvětlit pod čarou
- tabulky a obrázky se číslují průběžně v celém dokumentu
- stránky se číslují arabskými číslicemi v záhlaví nebo zápatí stránky

Příklady bibliografické citace:

► kniha

MANEKEN, P. Pokrok v lékařství. 1. vyd. Praha: Odeon, 1984, ISBN 80-206-0446-0

► časopisy, noviny

Zpravodaj MŠMT. MŠMZ ČR. 1999. Praha: Press-Ko. ISSN 020864-9202

► elektronická databáze

Honzák, F. Pečenka, M. Státy a jejich představitelé CD-Rom). Praha: Libri, 1996.

Rieger, S. Chemie na internetu. Dostupné z URL: <http://www.aip.cz/informedia98/welcome.cz>

Hodnocení práce

Žák vypracuje ročníkovou práci, kterou obhájí před komisí. Není-li práce vedoucím učitelem přijata, je stanoven náhradní termín obhajoby. Do té doby není žák způsobilý postoupit do vyššího ročníku. Žák má stanovený 1 týden, tj. 5 pracovních dnů volno na vypracování ročníkové práce ve 3. ročníku.

Přehled využití týdnů ve školním roce

Přehled využití týdnů v období září – červen školního roku				
Činnost / ročník	1.	2.	3.	4.
Vyučování podle rozpisu učiva	34	34	34	29
Kurzy	1	1	1	-
Odborná praxe	-	-	2	2
Ročníková práce	-	-	1	-
Maturitní zkouška	-	-	-	3
Časová rezerva, výchovně vzdělávací akce	5	5	2	3
Celkem týdnů	40	40	40	37

Kapitola 5

Přehled rozpracování obsahu vzdělávání v RVP do ŠVP

Přehled rozpracování obsahu vzdělávání v RVP do ŠVP

Škola: Gymnázium, Střední pedagogická škola, Obchodní akademie a Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky, Znojmo, Pontassievska 3, příspěvková organizace						
Kód a název RVP: 78-42-M/03 Pedagogické lyceum						
Název ŠVP: Pedagogické lyceum						
RVP	Min. počet vyučovacích hodin za studium		ŠVP			
Vzdělávací oblasti a obsahové okruhy	týden	Σ	Vyučovací předmět	Počet vyučovacích hodin za studium		
				týden	dispon.	Σ
Jazykové vzdělávání český jazyk cizí jazyk	6	192	Český jazyk a literatura	10	4	328
	21	672	Anglický jazyk	12	2	393
			Německý jazyk	12	1	393
Společenskovědní vzdělávání	8	256	Základy společenských věd	5	0	166
			Dějepis	6	4	204
			Zeměpis	3	2	102
Přírodovědné vzdělávání	9	288	Biologie	6	2	204
			Chemie	2	0	68
			Fyzika	3	0	102
Matematické vzdělávání	10	320	Matematika	15	5	495
Estetické vzdělávání	10	320	Integrováno v: český jazyk a literatura	4	0	128
			Výtvarná výchova	2	0	68
			Hudební výchova	2	0	68
			Dramatická výchova	2	0	68
Vzdělávání pro zdraví	8	256	Tělesná výchova	8	0	262
Informatické vzdělávání	5	160	Informační a komunikační technologie	5	0	165
Ekonomické vzdělávání	3	96	Integrováno v: Základy společenských věd	3	0	96
Pedagogicko-psychologické vzdělávání	12	384	Pedagogika	6	0	194
			Psychologie	6	0	194
Odborné zaměření	9	288	Volitelné specializace	12	2	388
			Volitelný předmět 1	2	2	58
			Volitelný předmět 2	2		58
Odborná praxe	4 týdny		Odborná praxe	4 týdny		
Disponibilní hodiny	27	864			27	
Celkem	128	4096		128		4202

Používané zkratky předmětů

Pro přehlednější orientaci v textu budou používány pro jednotlivé předměty tyto zkratky:

Český jazyk a literatura – Č

Anglický jazyk – AJ

Německý jazyk – NJ

Francouzský jazyk – FJ

Ruský jazyk – RJ

Základy společenských věd – ZSV

Dějepis – D

Zeměpis – Z

Biologie – Bi

Chemie – Ch

Fyzika – F

Matematika – M

Informační a komunikační technologie – IKT

Pedagogika – Pg

Psychologie – Ps

Odborná praxe – OP

Výtvarná výchova – VV

Hudební výchova – HV

Tělesná výchova – TV

Dramatická výchova – DV

Výtvarná výchova – specializace – VVS

Hudební výchova – specializace - HVS

Tělesná výchova – specializace – TVS

Dramatická výchova – specializace – DVS

Anglický jazyk – volitelný – AJv

Německý jazyk – volitelný – NJv

Francouzský jazyk – volitelný – FJv

Ruský jazyk – volitelný – RJv

Matematika – volitelná – Mv

Biologie – volitelná – Biv

Základy společenských věd – volitelný – ZSVv

Dějepis – volitelný – Dv

Psychologie – volitelná – Psv

Pedagogika – volitelná – Pgv

Informační a komunikační technologie – volitelný – IKTv

Kapitola 6

Učební osnovy

Název vyučujícího předmětu:

Český jazyk a literatura

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	3	3	4	4
Počet hodin za studium	456			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Žák si postupně rozšiřuje dosavadní znalosti z předchozího studia na základní škole, pracuje s náročnějšími texty nejen uměleckými, ale i odbornými. Získává tak stále nové poznatky o bohatství mateřského jazyka. Předmět se tedy stává také prostředkem estetické výchovy.

Obecným cílem jazykového vzdělávání je rozvíjet komunikační kompetenci žáků a naučit je užívat jazyka jako prostředku k dorozumívání a myšlení, k přijímání, sdělování a výměně informací na základě jazykových a slohových znalostí.

V jazykové výchově je žák veden k tomu, aby správně užíval mateřský jazyk v jeho mluvené i písemné podobě, aby si osvojil jeho terminologii a aby rozuměl různým typům textu. Žák je dále veden k tomu, aby vytríbeně používal mateřský jazyk k dorozumívání v různých komunikačních situacích.

V komunikační a slohové výchově si žák rozvíjí slovní zásobu, řečové schopnosti a komunikační dovednosti. Žák je veden ke správnému vyjadřování, k osvojení správné techniky psaní, k rozlišování různých metod a stylů psaní textů.

Obecným cílem estetického, tedy literárního vzdělávání je utvářet kladný vztah k materiálním a duchovním hodnotám, snažit se přispívat k jejich tvorbě i ochraně. Vede žáky k poznání jednotlivých uměleckých druhů a žánrů v širších sociálně kulturních souvislostech, k získání celkového přehledu o významných jevech a pilířích české a světové literatury. Učí žáky porozumět uměleckému dílu, rozvíjí jejich komunikativní dovednosti, myšlení a kreativitu. Ovlivňuje estetické a emocionální cítění žáků.

V literární výchově je žák veden k upevňování základních čtenářských dovedností a návyků a učí se reprodukci a interpretaci přečteného textu. V rámci četby se také žák seznamuje se základními literárními formami. Interpretace vybraných literárních děl přispívá k utváření názorů, postojů, zájmů, vkusu a mravního profilu žáka a celkově rozvíjí a kultivuje jeho duchovní život.

Charakteristika učiva

Výuka předmětu český jazyk a literatura je rozdělena na jazykovou výchovu, komunikační a slohovou výchovu a na literární výchovu. Ve výuce se obsah jednotlivých složek prolíná.

Jazyková výchova se zaměřuje na jednotlivé jazykovědné disciplíny – morfologii, lexikologii, syntax, ortografii, ortoepii. Komunikační a slohová výchova pak na jednotlivé funkční styly, slohové postupy a jejich útvary a na práci s nimi.

V rámci exkurze do městské knihovny jsou žáci poučeni o službách knihoven, různých periodických, práci s nimi a možnostech získávání informací z těchto periodik a internetu.

Literární výchova žáka vzdělává v oblasti literární teorie a historie, s níž je také seznamován prostřednictvím četby, rozboru a interpretace ukázkových textů i samotných literárních děl.

Žákům je nabízena účast v různých jazykových či literárních soutěžích, např. olympiády apod.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka českého jazyka a literatury směřuje k tomu, aby žáci:

- uplatňovali český jazyk v rovině recepce, reprodukce a interpretace;
- využívali jazykových vědomostí a dovedností v praktickém životě, vyjadřovali se srozumitelně a souvisle, formulovali a obhajovali své názory;

- chápali význam kultury osobního projevu pro společenské a pracovní uplatnění;
- získávali a kriticky hodnotili informace z různých zdrojů a předávali je vhodným způsobem s ohledem na jejich uživatele;
- chápali jazyk jako jev, v němž se odráží historický a kulturní vývoj národa
- uplatňovali ve svém životě vlastní umělecké aktivity;
- chápali umění jako specifickou výpověď o skutečnosti;
- chápali přínos umění pro člověka, pro rozvoj vlastních schopností,
- správně formulovali a vyjadřovali své názory při hodnocení uměleckých děl a tím třbili svůj vkus a kultivovali svůj projev;
- přistupovali s porozuměním k estetickému citění, vkusu a zájmu druhých lidí a snažili se je citlivě ovlivňovat;
- podporovali hodnoty místní, národní, evropské i světové kultury a měli k nim vytvořen pozitivní vztah; přistupovali s porozuměním ke kultuře jiných národů a etnik;
- zajímali se o kulturní dění v místě svého bydliště i v kulturních centrech;
- uvědomovali si vliv prostředků masové komunikace na utváření kultury, estetickoemocionálního citění a životního stylu mladého člověka a byli schopni kriticky k nim přistupovat.

Strategie výuky

- výklad učitele a řízený dialog,
- samostatná práce individuální i skupinová,
- samostatná domácí práce,
- společná četba literárních textů,
- rozbor a interpretace literárních textů,
- esteticky tvořivé aktivity (samostatné literární pokusy),
- multimediální metody (podle možností využití počítače, videa, DVD, interaktivní tabule),
- společná návštěva vybraných filmových a divadelních představení,
- gramatická a stylistická cvičení,
- diktáty a doplňovací cvičení,
- řečnická cvičení,
- souvislé slohové práce,
- práce s odbornými jazykovými příručkami.

Hodnocení výsledků žáků

V předmětu český jazyk a literatura se hodnotí obsahová správnost a použití gramatických a stylistických prostředků, a to v projevu ústním i písemném. V projevu písemném je hodnocena i pravopisná správnost. Hodnocení žáků se bude provádět na základě kombinace ústního zkoušení a různých forem písemného testování.

Nejčastěji používanými formami zkoušení znalostí, ze kterých vyjdou podklady pro klasifikaci, budou:

- individuální i frontální ústní zkoušení,
- písemné testy,
- slohové práce,
- prezentace individuálních i skupinových prací,
- didaktický test,
- gramatická a stylistická korektura textu.

Konečnou klasifikaci určí učitel. Kritéria hodnocení jsou dána klíčovými kompetencemi a vnitřním řádem školy.

Přínos předmětu k realizaci klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Předmět český jazyk a literatura rozvíjí, a to hlavně v souvislosti s vhodnými strategiemi:

KLÍČOVÉ KOMPETENCE

- kompetence k učení:

- žák uplatňuje různé způsoby práce s textem,
- efektivně vyhledává a zpracovává informace, je čtenářsky gramotný,
- s porozuměním poslouchá mluvené projevy, pořizuje si zápisky,

- komunikativní kompetence:

- vyjadřuje se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentovat,
- formuluje své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně,
- účastní se aktivně diskusí, formuluje a obhazuje své názory a postoje,
- zpracovává administrativní písemnosti, pracovní dokumenty i souvislé texty na běžná i odborná témata,
- dodržuje jazykové a stylistické normy i odbornou terminologii,
- zaznamenává písemně podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů jiných lidí (přednášek, diskusí)
- vyjadřuje se a vystupuje v souladu se zásadami kultury projevu a chování,
- dosahuje jazykové způsobilosti potřebné pro pracovní uplatnění podle potřeb a charakteru příslušné odborné kvalifikace,

- personální a sociální kompetence:

- reaguje adekvátně na hodnocení svého vystoupení a způsobu jednání za strany jiných lidí, přijímat radu i kritiku,
- pracuje v týmu a podílí se na, realizaci společných pracovních a jiných činností,
- přijímá a odpovědně plní svěřené úkoly,
- podněcuje práci v týmu vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů, nezaujatě zvažuje návrhy druhých,

- občanské kompetence a kulturní povědomí:

- uvědomuje si vlastní kulturní, národní a osobnostní identitu, přistupuje s aktivní tolerancí k identitě druhých,
- uznává tradice a hodnoty svého národa, chápe jeho minulost i současnost v evropském i světovém kontextu,
- podporuje hodnoty místní, národní, evropské i světové kultury a má k nim vytvořen pozitivní vztah,

- digitální kompetence:

- pracuje s osobním počítačem a dalšími digitálních technologií,
- získává informace z otevřených zdrojů, zejména pak s využitím celosvětové sítě Internet,
- uvědomuje si nutnost posuzovat rozdílnou věrohodnost různých informačních zdrojů a kriticky přistupuje k získaným informacím.

Přínos k realizaci průřezových témat předmětu český jazyk a literatura:

PT 1 - Občan v demokratické společnosti (metody směřující k funkční gramotnosti žáků, výklad učitele a řízený dialog, samostatná práce individuální i skupinová - diskuse, čtení textu s porozuměním, interpretace textu, hodnocení textu a jeho využití pro různé účely)

PT 2 - Člověk a životní prostředí (společná četba literárních textů, souvislé slohové práce)

PT 3 - Člověk a svět práce (výklad učitele a řízený dialog, souvislé slohové práce, simulace situací - sestavování žádostí o zaměstnání a odpovědi na inzeráty, psaní profesních životopisů, průvodních (motivačních) dopisů)

PT 4 - Člověk a digitální svět (samostatná domácí práce, individuální práce)

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 1. ročník 102 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: objasní přínos umění i vlastní tvořivosti pro rozvoj osobnosti a život člověka; zařadí typická díla do jednotlivých uměleckých směrů a příslušných historických období; zhodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; vyjádří vlastní prožitky z recepce daných uměleckých děl; samostatně vyhledává informace v této oblasti rozezná umělecký text od neuměleckého; vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a dramatických děl a rozdíl mezi nimi; text (dílo) interpretuje a debatuje o něm; konkrétní literární díla klasifikuje podle základních druhů a žánrů; při rozboru textu uplatňuje znalosti z literární teorie	Umění jako specifická výpověď o skutečnosti. Aktivní poznávání různých druhů umění našeho i světového, současného i minulého, v tradiční i mediální podobě. Vývoj české a světové literatury a divadla v kulturních a historických souvislostech. Základní vývojové etapy výtvarné a hudební kultury, významní představitelé. (Počátky literatury, lidové umění a literatura starověku. Středověká literatura v kontextu historického vývoje. Renesance a humanismus v Evropě. Baroko v české literatuře. Klasicismus, osvícenství, preromantismus v Evropě s přihlédnutím na specifika vývoje české společnosti (NO).) Práce s uměleckým textem: Základy literární vědy. Literární a divadelní druhy a žánry. Četba a interpretace literárního textu. Metody interpretace literárního textu. Tvořivé činnosti žáků.	průběžně průběžně 12 12 15 5 19 2 2 průběžně průběžně	PT4 D,Hv,Vv

řídí se zásadami správné výslovnosti; v písemném projevu uplatňuje znalosti českého pravopisu; v písemném i mluveném projevu využívá poznatků z tvarosloví; pracuje s nejnovějšími normativními příručkami českého jazyka; orientuje se v soustavě jazyků; odhaluje a opravuje jazykové nedostatky a chyby; používá adekvátní slovní zásobu včetně příslušné odborné terminologie; vhodně se prezentuje, argumentuje a obhájí svá stanoviska; ovládá techniku mluveného slova, umí klást otázky a vhodně formulovat odpovědi; vystihne charakteristické znaky různých druhů textu a rozdílů mezi nimi; rozpozná funkční styl, dominantní slohový postup a v typických příkladech slohový útvar; posoudí kompozici textu, jeho slovní zásobu a skladbu; vhodně používá jednotlivé slohové postupy a základní útvary; na příkladech doloží druhy mediálních produktů; uveče základní média působící v regionu; zhodnotí význam médií pro společnost a jejich vliv na jednotlivé skupiny uživatelů;	Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností Jazyková kultura. Postavení češtiny mezi ostatními evropskými jazyky. Zvukové prostředky a ortoepické normy jazyka. Hlavní principy českého pravopisu. Gramatické tvary a konstrukce a jejich sémantické funkce. Komunikační a slohová výchova slohotvorní činitelé objektivní a subjektivní komunikační situace, komunikační strategie vyjadřování přímé i zprostředkované technickými prostředky, monologické i dialogické, neformální i formální, připravené i nepřipravené projevy prostě sdělovací, administrativní, prakticky odborné, jejich základní znaky, postupy a prostředky (osobní dopisy, krátké informační útvary, osnova, životopis, zápis z porady, pracovní hodnocení, inzerát a odpověď na něj, jednoduché úřední, popř. podle charakteru oboru odborné dokumenty) vyprávění, popis osoby, věc, výklad nebo návod k činnosti, úvaha druhy řečnických projevů médi a mediální sdělení literatura faktu a umělecká literatura Grafická a formální úprava jednotlivých písemných projevů.	2 4 10 6 11 2 průběžně průběžně průběžně	A, N PT 3.5 ODV
---	--	---	--------------------------------------

kriticky přistupuje k informacím z internetových zdrojů a ověřuje si jejich hodnověrnost (např. informace dostupné z Wikipedie, sociálních sítí, komunitních webů apod.) samostatně zpracovává vyhledává, porovnává a vyhodnocuje mediální, odborné aj. informace; rozumí obsahu textu i jeho částí; pořizuje z odborného textu výpisky a výtah, dělá si poznámky z přednášek a jiných veřejných projevů; vypracuje anotaci a resumé; má přehled o knihovnách a jejich službách; zaznamenává bibliografické údaje podle státní normy	Práce s textem a získávání informací Informatická výchova, knihovny a jejich služby, noviny, časopisy a jiná periodika, internet. Techniky a druhy čtení (s důrazem na čtení studijní), orientace v textu, jeho rozbor z hlediska sémantiky, kompozice a stylu. Druhy a žánry textu. Získávání a zpracovávání informací z textu, např. ve formě anotace, konspektu, osnovy, resumé, jejich třídění a hodnocení. Zpětná reprodukce textu, jeho transformace do jiné podoby. Práce s různými příručkami pro školu i veřejnost.	průběžně průběžně průběžně průběžně	Inf PT4
--	---	--	--------------------

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 2. ročník 102 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: objasní přínos umění i vlastní tvořivosti pro rozvoj osobnosti a život člověka; zařadí typická díla do jednotlivých uměleckých směrů a příslušných historických období; zhodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; vyjádří vlastní prožitky z recepce daných uměleckých děl; samostatně vyhledává informace v této oblasti	Umění jako specifická výpověď o skutečnosti. Aktivní poznávání různých druhů umění našeho i světového, současného i minulého, v tradiční i mediální podobě. Vývoj české a světové literatury a divadla v kulturních a historických souvislostech. Základní vývojové etapy výtvarné a hudební kultury, významní představitelé. (Romantismus a jeho nejvýznamnější představitelé. Realismus v světové literatuře a jeho nejvýznamnější spisovatelé.	průběžně průběžně 20 17 15 20	PT4 D, Hv, Vv

rozezná umělecký text od neuměleckého; vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a dramatických děl a rozdíly mezi nimi; text (dílo) interpretuje a debatuje o něm; konkrétní literární díla klasifikuje podle základních druhů a žánrů; při rozboru textu uplatňuje znalosti z literární teorie, rozlišuje spisovný jazyk, hovorový jazyk, dialekty a stylově příznakové jevy a ve vlastním projevu volí prostředky adekvátní komunikační situaci; řídí se zásadami správné výslovnosti; v písemném projevu uplatňuje znalosti českého pravopisu; v písemném i mluveném projevu využívá poznatků z tvarosloví; pracuje s nejnovějšími normativními příručkami českého jazyka; orientuje se v soustavě jazyků; odhaluje a opravuje jazykové nedostatky a chyby; používá adekvátní slovní zásobu včetně příslušné odborné terminologie; nahradí běžné cizí slovo českým ekvivalentem a naopak vhodně se prezentuje, argumentuje a obhajuje svá stanoviska; ovládá techniku mluveného slova, umí klást otázky a vhodně formulovat odpovědi; vystihne charakteristické znaky různých druhů textu a rozdíly mezi nimi; rozpozná funkční styl, dominantní slohový postup a v typických příkladech slohový útvar; posoudí kompozici textu, jeho slovní zásobu a skladbu;	Generace májovců, ruchovců, lumírovců. Realismus v české próze a dramatu.) Práce s uměleckým textem: Základy literární vědy. Literární a divadelní druhy a žánry. Četba a interpretace literárního textu. Metody interpretace literárního textu. Tvořivé činnosti žáků. Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností Národní jazyk a jeho útvary. Tvoření slov, stylového rozvrstvení a obohacování slovní zásoby. Slovní zásoba vzhledem k příslušnému oboru vzdělávání, terminologie. Hlavní principy českého pravopisu. Komunikační a slohová výchova Vyjadřování přímé i zprostředkované technickými prostředky, monologické i dialogické, neformální i formální, připravené i nepřipravené. Projevy odborné, jejich základní znaky,	Průběžně průběžně průběžně 15 průběžně průběžně 15 průběžně průběžně průběžně	ODV A, N Pg, Ps PT 3.5
--	---	---	---

vhodně používá jednotlivé slohové postupy a základní útvary; zjišťuje potřebné informace z dostupných zdrojů, umí si je vybírat a přistupovat k nim kriticky; používá klíčová slova při vyhledávání informačních pramenů; samostatně zpracovává informace; rozumí obsahu textu i jeho částí; pořizuje z odborného textu výpisky a výtah, dělá si poznámky z přednášek a jiných veřejných projevů; vypracuje anotaci; má přehled o denním tisku a tisku své zájmové oblasti; má přehled o knihovnách a jejich službách; zaznamenává bibliografické údaje.	postupy a prostředky (popis osoby, věci, návod k činnosti, výklad). Grafická a formální úprava jednotlivých písemných projevů. Práce s textem a získávání informací Techniky a druhy čtení (s důrazem na čtení studijní), orientace v textu, jeho rozbor z hlediska sémantiky, kompozice a stylu. Druhy a žánry textu. Získávání a zpracovávání informací z textu, např. ve formě anotace, konspektu, osnovy, resumé, jejich třídění a hodnocení. Zpětná reprodukce textu, jeho transformace do jiné podoby. Práce s různými příručkami pro školu i veřejnost.	průběžně průběžně	PT4 ODV PT4
--	--	------------------------------	----------------------------------

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 3. ročník 136 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: objasní přínos umění i vlastní tvořivosti pro rozvoj osobnosti a život člověka; zařadí typická díla do jednotlivých uměleckých směrů a příslušných historických období;	Umění jako specifická výpověď o skutečnosti. Aktivní poznávání různých druhů umění našeho i světového, současného i minulého, v tradiční i mediální podobě.	průběžně průběžně 15	PT4

zhodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; vyjádří vlastní prožitky z recepce daných uměleckých děl; samostatně vyhledává informace v této oblasti; rozezná umělecký text od neuměleckého; vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a dramatických děl a rozdíly mezi nimi; text (dílo) interpretuje a debatuje o něm; konkrétní literární díla klasifikuje podle základních druhů a žánrů; při rozboru textu uplatňuje znalosti z literární teorie orientuje se ve výstavbě textu; uplatňuje znalosti ze skladby při logickém vyjadřování; řídí se zásadami správné výslovnosti; v písemném projevu uplatňuje znalosti českého pravopisu; v písemném i mluveném projevu využívá poznatků z tvarosloví; pracuje s nejnovějšími normativními příručkami českého jazyka; orientuje se v soustavě jazyků; odhaluje a opravuje jazykové nedostatky a chyby; používá adekvátní slovní zásobu včetně příslušné odborné terminologie; vhodně se prezentuje, argumentuje a obhájí svá stanoviska; ovládá techniku mluveného slova, umí klást otázky a vhodně formulovat odpovědi;	Vývoj české a světové literatury a divadla v kulturních a historických souvislostech. Základní vývojové etapy výtvarné a hudební kultury, významní představitelé. (Moderní umělecké směry přelomu 19. a 20. století. Anarchističtí buřiči v české literatuře. Avantgardní směry v umění s důrazem na literatury a specifika české kultury. Světová meziválečná literatura a její významní představitelé. Česká próza 1. poloviny 20. století. Vývoj českého dramatu a divadla v 1. polovině 20. století.) Práce s uměleckým textem: Základy literární vědy. Literární a divadelní druhy a žánry. Četba a interpretace literárního textu. Metody interpretace literárního textu. Tvořivé činnosti žáků. Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností Větná skladba, druhy vět z gramatického a komunikačního hlediska, stavba a tvorba komunikátu Slovní zásoba vzhledem k příslušnému oboru vzdělávání, terminologie. Hlavní principy českého pravopisu. Komunikační a slohová výchova Vyjadřování přímé i zprostředkované technickými prostředky, monologické i dialogické, neformální i formální,	15 20 20 20 10 průběžně průběžně průběžně 18 průběžně průběžně 18	PT 2.2 D,Hv,Vv PT1 A, N Pg, Ps PT 2.2 PT4 PT3.5
--	--	---	--

vystihne charakteristické znaky různých druhů textu a rozdíly mezi nimi; rozpozná funkční styl, dominantní slohový postup a v typických příkladech slohový útvar; posoudí kompozici textu, jeho slovní zásobu a skladbu; vhodně používá jednotlivé slohové postupy a základní útvary; sestaví jednoduché zpravodajské a propagační útvary (zpráva, reportáž, pozvánka, nabídka...); zjišťuje potřebné informace z dostupných zdrojů, umí si je vybírat a přistupovat k nim kriticky; používá klíčová slova při vyhledávání informačních pramenů; samostatně zpracovává informace; rozumí obsahu textu i jeho částí; pořizuje z odborného textu výpisky a výtah, dělá si poznámky z přednášek a jiných veřejných projevů; vypracuje anotaci; má přehled o denním tisku a tisku své zájmové oblasti; má přehled o knihovnách a jejich službách; zaznamenává bibliografické údaje.	připravené i nepřipravené. Projevy publicistického stylu, jejich základní znaky, postupy a prostředky, reklama. Projevy administrativní a prakticky odborné, jejich základní znaky, postupy a prostředky (životopis, motivační dopis, pracovní hodnocení, jednoduché úřední, popř. podle charakteru oboru odborné dokumenty). Grafická a formální úprava jednotlivých písemných projevů. Práce s textem a získávání informací Techniky a druhy čtení (s důrazem na čtení studijní), orientace v textu, jeho rozbor z hlediska sémantiky, kompozice a stylu. Druhy a žánry textu. Získávání a zpracovávání informací z textu např. ve formě anotace, konspektu, osnovy, resumé, jejich třídění a hodnocení. Zpětná reprodukce textu, jeho transformace do jiné podoby. Práce s různými příručkami pro školu i veřejnost.	průběžně průběžně průběžně průběžně průběžně	ODV PT4
---	--	--	-----------------------

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 4. ročník 116 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: - objasní přínos umění i vlastní tvořivosti pro rozvoj osobnosti a život člověka; - zařadí typická díla do jednotlivých uměleckých směrů a příslušných historických období; - zhodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; - vyjádří vlastní prožitky z recepce daných uměleckých děl; -samostatně vyhledává informace v této oblasti - rozezná umělecký text od neuměleckého; - vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a dramatických děl a rozdílů mezi nimi; - text (dílo) interpretuje a debatuje o něm; - konkrétní literární díla klasifikuje podle základních druhů a žánrů; - při rozboru textu uplatňuje znalosti z literární teorie	Umění jako specifická výpověď o skutečnosti. Aktivní poznávání různých druhů umění našeho i světového, současného i minulého, v tradiční i mediální podobě. Vývoj české a světové literatury a divadla v kulturních a historických souvislostech. Základní vývojové etapy výtvarné a hudební kultury, významní představitelé. (Světová literatura od druhé světové války po současnost. Vývoj české prózy od druhé světové války po současnost. Vývoj české poezie od druhé světové války po současnost. Vývoj českého dramatu a divadla od druhé světové války po současnost.) Práce s uměleckým textem: Základy literární vědy. Literární a divadelní druhy a žánry. Četba a interpretace literárního textu. Metody interpretace literárního textu. Tvořivé činnosti žáků.	průběžně průběžně 19 19 10 10 průběžně průběžně průběžně (29) 3 8 průběžně	PT4 D,Hv,Vv PT1

- vysvětlí zákonitosti vývoje češtiny; - řídí se zásadami správné výslovnosti; - v písemném projevu uplatňuje znalosti českého pravopisu; - v písemném i mluveném projevu využívá poznatků z tvarosloví; - pracuje s nejnovějšími normativními příručkami českého jazyka; - orientuje se v soustavě jazyků; - odhaluje a opravuje jazykové nedostatky a chyby; - používá adekvátní slovní zásobu včetně příslušné odborné terminologie; - vhodně se prezentuje, argumentuje a obhajuje svá stanoviska; - ovládá techniku mluveného slova, umí klást otázky a vhodně formulovat odpovědi; - vystihne charakteristické znaky různých druhů textu a rozdíly mezi nimi; - rozpozná funkční styl, dominantní slohový postup a v typických příkladech slohový útvar; - posoudí kompozici textu, jeho slovní zásobu a skladbu; - vhodně používá jednotlivé slohové postupy a základní útvary; - využívá emocionální a emotivní stránky	Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností Vývojové tendence spisovné češtiny. Komplexní jazykové rozборы. Slovní zásoba vzhledem k příslušnému oboru vzdělávání, terminologie. Hlavní principy českého pravopisu. Komunikační a slohová výchova Vyjadřování přímé i zprostředkované technickými prostředky, monologické i dialogické, neformální i formální, připravené i nepřipravené. Úvaha. Projevy uměleckého stylu, jejich základní znaky, postupy a prostředky, literatura faktu. Druhy řečnických projevů. Grafická a formální úprava jednotlivých písemných projevů.	průběžně 9 4 5 průběžně	A, N Pg, Ps PT 2.2 PT3.5 PT1
---	---	---	--

mluveného slova, vyjadřuje postoje neutrální, pozitivní (pochválit) i negativní (kritizovat, polemizovat); - vyjadřuje se věcně správně, jasně a srozumitelně; - přednese krátký projev; - zjišťuje potřebné informace z dostupných zdrojů, umí si je vybírat a přistupovat k nim kriticky; - používá klíčová slova při vyhledávání informačních pramenů; - samostatně zpracovává informace; - rozumí obsahu textu i jeho částí; - pořizuje z odborného textu výpisky a výtah, dělá si poznámky z přednášek a jiných veřejných projevů; - vypracuje anotaci; - má přehled o denním tisku a tisku své zájmové oblasti; - má přehled o knihovnách a jejich službách; - zaznamenává bibliografické údaje.	Práce s textem a získávání informací Techniky a druhy čtení (s důrazem na čtení studijní), orientace v textu, jeho rozbor z hlediska sémantiky, kompozice a stylu. Druhy a žánry textu. Získávání a zpracovávání informací z textu např. ve formě anotace, konspektu, osnovy, resumé, jejich třídění a hodnocení. Zpětná reprodukce textu, jeho transformace do jiné podoby. Práce s různými příručkami pro školu i veřejnost.	průběžně průběžně průběžně průběžně	ODV PT4
--	---	--	--------------------

Název vyučovacího předmětu:**Anglický jazyk****Hodinová dotace:**

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	3	3	3	3
Počet hodin za studium	393			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Výuka cizích jazyků je významnou součástí všeobecného vzdělávání žáků, podílí se na jejich přípravě na aktivní život v multikulturní společnosti, vede žáky k získávání kompetencí k dorozumění v situacích každodenního osobního a pracovního života, vytváří základ pro jejich další jazykové a profesní zdokonalování.

Vzdělávání v cizím jazyce směřuje k osvojování takové úrovně komunikativních jazykových kompetencí, která odpovídá minimálně úrovni B1 podle Společenského evropského referenčního rámce pro jazyky.

Charakteristika učiva

Učivo předmětu anglický jazyk vychází ze vzdělávací oblasti Vzdělávání a komunikace v cizím jazyce. Obsahem výuky je systematické rozšiřování a prohlubování znalostí, dovedností a návyků obsažených v těchto kategoriích:

řečové dovednosti (produktivní, receptivní, interaktivní ústní i písemné)

jazykové prostředky, jazykové funkce

základní tematické okruhy všeobecného i odborného zaměření

kommunikační situace

Hlavní náplní a obsahem výuky je tedy nacvičování jak ústního, tak písemného vyjadřování, tzn. práce s texty v mluvené i písemné podobě. Neoddělitelnou součástí uvedených kategorií jsou reálie anglicky mluvících zemí.

Vše je koncipováno v rozpisu učiva vždy po dvou ročnících, protože se učivo neustále prolíná.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka směřuje k tomu, aby žák:

využíval jazykových vědomostí a dovedností v praktickém životě při mluveném i psaném stylu s jinými osobami a institucemi, při řešení praktických otázek, všeobecných i odborných témat volil adekvátní komunikační strategii a jazykové prostředky, získával a kriticky hodnotil informace z různých zdrojů, uměl je zpracovat a využít jako zdroj poznání i dalšího vzdělávání, byl tolerantní, chápal a respektoval tradice, zvyky a odlišné sociální a kulturní hodnoty jiných národů a jazykových oblastí.

Strategie výuky

Výuka cizího jazyka probíhá tři hodiny týdně v každém ročníku a směřuje k dosažení úrovně B1. Učitelé při výuce využívají specializované jazykové učebny, počítačové učebny, multimediální techniku, doplňkové materiály – slovníky, zjednodušené cizojazyčné knihy, časopisy, odborné texty.

Využíváme návštěvy profesionálního výukového anglického divadla. Ve výuce jsou využívány metody vedoucí k rozvoji klíčových kompetencí. Jako součást výuky podporujeme také účast na zahraničních jazykových exkurzích, kde mají žáci možnost vyzkoušet si v praxi své dosažené jazykové znalosti.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení žáků probíhá v souladu s pravidly pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků ve školním řádu. Během studia v jednotlivých ročnících vyučující kontroluje průběžně výsledky učení, včetně domácí přípravy, ústní i písemné. Zařazuje kontrolní didaktické testy zaměřené na poslech a čtení cizojazyčných textů s porozuměním, na gramaticko-lexikální znalost jazykových prostředků. Vede žáky k autoevaluaci a k nácviku dovedností nutných pro zvládnutí maturitní zkoušky v cizím jazyce. Žák je veden k samostatnému ústnímu a písemnému projevu, a to při práci ve dvojicích či skupinách nebo při vyjadřování svých vlastních postojů. Při celkovém hodnocení je brán v úvahu i aktivní a samostatný přístup k práci při výuce.

Hlavní kritéria hodnocení:

kultura mluveného a písemného projevu

lexikálně gramatická správnost vyjadřování

úroveň komunikačních schopností odpovídající stupni znalostí

didaktické testy včetně poslechových subtestů

Přínos k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Předmět anglický jazyk rozvíjí především:

kompetence k učení

využívání různých informačních zdrojů

poslech mluvených projevů

uplatňování různých způsobů práce s textem

umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace

s porozuměním poslouchat mluvené projevy

k řešení problémů

uplatňování různých metod myšlení a myšlenkových operací

spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi

volit prostředky a způsoby vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušeností a vědomostí nabytých dříve

komunikativní

formulovat svoje myšlenky srozumitelně a souvisle

účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat svoje názory

chápat výhody znalosti cizích jazyků pro životní i pracovní uplatnění

personální a sociální

stanovit si cíle a priority

pracovat v týmu

přijímat a plnit odpovědně svěřené úkoly

V předmětu anglický jazyk jsou částečně aplikována průřezová témata:

PT 1 - Občan v demokratické společnosti

PT 2 - Člověk a životní prostředí

PT 3 - Člověk a svět práce

PT 4 - Člověk a digitální svět technologie

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 1. ročník 102 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: rozumí jednoduchým souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu, porozumí školním a pracovním pokynům, čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu, sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté nebo přečtené, pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem, zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z jednoduchého textu, přeloží text a používá slovníky, i elektronické, při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele, zaznamená jednoduché vzkazy volajících, vyplní jednoduchý neznámý formulář	Obsah vzdělávání (učivo) je rozdělen do čtyř kategorií, které se prolínají v jednotlivých tématech a lekcích. 1. Řečové dovednosti Receptivní řečová dovednost sluchová = poslech s porozuměním monologických i dialogických projevů. Receptivní řečová dovednost zraková = čtení a práce s jednoduchým textem. Produktivní řečová dovednost ústní = mluvení zaměřené situačně i tematicky. Produktivní řečová dovednost písemná = zpracování textu v podobě osnovy, výpisků apod. Jednoduchý překlad. Interaktivní řečové dovednosti = střídání receptivních a produktivních činností. Interakce ústní. Interakce písemná.	20	PT 1 PT 4
rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka, aktivně používá získanou slovní zásobu, včetně vybrané frazeologie v rozsahu probraných tematických okruhů,	2. Jazykové prostředky <u>Fonetika</u>: odlišné zvuky od češtiny, have to, has to“, koncové „ing“, koncové „ed, intonace v otázce, neurčitý a určitý člen. <u>Pravopis</u>: interpunkce, stažené tvary.	30	PT 1

zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib formuluje a vysvětlí gramaticky správně a srozumitelně svůj názor a stanovisko na běžné téma, aktivně a správně používá osvojené jazykové prostředky, odhaduje význam neznámých výrazů podle způsobu tvoření,	Základní způsoby obohacování slovní zásoby – odvozování, skládání, přejímání cizích slov apod. Sloveso „být“ a „mít“. Osobní, přivlastňovací a ukazovací zájmena. Přivlastňování. Předložky místa a času. Množné číslo. Přítomný čas prostý. Frekvenční příslovce. Rozkazovací způsob. Vazba „there is/there are“. Sloveso „have to“. Přítomný čas průběhový. Sloveso „moci“, „nemoci“. Příslovce.		
vyjadřuje se ústně i písemně k probraným tématům, napíše přehledně logicky strukturovaný středně dlouhý text (dopis, příběh.), řeší vhodně standardní řečové situace, domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace, používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci.	3. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce <u>Tematické okruhy:</u> Abeceda, čísla, čas. Dny v týdnu, měsíce a roční období. Počasí Rodina Každodenní aktivity Sport Části těla, péče o zdraví Škola Domov Móda <u>Komunikační situace:</u> získávání a předávání informací, např. sjednání schůzky, objednávka služby, vyřízení vzkazu, osobní dopis, souhlas apod. Jazykové funkce: obraty při zahájení a ukončení rozhovoru, vyjádření žádosti, prosby, pozvání, odmítnutí, radosti, zklamání, naděje apod.	40	PT 1 Bi

prokazuje faktické znalosti především o geografických a demografických faktorech zemí dané jazykové oblasti.	4. Poznatky z anglicky mluvících zemí	12	PT 1 ZSV, Z
--	--	-----------	----------------

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 2. ročník – 102 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření, nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace, rozpozná význam obecných sdělení a hlášení. čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu, vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity, sdělí a zdůvodní svůj názor, zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text o událostech a zážitcích v podobě popisu, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis, vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech, uplatňuje různé techniky čtení textu, ověří si i sdělí získané informace písemně, zaznamená vzkazy volajících,	Obsah vzdělávání (učivo) je rozdělen do čtyř kategorií, které se prolínají v jednotlivých tématech a lekcích. 1. Řečové dovednosti Receptivní řečová dovednost sluchová = poslech s porozuměním monologických i dialogických projevů. Receptivní řečová dovednost zraková = čtení a práce s jednoduchým textem. Produktivní řečová dovednost ústní = mluvení zaměřené situačně i tematicky. Produktivní řečová dovednost písemná = zpracování textu v podobě osnovy, výpisků apod. Jednoduchý překlad. Interaktivní řečové dovednosti = střídání receptivních a produktivních činností. Interakce ústní. Interakce písemná.	20	PT 1 PT 4

vyslovuje srozumitelně co nejbližší přirozené výslovnosti, aktivně používá získanou slovní zásobu, včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib, aktivně a správně používá osvojené jazykové prostředky, uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce, dodržuje základní pravopisné normy v písemném i ústním projevu, opravuje chyby.	2. Jazykové prostředky <u>Fonetika:</u> Průběžné procvičování výslovnosti a intonace <u>Pravopis:</u> interpunkce, stažené tvary Základní způsoby obohacování slovní zásoby – odvozování, skládání, přejímání cizích slov apod. Stupňování přídavných jmen. Předložky místa a času. Vyjádření „řád bych“. Minulý čas sloves „být“ a „moci“. Minulý čas pravidelných sloves. Minulý čas základních nepravidelných sloves, zápor a otázka v minulém čase. Počitatelná a nepočitatelná podstatná jména, určitý a neurčitý člen. Vyjádření „nějaký“. Vyjádření budoucího času.	30	PT 1 Č
vyjadřuje se ústně i písemně k probraným tématům, řeší vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace, domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace, používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci.	3. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce <u>Tematické okruhy:</u> doma a ve městě, země, národnosti, životní události, mezilidské vztahy, cestování a doprava, stravování, ceny, práce a zaměstnání, písemná žádost s přihlédnutím k zaměření studijního oboru. <u>Komunikační situace:</u> získávání a předávání informací, např. sjednání schůzky, objednávka služby, vyřízení vzkazu, příběh, vyprávění, reprodukce apod. <u>Jazykové funkce:</u> obraty při zahájení a ukončení rozhovoru, vyjádření žádosti, prosby, pozvání, odmítnutí, radosti, zklamání, naděje apod.	40	PT 1 PT 3.5 Č, Z, ZSV
	4. Poznatky o zemích	12	

prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických a kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti a uplatňuje je také v porovnání s reáliemi mateřské země, uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	Vybrané poznatky všeobecného charakteru k poznání země (zemí) příslušné jazykové oblasti, kultury, tradic a společenských zvyklostí. Informace ze sociokulturního prostředí v kontextu znalostí o České republice		
--	--	--	--

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 3. ročník – 102 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu, sdělí a zdůvodní svůj názor, vyhledá, zformuluje a zaznamená informace nebo fakta týkající se studovaného oboru, zapojí se do hovoru bez přípravy, přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem, zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z textu	Obsah vzdělávání (učivo) je rozdělen do čtyř kategorií, které se prolínají v jednotlivých tématech a lekcích. 1. Řečové dovednosti Receptivní řečová dovednost sluchová = poslech s porozuměním monologických i dialogických projevů. Receptivní řečová dovednost zraková = čtení a práce s jednoduchým textem. Produktivní řečová dovednost ústní = mluvení zaměřené situačně i tematicky. Produktivní řečová dovednost písemná = zpracování textu v podobě osnovy, výpisků apod. Jednoduchý překlad. Interaktivní řečové dovednosti = střídání receptivních a produktivních činností. Interakce ústní. Interakce písemná.	30	PT 1 PT 4

aktivně používá získanou slovní zásobu, včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib, aktivně a správně používá osvojené jazykové prostředky, používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru.	2. Jazykové prostředky <u>Fonetika:</u> Průběžné procvičování výslovnosti a intonace. <u>Pravopis:</u> interpunkce, stažené tvary Základní způsoby obohacování slovní zásoby – odvozování, skládání, přejímání cizích slov apod. Přídavná jména. Přítomný čas prostý vs. průběhový. Sloveso s infinitivem/gerundiem. Počitatelná a nepočitatelná podstatná jména, členy, neurčitá zájmena, vyjádření množství. Minulý čas prostý vs. Průběhový. Přídavná jména zakončená na „ed“ a „ing“, stupňování přídavných jmen. Předpřítomný čas, minulý čas vs. předpřítomný čas. Frázová slovesa. Vyjádření budoucího děje. Vyjádření „snad“, „možná“.	35	PT 1 Č
Vyjadřuje se ústně i písemně k probraným tématům, řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti, domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace, používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci.	3. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce <u>Tematické okruhy:</u> zájmy, koníčky, sport, člověk, město a venkov, kultura a tradice, nakupování a služby, pedagogická praxe. <u>Komunikační situace:</u> získávání a předávání informací, např. sjednání schůzky, objednávka služby, vyřízení vzkazu, prognóza, předpověď, argumentace apod. <u>Jazykové funkce:</u> obraty při zahájení a ukončení rozhovoru, vyjádření žádosti, prosby, pozvání, odmítnutí, radosti, zklamání, naděje apod.	30	PT 1 PT 3.5 OP
prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických a kulturních faktorech zemí dané	4. Poznatky o zemích	7	PT 1

jazykové oblasti a uplatňuje je také v porovnání s reáliemi mateřské země, uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	Vybrané poznatky všeobecného charakteru k poznání země (zemí) příslušné jazykové oblasti, kultury, tradic a společenských zvyklostí. Informace ze sociokulturního prostředí v kontextu znalostí o České republice.		
--	---	--	--

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 4. ročník 87 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu, čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu, přednese připravenou prezentaci ze svého oboru a reaguje na jednoduché dotazy publika, vyjadřuje se téměř bezchybně, v běžných předvídatelných situacích dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače, vyjádří písemně svůj názor na text, uplatňuje různé techniky čtení textu, ověří si i sdělí získané informace písemně, zapojí se do odborné debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu, vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí.	Obsah vzdělávání (učivo) je rozdělen do čtyř kategorií, které se prolínají v jednotlivých tématech a lekcích. 1. Řečové dovednosti Receptivní řečová dovednost sluchová = poslech s porozuměním monologických i dialogických projevů. Receptivní řečová dovednost zraková = čtení a práce s jednoduchým textem. Produktivní řečová dovednost ústní = mluvení zaměřené situačně i tematicky. Produktivní řečová dovednost písemná = zpracování textu v podobě osnovy, výpisků apod. Jednoduchý překlad. Interaktivní řečové dovednosti = střídání receptivních a produktivních činností. Interakce ústní. Interakce písemná.	28	PT 1 PT 4

komunikuje s jistou mírou sebedůvěry, aktivně používá získanou slovní zásobu, včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib, aktivně a správně používá osvojené jazykové prostředky, používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek,	2. Jazykové prostředky <u>Fonetika:</u> Průběžné procvičování výslovnosti a intonace. <u>Pravopis:</u> interpunkce, stažené tvary Základní způsoby obohacování slovní zásoby – odvozování, skládání, přejímání cizích slov apod. Běžně používané časy. Frázová slovesa. Slovesa „muset“, „nemuset“, „nesmět“. Podmínkové věty. Vyjádření „kdyby tak“, „měl by“.	28	PT 1
vyjadřuje se ústně i písemně k probraným tématům, vyhledá, zformuluje a zaznamená informace nebo fakta týkající se studovaného oboru, řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti, domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace, používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci, vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity	3. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce <u>Tematické okruhy:</u> literatura, pedagogická praxe, povolání, globální problémy, vyjadřování názoru, žádosti, prosby apod., fráze používané ve formálním dopise, gesta, sociální aktivity, pozvání, odmítnutí, vyjádření radosti a zklamání apod. svátky, tradice v anglicky mluvících zemích. <u>Komunikační situace:</u> získávání a předávání informací, např. sjednání schůzky, objednávka služby, vyřízení vzkazu, diskuse, interview, přesvědčování, přiznání apod. <u>Jazykové funkce:</u> obraty při zahájení a ukončení rozhovoru, vyjádření žádosti, prosby, pozvání, odmítnutí, radosti, zklamání, naděje apod.	25	PT 1 PT 2.1 PT 3.5 Č Pg Z ZSV

prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických a kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s reáliemi mateřské země. Uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	4. Poznatky o zemích Vybrané poznatky všeobecného charakteru k poznání země (zemí) příslušné jazykové oblasti, kultury, tradic a společenských zvyklostí. Informace ze sociokulturního prostředí v kontextu znalostí o České republice.	6	PT 1, PT 2.2.
--	---	-----------------	----------------------

Název vyučovacího předmětu:**Německý jazyk 1**

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	3	3	3	3
Počet hodin za studium	393			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Vzdělávání v cizích jazycích navazuje na RVP ZV, podle něhož se žáci již zdělávají ve dvou cizích jazycích, proto je nutno k této skutečnosti přihlídnout.

Vzdělávání a komunikace v cizích jazycích se významně podílí na přípravě žáků na aktivní život v multikulturní společnosti, neboť vede žáky k získání jak obecných, tak komunikativních kompetencí k dorozumění v situacích každodenního osobního a pracovního života. Připravuje žáky k efektivní účasti v přímé i nepřímé komunikaci včetně přístupu k informačním zdrojům, rozšiřuje jejich znalosti o světě. Současně přispívá k formování osobnosti žáků, učí je toleranci k hodnotám jiných národů, rozvíjí jejich schopnost učit se po celý život.

Charakteristika učiva

Obsah vyučovacího předmětu vychází z RVP PMP a navazuje na RVP ZV. Vzdelávání v cizím jazyce směřuje k osvojení takové úrovně komunikativních jazykových kompetencí, která odpovídá úrovni B1 podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky a akvizici slovní zásoby čítající minimálně 2300 lexikálních jednotek za vzdělávání, z čehož obecně odborná a odborná terminologie tvoří u úrovně B1 minimálně 20 % lexikálních jednotek.

Obsah učiva je rozdělen do čtyř složek:

- *řečové dovednosti*: rozvíjejí se komplexně na základě osvojování jazykových prostředků, slovní zásoby v tematických okruzích a rozšiřováním poznatků o zemích studovaného jazyka
- *jazykové prostředky*: zvuková stránka jazyka, pravopis, slovní zásoba a gramatika
- *tematické okruhy*, komunikační situace a jazykové funkce: vztahují se k oblastem osobního, společenského a pracovního života, jedná se o vyjadřování řečové etikety v různých životních situacích a stylistických rovinách
- *realie*: poznatky z kultury, národních zvyků a tradic, historie, politiky, geografie

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci dovedli:

- komunikovat v cizím jazyce v různých situacích života, v projevech mluvených i psaných, na všeobecná i odborná témata; volit adekvátní komunikační strategie a jazykové prostředky;
- efektivně pracovat s cizojazyčným textem včetně odborného, umět jej zpracovat a využívat jako zdroje poznání i jako prostředku ke zkvalitňování svých jazykových znalostí a dovedností;
- získávat informace o světě, zvláště o zemích studovaného jazyka, a získané poznatky včetně odborných ze svého oboru využívat ke komunikaci;
- pracovat s informacemi a zdroji informací v cizím jazyce, včetně internetu nebo CD-ROM, se slovníky, jazykovými aj. cizojazyčnými příručkami, využívat tyto informační zdroje ke studiu jazyka i k prohlubování svých všeobecných vědomostí a dovedností;
- využívat vybrané metody a postupy efektivního studia cizího jazyka ke studiu dalších jazyků, příp. k dalšímu vzdělávání; využívat vědomosti a dovednosti získané ve výuce mateřského jazyka při studiu jazyků;

- vnímat a respektovat sociokulturní odlišnosti

K podpoře výuky jazyků pracujeme s multimediálními výukovými programy a internetem. Pravidelně se zapojujeme do konverzačních soutěží a podporujeme účast nadaných žáků na akcích souvisejících s předmětem. Žáci se mají možnost zúčastnit alespoň 1x ročně zájezdu některé z německy mluvících zemí.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka německého jazyka směřuje k tomu, aby žáci:

dovedli vyjádřit svůj názor a obhájit své stanovisko

učili se akceptovat názor druhých a tolerovat jiné postupy

utvářeli mezilidské vztahy založené na vzájemné úctě, toleranci a empatii

učili se chápat a respektovat tradice, zvyky a odlišné sociální a kulturní hodnoty jiných národů a jazykových oblastí, ve vztahu k představitelům jiných kultur se projevovat v souladu se zásadami demokracie

Strategie výuky

Předmět se vyučuje v 1. – 4. ročníku 3 hodiny týdně a je rozdělen podle tematických celků. Ve všech hodinách se předmět dělí na skupiny. Rozdělení zůstává z předchozích ročníků.

Při výuce se procvičují všechny čtyři dovednosti – čtení, psaní, mluvení a poslech. Do výuky jsou zařazeny prvky budující povědomí o zdvořilostních normách cizího jazyka a chování v prostředí, kde společenství tento jazyk užívá jako jazyk mateřský. Součástí těchto hodin je výuka a procvičování gramatiky, výslovnosti, slovní zásoby, pravopisu, reálií zemí studovaného jazyka, konverzace v cizím jazyce na daná témata se zohledněním ke studovanému oboru.

Hodnocení výsledků žáků

Předmětem hodnocení je zejména pokrok v rozvoji řečových dovedností, především postupné zdokonalování ústního a písemného projevu – srozumitelnost, plynulost, bohatost slovní zásoby, porozumění textu, dovednosti interpretovat text, gramatická správnost a schopnost komunikace.

Samostatné práce, prezentace projektů, výsledky skupinové či párové práce jsou hodnoceny zejména ústně. Při celkové klasifikaci zohledňován aktivní a samostatný přístup k výuce cizího jazyka. Důležité je zohledňovat žáky se specifickými poruchami učení a volbou vhodné strategie je vést k úspěšným výsledkům v učení.

Hlavní kritéria hodnocení:

- kultura mluveného a písemného projevu
- lexikálně – gramatická správnost vyjadřování
- úroveň komunikačních schopností odpovídající stupni znalostí
- didaktické testy včetně poslechových subtestů

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Předmět německý jazyk rozvíjí především:

KLÍČOVÉ KOMPETENCE

-kompetence k učení:

- využívání různých informačních zdrojů
- poslech mluvených projevů
- práce s autentickými texty
- práce s doplňkovými materiály - slovníky, encyklopedie, internet, časopisy apod.
- vedení žáků k využívání efektivních strategií vedoucích ke zvládnutí cizího jazyka

-kompetence k řešení problémů:

- uplatňování různých metod myšlení a myšlenkových operací
- používání pokynů v cizím jazyce
- konfrontace žáků s problémovými situacemi, při nichž navrhuji jejich řešení a jsou schopni je zhodnotit
- řešení úkolů v zadaném časovém limitu
- předkládání textů s podílem neznámé slovní zásoby
- zařazení projektů do vyučování

-Komunikativní kompetence:

- vytváření dostatečného množství komunikativních situací
- aktivní účast na diskusích, formulování a obhajování svých názorů a postojů, respektování názorů druhých
- vyjadřování přiměřené účelu jednání a komunikační situaci
- využívání multimediálních programů a PC ve výuce
- zařazování aktuálních a autentických textů do výuky
- práce s informacemi a využívání odpovídajících zdrojů k jejich získávání (internet, slovníky, učebnice, cizojazyčné knihy a pomůcky, odborná literatura)
- kooperativní učení

-personální a sociální kompetence:

- střídání sociálních forem práce
- reálné posuzování svých fyzických a duševních možností, odhadování výsledků svého jednání a chování v různých situacích
- přijímání hodnocení svých výsledků a způsobů jednání i ze strany jiných lidí, adekvátní reakce na ně, přijímání rady i kritiky

-občanské kompetence a kulturní povědomí:

- diskuse k aktuálním tématům, vyjádření postoje a zaujmutí stanoviska
- cesty do zahraničí, čtení děl německy píšících autorů, sledování německých filmů
- řešení úkolů orientovaných na kulturu, zajímavá místa, tradice a život v zemích cílového jazyka, žáci porovnávají získané informace s naší zemí

-kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám:

- úkoly vyžadující vyhledávání informací
- aktivní využití získaných vědomostí

V předmětu německý jazyk budou aplikována tato průřezová témata:

PT 1 - Občan v demokratické společnosti

PT 2 - Člověk a životní prostředí

PT 3 – Člověk a svět práce

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 1. ročník 102 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: rozumí jednoduchým souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; porozumí školním a pracovním pokynům; čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu, sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté nebo přečtené; pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z jednoduchého textu; přeloží text a používá slovníky i elektronické; při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; zaznamená jednoduché vzkazy volajících; vyplní jednoduchý neznámý formulář; rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; aktivně používá získanou slovní zásobu, včetně vybrané frazeologie v rozsahu probraných tematických okruhů,	Obsah vzdělávání (učivo) je rozdělen do čtyř kategorií, které se prolínají v jednotlivých tématech a lekcích. 1 Řečové dovednosti receptivní řečová dovednost sluchová = poslech s porozuměním monologických i dialogických projevů receptivní řečová dovednost zraková = čtení a práce s jednoduchým textem produktivní řečová dovednost ústní = mluvení zaměřené situačně i tematicky produktivní řečová dovednost písemná = zpracování textu v podobě osnovy, výpisků apod. jednoduchý překlad interaktivní řečové dovednosti = střídání receptivních a produktivních činností interakce ústní interakce písemná 2 Jazykové prostředky	27 33	PT 1 PT 4 CJ, AJ PT 1

zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; formuluje a vysvětlí gramaticky správně a srozumitelně svůj názor a stanovisko na běžné téma; aktivně a správně používá osvojené jazykové prostředky; odhaduje význam neznámých výrazů podle způsobu tvoření; vyjadřuje se ústně i písemně k probraným tématům; napíše přehledně logicky strukturovaný středně dlouhý text (dopis, příběh ...);	<u>Fonetika</u> – distinktivní rysy, slovní přízvuk, tónový průběh slova, struktura slabiky, rytmus, intonace, slabé a silné formy výslovnosti <u>Pravopis</u> – interpunkce, pravidla u běžných slov, stažené tvary Jednoduché slovní tvary Alternace samohlásek a modifikace souhlásek Nepravidelné a nulové tvary slovních druhů Přivlastňovací zájmena Osobní zájmena v dativu a akuzativu Předložky se 3. a 4. pádem, předložky se 3. + 4. pádem Tvoření podst. jmén pomocí – in Modální předložka als Temporální předložky Présens modálních sloves a werden Imperativ Vyjádření genitivu pomocí předložky "von" Vyjádření přítomnosti Supletivnost, řízenost, shoda Slovesa s odlučitelnou a neodlučitelnou předponou Perfektum pravidelných sloves Konjunktiv II Zájmena welch... dies.... řadové číslovky - Stupňování gut, viel, gern Konjunkce denn Interpunkce Souřadné souvětí Slova složená, sousloví Základní způsoby obohacování slovní zásoby – odvozování, skládání, přejímání cizích slov apod. Teritoriální rozdíly ve slovní zásobě německého jazyka 3 Tematické okruhy, komunikační	31	PT 4 CJ, M
--	---	-----------	-----------------------

řeší vhodně standardní řečové situace; domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace; používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci;	situace a jazykové funkce <u>tematické okruhy:</u> Zaměstnání a práce V cizím městě Zdraví Nákupy Oblečení Oslavy <u>komunikační situace:</u> získávání a předávání informací, např. sjednání schůzky, objednávka služby, vyřízení vzkazu, osobní dopis, souhlas apod. jazykové funkce: obraty při zahájení a ukončení rozhovoru, vyjádření žádosti, prosby, pozvání, odmítnutí, radosti, zklamání, naděje 4 Poznátky o zemích základní poznatky o německy mluvících zemích	11	PT 1, PT 2.1, PT 3.1 PT 3.5 Z, VV, D
prokazuje faktické znalosti především o geografických a demografických faktorech zemí dané jazykové oblasti			PT 1 Z

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 2. ročník 102 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření;	Obsah vzdělávání (učivo) je rozdělen do čtyř kategorií, které se prolínají v jednotlivých tématech a lekcích. 1 Řečové dovednosti receptivní řečová dovednost sluchová = poslech s porozuměním monologických i dialogických projevů receptivní řečová dovednost zraková = čtení a práce s textem	26	PT 1 PT 4 CJ, AJ

nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace rozpozná význam obecných sdělení a hlášení; čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu, vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; sdělí svůj názor; zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text o událostech a zážitcích v podobě popisu, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis; vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; uplatňuje různé techniky čtení textu; ověří si i sdělí získané informace písemně; zaznamená vzkazy volajících; vyjadřuje se v běžných, předvídatelných situacích; požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení; vyslovuje srozumitelně co nejblíže přirozené výslovnosti; aktivně používá získanou slovní zásobu, včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; aktivně a správně používá osvojené jazykové prostředky uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce; dodržuje základní pravopisné normy v písemném i ústním projevu, opravuje chyby;	produktivní řečová dovednost ústní = mluvení zaměřené situačně i tematicky produktivní řečová dovednost písemná = zpracování textu v podobě reprodukce, osnovy, anotací, apod. jednoduchý překlad interaktivní řečové dovednosti = střídání receptivních a produktivních činností interakce ústní interakce písemná 2 Jazykové prostředky Věty vedlejší <i>wenn dass, weil</i> komparativ a superlativ, věty srovnávací Zkratky Konjunktiv II, <i>würde, sollte</i> Údaje místa a směru Préteritum modálních sloves Zvratná zájmena Dativ jako předmět Jména v Genitivu Předložky <i>bei, von</i> Zvratná slovesa Sloveso s předložkou 3 Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce	29 31	PT 1 ČJ PT 2.2, PT 3.1
---	---	---------------------	--

vyjadřuje se ústně i písemně k probraným tématům; řeší vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace; domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace; používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci; prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických a kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti a uplatňuje je také v porovnání s reáliemi mateřské země; uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	<u>tematické okruhy:</u> Seznámení Doma Cestování a doprava Stravování Práce a zaměstnání Škola a vzdělávání Sport a fines Svátky a dárky <u>komunikační situace:</u> získávání a předávání informací, např. sjednání schůzky, objednávka služby, vyřízení vzkazu, příběh, vyprávění, reprodukce apod. jazykové funkce: obraty při zahájení a ukončení rozhovoru, vyjádření žádosti, prosby, pozvání, odmítnutí, radosti, zklamání, naděje apod. 4 Poznátky o zemích vybrané poznatky všeobecného charakteru k poznání země (zemí) příslušné jazykové oblasti, kultury, tradic a společenských zvyklostí informace ze sociokulturního prostředí v kontextu znalostí o České republice	16	PT 3.5 Z, Ov, Tv, Bi PT 1 D, Ov, Z
---	---	----	--

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 3. ročník 102 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy

Žák: čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu; sdělí a zdůvodní svůj názor; vyhledá, zformuluje a zaznamená informace nebo fakta týkající se studovaného oboru; zapojí se do hovoru bez přípravy; přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem; zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z textu; aktivně používá získanou slovní zásobu, včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; aktivně a správně používá osvojené jazykové prostředky používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru; vyjadřuje se ústně i písemně k probraným tématům řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti; domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace; používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci;	Obsah vzdělávání (učivo) je rozdělen do čtyř kategorií, které se prolínají v jednotlivých tématech a lekcích. 1 Řečové dovednosti receptivní řečová dovednost sluchová = poslech s porozuměním monologických i dialogických projevů receptivní řečová dovednost zraková = čtení a práce s textem včetně odborného produktivní řečová dovednost ústní = mluvení zaměřené situačně i tematicky produktivní řečová dovednost písemná = zpracování textu v podobě reprodukce, osnovy, výpisků, anotací, apod. jednoduchý překlad interaktivní řečové dovednosti = střídání receptivních a produktivních činností interakce ústní interakce písemná 2 Jazykové prostředky Zvratná zájmena v dativu a akuzativu Zvratná slovesa Konjunkce <i>trotzdem, deshalb</i> Konjunktiv II Vedlejší věty Konjugace příjmení Nepřímé otázky Tvoření slov pomocí přípon 3 Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce <u>tematické okruhy:</u> Vzdělávání Práce a povolání Služby Město a region, ve kterém žijí	28 32 31	PT 1 PT 3 PT 4 ČJ PT 1 PT 3 ČJ PT 1, PT 2.1, PT 3.1 ZSV, Z
---	--	--	--

prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s reáliemi mateřské země; uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	Cestování Nákup Životopis Pedagogická praxe <u>komunikační situace</u>: získávání a předávání informací, např. sjednání schůzky, objednávka služby, vyřízení vzkazu, prognóza, předpověď, argumentace apod. jazykové funkce: obraty při zahájení a ukončení rozhovoru, vyjádření žádosti, prosby, pozvání, odmítnutí, radosti, zklamání, naděje apod. 4 Poznátky o zemích vybrané poznatky všeobecného i odborného charakteru k poznání země (zemí) příslušné jazykové oblasti, kultury, umění a literatury, tradic a společenských zvyklostí informace ze sociokulturního prostředí v kontextu znalostí o České republice	11	PT 1 Vv, D, Z
--	--	----	------------------

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 4. ročník 87 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák:	Obsah vzdělávání (učivo) je rozdělen do čtyř kategorií, které se prolínají v jednotlivých tématech a lekcích. 1 Řečové dovednosti	28	PT 1 PT 4

rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu, přednese připravenou prezentaci ze svého oboru a reaguje na jednoduché dotazy publika; vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače; vyjádří písemně svůj názor na text; zapojí se do odborné debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu; vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; komunikuje s jistou mírou sebedůvěry; aktivně používá získanou slovní zásobu, včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; aktivně a správně používá osvojené jazykové prostředky používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek; vyjadřuje se ústně i písemně k probraným tématům řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti; domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace;	receptivní řečová dovednost sluchová = poslech s porozuměním monologických i dialogických projevů receptivní řečová dovednost zraková = čtení a práce s textem včetně odborného produktivní řečová dovednost ústní = mluvení zaměřené situačně i tematicky produktivní řečová dovednost písemná = zpracování textu v podobě reprodukce, osnovy, výpisků, anotací, apod. jednoduchý překlad interaktivní řečové dovednosti = střídání receptivních a produktivních činností interakce ústní interakce písemná 2 Jazykové prostředky Zájmenná příslovce Průběhový trpný rod Nevyjádřený činitel děje Préteritum a Plusquamperfektum Pasiv Présens Rel. Věty Infinitiv s <i>zu</i> Konjunktiv II min. Vedlejší věty způsobové Ustálená slovní spojení 3 Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce - <u>tematické okruhy</u>: Literatura Praxe, povolání Mezilidské vztahy	26 25	ČJ PT 1 ČJ PT 1, PT 3.1, PT 3.5 Ov, Z, Vv
---	--	---------------------	--

používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci; prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s reáliemi mateřské země; uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	Společnost, tradice a zvyky Pedagogická praxe Bydlení Budoucnost komunikační situace: získávání a předávání informací, např. sjednání schůzky, objednávka služby, vyřízení vzkazu, diskuse, interview, přesvědčování, přiznání apod. jazykové funkce: obraty při zahájení a ukončení rozhovoru, vyjádření žádosti, prosby, pozvání, odmítnutí, radosti, zklamání, naděje apod. 4 Poznatky o zemích vybrané poznatky všeobecného i odborného charakteru k poznání země (zemí) příslušné jazykové oblasti, kultury, umění a literatury, tradic a společenských zvyklostí informace ze sociokulturního prostředí v kontextu znalostí o České republice	8	PT 1 ZSV, D
---	---	----------	------------------------

Název vyučovacího předmětu:**Německý jazyk 2**

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	3	3	3	3
Počet hodin za studium	393			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Vzdělávání v cizích jazycích navazuje na RVP ZV, podle něhož se žáci již zdělávají ve dvou cizích jazycích, proto je nutno k této skutečnosti přihlídnout.

Vzdělávání a komunikace v cizích jazycích se významně podílí na přípravě žáků na aktivní život v multikulturní společnosti, neboť vede žáky k získání jak obecných, tak komunikativních kompetencí k dorozumění v situacích každodenního osobního a pracovního života. Připravuje žáky k efektivní účasti v přímé i nepřímé komunikaci včetně přístupu k informačním zdrojům, rozšiřuje jejich znalosti o světě. Současně přispívá k formování osobnosti žáků, učí je toleranci k hodnotám jiných národů, rozvíjí jejich schopnost učit se po celý život.

Charakteristika učiva

Obsah vyučovacího předmětu vychází z RVP PMP a navazuje na RVP ZV. Vzdelávání v cizím jazyce směřuje k osvojení takové úrovně komunikativních jazykových kompetencí, která odpovídá úrovni B1 podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky a akvizici slovní zásoby čítající minimálně 2300 lexikálních jednotek za vzdělávání, z čehož obecně odborná a odborná terminologie tvoří u úrovně B1 minimálně 20 % lexikálních jednotek.

Obsah učiva je rozdělen do čtyř složek:

řečové dovednosti: rozvíjejí se komplexně na základě osvojování jazykových prostředků, slovní zásoby v tematických okruzích a rozšiřováním poznatků o zemích studovaného jazyka

jazykové prostředky: zvuková stránka jazyka, pravopis, slovní zásoba a gramatika

tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce: vztahují se k oblastem osobního, společenského a pracovního života, jedná se o vyjadřování řečové etikety v různých životních situacích a stylistických rovinách

realie: poznatky z kultury, národních zvyků a tradic, historie, politiky, geografie

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci dovedli:

- komunikovat v cizím jazyce v různých situacích života, v projevech mluvených i psaných, na všeobecná i odborná témata; volit adekvátní komunikační strategie a jazykové prostředky;
- efektivně pracovat s cizojazyčným textem včetně odborného, umět jej zpracovat a využívat jako zdroje poznání i jako prostředku ke zkvalitňování svých jazykových znalostí a dovedností;
- získávat informace o světě, zvláště o zemích studovaného jazyka, a získané poznatky včetně odborných ze svého oboru využívat ke komunikaci;
- pracovat s informacemi a zdroji informací v cizím jazyce, včetně internetu nebo CD-ROM, se slovníky, jazykovými aj. cizojazyčnými příručkami, využívat tyto informační zdroje ke studiu jazyka i k prohlubování svých všeobecných vědomostí a dovedností;
- využívat vybrané metody a postupy efektivního studia cizího jazyka ke studiu dalších jazyků, příp. k dalšímu vzdělávání; využívat vědomosti a dovednosti získané ve výuce mateřského jazyka při studiu jazyků;
- vnímat a respektovat sociokulturní odlišnosti

K podpoře výuky jazyků pracujeme s multimediálními výukovými programy a internetem. Pravidelně se zapojujeme do konverzačních soutěží a podporujeme účast nadaných žáků na akcích souvisejících s předmětem. Žáci se mají možnost zúčastnit alespoň 1x ročně zájezdu některé z německy mluvících zemí.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka německého jazyka směřuje k tomu, aby žáci:

dovedli vyjádřit svůj názor a obhájit své stanovisko

učili se akceptovat názor druhých a tolerovat jiné postupy

utvářeli mezilidské vztahy založené na vzájemné úctě, toleranci a empatii

učili se chápat a respektovat tradice, zvyky a odlišné sociální a kulturní hodnoty jiných národů a jazykových oblastí, ve vztahu k představitelům jiných kultur se projevovali v souladu se zásadami demokracie

Strategie výuky

Předmět se vyučuje v 1. – 4. ročníku 3 hodiny týdně a je rozdělen podle tematických celků. Ve všech hodinách se žáci dělí na skupiny. Rozdělení zůstává z předchozích ročníků.

Při výuce se procvičují všechny čtyři dovednosti – čtení, psaní, mluvení a poslech. Do výuky jsou zařazeny prvky budující povědomí o zdvořilostních normách cizího jazyka a chování v prostředí, kde společenství tento jazyk užívá jako jazyk mateřský. Součástí těchto hodin je výuka a procvičování gramatiky, výslovnosti, slovní zásoby, pravopisu, reálií zemí studovaného jazyka, konverzace v cizím jazyce na daná témata se zohledněním ke studovanému oboru.

Hodnocení výsledků žáků

Předmětem hodnocení je zejména pokrok v rozvoji řečových dovedností, především postupné zdokonalování ústního a písemného projevu – srozumitelnost, plynulost, bohatost slovní zásoby, porozumění textu, dovednosti interpretovat text, gramatická správnost a schopnost komunikace.

Samostatné práce, prezentace projektů, výsledky skupinové či párové práce jsou hodnoceny zejména ústně. Při celkové klasifikaci zohledňován aktivní a samostatný přístup k výuce cizího jazyka. Důležité je zohledňovat žáky se specifickými poruchami učení a volbou vhodné strategie je vést k úspěšným výsledkům v učení.

Hlavní kritéria hodnocení:

- kultura mluveného a písemného projevu
- lexikálně – gramatická správnost vyjadřování
- úroveň komunikačních schopností odpovídající stupni znalostí
- didaktické testy včetně poslechových subtestů

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Předmět německý jazyk rozvíjí především:

KLÍČOVÉ KOMPETENCE

-kompetence k učení:

- využívání různých informačních zdrojů
- poslech mluvených projevů
- práce s autentickými texty
- práce s doplňkovými materiály - slovníky, encyklopedie, internet, časopisy apod.
- vedení žáků k využívání efektivních strategií vedoucích ke zvládnutí cizího jazyka

-kompetence k řešení problémů:

- uplatňování různých metod myšlení a myšlenkových operací
- používání pokynů v cizím jazyce
- konfrontace žáků s problémovými situacemi, při nichž navrhuji jejich řešení a jsou schopni je zhodnotit
- řešení úkolů v zadaném časovém limitu
- předkládání textů s podílem neznámé slovní zásoby
- zařazení projektů do vyučování

-komunikativní kompetence:

- vytváření dostatečného množství komunikativních situací
- aktivní účast na diskusích, formulování a obhajování svých názorů a postojů, respektování názorů druhých
- vyjadřování přiměřené účelu jednání a komunikační situaci
- využívání multimediálních programů a PC ve výuce
- zařazování aktuálních a autentických textů do výuky
- práce s informacemi a využívání odpovídajících zdrojů k jejich získávání (internet, slovníky, učebnice, cizojazyčné knihy a pomůcky, odborná literatura)
- kooperativní učení

-personální a sociální kompetence:

- střídání sociálních forem práce
- reálné posuzování svých fyzických a duševních možností, odhadování výsledků svého jednání a chování v různých situacích
- přijímání hodnocení svých výsledků a způsobů jednání i ze strany jiných lidí, adekvátní reakce na ně, přijímání rady i kritiky

-občanské kompetence a kulturní povědomí:

- diskuse k aktuálním tématům, vyjádření postoje a zaujmutí stanoviska
- cesty do zahraničí, čtení děl německy píšících autorů, sledování německých filmů
- řešení úkolů orientovaných na kulturu, zajímavá místa, tradice a život v zemích cílového jazyka, žáci porovnávají získané informace s naší zemí

-kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám:

- úkoly vyžadující vyhledávání informací
- aktivní využití získaných vědomostí

V předmětu německý jazyk budou aplikována tato průřezová témata:

PT 1 - Občan v demokratické společnosti

PT 2 - Člověk a životní prostředí

PT 3 - Člověk a svět práce.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 1. ročník 102 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: rozumí jednoduchým souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; porozumí školním a pracovním pokynům; čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu, sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté nebo přečtené; - pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; - zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z jednoduchého textu; - přeloží text a používá slovníky, i elektronické; - při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; - zaznamená jednoduché vzkazy volajících; - vyplní jednoduchý neznámý formulář; rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; aktivně používá získanou slovní zásobu, včetně vybrané frazeologie v rozsahu probraných tematických okruhů,	Obsah vzdělávání (učivo) je rozdělen do čtyř kategorií, které se prolínají v jednotlivých tématech a lekcích. 1 Řečové dovednosti receptivní řečová dovednost sluchová = poslech s porozuměním monologických i dialogických projev receptivní řečová dovednost zraková = čtení a práce s jednoduchým textem produktivní řečová dovednost ústní = mluvení zaměřené situačně i tematicky produktivní řečová dovednost písemná = zpracování textu v podobě osnovy, výpisků apod. jednoduchý překlad interaktivní řečové dovednosti = střídání receptivních a produktivních činností interakce ústní interakce písemná 2 Jazykové prostředky Fonetika – distinktivní rysy, slovní přízvuk, tónový průběh slova, struktura slabiky, rytmus, intonace, slabé a silné formy výslovnosti	27 33	PT 1 ČJ, AJ PT 1 ČJ, M

zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; formuluje a vysvětlí gramaticky správně a srozumitelně svůj názor a stanovisko na běžné téma aktivně a správně používá osvojené jazykové prostředky odhaduje význam neznámých výrazů podle způsobu tvoření; vyjadřuje se ústně i písemně k probraným tématům; napíše přehledně logicky strukturovaný středně dlouhý text (dopis, příběh ...); řeší vhodně standardní řečové situace;	Pravopis – interpunkce, pravidla u běžných slov, stažené tvary Jednoduché slovní tvary Alternace samohlásek a modifikace souhlásek Nepravidelné a nulové tvary slovních druhů Přivlastňovací zájmena Osobní zájmena v dativu a akuzativu Předložky se 3 a 4. pádem, předložky se 3. + 4. pádem Tvoření post. jmen pomocí – in Modální předložka als Temporální předložky Présens modálních sloves a werden Imperativ Vyjádření genitivu pomocí předložky "von" Vyjádření přítomnosti Supletivnost, řízenost, shoda Slovesa s odlučitelnou a neodlučitelnou předponou Perfektum pravidelných sloves Konjunktiv II Zájmena welch... dies.... řadové číslovky - Stupňování gut, viel, gern Konjunkce denn Interpunkce Souřadné souvětí Slova složená, sousloví Základní způsoby obohacování slovní zásoby – odvozování, skládání, přejímání cizích slov apod. Teritoriální rozdíly ve slovní zásobě německého jazyka 3 Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce <u>tematické okruhy:</u> Zaměstnání a práce	31	PT 1 Z, VV, D
---	---	------------------	--------------------------

domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace; používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci; prokazuje faktické znalosti především o geografických a demografických faktorech zemí dané jazykové oblasti	V cizím městě Zdraví Nákupy Oblečení Oslavy <u>komunikační situace</u>: získávání a předávání informací, např. sjednání schůzky, objednávka služby, vyřízení vzkazu, osobní dopis, souhlas apod. <u>jazykové funkce</u>: obraty při zahájení a ukončení rozhovoru, vyjádření žádosti, prosby, pozvání, odmítnutí, radosti, zklamání, naděje apod. 4 Poznatky o zemích základní poznatky o německy mluvících zemích	11	PT 1 Z
--	--	----	-----------

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 2. ročník 102 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy

Žák: odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření; nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace; rozpozná význam obecných sdělení a hlášení; čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu, vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; sdělí svůj názor; zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text o událostech a zážitcích v podobě popisu, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis; vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; uplatňuje různé techniky čtení textu; ověří si i sdělí získané informace písemně; zaznamená vzkazy volajících; vyjadřuje se v běžných, předvídatelných situacích; požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení; vyslovuje srozumitelně co nejbližší přirozené výslovnosti, aktivně používá získanou slovní zásobu, včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; aktivně a správně používá osvojené jazykové prostředky uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce; dodržuje základní pravopisné normy v písemném i ústním projevu, opravuje chyby;	Obsah vzdělávání (učivo) je rozdělen do čtyř kategorií, které se prolínají v jednotlivých tématech a lekcích. 1 Řečové dovednosti receptivní řečová dovednost sluchová = poslech s porozuměním monologických i dialogických projevů receptivní řečová dovednost zraková = čtení a práce s textem produktivní řečová dovednost ústní = mluvení zaměřené situačně i tematicky produktivní řečová dovednost písemná = zpracování textu v podobě reprodukce, osnovy, anotací, apod. jednoduchý překlad interaktivní řečové dovednosti = střídání receptivních a produktivních činností interakce ústní interakce písemná 2 Jazykové prostředky Věty vedlejší <i>wenn dass, weil</i> komparativ a superlativ, věty srovnávací Zkratky Konjunktiv II, <i>würde, sollte</i> Údaje místa a směru Préteritum modálních sloves Zvratná zájmena Dativ jako předmět	26 29	PT 1 ČJ PT 1 ČJ
--	---	-----------------------------------	---------------------------------------

vyjadřuje se ústně i písemně k probraným tématům; řeší vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace; domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace; používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci; prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických a kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti a uplatňuje je také v porovnání s reáliemi mateřské země; uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	Jména v Genitivu Předložky <i>bei, von</i> Zvratná slovesa Sloveso s předložkou 3 Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce <u>tematické okruhy:</u> Seznámení Doma Cestování a doprava Stravování Práce a zaměstnání Škola a vzdělávání Sport a fines Svátky a dárky <u>komunikační situace:</u> získávání a předávání informací, např. sjednání schůzky, objednávka služby, vyřízení vzkazu, příběh, vyprávění, reprodukce apod. <u>jazykové funkce:</u> obraty při zahájení a ukončení rozhovoru, vyjádření žádosti, prosby, pozvání, odmítnutí, radosti, zklamání, naděje apod. 4 Poznatky o zemích vybrané poznatky všeobecného charakteru k poznání země (zemí) příslušné jazykové oblasti, kultury, tradic a společenských zvyklostí informace ze sociokulturního prostředí v kontextu znalostí o České republice	31 16	PT 2 Z, Ov, Tv, Bi PT 1 D, Ov, Z
---	---	-----------------------------------	--

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 3. ročník 102 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu, sdělí a zdůvodní svůj názor; vyhledá, zformuluje a zaznamená informace nebo fakta týkající se studovaného oboru; zapojí se do hovoru bez přípravy; přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem; zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z textu; aktivně používá získanou slovní zásobu, včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; aktivně a správně používá osvojené jazykové prostředky používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru;	Obsah vzdělávání (učivo) je rozdělen do čtyř kategorií, které se prolínají v jednotlivých tématech a lekcích. 1 Řečové dovednosti receptivní řečová dovednost sluchová = poslech s porozuměním monologických i dialogických projevů receptivní řečová dovednost zraková = čtení a práce s textem včetně odborného produktivní řečová dovednost ústní = mluvení zaměřené situačně i tematicky produktivní řečová dovednost písemná = zpracování textu v podobě reprodukce, osnovy, výpisků, anotací, apod. jednoduchý překlad interaktivní řečové dovednosti = střídání receptivních a produktivních činností interakce ústní interakce písemná 2 Jazykové prostředky Zvratná zájmena v dativu a akuzativu Zvratná slovesa Konjunkce <i>trotzdem, deshalb</i> Konjunktiv II Vedlejší věty Konjugace příjmen Nepřímé otázky Tvoření slov pomocí přípon	25 32	PT 1 PT 3 ČJ PT 1 PT 3 ČJ

vyjadřuje se ústně i písemně k probraným tématům řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti; domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace; používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci; prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s reáliemi mateřské země; uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	3 Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce <u>tematické okruhy:</u> Vzdělávání Práce a povolání Služby Město a region, ve kterém žiji Cestování Nákup Životopis Pedagogická praxe <u>komunikační situace:</u> získávání a předávání informací, např. sjednání schůzky, objednávka služby, vyřízení vzkazu, prognóza, předpověď, argumentace apod. <u>jazykové funkce:</u> obraty při zahájení a ukončení rozhovoru, vyjádření žádosti, prosby, pozvání, odmítnutí, radosti, zklamání, naděje apod. 4 Poznátky o zemích vybrané poznatky všeobecného i odborného charakteru k poznání země (zemí) příslušné jazykové oblasti, kultury, umění a literatury, tradic a společenských zvyklostí informace ze sociokulturního prostředí v kontextu znalostí o České republice	30 15	PT 1 ZSV, Z PT 1 Vv, D, Z
--	---	-----------------------------------	---

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 4. ročník 87 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu, přednese připravenou prezentaci ze svého oboru a reaguje na jednoduché dotazy publika; vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače; vyjádří písemně svůj názor na text; zapojí se do odborné debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu; vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; komunikuje s jistou mírou sebedůvěry aktivně používá získanou slovní zásobu, včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; aktivně a správně používá osvojené jazykové prostředky	Obsah vzdělávání (učivo) je rozdělen do čtyř kategorií, které se prolínají v jednotlivých tématech a lekcích. 1 Řečové dovednosti receptivní řečová dovednost sluchová = poslech s porozuměním monologických i dialogických projevů receptivní řečová dovednost zraková = čtení a práce s textem včetně odborného produktivní řečová dovednost ústní = mluvení zaměřené situačně i tematicky produktivní řečová dovednost písemná = zpracování textu v podobě reprodukce, osnovy, výpisků, anotací, apod. jednoduchý překlad interaktivní řečové dovednosti = střídání receptivních a produktivních činností interakce ústní interakce písemná	28	PT 1 ČJ
	2 Jazykové prostředky Zájmenná příslovce Průběhový trpný rod Nevyjádřený činitel děje Préteritum a Plusquamperfektum Pasiv Présens Rel. Věty	26	PT 1 ČJ

používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek; vyjadřuje se ústně i písemně k probraným tématům řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti; domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace; používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci; prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s reáliemi mateřské země; uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí	Infinitiv s <i>zu</i> Konjunktiv II min. Vedlejší věty způsobové Ustálená slovní spojení 3 Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce <u>tematické okruhy:</u> Literatura Praxe, povolání Mezilidské vztahy Společnost, tradice a zvyky Pedagogická praxe Bydlení Budoucnost <u>komunikační situace:</u> získávání a předávání informací, např. sjednání schůzky, objednávka služby, vyřízení vzkazu, diskuse, interview, přesvědčování, přiznání apod <u>jazykové funkce:</u> obraty při zahájení a ukončení rozhovoru, vyjádření žádosti, prosby, pozvání, odmítnutí, radosti, zklamání, naděje apod. 4 Poznatky o zemích vybrané poznatky všeobecného i odborného charakteru k poznání země (zemí) příslušné jazykové oblasti, kultury, umění a literatury, tradic a společenských zvyklostí informace ze sociokulturního prostředí v kontextu znalostí o České republice	25 8	PT 1 ZSV, Z, Vv ZSV, D
---	---	--------------------	---

Název vyučujícího předmětu:

Základy společenských věd

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	2	2	2	2
Počet hodin za studium	262			

Pojetí vyučovacího předmětu

Základním hlediskem předmětu **základy společenských věd** je připravit žáky ke studiu humanitních oborů na vysoké škole s pedagogickým zaměřením, případně k jiným formám všeobecného vzdělávání. Součástí předmětu je ekonomické vzdělávání, do kterého jsou začleněny principy fungování tržní ekonomiky, principy fungování hospodářství EU, podnikatelská činnost a hospodaření podniku. Zahrnuje rovněž učivo o marketingu a managementu a jejich využití v praxi.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Obecným cílem předmětu **základy společenských věd** je připravit žáky na aktivní a odpovědný život v demokratické společnosti. Společenskovední vzdělávání směřuje k pozitivnímu ovlivňování hodnotové orientace žáků, kultivuje jejich historické vědomí, učí je uvědomovat si vlastní identitu, kriticky myslet a co nejvíce porozumět světu, v němž žijí, vzbuzuje v žácích celoživotní zájem o dění ve světě.

Ekonomické vzdělávání, které si klade za cíl rozvíjet ekonomické myšlení žáků a umožnit jim pochopit princip fungování tržní ekonomiky, porozumět podstatě podnikatelské činnosti a principu hospodaření podniku, naučí žáky orientaci v právní úpravě podnikání.

Charakteristika učiva

Náplň učiva vychází důsledně z obsahového vymezení vzdělávacích oblastí Společenskovední vzdělávání a Ekonomické vzdělávání a průřezových témat v rámcovém vzdělávacím programu.

V rámci společenskovedního vzdělávání jde o tyto tematické celky:

Člověk v lidském společenství

Člověk jako občan

Člověk a právo (doplněno o pracovní právo a průřezové téma Člověk a svět práce)

Člověk a svět (praktická filozofie)

V rámci ekonomického vzdělávání jde o tyto tematické celky:

Podstata fungování tržní ekonomiky

Podnikání

Podnik, majetek a hospodaření podniku

Mzdy, zákonné odvody

Veřejné finance

Bezpečnost a ochrana zdraví při práci, hygiena práce, požární prevence

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka předmětu **Základy společenských věd** směřuje k tomu, aby žáci:-

- jednali odpovědně a přijímali odpovědnost za své rozhodnutí a jednání
- cítili potřebu občanské aktivity, vážili si demokracie a svobody, usilovali o její zachování a zdokonalení

- jednali v souladu s humanitou a s demokratickými občanskými postoji, respektovali lidská práva a byli kriticky tolerantní a solidární
- kriticky posuzovali skutečnost kolem sebe, přemýšleli o ní, tvořili si vlastní úsudek a nenechávali se manipulovat
- vážili si života, zdraví, hodnot lidské práce, jednali hospodárně, chránili a zlepšovali životní prostředí
- byli ochotni klást si v životě praktické otázky filozofického a etického charakteru a hledat na ně řešení

Strategie výuky

Základními metodami užívanými ve výuce jsou:

- výklad
- řízený rozhovor
- práce žáků s verbálním a ikonickým textem
- práce ve skupinách
- diskuse

Hodnocení výsledků žáků

Z předmětu **Základy společenských věd** při hodnocení klademe důraz zvláště:

- na hloubku porozumění učivu
- schopnost použít poznatky při řešení problémů
- schopnost kritického myšlení a samostatnost úsudku
- dovednost výstižně formulovat myšlenky, argumentovat a diskutovat

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Předmět **Základy společenských věd** rozvíjí, a to hlavně v souvislosti s vhodnými strategiemi:

KLÍČOVÉ KOMPETENCE

-kompetence k učení:

- různé způsoby práce s verbálním a ikonickým textem
- vyhledávání a zpracovávání informací z různých zdrojů
- uplatňování různých metod myšlení a myšlenkových operací

-kompetence k řešení problémů:

- řešení různých testů
- zpracovávání referátů

-komunikativní kompetence:

- diskuse
- besedy s odborníky
- práce ve skupinách
- prezentace vlastního stanoviska k danému problému, s respektováním názorů ostatních a se vzetím do úvahy i hlediska odborného

-personální a sociální kompetence:

- práce ve skupinách
- prezentace poznatků před třídním kolektivem
- sebehodnocení a hodnocení ze strany spolužáků
- vytváření atmosféry příjemného ovzduší v duchu kolegiality a spolupráce mezi žáky, mezi žáky a učitelem

-občanské kompetence a kulturní povědomí:

- diskuse, zejména o odpovědném, morálním a tolerantním jednání a chování
- podněcování a podpora zájmu o politické a společenské dění u nás a ve světě

- kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám:
- beseda s odborníky z úřadu práce
- seznámení se se základy pracovního práva, s podstatou a principy podnikání
- kompetence využívat digitálních technologií a pracovat s informacemi:
- vyhledávání a zpracovávání informací z internetu

ODBORNÉ KOMPETENCE

- motivace k uvědomění si významu společenskovedního základu pro člověka
- motivace k uvědomění si důležitosti a nezbytnosti zpřístupňování lidem (dětem i dospělým) pomoci v základní orientaci ve společenskovední oblasti

Uplatnění průřezových témat předmětu Základy společenských věd:

- PT 1 - Občan v demokratické společnosti
- PT 2 – Člověk a životní prostředí
- PT 3 - Člověk a svět práce
- PT 4 - Člověk a digitální svět

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 1. ročník 68 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: - vysvětlí pojem právo, právní stát, uvede příklady právní ochrany a právních vztahů - popíše soustavu soudů v ČR a činnost policie, soudů, advokacie a notářství - dovede hájit své spotřebitelské zájmy - definuje pojem smlouva a popíše, jaké závazky vyplývají z běžných smluv, uvede konkrétní příklady - vysvětlí, kdy je člověk způsobilý k právním úkonům a má trestní odpovědnost - definuje pojem trestný čin, provede rozdělení trestných činů, uvede příklady - objasní postupy vhodného jednání, stane-li se obětí nebo svědkem trestného činu - popíše práva a povinnosti mezi dětmi a rodiči, mezi manželi, uvede možnosti získání pomoci při řešení svých problémů - vysvětlí základní aspekty pracovního poměru, práv a povinností zaměstnanců a zaměstnavatelů - umí se orientovat na trhu práce, ve službách, v zaměstnanosti	Člověk a právo právo a spravedlnost právní řád, právní ochrana občanů, právní vztahy soustava soudů v České republice vlastnictví smlouvy, odpovědnost za škodu trestní právo (trestní odpovědnost, tresty a ochranná opatření, orgány činné v trestním řízení) kriminalita páchaná na dětech a mladistvých, kriminalita páchaná mladistvými notáři, advokáti, soudci správní řízení rodinné právo pracovní právo	68	PT 1 PT 3.1. PT 3.2. PT 3.3 PT 3.6 PT 3.8 PT 4

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 2. ročník 68 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: - používá základní ekonomické pojmy - na příkladu popíše fungování tržního mechanismu - objasní, jak občan přispívá do státního rozpočtu - charakterizuje ukazatele vývoje národního hospodářství - vysvětlí systém odvodu daní - orientuje se v platebním styku - popíše vkladové produkty - posoudí vliv ceny na nabídku a poptávku - stanoví cenu jako součást nákladů zisku a DPH a vysvětlí, jak se cena liší podle zákazníků, místa a období - rozpozná běžné cenové triky a klamavé nabídky - charakterizuje zákonné a smluvní pojištění, vybere nejvýhodnější pojistný produkt s ohledem na své potřeby - vysvětlí způsoby stanovení úrokových sazeb a rozdíl mezi úrokovou sazbou a RPSN - rozliší pravidelné a nepravidelné příjmy a výdaje a na základě toho sestaví rozpočet domácnosti - navrhne způsob, jak využít volné finanční prostředky a vybere nejvýhodnější finanční produkt pro jejich investování - vybere nejvýhodnější úvěrový produkt, zdůvodní své rozhodnutí a posoudí způsoby zajištění úvěru a vysvětlí, jak se vyvarovat předlužení	Ekonomické vzdělávání Podstata fungování tržní ekonomiky Potřeby, statky, služby, spotřeba, životní úroveň Ukazatele vývoje národního hospodářství Finanční trh Výroba, výrobní faktory, hospodářský proces Trh, tržní subjekty, nabídka, poptávka, zboží, cena Majetek a jeho nabývání, rozhodování o finančních záležitostech jedince a rodiny, rozpočtu domácnosti, zodpovědné hospodaření Řešení krizových finančních situací, sociální zajištění občanů	30	PT 1 PT 3.2 PT 3.6 PT 4

- dovede posoudit služby nabízené peněžními ústavami a jinými subjekty a jejich možná rizika			
Žák: - rozlišuje jednotlivé druhy majetku - orientuje se v účetní evidenci majetku - rozliší jednotlivé druhy nákladů a výnosů - na příkladu ukáže použití nástrojů marketingu v oboru - charakterizuje části procesu řízení a jejich funkci	Podnikání Podnikání, právní formy Podnikatelský záměr Podnikání v rámci EU	14	PT 1 PT 3.2 PT 3.7 PT 4
Žák: - orientuje se v základní úpravě mezd - vypočte na příkladu hrubou a čistou mzdu, sociální a zdravotní pojištění	Mzdy, zákonné odvody Mzdová soustava Daně z příjmů Sociální a zdravotní pojištění	10	PT 1 PT 3.6 PT 4
Žák: - charakterizuje veřejné finance, jejich členění - charakterizuje úlohu neziskových a příspěvkových organizací v ekonomice - rozlišuje financování ziskových a neziskových organizací - chápe důvody státních zásahů do ekonomiky - na příkladech vysvětlí příjmy a výdaje státního rozpočtu - orientuje se ve státním rozpočtu a místních rozpočtech	Veřejné finance Základy veřejných financí Neziskové organizace Financování neziskových organizací Státní rozpočet Místní rozpočty	8	PT 1 PT 3 PT 4
Žák: - vysvětlí základní úkoly a povinnosti organizace při zajišťování BOZP - zdůvodní úlohu státního odborného dozoru nad bezpečností práce	Bezpečnost a ochrana zdraví při práci Řízení bezpečnosti práce v podmínkách organizace a na pracovišti Pracovněprávní problematika BOZP Bezpečnost pracovních prostředků a technických zařízení	6	PT 1 PT 3.2 PT 4

- dodržuje ustanovení týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence - uvede příklady bezpečnostních rizik, ebeny. Nejčastější příčiny úrazů a jejich prevenci - uvede povinnosti pracovníka i zaměstnavatele v případě pracovního úrazu			
---	--	--	--

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 3. ročník 68 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: - charakterizuje současnou českou společnost, její etnické a sociální složení - vysvětlí význam péče o kulturní hodnoty, význam vědy a umění - popíše sociální nerovnost a chudobu ve vyspělých demokraciích, uvede postupy, jimiž lze do jisté míry řešit sociální problémy, popíše, kam se může obrátit, když se dostane do složité sociální situace - objasní způsoby ovlivňování veřejnosti - objasní význam solidarity a dobrých vztahů v komunitě - debatuje o pozitivěch i problémech multikulturního soužití, objasní příčiny migrace lidí - posoudí, kdy je v praktickém v ČR, vysvětlí, čím jsou nebezpečné některé náboženské sekty a náboženský fundamentalismus	Člověk v lidském společenství Společnost, společnost tradiční a moderní, pozdně moderní společnost Hmotná kultura, duchovní kultura Současná česká společnost, společenské vrstvy, elity a jejich úloha Sociální nerovnost a chudoba v současné společnosti Rasy, etnika, národy a národnosti; majorita a minority ve společnosti, multikulturní soužití; migrace, migranti, azylanti Postavení mužů a žen, genderové problémy Víra a ateismus, náboženství a církve, náboženská hnutí, sekty, náboženský fundamentalismus	30	PT 1 PT 3.1 PT 3.8 PT 4

Žák: - charakterizuje demokracii a objasní, jak funguje a jaké má problémy (korupce, kriminalita...) - objasní význam práv a svobod, které jsou zakotveny v českých zákonech, a popíše způsoby, jak lze ohrožená lidská práva obhajovat - dovede kriticky přistupovat k mediálním obsahům a pozitivně využívat nabídky masových médií - charakterizuje současný český politický systém, objasní funkci politických stran a svobodných voleb - uvede příklady funkcí obecní a krajské samosprávy - vysvětlí, jaké projevy je možno nazvat politickým radikalismem, nebo politickým extremismem - vysvětlí, proč je nepřijatelné propagovat hnutí omezující práva a svobody jiných lidí - uvede příklady občanské aktivity ve svém regionu, vysvětlí, co se rozumí občanskou společností; - debatuje o vlastnostech, které by měl mít občan demokratického státu	Člověk jako občan Základní hodnoty a principy demokracie Lidská práva, jejich obhajování, veřejný ochránce práv, práva dětí Svobodný přístup k informacím, masová média a jejich funkce, kritický přístup k médiím, maximální využití jejich potenciálu Stát, státy na počátku 21. století, český stát, státní občanství v ČR Česká ústava, politický systém v ČR, struktura veřejné správy, obecní a krajská samospráva Politika, politická ideologie Politické strany, volební systémy a volby Politický radikalismus a extremismus, současná česká extremistická scéna a její symbolika, mládež a extremismus Teror, terorismus	38	PT 1 PT 3.3 PT 3.4 PT 4
---	---	------------------	---

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 4. ročník 58 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: - vysvětlí, jaké otázky řeší filozofie a filozofická etika - dovede používat vybraný pojmový aparát, který byl součástí učiva	Člověk a svět (praktická filozofie) Co řeší filozofie a filozofická etika Význam filozofie a etiky v životě člověka, jejich smysl pro řešení životních situací	32	PT 1 PT 3 PT 4

- dovede pracovat s obsahově a formálně dostupnými texty - debatuje o praktických filozofických a etických otázkách (ze života kolem sebe, z kauz známých z médií, z krásné literatury a jiných druhů umění) - vysvětlí, proč jsou lidé za své názory, postoje a jednání odpovědní jiným lidem	Etika a její předmět, základní pojmy etiky; morálka, mravní hodnoty a normy, mravní rozhodování a odpovědnost Životní postoje a hodnotová orientace, člověk mezi touhou po vlastním štěstí a angažováním se pro obecné dobro a pro pomoc jiným lidem		
Žák: - popíše rozdělení soudobého světa na civilizační sféry a civilizace, charakterizuje základní světová náboženství - vysvětlí, s jakými konflikty a problémy se setkává soudobý svět, jak jsou řešeny, debatuje o jejich možných perspektivách - objasní postavení České republiky v Evropě a soudobém světě - charakterizuje soudobé cíle EU a posoudí její politiku - popíše funkci a činnost OSN a NATO - vysvětlí zapojení ČR do mezinárodních struktur a podíl ČR na jejich aktivitách - uvede příklady projevů globalizace a debatuje o jejích důsledcích	Soudobý svět Rozmanitost soudobého světa (civilizační sféry a kultury, nejvýznamnější světová náboženství, velmoci, vyspělé státy, rozvojové země a jejich problémy, konflikty v soudobém světě) Integrace a dezintegrace Česká republika a svět (NATO, OSN, zapojení ČR do mezinárodních struktur, bezpečnost na počátku 21. století, konflikty v soudobém světě, globální problémy, globalizace)	26	PT 1, PT 2.3 PT 3.6 PT 3.9 PT 4

Název vyučovacího předmětu:**Dějepis**

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	2	2	2	-
Počet hodin za studium	204			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Umožňuje žákům získat povědomí o minulosti, která ovlivňuje přítomnost. Dějepis poskytuje dějinný, sociální a kulturní přehled vývoje lidské společnosti. Žáci získávají základní poznatky o dějinném vývoji lidstva i vlastního národa. Důraz je kladen na zařazování událostí a jevů do širších a dlouhodobých souvislostí, zaujímání názorů a postojů k minulosti. Učí žáka ctít vlastní národ a seznamuje ho s regionálními dějinami a s významnými osobnostmi. Dějepis plní nezastupitelnou integrující roli při začleňování mladých lidí do dnešní multikulturní společnosti.

Charakteristika učiva

Vyučovací předmět dějepis je vyučován ve třech ročnících pedagogického lycea s hodinovou dotací dvě hodiny týdně. Výuka dějepisu probíhá v nedělené třídě v odborné učebně nebo ve třídě. Vyučovací hodiny lze doplnit aktuálními výstavami, exkurzemi, historickými přednáškami, návštěvami muzeí nebo návštěvou významných památek z vlastního regionu a dějepisnými semináři.

Obsah vyučovaného předmětu vychází z RVP SOŠ pedagogické lyceum. Značný díl vyučovacího předmětu je kladen na poznání a utváření národních dějin. Žáci by se měli naučit správně zařadit chronologicky dějinné události, pochopit jejich vzájemné souvislosti a umět objasnit příčiny a důsledky historických událostí.

Vyučovací předmět dějepis je zařazen do vzdělávací oblasti Člověk a společnost, kde se ve společenskovědním vzdělávání prolíná s vyučovacím předmětem občanská výchova a zeměpis. Dějepis je propojen i s dalšími vyučovacími předměty a to s jazykem českým, estetickou výchovou dramatickou, hudební i výtvarnou a s reáliemi ve výuce cizích jazyků.

Při výuce je dle možností učebny používána audiovizuální technika. K dispozici jsou mapy, atlasy, encyklopedie, odborná literatura a další pomůcky

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Dějepisná výuka usiluje o naplnění efektivních cílů vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí. Směřuje k tomu, aby žák:

- chápal, že historie není uzavřenou minulostí, a že se stále promítá do současnosti
- získával občanské postoje vedoucí k demokratickému rozvoji jedince
- cítil sounáležitost a úctu k vlastnímu národu
- uměl posuzovat společenské jevy a rozpoznal vědomou manipulaci
- respektoval odlišná národní etnika a jejich kulturní projevy
- se oprostil od předsudků, xenofobie, intolerance, rasismu, agresivního nacionalismu, etnické, náboženské a jiné nesnášenlivosti
- si kladl otázky a odpovědi nacházel v poznané historii
- cítil potřebu aktivně se zapojit do občanského života a spolupracovat na zachování demokracie

Strategie výuky

Předmět se vyučuje v 1. – 3. ročníku 2 hodiny týdně. Třída se nedělí na skupiny. Výuka probíhá v návaznostech podle probíraných celků.

Základními metodami užívanými ve výuce jsou: výklad, řízený rozhovor, práce žáků s verbálním a ikonickým textem, práce ve skupinách, diskuse

Hodnocení výsledků žáků

Při ústním a písemném hodnocení se klade důraz na

- hloubku porozumění poznatkům
- schopnost použít poznatky při řešení problémů
- schopnost kritického myšlení a samostatnost úsudku
- dovednost výstižně formulovat myšlenky, argumentovat a diskutovat

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Předmět dějepis rozvíjí především:

KLÍČOVÉ KOMPETENCE

- kompetence k učení:

- písemné zaznamenávání podstatných myšlenek a údajů z textů
- zařazování párové a skupinové práce
- individuální ústní či písemný projev
- zadávání úkolů, při kterých žák vyhledává informace ve zdrojích, jako jsou encyklopedie, webové stránky, časopisy, noviny, literatura a další
- práce s mapou, encyklopediemi, atlasy, audiovizuální technikou
- práce s učebnicí - samostatné vyhledávání informací
- zpracování textů s použitím historické terminologie
- systematické vedení žáků k využívání znalostí z jiných předmětů

- kompetence k řešení problémů:

- vyhledávání informací a jejich kritické hodnocení
- pochopit podstatu historického problému
- strukturovat problém
- pochopit řešení problému i s jeho historickými dopady a nacházet jiná řešení
- odlišit podstatné od nepodstatného
- uplatňování různých metod myšlení a myšlenkových operací
- konfrontace žáků s problémovými situacemi
- tvorba referátů, prezentací, samostatných prací
- posuzuje jejich pravdivost a pozná, kdy si informace protiřečí

- kompetence komunikativní:

- porozumění slovní i mimoslovní interakci
- různé typy verbálních, písemných i tištěných textů a záznamů a obrazových materiálů
- používání gest, mimiky, pantomimiky, zvuků a jiných informačních prostředků
- výstižné a kultivované vyjadřování
- rozlišuje, zda mluví s vrstevníky nebo s dospělými a použije vhodné jazykové prostředky
- diskuse
- prezentace vlastní práce před třídou
- odpoví na otázku, řekne svůj názor
- vyhledávání historických informací z různých zdrojů
- spolupráce a komunikace s okolím

- kompetence sociální:

- spolupráce ve skupinové práci
- stanoví si cíle pro sebezlepšení a snaží se o jejich dosažení
- respektuje názory jiných

- kompetence občanská:

- projevuje znalost a osobní vztah k místu, kde žije
- oceňuje naše kulturní tradice a historické dědictví
- diskuse o aktuálním dění doma a v zahraničí
- návštěva muzea, expozic, výstav, historických památek, besed
- skupinová práce
- diskuse a hodnocení výsledků práce

-kompetence k podnikavosti:

- systematické vedení žáků k orientaci v aktivitách potřebných k získání poznatků
- plánování práce, časové rozvržení

V předmětu dějepis budou aplikována tato průřezová témata:

PT 1 - Občan v demokratické společnosti

PT 2 - Člověk a životní prostředí

PT 3 - Člověk a svět práce

PT 4 - Člověk a digitální svět

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 1. ročník 68 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: objasní smysl poznávání dějin a variabilitu jejich výkladů, orientuje se chronologicky v jednotlivých etapách vývoje rozezná mýty o stvoření světa a odliší je od vědeckých názorů a vlivu náboženství charakterizuje jednotlivé etapy pravěkého vývoje vymezí změnu způsobu života před a po neolitu popíše první kulturní projevy u pravěkých lidí pozná vliv přírodních poměrů na vývoj staroorientálních despocií a otrokářských států pochopí význam vzniku písma a náboženství pozná politický vývoj jednotlivých států a dokáže je porovnávat uvede příklady kulturního přínosu starověkých civilizací pochopí vznik a vývoj křesťanství a judaismu odliší mýty od skutečností popíše etnické i společenské změny v Evropě při stěhování národů vysvětlí vznik feudálního systému vystihne podstatu šíření křesťanství a vliv církve na středověkou společnost posoudí význam a šíření islámu i vliv arabského světa na utváření evropských dějin popíše význam cyrilometodějské mise má kulturní povědomí o byzantských a památkách v Evropě	Úvod do dějepisu: - historické prameny - pomocné vědy historické - periodizace Pravěk: Výklad vzniku světa a člověka Doba kamenná a objev kovů Keltové Osídlení našich zemí v době římské a germánské	2	PT 1 PT 3 PT 4 Bi, Vv, ZSV, Č
	Starověk: Vznik nejstarších států – Mezopotámie, Egypt, Indie, Čína, státy Předního východu Starověké Řecko Starověký Řím	20	
	Středověk raný: Stěhování národů Středověký lenní systém a vznik Feudální společnosti Francká říše a vznik jednotlivých států v západní Evropě Slovanské státní útvary Arabská říše, Český stát za prvních Přemyslovců Byzantská kultura Organizace křesťanské církve Křížové výpravy	23	
		23	

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 2. ročník 68 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: definuje proměny hospodářského a politického uspořádání středověké společnosti rozumí společenskému vývoji feudální společnosti objasní důsledky mongolských nájezdů vysvětlí důsledky turecké expanze chápe problémy rozkolu papežství umí zařadit národní dějiny do evropského kontextu vysvětlí kritiku církve zná klady i negativa husitské revoluce chápe rozvoj nových uměleckých slohů a dokáže jmenovat románské i gotické památky u nás i v Evropě definuje změnu společnosti v důsledku nástupu humanismu a renesance uvede význam zámořských objevů, které vedly k politickým a hospodářským změnám v Evropě popíše základní rysy reformace a protireformace vymezí základní znaky stavovství a absolutismu a uvede konkrétní projevy v jednotlivých zemích objasní postavení českého státu v rámci habsburské monarchie a analyzuje jeho vnitřní poměry vymezí důvody a průběh třicetileté války vysvětlí osvícenské reformy rozpozná základní znaky baroka, uvede představitele a příklady památek	Středověk vrcholný: Vytváření středověké západní, východní a střední Evropy Mongolská a turecká expanze Struktura středověké společnosti, Kolonizace, urbanizace a vzdělanost Český stát za posledních Přemyslovců Český stát za Lucemburků Papežské schizma Husitství Románské a gotické umění Počátky novověku: Renesance, humanismus Zámořské objevy a dobývání světa Reformace Náboženské války v Evropě Vývoj českého státu od husitství po Stavovský stát Nástup Habsburků na český trůn Postavení a rivalita evropských velmocí Třicetiletá válka a jeho vliv na politické i Náboženské uspořádání Evropy Absolutismus v evropských státech Osvícenství Rusko za Petra I. a Kateřiny II. Vývoj habsburské monarchie po třicetileté válce Reformy Marie Terezie a Josefa II.	18 50	PT 1 PT3.3 PT 4 Vv, ZSV, Z, Č, F, CH

chápe důsledek průmyslové revoluce a zná nejdůležitější vynálezy definuje příčiny VFR, chápe její průběh i přínos i negativa pro Evropu popíše napoleonská tažení Evropou definuje změnu mapy Evropy po vídeňském kongresu	Barokní kultura a klasicismus Rozvoj vědy a techniky, průmyslová revoluce Velká francouzská revoluce Evropa za napoleonských válek a po vídeňském kongresu Americký boj za nezávislost národní hnutí v 19. století modernizace společnosti, změny sociální struktury revoluce 1848 v Evropě a v našich zemích		
--	---	--	--

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 3. ročník 68 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: vysvětlí emancipační hnutí národů a jednotlivých společenských vrstev vymezí místo utváření českého novodobého národa v tomto procesu charakterizuje proces modernizace vysvětlí expanzivní záměry velmocí v okrajových částech Evropy a v mimoevropském světě charakterizuje dvě světové války, dokumentuje sociální, hospodářské a politické důsledky uvede příčiny a projevy politického a mocenského obrazu světa vymezí základní znaky hlavních totalitních ideologií vysvětlí souvislosti mezi světovou hospodářskou krizí a vyhrocením politických problémů	Vývoj evropských mocností a USA v 19. století Rakouské císařství po revoluci 1848 Vznik Rakouska-Uherska imperialismus Vznik mocenských bloků a boj o kolonie mezinárodní vztahy před první světovou válkou První světová válka České země v době války - první odboj ruské revoluce, vznik SSSR Versailleský systém Vznik ČSR a její vývoj v meziválečném období Evropa a svět ve 20. a 30. letech, hospodářská krize ve světě i v ČSR	68	PT 1 PT 2.2 PT 3.2 PT 4 Č, CJ, Z, ZSV, Vv

chápe příčiny vzniku a průběhu druhé světové války vysvětlí problémy druhé republiky a protektorátu charakterizuje československý odboj charakterizuje vznik, vývoj a rozpad bipolárního světa, jeho vojenská, politická a hospodářská seskupení, vzájemné vztahy, vzájemné vztahy a nejvýznamnější konflikty chápe vývoj v Československu a dokáže osvětlit příčiny nástupu a pádu komunismu vysvětlí základní problémy vnitřního vývoje západního a východního bloku popíše proces postupného sjednocování Evropy na demokratických principech zná základní instituce sjednocující se Evropy, jejich úlohu a fungování vymezí základní problémy soudobého světa.	růst mezinárodního napětí, vznik totalitních režimů a válečných ohnisek Druhá světová válka ve světě České země v době druhé světové války Československý odboj Evropa a svět po válce studená válka Vývoj zemí východního bloku Dekolonizace Pád komunistických režimů sjednocování Evropy Problémy současného světa		
---	--	--	--

Název vyučovacího předmětu:**Zeměpis**

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	-	3	-	-
Počet hodin za studium	102			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Zeměpis formuje základní geografické vědomí žáků. Pomocí získaných poznatků se rozvíjí kritické pohledy žáků na současný svět s důrazem na vyspělé státy světa, region Evropy a ČR. Zeměpis plní roli syntézy poznatků z různých oborů – přírodovědných i společenských.

Charakteristika učiva

Učivo se zaměřuje na charakteristiku soudobého světa, zejména pak jeho rozmanitost, proces integrace a začlenění ČR v současném světě.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka zeměpisu směřuje k tomu, aby žáci:

- měli vhodnou míru sebevědomí a byli schopni sebehodnocení,
- jednali odpovědně a přijímali odpovědnost za svá rozhodnutí a jednání,
- vážili si demokracie a svobody, usilovali o její zachování,
- hledali hranice mezi osobní svobodou a společenskou odpovědností,
- byli kriticky tolerantní a solidární,
- nenechali sebou manipulovat, tvořili si vlastní úsudek,
- vážili si života, zdraví, materiálních a duchovních hodnot, dobrého životního prostředí, snažili se je zachovat pro příští generace.

Strategie výuky

Základní metodou je komunikace se žáky včetně diskusních metod.

Hodnocení výsledků žáků

Při hodnocení klademe důraz zvláště na:

- hloubku porozumění poznatků
- dovednost výstižně formulovat myšlenky, argumentovat a diskutovat

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Předmět zeměpis rozvíjí především:

kompetence k učení

- využívání různých informačních zdrojů
- učení od jednoduchých pojmů ke složitějším

kompetence občanská a kulturní povědomí:

- řešení globálních problémů
- výchova k zodpovědnému chování k přírodě, osobní podíl na ochraně přírody

kompetence k řešení problémů:

- precizní prezentace získaných znalostí

V předmětu zeměpis budou aplikována tato průřezová témata:

PT 1 - Občan v demokratické společnosti

PT 2 - Člověk a životní prostředí

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 2. ročník 102 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: definuje pojem Geografie, objekt studia a změny oboru umí pracovat s mapou, určí zeměpisnou polohu charakterizuje základní lidské rasy, jejich rozložení, základní světová náboženství, popíše další charakteristiky obyvatelstva popíše rozčlenění soudobého světa na civilizační sféry a civilizace vysvětlí, s jakými konflikty a problémy se potýká soudobý svět, jak jsou řešeny debatuje o jejich možných perspektivách uvede příklady projevů globalizace a debatuje o jejich důsledcích objasní postavení České republiky v Evropě a v soudobém světě charakterizuje soudobé cíle EU a posoudí její politiku popíše funkci a činnost OSN a NATO; vysvětlí zapojení ČR do mezinárodních struktur a podíl ČR na jejich aktivitách lokalizuje na mapách makroregiony světa, vymezí jejich hranice, zhodnotí jejich přírodní, kulturní, politické a hospodářské vlastnosti	Geografie jako věda	7	PT 1, PT 2.2
	zeměpisná poloha		
	Obyvatelstvo	12	M
	složení, vývoj počtu, charakteristiky		
	Hospodářství světa	8	ZSV
	dělení států podle vyspělosti		
	Globální problémy	5	
	konflikty v současném světě		
	Mezinárodní organizace	3	ZSV,Bi
	integrace a dezintegrace		
	Vybrané regiony světa	16	ZSV,D
	USA, Kanada		
	státy Latinské Ameriky		
	Afrika		
	Austrálie a Nový Zéland		

Žák: lokalizuje na mapách regiony Asie, vymezí jejich hranice, zhodnotí jejich přírodní, kulturní, politické a hospodářské vlastnosti lokalizuje na mapách regiony Evropy, vymezí jejich hranice, zhodnotí jejich přírodní, kulturní, politické a hospodářské vlastnosti a jednotlivé regiony vzájemně porovná zhodnotí polohu, přírodní poměry a zdroje České republiky popíše strukturu obyvatelstva a hospodářských odvětví ČR, charakterizuje hlavní rysy místního regionu	Asie obyvatelstvo socioekonomické poměry Japonsko Čína Indie Izrael Evropa politické poměry obyvatelstvo hospodářská charakteristika vybraných států západ jih sever střed jihovýchod východ ČR přírodní poměry obyvatelstvo hospodářství místní region	12 26 13	PT 1, PT 2.2
---	--	-------------------------------	----------------------------

Název vyučovacího předmětu:

Fyzika

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	3	-	-	-
Počet hodin za studium	102			

Pojetí vyučovacího předmětu

Fyzika jako součást přírodovědného vzdělávání přispívá k hlubšímu a komplexnímu pochopení přírodních jevů a zákonů, k formování žádoucích vztahů k přírodnímu prostředí a umožňuje žákům proniknout do dějů, které probíhají v živé a neživé přírodě.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Cílem fyziky je především naučit žáky využívat přírodovědných poznatků v profesním i občanském životě, klást si otázky o okolním světě a vyhledávat k nim relevantní, na důkazech založené odpovědi.

Charakteristika učiva

Učivo, zařazené do samostatného vyučovacího předmětu fyzika, je součástí přírodovědného vzdělávání. Obsah a rozsah učiva odpovídá variantě s nižšími nároky na fyzikální vzdělávání. Učivo je rozděleno do šesti základních kapitol.

Základní součástí fyziky je **mechanika**, která se zabývá jednak klidem těles (statika), jednak jejich pohybem, přemísťováním v čase a prostoru. Pohyb popisuje kinematika, jeho příčiny zkoumá nauka o silách, dynamika.

Dále fyzika zkoumá vlastnosti látek, z nichž jsou tělesa složena, a zjišťuje, že nejmenší částčky látky jsou molekuly, které jsou v neustálém pohybu. Jejich vlastnostmi se zabývá **molekulová fyzika** a nauka o tepelných jevech, **termika**.

Důležitou oblastí fyziky je nauka o **elektřině a magnetizmu**. Ta zkoumá vlastnosti elektrických nábojů a elektrických proudů, elektrických a magnetických polí.

V pružných tělesech se mohou šířit zvukové vlny, které jsou předmětem **akustiky**, v látkách i ve vakuu se šíří elektromagnetické vlny, jejichž zvláštním případem je světlo. Jeho vlastnosti a šíření studuje **optika**.

Při pronikání do nitra hmoty fyzika zjišťuje, že molekuly jsou složeny z atomů, atomy z jader a elektronů, atomová jádra z ještě menších částic, protonů a neutronů. Vlastnostmi atomů se zabývá **atomová fyzika**, vlastnostmi atomových jader, v nichž je utajena obrovská energie, **jaderná fyzika**.

Částicová fyzika také usiluje o objasnění základních tajemství **vesmíru**.

Cíle vzdělání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Vyučování fyziky směřuje k tomu, aby žáci uměli:

- využívat fyzikálních poznatků a dovedností v praktickém životě;
- logicky uvažovat, analyzovat a řešit jednoduché fyzikální problémy;
- pozorovat a zkoumat přírodu, zpracovávat a vyhodnocovat údaje získané z experimentů a měření;
- komunikovat, vyhledávat a interpretovat fyzikální informace a zaujímat k nim stanovisko, využívat získané informace k diskusi k fyzikální a odborné tématice;
- porozumět základním ekologickým souvislostem a postavení člověka v přírodě;

V afektivní oblasti směřuje fyzikální vzdělávání k tomu, aby žáci získali:

- motivaci přispět k dodržování zásad udržitelného rozvoje v občanském životě i odborné pracovní činnosti;
- pozitivní postoj k přírodě;
- motivaci k celoživotnímu vzdělávání v přírodovědné oblasti.

Strategie výuky

Pro výuku je k dispozici odborná učebna vybavená moderní multimediální a didaktickou technikou. Základními metodami při probírání nového učiva je výklad nebo řízený rozhovor spojený s názorným vyučováním pomocí didaktické techniky, modelů, apletů apod. Aktivita je podněcována zadáváním samostatných prací, řešení příkladů z praxe a vhodných diskusních témat.

Hodnocení výsledků žáků

Při hodnocení se bude klást důraz na:

- hloubku porozumění učiva a schopnost aplikovat poznatky na příkladech z praxe,
- samostatnost žáků při řešení aplikačních příkladů a problémových úloh.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Předmět fyzika rozvíjí především:

KLÍČOVÉ KOMPETENCE

kompetence k učení:

vedeme žáky k vyhledávání, třídění a propojování informací, k používání odborné terminologie, k samostatnosti v přípravě na vyučování a při vytváření referátů

kompetence k řešení problémů:

dbáme na to, aby žák vlastními slovy formuloval zadaný úkol, upozorňujeme žáky na chyby, jichž se mohou při práci dopustit, podporujeme žáky při hledání různých postupů při řešení, vedeme žáky k využívání učiva z jiných předmětů

kompetence komunikativní:

vedeme žáky ke kvalitní prezentaci svých znalostí a dovedností a to jak v písemné tak v mluvené formě

kompetence personální a sociální:

navozujeme situace vedoucí k posílení sebedůvěry žáků, pocitů zodpovědnosti, iniciujeme kooperativní učení

občanské kompetence a kulturní povědomí:

vedeme žáky k ochotě pomoci, vedeme žáky k dodržování pravidel slušného chování ve škole i mimo školu

kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám:

iniciujeme práci s učebními pomůckami: např. učebnicí, tabulkami, Internetem apod.

kompetence matematické:

vyjadřujeme fyzikální zákony zejména v algebraické formě, volíme úlohy tak, aby žáky využívali znalosti převodů jednotek a různých forem grafického znázornění, zdůrazňujeme rozdíly mezi skalárními a vektorovými veličinami

kompetence využívat digitálních technologií a pracovat s informacemi:

používáme vhodné komunikační technologie: např. audiovizuální techniku, Internet, interaktivní tabuli

ODBORNÉ KOMPETENCE

dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci:

vedeme žáky k dodržování bezpečného chování při práci s fyzikálními pomůckami a přístroji

V předmětu fyzika jsou aplikována tato průřezová témata:

PT 2 - současné globální, regionální a lokální problémy rozvoje, vztahy člověka k prostředí

- negativní vliv hluku a způsoby ochrany sluchu
- pochopení výroby střídavého proudu
- seznámení s využitím radionuklidů, osvojení bezpečnosti práce s radionuklidy,
- pochopení činnosti jaderných elektráren,

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: - popíše elektrické pole z hlediska jeho působení na bodový elektrický náboj; - řeší úlohy s elektrickými obvody s použitím Ohmova zákona; - popíše princip a praktické použití polovodičových součástek - určí magnetickou sílu v magnetickém poli vodiče s proudem; - popíše princip generování střídavých proudů a jejich využití v energetice	3 Elektřina a magnetismus - elektrický náboj tělesa, elektrická síla, elektrické pole, kapacita vodiče - elektrický proud v látkách, zákony elektrického proudu, polovodiče - magnetické pole, magnetické pole elektrického proudu, elektromagnet, elektromagnetická indukce - vznik střídavého proudu, přenos elektrické energie střídavým proudem	24	PT 1, PT 2.2
Žák: - rozliší základní druhy mechanického vlnění a popíše jejich šíření; - charakterizuje základní vlastnosti zvukového vlnění; - chápe negativní vliv hluku a zná způsoby ochrany sluchu; - charakterizuje světlo jeho vlnovou délkou a rychlostí v různých prostředích; - řeší úlohy na odraz a lom světla; - řeší úlohy na zobrazení zrcadly a čočkami; - vysvětlí optickou funkci oka a korekci jeho vad; - popíše význam různých druhů elektromagnetického záření z hlediska působení na člověka a využití v praxi;	4 Vlnění a optika - mechanické kmitání a vlnění - zvukové vlnění - světlo a jeho šíření - zrcadla a čočky, oko - spektrum elektromagnetického záření, rentgenové záření	15	PT 2.2
Žák: - popíše strukturu elektronového obalu atomu z hlediska energie elektronu;	5 Fyzika atomu	9	

- popíše stavbu atomového jádra a charakterizuje základní nukleony; - vysvětlí podstatu radioaktivity a popíše způsoby ochrany před jaderným zářením; - popíše princip získávání energie v jaderném reaktoru Žák: - charakterizuje Slunce jako hvězdu; - popíše objekty ve sluneční soustavě; - zná příklady základních typů hvězd,	- model atomu, laser - nukleony, radioaktivita, - jaderné záření, jaderná energie a její využití 6 Vesmír - Slunce, planety a jejich pohyb, komety - hvězdy a galaxie	3	PT 2.2
--	--	----------	--------

Uplatnění průřezových témat: **PT 8.2 Člověk a životní prostředí**, konkrétně:

8.2.2 Současné globální, regionální a lokální problémy rozvoje, vztahy člověka k prostředí

- negativní vliv hluku a způsoby ochrany sluchu
- pochopení výroby střídavého proudu,
- seznámení s využitím radionuklidů, osvojení bezpečnosti práce s radionuklidy,
- pochopení činnosti jaderných elektráren,

Název vyučovacího předmětu:**Chemie**

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	2	0	0	0
Počet hodin za studium	68			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Chemie spolu s ostatními přírodovědnými předměty rozvíjí na základě pozorování, experimentování a měření schopnosti žáků kvalitativně popsat objekty, systémy a jevy, klasifikovat je, jevy vysvětlit, případně předvídat a určovat kauzální souvislosti. Žáci jsou potom schopni přírodovědné poznatky aplikovat v běžném životě, posoudit důsledky určitého jevu nebo lidské činnosti z ekologického, ekonomického nebo zdravotního hlediska.

Charakteristika učiva

Učivo předmětu vychází z oblasti Přírodovědného vzdělávání RVP varianty B chemického vzdělávání pro obory s nižšími nároky. Seznamuje žáky s jednotlivými kapitolami obecné, anorganické, organické chemie a biochemie, čímž přispívá k hlubšímu a komplexnímu pochopení přírodních jevů a zákonů, k formování žádoucích vztahů k přírodnímu prostředí a umožňuje žákům proniknout do dějů, které probíhají v živé i neživé přírodě. Cílem vzdělávání je především naučit žáky využívat chemických poznatků v profesním i občanském životě, klást si otázky o okolním světě a vyhledávat k nim relevantní, na důkazech založené odpovědi.

Realizuje se v samostatném vyučovacím předmětu chemie.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Vyučování směřuje k tomu, aby žáci uměli:

- využívat přírodovědných poznatků a dovedností v praktickém životě ve všech situacích, které souvisejí s přírodovědnou oblastí
- logicky uvažovat, analyzovat a řešit jednoduché přírodovědné problémy
- pozorovat a zkoumat přírodu, provádět experimenty a měření, zpracovávat a vyhodnocovat získané údaje
- komunikovat, vyhledávat a interpretovat přírodovědné informace a zaujímat k nim stanovisko, využívat získané informace v diskusi k přírodovědné a odborné tematice

- porozumět základním ekologickým souvislostem a postavení člověka v přírodě a zdůvodnit nezbytnost udržitelného rozvoje
- posoudit chemické látky z hlediska nebezpečnosti a vlivu na živé organismy

Strategie výuky

Základními metodami práce užívanými v chemii jsou pozorování a pokus (experiment), vyhodnocování a zobecňování získaných poznatků o vlastnostech látek a chemických reakcích. Žáci dále pracují s verbálním i ikonickým textem, učitel využívá výkladové a diskusní metody spojené s názorným vyučováním pomocí didaktické techniky a modelů. Využívá prvky problémového a skupinového vyučování. K vybraným částem učiva lze doplnit i laboratorní práce, o kterých žáci vedou záznamy formou protokolů.

Hodnocení výsledků žáků

Žáci jsou hodnoceni na základě hloubky porozumění poznatkům, schopnosti je aplikovat při řešení problémů a dovednosti výstižně formulovat myšlenky. Toto učitel zjišťuje průběžným ověřováním znalostí formou řízeného pohovoru, ústním zkoušením a pravidelnými písemnými testy a prověrkami.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Předmět chemie rozvíjí především

Kompetence k učení

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání
- uplatňovat různé způsoby práce s textem (zvl. studijní a analytické čtení), umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace; být čtenářsky gramotný
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy (např. výklad, přednášku, proslov aj.), pořizovat si poznámky
- využívat ke svému učení různé informační zdroje, včetně zkušeností svých i jiných lidí
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí

Kompetence k řešení problémů

- porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodnit jej, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky

- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace
- volit prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušeností a vědomostí nabytých dříve
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení)

Komunikativní kompetence

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentovat
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje
- vyjadřovat se a vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování

Personální a sociální kompetence

- posuzovat reálně své fyzické a duševní možnosti, odhadovat důsledky svého jednání a chování v různých situacích
- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností, zájmové a pracovní orientace a životních podmínek
- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí, přijímat radu i kritiku
- ověřovat si získané poznatky, kriticky zvažovat názory, postoje a jednání jiných lidí
- mít odpovědný vztah ke svému zdraví, pečovat o svůj fyzický i duševní rozvoj, být si vědom důsledků nezdravého životního stylu a závislostí
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností

Občanské kompetence a kulturní povědomí

- uznávat hodnotu života, uvědomovat si odpovědnost za vlastní život a spoluodpovědnost při zabezpečování ochrany života a zdraví ostatních

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti, a tedy i vzdělávání; uvědomovat si význam celoživotního učení a být připraven přizpůsobovat se měnícím se pracovním podmínkám

Matematické kompetence

- správně používat a převádět běžné jednotky
- používat pojmy kvantifikujícího charakteru
- nacházet vztahy mezi jevy a předměty při řešení praktických úkolů, umět je vymezit, popsat a správně využít pro dané řešení
- číst a vytvářet různé formy grafického znázornění (tabulky, diagramy, grafy, schémata aj.)

Kompetence využívat digitální technologie a pracovat s informacemi

- získávat informace z otevřených zdrojů, zejména pak s využitím celosvětové sítě Internet
- pracovat s informacemi z různých zdrojů nesenými na různých médiích (tištěných, elektronických, audiovizuálních), a to i s využitím prostředků digitálních technologií
- uvědomovat si nutnost posuzovat rozdílnou věrohodnost různých informačních zdrojů a kriticky přistupovat k získaným informacím, být mediálně gramotní

V předmětu chemie budou aplikována tato průřezová témata:

Průřezové téma		Předmět	Zařazení do výuky	Ročník
PT1 Občan v demokratické společnosti		Chemie	Etická výchova, kladný přístup k hodnotám Problémové učení, diskuse, hodnocení textu Mediální výchova	1.
PT2 Člověk a životní prostředí	PT2 01			
	PT2 02	Chemie	Voda, vzduch, nakládání s odpady	1.
	PT2 03	Chemie	Prevence negativních jevů, princip udržitelného rozvoje	1.
PT4 Člověk a digitální svět		Chemie	Využívání digitálních technologií	1.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 1. ročník – 68 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT mezpř. vztahy
- Žák - dokáže porovnat fyzikální a chemické vlastnosti různých látek - popíše stavbu atomu, vznik chemické vazby - zná názvy, značky a vzorce vybraných chemických prvků a sloučenin - popíše charakteristické vlastnosti nekovů, kovů a jejich umístění v periodické soustavě prvků - popíše základní metody oddělování složek ze směsí a jejich využití v praxi - vyjádří složení roztoku a připraví roztok požadovaného složení - vysvětlí podstatu chemických reakcí a zapíše jednoduchou chemickou reakci chemickou rovnicí - provádí jednoduché chemické výpočty, které lze využít v odborné praxi	- Obecná chemie - Chemické látky a jejich vlastnosti - Částicové složení látek, atom, molekula - Chemická vazba - Chemické prvky, sloučeniny - Chemická symbolika - Periodická soustava prvků - Směsi a roztoky - Chemické reakce, chemické rovnice - Výpočty v chemii	16	PT1 PT4
- vysvětlí vlastnosti anorganických látek - tvoří chemické vzorce a názvy vybraných anorganických sloučenin - charakterizuje vybrané prvky a anorganické sloučeniny a zhodnotí jejich využití v odborné praxi a v běžném životě, posoudí je z hlediska vlivu na zdraví a životní prostředí	Anorganická chemie - Anorganické látky, oxidy, kyseliny, hydroxidy, soli - Názvosloví anorganických sloučenin - Vybrané prvky a anorganické sloučeniny v běžném životě a v odborné praxi	17	PT1 PT4 PT2 02 PT2 03

• charakterizuje základní skupiny uhlovodíků a jejich vybrané deriváty a tvoří jednoduché chemické vzorce a názvy • uvede významné zástupce jednoduchých organických sloučenin a zhodnotí jejich využití v odborné praxi a v běžném životě, posoudí je z hlediska vlivu na zdraví a životní prostředí	• Organická chemie • Vlastnosti atomu uhlíku • Základ názvosloví organických sloučenin • Organické sloučeniny v běžném životě a odborné praxi	20	PT1 PT4 PT2 02 PT2 03
• charakterizuje biogenní prvky a jejich sloučeniny • charakterizuje nejdůležitější přírodní látky • popíše vybrané biochemické děje	Biochemie • Chemické složení živých organismů • Přírodní látky, bílkoviny, sacharidy, lipidy, nukleové kyseliny, biokatalyzátory • Biochemické děje	15	PT1 PT4

Název vyučovacího předmětu:**Biologie**

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	2	2	2	-
Počet hodin za studium	204			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Cílem výuky biologie je přispívat k hlubšímu a komplexnímu pochopení přírodních jevů a zákonů, k formování žádoucích vztahů k přírodnímu prostředí a umožnit jim proniknout do dějů, které probíhají v živé i neživé přírodě. Žáci se mají naučit využívat přírodovědných poznatků v profesním i občanském životě, klást si otázky o okolním světě a vyhledávat k nim relevantní, na důkazech založené odpovědi.

Výuka biologie probíhá ve dvou multimediálních specializovaných učebnách biologie a v multimediální biologické laboratoři, které jsou vybaveny počítači, dataprojektory, vizualizéry, videorekordery, tiskárnou, skenerem, notebooky, mikroskopy – elektrickými, také digitálním a stereoskopickým, digitální kamerou, fotoaparátem a hlavně spoustou výukového materiálu z učiva biologie zpracované učiteli biologie v elektronické podobě. Zpracovaná interaktivní elektronická učebnice Biologie člověka pro gymnázia je ve studijním oboru využitelná pro výuku biologie člověka. Multimediální vybavení učeben je pořízeno z finančních prostředků grantového projektu Environmentální stopa Gymnázia a Střední odborné školy pedagogické, Znojmo, který byl zahájen 1. 5. 2009.

V předmětu biologie se žáci zabývají studiem živých soustav. Biologie seznamuje žáka s původem a vývojem života. Učivo z molekulární a buněčné biologie, genetiky a ekologie umožní žákům možnost porozumět základním zákonitostem přírody a vztahům v ní. Žák je veden k ochraně přírody a k péči o vlastní zdraví, je seznámen s většinou virových a bakteriálních chorob.

Náplň předmětu v rámci mezipředmětových vztahů přímo souvisí s výukou dalších oborů, týká se hlavně předmětů zeměpis, chemie, matematika a průřezového tématu Environmentální výchova. Úzce souvisí s výukou v tělesné výchově a se zdravotní výchovou.

Výuka je realizována formou výkladu a formou řešení problémů s nutnou demonstrací obrazového materiálu většinou v elektronické podobě s použitím prezentací, fotodokumentací, projektovou činností, využíváním modelů a živého či konzervovaného přírodního dokladového materiálu.

Výuka je doplňována exkurzemi a absolvováním výukových programů ve střediscích ekologické výchovy.

Během studia se mohou žáci zapojit do středoškolské odborné činnosti nebo jiných biologických soutěží, pokud jim budou nabízeny.

Charakteristika učiva

Biologie umožňuje poznávat přírodu a objevovat její zákonitosti, vede žáky k odpovědnosti za stav přírody. Umožňuje pochopit vztahy v přírodě a možnosti šetrného hospodaření s přírodními zdroji. Vede k citlivému vztahu k živým organismům a k zodpovědnosti za ně. Umožňuje vyvozovat závěry a navrhnout různé alternativy. Výuka biologie umožňuje žákům zapojit se do odborné žákovské činnosti a usnadňuje zpracování příprav pro pedagogickou praxi žáků se zaměřením na přírodovědnou činnost. Umožňuje absolvování přírodovědného vzdělávání ve střediscích ekologické výchovy. Využívá spolupráce s Jihomoravským muzeem a s NP Podyjí. Spolupráce je realizována formou výstav, exkurzí, případně terénních cvičení. Učivo předmětu vychází z těchto vzdělávacích oblastí: Biologické a ekologické vzdělávání, Vzdělávání pro zdraví.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka směřuje k tomu, aby žáci díky biologii pochopili základní podmínky života svého i celé přírody, chápali propojenost živé a neživé složky přírody. Pochopili, co je zdravý životní styl, dovedli vytvářet správné hodnoty, byli schopni vést plnohodnotný život a aby dovedli získané dovednosti uplatňovat ve své pedagogické praxi.

Strategie výuky

V předmětu biologie probíhá výuka převážně frontálně za použití dataprojektoru, prezentací vytvořených učiteli školy i prezencí vytvořených žáky školy a jejich výstupy před třídním kolektivem. Podle potřeby jsou zařazovány formy skupinové výuky. Uplatňované metody jsou výklad, diskuse, poznávání přírodnin a jejich determinace, projektové vyučování, vysvětlování, znázorňování, zobecňování, vyvozování závěrů, využívání příkladů z praxe, práce s internetem, encyklopediemi a jinou odbornou literaturou atd.

Hodnocení výsledků žáků

Zvládnutí obsahu vzdělávání se kontroluje ústním i písemným zkoušením žáků, hodnotí se odborná správnost, přesnost ve vyjadřování, využívání poznatků v praxi. V celkovém hodnocení žáka je hodnocení prováděno v souladu se školním klasifikačním řádem

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

KLÍČOVÉ KOMPETENCE

-kompetence k učení

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci byli schopni efektivně se učit, vyhodnocovat dosažené výsledky a pokrok a reálně si stanovovat potřeby a cíle svého dalšího vzdělávání, tzn., že žáci by měli:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky
- umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace - práce s klíči, atlasy, internetem, odbornou literaturou
- čtení s porozuměním odborného textu
- učení se od jednoduchých pojmů ke složitějším
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy - např. výstupy spolužáků s jejich vlastními tematickými prezentacemi, referáty, výklad učitele, umět si pořizovat poznámky
- umět vysvětlovat přírodovědné souvislosti, porovnávat, pracovat s biologickými obrazy, modely nebo prezentacemi, umět organismy charakterizovat, zařazovat, popisovat
- využívat ke svému učení různé informační zdroje
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání v oboru a povolání
- umí plánovat a řídit vlastní efektivní učení, chce se věnovat dalšímu studiu

- kompetence k řešení problémů

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci byli schopni samostatně řešit běžné pracovní i mimopracovní problémy, tzn., že žáci by měli:

- porozumět zadání úkolu, získat potřebné informace, zakreslit schéma, tvořit referáty, pracovat s přírodninami
- navrhnout způsob řešení problému, zvláště v ekologii a zdůvodnit jej, vyvodit shodné znaky, zobecnit, vytvořit závěry
- vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažených výsledků
- volit vhodné prostředky a způsoby k dosažení cíle - pomůcky, studijní literaturu, internetové odkazy, metody a techniky vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušeností a vědomostí nabytých dříve
- spolupracovat se spolužáky při týmovém řešení problému
- využívat exkurzí a vzdělávacích programů v SEV
- diskutovat o odpovědnosti člověka za změny v přírodě

- komunikativní kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci byli schopni vyjadřovat se v písemné i ústní formě v různých učebních, životních i pracovních situacích, tzn., že žáci by měli:

- účastnit se aktivně diskusí se zaměřením na zodpovědnost člověka za změny v přírodě, formulovat a obhajovat své názory a postoje
- respektovat právo na odlišný názor
- diskuse s odborníky
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně
- dodržovat jazykové a stylistické normy i odbornou terminologii
- zaznamenávat písemně podstatné myšlenky z mluveného projevu učitele
- vyjadřovat se a vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování
- dosáhnout jazykové způsobilosti potřebné pro pracovní uplatnění podle potřeb odborné kvalifikace - porozumění běžné odborné terminologii a pracovním pokynům v písemné i ústní formě
- využívat činnostní učení – návštěva muzeí, biologických a ekologických výstav, exkurzí, terénní cvičení, environmentálních výukových programů SEV a CEV
- zpracovávání referátů a prezentací a vystupovat s nimi před spolužáky a pedagogy
- umět pracovat s aktuálními informacemi v médiích se zaměřením na biologii a ekologii

- personální a sociální kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci byli připraveni stanovovat si na základě poznání své osobnosti přiměřené cíle osobního rozvoje v oblasti zájmové i pracovní, pečovat o své zdraví, spolupracovat s ostatními a přispívat k utváření vhodných mezilidských vztahů, tzn., že žáci by měli:

- posuzovat reálně své fyzické a duševní možnosti, odhadovat důsledky svého jednání a chování v různých situacích
- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností, zájmové a pracovní orientace a životních podmínek
- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí, přijímat radu i kritiku
- ověřovat si získané poznatky, kriticky zvažovat názory, postoje a jednání jiných lidí
- adaptovat se na měnící se životní a pracovní podmínky a podle svých schopností a možností je pozitivně ovlivňovat
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností
- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly

- podněcovat práci týmu vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů, nezaujatě zvažovat návrhy druhých
- přispívat k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a k předcházení osobním konfliktům, nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým
- umět prezentovat získané informace před třídním kolektivem
- spolupracovat v týmu, podílet se na vytváření pravidel práce v týmu
- přispívat k vytváření dobrých mezilidských vztahů, ohleduplnost vůči druhým

- občanské kompetence a kulturní povědomí

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci uznávali hodnoty a postoje podstatné pro život v demokratické společnosti a dodržovali je, jednali v souladu s udržitelným rozvojem a podporovali hodnoty národní, evropské i světové kultury, tzn., že žáci by měli:

- jednat odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i ve veřejném zájmu
- chápat význam životního prostředí pro člověka a jednat tak, aby vlastní skutky vedly k jeho ochraně
- uvědomovat si vlivů globalizace na životní prostředí
- respektovat přesvědčení druhých lidí
- uvědomování si nutnosti spolupráce lidí na mezinárodní úrovni pro záchranu Země
- chápat základní ekologické souvislosti a environmentální problémy, respektovat požadavky na kvalitní životní prostředí, rozhodovat se v zájmu podpory a ochrany zdraví a trvale udržitelného rozvoje společnosti
- dodržování pravidel slušného chování ve škole a na exkurzích
- rozhodovat se zodpovědně podle dané situace, poskytnout dle svých možností účinnou pomoc a chovat se zodpovědně v krizových situacích i v situacích ohrožujících život a zdraví člověka

- matematické kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci byli schopni funkčně využívat matematické dovednosti v různých životních situacích, tzn., že žáci by měli:

- správně používat a převádět běžné jednotky, aplikovat je v biologii a ekologii
- číst a vytvářet různé formy grafického znázornění -tabulky, diagramy, grafy zvláště v ekologii
- efektivně aplikovat matematické postupy při řešení různých praktických úkolů při vyhodnocování biologických a ekologických výstupů

- kompetence využívat digitálních technologií a pracovat s informacemi

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci pracovali s osobním počítačem a jeho základním a aplikačním programovým vybavením, ale i s dalšími prostředky ICT a využívali adekvátní zdroje informací a efektivně pracovali s informacemi, tzn., žáci by měli:

- pracovat s osobním počítačem a dalšími digitálních technologií
- pracovat s běžným základním a aplikačním programovým vybavením
- získávat informace z otevřených zdrojů, zejména pak s využitím celosvětové sítě Internet
- pracovat s informacemi z různých zdrojů nesenými na různých médiích (tištěných, elektronických, audiovizuálních), a to i s využitím prostředků informačních a komunikačních technologií
- všechny získané dovednosti dovedli využívat při zpracování vlastních výstupových materiálů z biologie a ekologie pro školní výstupy i praxi

ODBORNÉ KOMPETENCE

Osvojit si základní vědomosti a dovednosti potřebné pro studium pedagogických a sociálních oborů, být motivován pro práci s dětmi a dospělými, zejména ve školství, tzn., aby žáci:

- získali odborné znalosti z biologie, aby mohli vést děti k poznávání přírody a vytvářeli u nich kladný vztah k ní
- osvojili si základní metody vědecké práce a dovednosti a návyky potřebné pro vysokoškolské studium

Dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci, tzn., aby žáci:

- chápali bezpečnost práce jako nedílnou součást péče o zdraví své i spolužáků a naučili se pravidlům bezpečnosti i pro vlastní pedagogickou činnost s dětmi
- znali a dodržovali základní právní předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence, totéž pro vlastní profesní pedagogickou činnost
- dodržovali zásady bezpečnosti práce zvláště v pracovních činnostech
- byli vybaveni vědomostmi o zásadách poskytování první pomoci při náhlém onemocnění nebo úrazu a dokázali první pomoc sami poskytnout

Jednat ekonomicky a v souladu se strategií trvale udržitelného rozvoje, tzn., aby žáci:

- znali význam, užitečnost a účel vykonávané práce a její ekologický dopad
- zvažovali při plánování a posuzování určité činnosti možné náklady, vliv na životní prostředí, sociální dopady
- nakládali s materiály, energiemi, odpady, vodou a jinými látkami ekonomicky a s ohledem na životní prostředí

V předmětu biologie budou aplikována tato průřezová témata:

PT 1 - Občan v demokratické společnosti

PT 2 - Člověk a životní prostředí

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 1. ročník 68 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: popíše stavbu lidského těla a vysvětlí funkci orgánů a orgánových soustav uvede příklady bakteriálních, virových a jiných onemocnění a možnosti prevence	Biologie člověka Tkáně rozdělení Opěrná soustava; člověka; kostra člověka; stavba a funkce, nemoci kosterní soustavy Svalová soustava; člověka, stavba, funkce, onemocnění Tělesné tekutiny; krev a její funkce, přenos O₂ a CO₂, přenos živin a hormonů, imunita; srážení krve a krevní skupiny. Oběhová soustava; srdce – stavba a funkce; cévní systém, oběh krve, řízení oběhu, krevní tlak; cévní a srdeční choroby; míza a mízní oběh. Dýchací soustava; význam kyslíku pro organismus, stavba plic, plicní ventilace a její řízení; onemocnění dýchací soustavy. Trávicí soustava; anatomie trávicí soustavy; metabolismus, výživa, nemoci trávicí soustavy Vylučovací soustava; stavba a funkce vylučovací soustavy; onemocnění Stavba a funkce kůže, nemoci Tělesná teplota a její řízení. Smyslové orgány, stavba, a funkce, onemocnění. Pohlavní soustava; pohlavní soustava ženy; pohlavní soustava muže; oplození. Vývoj jedince – nitroděložní vývoj, žena v těhotenství antikoncepce; neplodnost.	64	

vysvětlí význam zdravé výživy a uvede principy zdravého životního stylu	Soustava endokrinní, funkce jednotlivých hormonů; regulace vylučování hormonů; tkáňové hormony; Nervová soustava, stavba a funkce, neuron a jeho funkce; reflexní oblouk a reflexy; nervová soustava člověka, funkce mozku a míchy; řízení činnosti kosterního svalstva; řízení činnosti vnitřních orgánů; vyšší funkce nervové soustavy. Zdraví člověka; životní režim a jeho složky; zdraví a nemoc, význam pohybové aktivity pro člověka; toxikomanie, alkoholismus, pohlavně přenosné choroby, nebezpečí AIDS a prevence, morálka a zdraví, vliv vnějšího prostředí na člověka, genetické a civilizační choroby.	4	
charakterizuje názory na vznik a vývoj života na Zemi	Vznik a vývoj života na Zemi; Přírodovědné představy o původu a vývoji života na Zemi Fyzikální a chemická evoluce Biologická evoluce Základní mechanismy evoluce		

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 2. ročník 68 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy

Žák: odliší soustavy živé od neživých vyjádří vlastními slovy základní vlastnosti živých soustav charakterizuje viry a objasní průběh životního cyklu viru, uvede příklady virových onemocnění, možnosti prevence a léčby, zhodnotí pozitivní a negativní význam virů uvede základní skupiny organismů a porovná je uvede příklady virových a jiných onemocnění a možnosti prevence charakterizuje bakterie a sinice, stavbu jejich buňky uvede příklady bakterií a sinic zhodnotí způsoby ochrany proti bakteriálním onemocněním a metody jejich léčby popíše buňku jako základní stavební a funkční jednotku života vysvětlí rozdíl mezi prokaryotickou a eukaryotickou buňkou charakterizuje rostlinnou a živočišnou buňku a uvede rozdíly uvede základní typy pletiv a jejich funkce; popíše stavbu a funkci vegetativních a generativních orgánů rostlin, jejich přeměny;	Základy biologie Život a jeho poznávání - biologické vědní obory - obecné vlastnosti živých soustav - rozmanitost organismů a jejich charakteristika Viry stavba, hlavní znaky, patogenita Prokaryotní organismy Bakterie a sinice stavba, vlastnosti, rozdělení, patogenita, Eukaryotní organismy stavba buňky, rozdíl mezi rostlinnou a živočišnou buňkou, dělení buněk, typy buněk Stavba a funkce rostlinných orgánů rostlinná pletiva kořen stonek, list	5 7	PT 2.2
--	---	---------------------------------	---------------

vysvětlí princip fotosyntézy, její význam; objasní princip nepohlavního a pohlavního rozmnožování; uvede příklady rozšiřování semen a plodů; charakterizuje pohyby rostlin; rozhodnotí rostliny jako primární producenty biomasy a možnosti jejich využití člověkem; charakterizuje znaky řas, jejich využití popíše stavbu těla, způsob rozmnožování a význam mechorostů, plavuní, přesliček, kapradin popíše stavbu těla, rozmnožování a významné druhy nahosemenných rostlin charakterizuje stavbu, rozmnožování a systém krytosemenných porovná znaky dvouděložných a jednoděložných rostlin charakterizuje významné druhy dvouděložných a jednoděložných rostlin pozná a pojmenuje významné druhy rostlin porovná znaky hub, rostlin a živočichů charakterizuje stavbu těla, způsob výživy a rozmnožování hub popíše stavbu těla lišejníků rozpozná významné zástupce hub a lišejníků podle obrázků, posoudí jejich význam rozpozná naše běžné jedovaté houby, příznaky otravy houbami a prokáže znalost první pomoci při otravě houbami	látkový a energetický metabolismus způsoby výživy rostlin pohyby rostlin rozmnožování rostlin Systém a evoluce rostlin řasy – typy stélky, charakteristika, zástupci mechorosty – játrovky, mechy, charakteristika, zástupci kaprad'orosty - charakteristika, zástupci cykasy, jinany, jehličnany - charakteristika, zástupci stavba květu oppylení, oplození semeno, plod Přehled čeledí krytosemenných rostlin Systém a evoluce hub	9 24	
---	---	----------------------------------	--

charakterizuje prvky, pozná jejich významné zástupce, posoudí jejich význam, onemocnění způsobená prvky pozná a pojmenuje významné živočišné druhy a uvede jejich ekologické nároky.	Prvoci Mnohobuněční Houby – charakteristika, systém, zástupci Žahavci - charakteristika, systém, zástupci Ploštěnci – charakteristika, systém Hlísti- charakteristika, systém, zástupci Měkkýši-charakteristika, systém, zástupci Kroužkovci – charakteristika, systém, zástupci Členovci – charakteristika, systém Klepítkatci – charakteristika, systém, zástupci Žabernatí – charakteristika, systém, zástupci Vzdušnicovci – charakteristika, systém, zástupci Hmyz – charakteristika, systém, význam Ostnokožci – charakteristika, systém, zástupci Strunatci – charakteristika Pláštěnci, bezlebeční – charakteristika, zástupci Obratlovci – charakteristika Kruhoústí – charakteristika, zástupci Paryby – charakteristika, systém, zástupci Ryby – charakteristika, systém, zástupci	23	
--	---	-----------	--

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 3. ročník 68 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: pozná a pojmenuje významné živočišné druhy a uvede jejich ekologické nároky objasní základní genetické pojmy objasní význam genet objasní princip proteosyntézy. vysvětlí Mendelovy zákony – na příkladech popíše typy chromosomového určení pohlaví uvede základní metody výzkumu genetiky člověka vysvětlí základní ekologické pojmy; charakterizuje abiotické (sluneční záření, atmosféra, pedosféra, hydrosféra) a biotické faktory prostředí (populace, společenstva, ekosystémy); charakterizuje základní vztahy mezi organismy ve společenstvu; uvede příklad potravního řetězce; popíše podstatu koloběhu látek v přírodě z hlediska látkového a energetického; charakterizuje různé typy krajiny a její využívání člověkem;	Obojživelníci – charakteristika, systém, zástupci Plazi – charakteristika, systém, zástupci Ptáci – charakteristika, systém, zástupci Savci – charakteristika, systém, zástupci	21	PT 2.2
	Genetika základní genetické pojmy, dědičnost a proměnlivost, historie genetiky, molekulární základy dědičnosti, replikace DNA, stavba a typy RNA, transkripce, translace, Mendelovy zákony, křížení, dihybridismus, příklady z genetiky, rozmnožování a pohlavní chromozomy, genetika člověka, mutace, dědičné choroby a dispozice, využití genetiky, genové inženýrství, genetika rostlin, genetika živočichů	20	
	Ekologie - základní ekologické pojmy - ekologické faktory prostředí - potravní řetězce - koloběh látek v přírodě a tok energie - typy krajiny	10	

popíše historii vzájemného ovlivňování člověka a přírody; hodnotí vliv různých činností člověka na jednotlivé složky životního prostředí; charakterizuje působení životního prostředí na člověka a jeho zdraví; charakterizuje přírodní zdroje surovin a energie z hlediska jejich obnovitelnosti; posoudí vliv jejich využívání na prostředí; popíše způsoby nakládání s odpady; charakterizuje globální problémy na Zemi; uveďte základní znečišťující látky v ovzduší, ve vodě a v půdě a vyhledá informace o aktuální situaci; uveďte příklady chráněných území v ČR a v regionu; uveďte základní ekonomické, právní a informační nástroje společnosti na ochranu přírody a prostředí; vysvětlí udržitelný rozvoj jako integraci environmentálních, ekonomických, technologických a sociálních přístupů k ochraně životního prostředí; zdůvodní odpovědnost každého jedince za ochranu přírody, krajiny a životního prostředí; na konkrétním příkladu z občanského života a odborné praxe navrhne řešení vybraného environmentálního problému	Člověk a životní prostředí - vzájemné vztahy mezi člověkem a životním prostředím - dopady činností člověka na životní prostředí - přírodní zdroje energie a surovin - odpady - globální problémy - ochrana přírody a krajiny - nástroje společnosti na ochranu životního prostředí - zásady udržitelného rozvoje - odpovědnost jedince za ochranu přírody a životního prostředí	17	PT 1, PT 2.2. PT 4
--	---	------------------	-------------------------------

Název vyučovacího předmětu:**Matematika****Hodinová dotace:**

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	4	4	4	3
Počet hodin za studium	495			

Pojetí vyučovacího předmětu

Učivo matematiky lze efektivně využít pro rozvoj funkčního, kauzálního a kritického myšlení a také pro rozvoj prostorového vnímání. Matematika rozvíjí kvantitativní, analytickou a prostorovou složku myšlení a tím se významně podílí na vytváření dalších studijních předpokladů žáků.

Charakteristika učiva

Matematika svým charakterem, především řešením úloh a problémů, rozvíjí samostatné myšlení žáků, které přispívá k jejich celkovému intelektuálnímu rozvoji. Učivo je v blízkém vztahu k praktickému řešení problémů. Teoretická složka učiva je pouze v základní či intuitivní úrovni.

Cíle vzdělání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka matematiky směřuje k tomu, aby žáci:

měli vhodnou míru sebevědomí a byli schopni sebehodnocení,
jednali odpovědně a přejímali odpovědnost za svá rozhodnutí a jednání,
nenechali sebou manipulovat, tvořili si vlastní úsudek,
byli kriticky tolerantní a solidární.

Strategie výuky

Výuka je zaměřena na řešení úloh a ověřování správnosti řešení, které podporuje kritické myšlení. Geometrická témata podporují rozvoj prostorové představivosti. Učivo o funkcích, které je v blízkém vztahu k praktickému životu, rozvíjí funkční a kauzální myšlení.

Výuka je založena na samostatné práci žáků pod citlivým vedením učitele. Je vhodné ocenit vlastní přístup a řešení žáka, pokud ho dovede vysvětlit a obhájit. Je přínosné využít práci dvojic, při níž se formou komunikace ujasní některé vztahy a zvýší se porozumění učivu.

Hodnocení výsledků žáků

Žáci jsou průběžně hodnoceni především písemnou formou, jednou za pololetí povinně vypracují jednu souhrnnou (pololetní) písemnou práci. V kompetenci vyučujícího je zavedení bodové škály s následným přiřazením klasifikace dle školního řádu.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Předmět matematika rozvíjí především:

KLÍČOVÉ KOMPETENCE

-kompetence k učení:

mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;

ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;

umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace;

pořizovat si poznámky;

sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení,
znát možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání.
důraz na propojení mechanicky zvládnutých poznatků a postupů s postupy pro objevování
nových cest a k odvozování a zdůvodňování nových vlastností
využívání mezipředmětových vztahů

-kompetence k řešení problémů:

porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému,
získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a
zdůvodnit jej
vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky
využívat zkušeností a vědomostí nabytých dříve

-kompetence sociální a personální:

být finančně gramotní
přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly

-občanské kompetence a kulturní povědomí:

diskuse – aktuální dění, práva a povinnosti v hodinách apod.

-matematické kompetence:

správně používat a převádět běžné jednotky
používat pojmy kvantifikujícího charakteru
provádět reálný odhad výsledku řešení dané úlohy
nacházet vztahy mezi jevy a předměty při řešení praktických úkolů, umět je vymezit, popsat a
správně využít pro dané řešení
číst a vytvářet různé formy grafického znázornění (tabulky, diagramy, grafy,
schémata apod.)
aplikovat znalosti o základních tvarech předmětů a jejich vzájemné poloze,
efektivně aplikovat matematické postupy při řešení různých praktických úkolů
v běžných situacích

V předmětu matematika jsou aplikována tato průřezová témata:

PT 1 - Občan v demokratické společnosti

Analýzou a řešením problémů se bude matematika zabývat průběžně během celého studia.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 1. ročník 136 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: řeší aritmetické operace v množině reálných čísel používá různé zápisy reálného čísla používá absolutní hodnotu, zapíše a znázorní interval, provádí operace s intervaly (sjednocení, průnik) řeší praktické úlohy s využitím procentového počtu provádí operace s mocninami a odmocninami provádí operace s mnohočleny, lomenými výrazy, výrazy obsahujícími mocniny a odmocniny	1 Operace s čísly a výrazy číselné obory – reálná čísla a jejich vlastnosti absolutní hodnota reálného čísla intervaly jako číselné množiny užití procentového počtu mocniny – s exponentem přirozeným, celým a racionálním, odmocniny výrazy s proměnnými	68	Fy
řeší lineární a kvadratické rovnice a jejich soustavy, lineární a kvadratické nerovnice třídí úpravy rovnic na ekvivalentní a neekvivalentní převádí jednoduché reálné situace do matematických struktur, pracuje s matematickým modelem a výsledek vyhodnotí vzhledem k realitě	2 Řešení rovnic a nerovnic lineární rovnice a nerovnice kvadratická rovnice a nerovnice	68	Fy

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 2. ročník 136 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: řeší úlohy na polohové i metrické vlastnosti rovinných útvarů užívá věty o shodnosti a podobnosti trojúhelníků v početních i konstrukčních úlohách rozlišuje základní druhy rovinných obrazců, určí jejich obvod a obsah	3 Planimetrie základní planimetrické pojmy, polohové a metrické vztahy mezi nimi shodnost a podobnost trojúhelníků Euklidovy věty množiny bodů dané vlastnosti shodná a podobná zobrazení rovinné obrazce	68	
rozlišuje jednotlivé druhy funkcí, načrtne jejich grafy a určí jejich vlastnosti	4 Funkce základní pojmy – pojem funkce, definiční obor a obor hodnot, graf funkce, vlastnosti funkcí lineární funkce racionální funkce kvadratická funkce exponenciální a logaritmické funkce, logaritmus	68	

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 3. ročník 136 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: znázorní goniometrické funkce v oboru reálných čísel, používá jejich vlastností a vztahů při řešení jednoduchých goniometrických rovnic i k řešení rovinných i prostorových útvárů	5 Goniometrie a Trigonometrie orientovaný úhel, goniometrické funkce ostrého a obecného úhlu, řešení pravoúhlého trojúhelníku, věta sinová a kosinová, řešení obecného trojúhelníku goniometrické rovnice	52	
určuje vzájemnou polohu dvou přímek, přímky a roviny, dvou rovin, odchylku dvou přímek, přímky a roviny, dvou rovin, vzdálenost bodu od roviny; určuje povrch a objem základních těles s využitím funkčních vztahů a trigonometrie	6 Stereometrie základní polohové a metrické vlastnosti v prostoru tělesa	32	
provádí operace s vektory (součet vektorů, násobení vektorů reálným číslem, skalární součin vektorů) řeší analyticky polohové a metrické vztahy bodů a přímek; užívá různá analytická vyjádření přímky	7 Analytická geometrie v rovině vektory přímka a její analytické vyjádření	52	

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 4. ročník 87 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: vysvětlí posloupnost jako zvláštní případ funkce; určí posloupnost: vzorcem pro n-tý člen, výčtem prvků, graficky rozliší aritmetickou a geometrickou posloupnost; provádí výpočty jednoduchých finančních záležitostí a orientuje se v základních pojmech finanční matematiky	8 Posloupnosti a jejich využití aritmetická a geometrická posloupnost finanční matematika	53	
užívá vztahy pro počet variací, permutací a kombinací bez opakování počítá s faktoriály a kombinačními čísly; určí pravděpodobnost náhodného jevu kombinatorickým postupem užívá pojmy: statistický soubor, absolutní a relativní četnost, variační rozpětí čte, vyhodnotí a sestaví tabulky, diagramy a grafy se statistickými údaji	9 Kombinatorika, pravděpodobnost a statistika v praktických úlohách variace, permutace a kombinace bez opakování náhodný jev a jeho pravděpodobnost, nezávislost jevů základy statistiky	34	

Název vyučovacího předmětu:**Tělesná výchova**

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	2	2	2	2
Počet hodin za studium	262			

Název vyučovacího předmětu:**Tělesná výchova – specializace**

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	0	4	4	4
Počet hodin za studium	388			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

V předmětu tělesná výchova usilujeme o výchovu a vzdělání pro celoživotní provádění pohybových aktivit a rozvoj pozitivních vlastností osobnosti. Žáci jsou vedeni k pravidelnému provádění pohybových činností, ke kvalitě v pohybovém učení, jsou jim vytvářeny podmínky k prožívání pohybu i sportovního výkonu, ke kompenzování negativních vlivů způsobu života a ke spolupráci při společných činnostech. Nezanedbatelné je dodržování zásad bezpečnosti a prevence úrazů při pohybových aktivitách. Tělesná výchova by měla kultivovat žáky v pohybových projevech a zlepšování tělesného vzhledu.

Tělesná výchova – specializace se zaměřuje na přípravu a studium na vysoké škole se sportovním zaměřením, získání základních informací o teorii tělesného pohybu a sportu, aktuální dění ze světa sportu, kompenzaci špatného životního stylu.

Charakteristika učiva

Obsah učiva v TV i TVS je koncipován k všestrannému rozvoji žáků, jak po stránce pohybové, tak po stránce teoretických poznatků.

Cíle vzdělání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Vzdělávání směřuje žáky k tomu, aby žáci:

měli vhodnou míru sebevědomí a byli schopni sebehodnocení

jednali odpovědně a přijímali odpovědnost za svá rozhodnutí a jednání

vážili si života, zdraví, materiálních a duchovních hodnot, dobrého životního prostředí

získali pocit zodpovědnosti za své zdraví

byli vedeni k aktivnímu pohybu (během studia mohou najít pohybovou aktivitu, které se budou věnovat i v budoucnu)

připravili se na budoucí povolání

Strategie výuky

Předměty tělesná výchova a tělesná výchova- specializace budou realizovány ve vyučovacím předmětu, sportovních kurzech, dnech a jiných organizačních formách podle možností a podmínek. Tělesná výchova má minimální rozsah 2 hod. týdně ve všech ročnících, specializace tělesná výchova 4 hod. týdně ve 2., 3. a 4. ročníku

Kurzy jsou doporučeny pro všechny žáky aktivně se účastnící TV a budou realizovány v průběhu 1. - 2. Ročníku (plavecký a lyžařský kurz – 1. ročník, turistický kurz – 2. ročník),

kurzy tělesné výchovy - specializace jsou povinné pro všechny žáky specializace TV (1. ročník - plavecký kurz, lyžařský kurz, 2. ročník turistický kurz, 3. ročník sportovní kurz)

Hodnocení výsledků žáků

- aktivní zájem o TV a sport
- úroveň osvojení pohybových dovedností
- individuální zlepšení v rozvoji pohybových schopností
- samostatnost vedoucí k výběru vhodných pohybových aktivit po celý život

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Předmět tělesná výchova a tělesná výchova – specializace rozvíjí především:

KLÍČOVÉ KOMPETENCE

kompetence k učení

- využívání různých informačních zdrojů, vyhledávání a zpracování informací
- porozumění poslouchat mluvené slovo
- sledování a hodnocení pokroku při dosahování cílů, přijímání hodnocení výsledků od jiných lidí

k řešení problémů

- porozumět zadání úkolu, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, zdůvodnit jej, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky
- volit prostředky a způsoby vhodné pro splnění cílů, využívat zkušeností nabytých dříve

komunikativní kompetence

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci
- formulovat správně a srozumitelně své myšlenky
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje
- zaznamenávat písemně podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů jiných lidí

personální a sociální kompetence

- posuzovat reálně své fyzické a duševní možnosti, odhadovat důsledky svého jednání a chápání v různých situacích
- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí, přijímat radu i kritiku
- mít odpovědný vztah ke svému zdraví, pečovat o svůj fyzický i duševní rozvoj, být si vědom důsledků nezdravého životního stylu a závislostí
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností
- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly
- přispívat k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a předcházet osobním konfliktům, nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým.

kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

- mít přehled o možnostech uplatnění na trhu práce v daném oboru, cílevědomě a zodpovědně rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze

V předmětu tělesná výchova a tělesná výchova – specializace jsou aplikována tato průřezová témata:

PT 1 - Občan v demokratické společnosti

PT 2 - Člověk a životní prostředí

PT 3 - Člověk a svět práce

PT 4 - Člověk a digitální svět

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 1. ročník 68 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: pracuje s odbornou literaturou; kriticky přistupuje k informacím z médií a k reklamě; zvládá základní postupy rozvoje osvojovaných pohybových dovedností; osvojil si vybrané sportovní aktivity na úrovni automatizace a adaptace na změněné situační podmínky; charakterizuje metody sportu podporující psychický a sociální rozvoj jedince; charakterizuje druhy sportu; u vybraných vysvětlí jejich funkci, význam a základní pravidla; popíše a uplatňuje prostředky k rozvoji síly, rychlosti, vytrvalosti, obratnosti, koordinace aj. pohybových schopností; charakterizuje vybrané netradiční sporty; popíše jiné rekreační pohybové aktivity; vysvětlí podstatu a principy motorického učení; dokáže hodnotit struktury pohybových činností a jejich techniku; vede si kartotéku pohybových aktivit (např. her) a podle zadaných kritérií navrhne optimální pohybovou aktivitu (např. hru); podílí se na přípravě a realizaci třídního či školního turnaje, soutěže, turistické akce; dodržuje pravidla osvojených sportů;	1. Teorie tělesné výchovy a sportu (v rámci praktické výuky) - fyziologie tělesných cvičení - školní tělesná výchova - sport - charakteristika, funkce a význam; amatérismus, profesionální sport	20	PT 1 (1.- 4.) – sportovní a pohybové aktivity, zdravotní tělesná výchova
	2. Sport (v rámci praktické výuky) - základní druhy sportů (atletika, gymnastika, sportovní hry, úpoly, plavání, lyžování, bruslení z oblasti Vzdělávání pro zdraví) - netradiční sporty, rekreační sport (k osvojení vybrat nejméně dva sporty) - aplikovaná tělesná výchova (tělesná výchova a sport zdravotně postižených), zdravotní tělesná výchova - využití sportovní činnosti v prevenci a léčbě	34	PT 2 (1.-4.) – vliv prostředí na lidské zdraví ZSV,Bi
	3. Sportovní trénink (v rámci praktické výuky) - pojmy pohybová dovednost, tělesná zdatnost, sportovní výkon, výkonnost - cíle a obsah tréninku - regenerace	14	Bi

rozhoduje (spolurozhoduje) pořádané závody nebo soutěže v osvojovaných sportech; diskutuje problematiku etického chování v prostředí sportu; popíše zásady hygieny a bezpečnosti při sportu a turistice; charakterizuje aplikovanou tělesnou výchovu; zdůvodní postoje k pohybovým činnostem zdravotně postižených; využívá prostředky moderních technologií k rozboru a hodnocení pohybových aktivit; zvládá složky sportovního výkonu (technická, taktická, kondiční, psychická), uplatňuje je ve sportovním tréninku i v soutěžích; ovládá techniky regulace aktuálních psychických stavů v konkrétním situačním kontextu; debatuje o zdravotních rizicích, která vyplývají ze sportovní činnosti nebo nesprávných postojů k provádění sportu, např. svalová a jiná tělesná poškození, přehřátí a podchlazení, přetrénování, nevhodný režim, nevhodné potravinové doplňky, nedovolené prostředky, stravování v době mimo tréninkové zatížení aj.; dokáže vyrovnávat zatížení pramenící ze způsobu života a používat techniky proti únavě (k relaxaci, regeneraci);			
---	--	--	--

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 2. ročník 68 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: pracuje s odbornou literaturou; kriticky přistupuje k informacím z médií a k reklamě; zvládá základní postupy rozvoje osvojovaných pohybových dovedností; osvojil si vybrané sportovní aktivity na úrovni automatizace a adaptace na změněné situační podmínky; charakterizuje metody sportu podporující psychický a sociální rozvoj jedince; charakterizuje druhy sportu; u vybraných vysvětlí jejich funkci, význam a základní pravidla; popíše a uplatňuje prostředky k rozvoji síly, rychlosti, vytrvalosti, obratnosti, koordinace aj. pohybových schopností; charakterizuje turistiku; vysvětlí specifika sportovního turismu; charakterizuje vybrané netradiční sporty; popíše jiné rekreační pohybové aktivity; vysvětlí podstatu a principy motorického učení; dokáže hodnotit struktury pohybových činností a jejich techniku; vede si kartotéku pohybových aktivit (např. her) a podle zadaných kritérií navrhne optimální pohybovou aktivitu (např. hru); podílí se na přípravě a realizaci třídního či školního turnaje, soutěže, turistické akce;	1. Teorie tělesné výchovy a sportu (v rámci praktické výuky) - fyziologie tělesných cvičení - školní tělesná výchova - sport (charakteristika, funkce a význam); amatérismus, profesionální sport	12	PT 1 Bi PED
	2. Sport a turistika (v rámci praktické výuky) - základní druhy sportů (atletika, gymnastika, sportovní hry, úpoly, plavání, lyžování, bruslení z oblasti Vzdělávání pro zdraví) - turistika a sporty v přírodě (např. cyklistika) - netradiční sporty, rekreační sport (k osvojení vybrat nejméně dva sporty) - aplikovaná tělesná výchova (tělesná výchova a sport zdravotně postižených), zdravotní tělesná výchova - využití sportovní činnosti v prevenci a léčbě	22	Bi Ze
	3. Sportovní trénink (v rámci praktické výuky) - pojmy pohybová dovednost, tělesná zdatnost, sportovní výkon, výkonnost - zásady sportovního tréninku - výživa sportovce - regenerace	34	Bi

dodržuje pravidla osvojených sportů; rozhoduje (spolurozhoduje) pořádané závody nebo soutěže v osvojovaných sportech; diskutuje problematiku etického chování v prostředí sportu; popíše zásady hygieny a bezpečnosti při sportu a turistice; charakterizuje aplikovanou tělesnou výchovu; zdůvodní postoje k pohybovým činnostem zdravotně postižených; charakterizuje zdravotní tělesnou výchovu, objasní její cíle a úkoly; vyjmenuje hlavní zásady rehabilitačních programů; využívá prostředky moderních technologií k rozboru a hodnocení pohybových aktivit; zvládá složky sportovního výkonu (technická, taktická, kondiční, psychická), uplatňuje je ve sportovním tréninku i v soutěžích; ovládá techniky regulace aktuálních psychických stavů v konkrétním situačním kontextu; debatuje o zdravotních rizicích, která vyplývají ze sportovní činnosti nebo nesprávných postojů k provádění sportu, např. svalová a jiná tělesná poškození, přehřátí a podchlazení, přetrénování, nevhodný režim, nevhodné potravinové doplňky, nedovolené prostředky, stravování v době mimo tréninkové zatížení aj.; dokáže vyrovnávat zatížení pramenící ze způsobu života a používat techniky proti únavě (k relaxaci, regeneraci);			
---	--	--	--

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 3. ročník 68 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: pracuje s odbornou literaturou; kriticky přistupuje k informacím z médií a k reklamě; zvládá základní postupy rozvoje osvojovaných pohybových dovedností; osvojit si vybrané sportovní aktivity na úrovni automatizace a adaptace na změněné situační podmínky; charakterizuje metody sportu podporující psychický a sociální rozvoj jedince; charakterizuje druhy sportu; u vybraných vysvětlí jejich funkci, význam a základní pravidla; popíše a uplatňuje prostředky k rozvoji síly, rychlosti, vytrvalosti, obratnosti, koordinace aj. pohybových schopností; charakterizuje vybrané netradiční sporty; popíše jiné rekreační pohybové aktivity; vysvětlí podstatu a principy motorického učení; dokáže hodnotit struktury pohybových činností a jejich techniku; vede si kartotéku pohybových aktivit (např. her) a podle zadaných kritérií navrhne optimální pohybovou aktivitu (např. hru); podílí se na přípravě a realizaci třídního či školního turnaje, soutěže, turistické akce; dodržuje pravidla osvojených sportů; rozhoduje (spolurozhoduje) pořádané závody nebo soutěže v osvojovaných sportech;	1. Teorie tělesné výchovy a sportu (v rámci praktické výuky) - fyziologie tělesných cvičení - školní tělesná výchova - sport (charakteristika, funkce a význam, amatérismus, profesionální sport) 2. Sport a turistika (v rámci praktické výuky) - základní druhy sportů (atletika, gymnastika, sportovní hry, úpoly, plavání, lyžování, bruslení z oblasti Vzdělávání pro zdraví) - turistika a sporty v přírodě (např. cyklistika) - netradiční sporty, rekreační sport (k osvojení vybrat nejméně dva sporty) - aplikovaná tělesná výchova (tělesná výchova a sport zdravotně postižených), zdravotní tělesná výchova - využití sportovní činnosti v prevenci a léčbě 3. Sportovní trénink (v rámci praktické výuky) - pojmy pohybová dovednost, tělesná zdatnost, sportovní výkon, výkonnost - zásady sportovního tréninku - výživa sportovce - regenerace	12 34 22	PT 1 Bi Bi Ze Bi

diskutuje problematiku etického chování v prostředí sportu; popíše zásady hygieny a bezpečnosti při sportu a turistice; charakterizuje aplikovanou tělesnou výchovu; zdůvodní postoje k pohybovým činnostem zdravotně postižených; charakterizuje zdravotní tělesnou výchovu, objasní její cíle a úkoly; vyjmenuje hlavní zásady rehabilitačních programů; využívá prostředky moderních technologií k rozboru a hodnocení pohybových aktivit; zvládá složky sportovního výkonu (technická, taktická, kondiční, psychická), uplatňuje je ve sportovním tréninku i v soutěžích; ovládá techniky regulace aktuálních psychických stavů v konkrétním situačním kontextu; debatuje o zdravotních rizicích, která vyplývají ze sportovní činnosti nebo nesprávných postojů k provádění sportu, např. svalová a jiná tělesná poškození, přehřátí a podchlazení, přetrénování, nevhodný režim, nevhodné potravinové doplňky, nedovolené prostředky, stravování v době mimo tréninkové zatížení aj.; dokáže vyrovnávat zatížení pramenící ze způsobu života a používat techniky proti únavě (k relaxaci, regeneraci);			
--	--	--	--

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 4. ročník 58 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: pracuje s odbornou literaturou; kriticky přistupuje k informacím z médií a k reklamě; zvládá základní postupy rozvoje osvojovaných pohybových dovedností; osvojil si vybrané sportovní aktivity na úrovni automatizace a adaptace na změněné situační podmínky; charakterizuje metody sportu podporující psychický a sociální rozvoj jedince; charakterizuje druhy sportu; u vybraných vysvětlí jejich funkci, význam a základní pravidla; popíše a uplatňuje prostředky k rozvoji síly, rychlosti, vytrvalosti, obratnosti, koordinace aj. pohybových schopností; charakterizuje vybrané netradiční sporty; popíše jiné rekreační pohybové aktivity; vysvětlí podstatu a principy motorického učení; dokáže hodnotit struktury pohybových činností a jejich techniku; vede si kartotéku pohybových aktivit (např. her) a podle zadaných kritérií navrhne optimální pohybovou aktivitu (např. hru); podílí se na přípravě a realizaci třídního či školního turnaje, soutěže, turistické akce; popíše a uplatňuje prostředky k rozvoji síly, rychlosti, vytrvalosti, obratnosti, koordinace aj. pohybových schopností;	1. Teorie tělesné výchovy a sportu (v rámci praktické výuky) - fyziologie tělesných cvičení - školní tělesná výchova - sport (charakteristika, funkce a význam); - amatérismus, profesionální sport	10	PT 1 Bi
	2. Sport (v rámci praktické výuky) - základní druhy sportů (atletika, gymnastika, sportovní hry, úpoly, plavání, lyžování, bruslení z oblasti)	18	Bi F
	3. Vzdělávání pro zdraví (v rámci praktické výuky) - netradiční sporty, rekreační sport (k osvojení vybrat nejméně dva sporty) - aplikovaná tělesná výchova (tělesná výchova a sport zdravotně postižených), zdravotní tělesná výchova - využití sportovní činnosti v prevenci a léčbě	18	Bi
	4. Sportovní trénink (v rámci praktické výuky) - pojmy pohybová dovednost, tělesná zdatnost, sportovní výkon, výkonnost - zásady sportovního tréninku - výživa sportovce - regenerace	12	Bi

dodržuje pravidla osvojených sportů; rozhoduje (spolurozhoduje) pořádané závody nebo soutěže v osvojovaných sportech; diskutuje problematiku etického chování v prostředí sportu; popíše zásady hygieny a bezpečnosti při sportu a turistice; využívá prostředky moderních technologií k rozboru a hodnocení pohybových aktivit; zvládá složky sportovního výkonu (technická, taktická, kondiční, psychická), uplatňuje je ve sportovním tréninku i v soutěžích; sestaví plán tréninku pro určenou věkovou kategorii; popíše efektivní využívání živin a objasní zásady správné výživy sportovce ovládá techniky regulace aktuálních psychických stavů v konkrétním situačním kontextu; debatuje o zdravotních rizicích, která vyplývají ze sportovní činnosti nebo nesprávných postojů k provádění sportu, např. svalová a jiná tělesná poškození, přehřátí a podchlazení, přetrénování, nevhodný režim, nevhodné potravinové doplňky, nedovolené prostředky, stravování v době mimo tréninkové zatížení aj.; charakterizuje trendy v činnostech a vybavení regeneračních a rekondičních zařízení; dokáže vyrovnávat zatížení pramenící ze způsobu života a používat techniky proti únavě (k relaxaci, regeneraci);			
--	--	--	--

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 2. ročník 136

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: charakterizuje pojetí tělesné kultury v historickém kontextu; vysvětlí myšlenky olympismu; popíše význam a možnosti pohybové aktivity jednotlivých věkových kategorií; charakterizuje fyziologické účinky pohybových aktivit; popíše a uplatňuje prostředky k rozvoji síly, rychlosti, vytrvalosti, obratnosti, koordinace aj. pohybových schopností; vysvětlí podstatu a principy motorického učení; charakterizuje zdravotní tělesnou výchovu, objasní její cíle a úkoly; vyjmenuje hlavní zásady rehabilitačních programů; zvládá složky sportovního výkonu (technická, taktická, kondiční, psychická), uplatňuje je ve sportovním tréninku i v soutěžích; popíše proces řízení sportovního tréninku; popíše tělesnou, taktickou a psychologickou přípravu sportovce, jeho zatížení v tréninku i v soutěži;	1. Teorie tělesné výchovy a sportu - tělesná kultura v historickém vývoji - olympismus (olympijská charta) - fyziologie tělesných cvičení 2. Sport a turistika - základní druhy sportů (atletika, gymnastika, sportovní hry, úpoly, plavání, lyžování, bruslení z oblasti Vzdělávání pro zdraví) - turistika a sporty v přírodě (např. cyklistika) - aplikovaná tělesná výchova (tělesná výchova a sport zdravotně postižených), zdravotní tělesná výchova - využití sportovní činnosti v prevenci a léčbě 3. Sportovní trénink - pojmy pohybová dovednost, tělesná zdatnost, sportovní výkon, výkonnost - cíle a obsah tréninku - zásady sportovního tréninku - složky sportovního tréninku - stavba sportovního tréninku - organizační formy sportovního tréninku - specifika sportovního tréninku (systémové řízení sportovního tréninku)	18 Praktická výuka průběžně 57 Praktická výuka průběžně 61 Praktická výuka průběžně	D Bi Z F Bi

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 3. ročník 136 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: popíše funkce volného času; charakterizuje sport; nastíní vznik a vývoj sportu ve světovém kontextu; objasní základní postupy při nácviku zvolených disciplín; charakterizuje turistiku; vysvětlí specifika sportovního turismu; vysvětlí pojmy sportovní výkon a výkonnost (např. v kolektivních, individuálních sportech); popíše efektivní využívání živin a objasní zásady správné výživy sportovce	1. Teorie tělesné výchovy a sportu - fyziologie tělesných cvičení - školní tělesná výchova - sport - charakteristika, funkce a význam; - amatérismus, profesionální sport	34 Praktická výuka průběžně	Bi
	2. Sport a turistika - turistika a sporty v přírodě (např. cyklistika) - aplikovaná tělesná výchova (tělesná výchova a sport zdravotně postižených), zdravotní tělesná výchova - netradiční sporty, rekreační sport	68 Praktická výuka průběžně	Bi Ze
	3. Sportovní trénink - pojmy pohybová dovednost, tělesná zdatnost, sportovní výkon, výkonnost - cíle a obsah tréninku - zásady sportovního tréninku - složky sportovního tréninku - stavba sportovního tréninku - organizační formy sportovního tréninku - specifika sportovního tréninku (systémové řízení sportovního tréninku) - výživa sportovce - regenerace	34 Praktická výuka průběžně	Bi

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 4. ročník 116 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: charakterizuje vybrané netradiční sporty; popíše jiné rekreační pohybové aktivity; popíše rozdílné přístupy, metody a formy sportovního tréninku (žen, dětí, mládeže, dospělých, seniorů, v oblasti vrcholového sportu); sestaví plán tréninku pro určenou věkovou kategorii; vede záznamy o průběhu tréninku a jeho efektivitě (funkční cíl, struktura, objem, frekvence a intenzita pohybové zátěže); vyhodnotí záznamy a navrhne další postup; charakterizuje trendy v činnostech a vybavení regeneračních a rekondičních zařízení; vysvětlí funkci a nástroje managementu a marketingu ve sportu; popíše systém řízení tělesné výchovy a sportu; charakterizuje podmínky vrcholového a hromadného sportu v ČR; objasní, jak členství ČR v Evropské unii ovlivňuje tělesnou výchovu a sport u nás; popíše způsob financování v oblasti sportu; uvede podmínky a formy podnikání v oblasti tělesné výchovy a sportu; objasní způsob řízení a hospodaření tělovýchovné jednoty a sportovního klubu; na příkladech ukáže různé formy sponzoringu v tělesné výchově a sportu; debatuje o jeho negativních stránkách;	1. Sport a turistika - netradiční sporty, rekreační sport 2. Sportovní trénink - výživa sportovce - regenerace 3. Management a marketing ve sportu - sportovní management a marketing - systém tělesné výchovy a sportu v ČR - financování sportu - podnikání ve sportu - management tělovýchovné jednoty a sportovního klubu - sportovní projekty	30 Praktická výuka průběžně 70 Praktická výuka průběžně 16 Praktická výuka průběžně	Bi Bi ZSV

navrhne jednoduchou strategii propagace v tělesné výchově a sportu;			
---	--	--	--

Kurzy

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

1. Plavecký kurz

Kurz je realizován průběžně v rozsahu minimálně 17 hodin za pololetí (16 hodin praktické výuky a 1 hodina teoretické výuky). Tento kurz je doporučen všem žákům, povinný pro TVS.

Plavecký kurz - rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 1. ročník 17 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: dovede rozvíjet svalovou sílu, rychlost, vytrvalost, obratnost a pohyblivost; dovede připravit prostředky k plánovaným pohybovým činnostem; dovede rozvíjet svalovou sílu, rychlost, vytrvalost, obratnost a pohyblivost; dovede rozpoznat hrozící nebezpečí a ví, jak se doporučuje na ně reagovat; prokáže dovednosti poskytnutí první pomoci sobě a jiným; dovede připravit prostředky k plánovaným pohybovým činnostem; dovede rozvíjet svalovou sílu, rychlost, vytrvalost, obratnost a pohyblivost; dovede o pohybových činnostech diskutovat, analyzovat je a hodnotit;	1. Průprava ve vodě a osobní výcvik, plavání plaveckými způsoby, hry ve vodě splývá na hladině vydechuje do vody položí hlavu na vodu má orientaci nad vodou i pod vodou dívá se pod vodou zná pravidla bezpečnosti a dodržuje je skáče do vody z okraje bazénu a bloku zná vhodné plavecké pomůcky pro výuku plavání dětí zná hry pro seznámení s vodou, dýchání, splývání plave plaveckými způsoby prsa, znak a kraul uplave libovolným plaveckým způsobem minimálně 200 m bez přerušení, způsoby lze měnit zná metodické zásady pro vyučování plaveckých způsobů dokáže vybrat vhodné plovací pomůcky zná správné provedení plaveckých způsobů prsa, znak, kraul	15	Bi

dovede o pohybových činnostech diskutovat, analyzovat je a hodnotit; pozná chybně a správně provedené činnosti, umí analyzovat a zhodnotit kvalitu pohybové činnosti nebo výkonu; uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách; dovede rozpoznat hrozící nebezpečí a ví, jak se doporučuje na ně reagovat;	- umí si vybrat a doporučit vhodnou výzbroj a výstroj pro určitý typ lyžování - má přehled o moderní výzbroji a výstroji - umí udržovat svou výzbroj 3. Přednáška o historii a mazání lyží - umí si namazat sjezdové i běžecké lyže 4. Přednáška o metodice sjezdového a běžeckého lyžování - zná metodické řady pro nácvik sjezdové i běžecké lyžařské techniky - zná různé druhy pomůcek, zásady a metody pro rozvoj lyžařských dovedností dětí 5. Přednáška o organizaci LVK, zásadách bezpečnosti a první pomoci na horách - řídí se zásadami bezpečného pohybu v terénu a na sjezdovce - umí poskytnout první pomoc na horách - zná bezpečnostní pravidla pořádání lyžařských kurzů a zimních výletů - zná rizika pobytu na zimních horách a dokáže jim předcházet - seznámí se s plánem lyžařského kurzu a se všemi podstatnými náležitostmi	1 1 1	
--	---	---	--

3. Turistický kurz

Kurz je realizován blokově s délkou minimálně 5 - 6 dnů (maximálně vyučovacích 30 hodin). Tento kurz je doporučen všem žákům, povinný pro TVS.

Turistický kurz - rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 2. ročník			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: dovede rozvíjet svalovou sílu, rychlost, vytrvalost, obratnost a pohyblivost; dovede o pohybových činnostech diskutovat, analyzovat je a hodnotit; dovede uplatňovat techniku a základy taktiky v základních a vybraných sportovních odvětvích; uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách; dovede připravit prostředky k plánovaným pohybovým činnostem; volí sportovní vybavení (výstroj a výzbroj) odpovídající příslušné činnosti a okolním podmínkám (klimatickým, zařízení, hygieně, bezpečnosti) a dovede je udržovat a ošetřovat; využívá pohybové činnosti pro všestrannou pohybovou přípravu a zvyšování tělesné zdatnosti;	Turistické výlety - na kole, na vodě, pěší nebo kombinované zná zásady pochodu orientuje se pomocí mapy a turistických značek je připraven na změnu počasí používá vhodnou výzbroj a výstroj při turistice dodržuje bezpečnost při turistice je si vědom rizik turistiky ovládá jízdu v terénu i na silnici ovládá jízdu v kanoi (člunu) orientuje se v mapě podle buzoly či kompasu umí naplánovat výlet pro skupinu dětí zná způsob turistického značení cest zná bezpečnostní rizika při turistických pochodech zná pravidla první pomoci zná vybavení lékárničky a umí její vybavení vhodně používat zná prostředky pro zajištění výletu pro skupinu dětí umí vybrat i doporučit správnou výzbroj a výstroj na turistiku zná různé hry v přírodě a umí je organizovat v prostředí lesa, louky i v noci ovládá základy orientačního běhu, uzlování, stavbu stanu zná druhy ohnišť seznámí se s brannými prvky v přírodě	Praxe a výcvik	Bi Z ZSV

4. Sportovně herní kurz

Kurz je realizován blokově s délkou minimálně 5 dnů (maximálně vyučovacích 30 hodin), je povinný pro TVS.

Sportovně herní kurz - rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 3. ročník			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: dovede rozvíjet svalovou sílu, rychlost, vytrvalost, obratnost a pohyblivost; dovede o pohybových činnostech diskutovat, analyzovat je a hodnotit; dovede uplatňovat techniku a základy taktiky v základních a vybraných sportovních odvětvích; uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách dovede připravit prostředky k plánovaným pohybovým činnostem; volí sportovní vybavení (výstroj a výzbroj) odpovídající příslušné činnosti a okolním podmínkám (klimatickým, zařízení, hygieně, bezpečnosti) a dovede je udržovat a ošetřovat; využívá pohybové činnosti pro všestrannou pohybovou přípravu a zvyšování tělesné zdatnosti;	Turistické výlety - na kole, na vodě, pěší nebo kombinované orientuje se pomocí mapy a turistických značek je připraven na změnu počasí používá vhodnou výzbroj a výstroj dodržuje bezpečnost, je si vědom rizik ovládá jízdu v terénu i na silnici ovládá jízdu v kanoi (člunu) orientuje se v mapě podle buzoly či kompasu zná pravidla první pomoci zná různé hry v přírodě a umí je organizovat v prostředí lesa, louky i v noci ovládá základy orientačního běhu, uzlování, stavbu stanu zná druhy ohnišť seznámí se s brannými prvky v přírodě	Praxe a výcvik	Bi Z ZSV

Název vyučujícího předmětu:

Výtvarná výchova

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	2	-	-	-
Počet hodin za studium	68			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Obecným cílem předmětu Výtvarná výchova je utvářet kladný vztah k materiálním a duchovním hodnotám, snažit se přispívat k jejich tvorbě i ochraně. Předmět výtvarná výchova učí žáky poznávat prostor, přírodu, svět, v němž žijí, a nabízí jim možnosti, jak vyjádřit své názory a postoje. Motivací a pomocí výtvarných vyjadřovacích prostředků vede žáky k aktivaci smyslového vnímání, estetického citění a rozumového i emocionálního hodnocení skutečnosti, dějů a jevů kolem sebe.

Charakteristika učiva

Učivo předmětu navazuje svým obsahem a cíli na učivo, osvojené žáky na základní škole, které bylo založeno především na vlastní výtvarné tvorbě. Vychází částečně také ze vzdělávací oblasti Estetické vzdělávání v RVP. Specifikum učiva na střední škole spočívá v tom, že vedle praktických výtvarných činností zahrnuje i složku poznávací a didaktickou. V 1. ročníku se učivo předmětu výtvarná výchova zaměřuje především na získání základních znalostí v oblasti kultury, výtvarné teorie a výtvarného umění, jeho druhů a vývoje.

1. Praktické výtvarné činnosti a tvorba

Cílem je praktické osvojování tradičních i netradičních technik, postupů a technologií. Hlavním principem je samostatné zpracovávání témat, týkajících se současného života člověka, přírody a světa, na základě inspirace a pochopení příkladů výtvarných děl současného umění a vlastních zkušeností žáka.

2. Poznávací složka – Výtvarná kultura

Druhá složka předmětu je tvořena systémem poznatků o výtvarném umění a kultuře. Žáci jsou vedeni k analýze výtvarných děl a ontogenezi výtvarných druhů, stylů a směrů výtvarného umění a kultury od jejího vzniku až po současnost. Na základě získaných vědomostí a znalostí o výtvarných projevech umělců především 19. a 20. století dochází ke konfrontaci vlastní výtvarné práce žáka s profesionální uměleckou tvorbou a tím i k hlubšímu pochopení funkce výtvarného umění v životě člověka, k tříbení vkusu a kultivovanému verbálnímu projevu a chování.

3. Didaktická složka

Principem třetí – didaktické složky je aplikace získaných teoretických znalostí a praktických dovedností do vlastní pedagogické praxe.

Nedílnou součástí předmětu Výtvarná výchova je realizace různých forem výuky - v plenéru, návštěv výstav a exkurzí do galerií, muzeí a uměleckých dílen a poznávání architektonických památek. Cílem je získání teoretických poznatků a vizuálních informací, které umožní žákovi snazší samostatnou orientaci ve světě umění. Předmět Výtvarná výchova podporuje nadané žáky, kteří jsou motivováni k účasti v různých výtvarných soutěžích v rámci oblastních, republikových nebo evropských kol, motivuje žáky k aktivní účasti ve veřejném životě obce, města, kde žijí.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka výtvarné výchovy směřuje k tomu, aby žáci:

- uplatňovali ve svém životním stylu estetická kritéria a vlastní uměleckou aktivitu
- chápali umění jako specifickou výpověď o skutečnosti
- chápali přínos umění pro člověka, pro rozvoj vlastních schopností
- tříbili svůj vkus
- přistupovali s porozuměním k estetickému cítění, vkusu a zájmu jiných lidí a snažili se je citlivě ovlivňovat
- podporovali hodnoty místní, národní, evropské a světové kultury a měli k nim vytvořený pozitivní vztah
- zajímali se o kulturní dění v místě svého bydliště i v kulturních centrech
- uvědomovali si vliv prostředků masové komunikace na emocionální cítění a životního stylu mladého člověka a byli schopni kriticky k nim přistupovat

Strategie výuky

Základními metodami používanými ve výuce jsou především praktické činnosti s využitím různých vyjadřovacích prostředků, verbální metody komunikace, práce s textem, diskusní metody atd.

Pojetí výuky využívá i artefaktických metod, které se zaměřují formou duchovní a smyslové výchovy, založené na poznávání vlastní identity ve vnitřním a vnějším prostoru lidského života, na pomoc žákovi orientovat a vyrovnávat se s nástrahami současného světa.

Hodnocení výsledků žáků

Při hodnocení je kladen důraz zejména:

na schopnost žáků samostatného vlastního výtvarného vyjádření (tj. na obsah a způsob vyjádření) a pochopení podstaty a smyslu výtvarného umění a kultury
na úroveň znalostí z oblasti dějin výtvarného umění, technologie a teoretických poznatků
na zájem žáků o umění.

Přínos k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Předmět výtvarná výchova rozvíjí především:

KLÍČOVÉ KOMPETENCE

- kompetence k učení:

motivace k učení především vizuálním materiálem (reprodukce v knihách, obrazové projekce, film atd.) k získání poznatků o výtvarném umění

vyhledávání a zpracování informací, sledování kulturních aktualit s cílem získat přehled a snazší orientaci v oblasti soudobé kultury

návštěvy výstav, besedy se současnými výtvarnými umělci, různé výtvarné akce, na které se žáci sami připravují

výtvarné práce v přírodě, počítačových učebnách atd.

-kompetence k řešení problémů:

stimulace kreativity a invenčního potenciálu žáků při zpracování určitého projektu

hlubší prozkoumání podstaty problému, hledání postupu využitím např. různých technik, technologií, materiálů a zpracování zadaného úkolu

práce s chybou – odhalení chyby, řešení, náprava

společné zvažování a promýšlení vhodnosti originálních postupů při řešení zadaných témat

-komunikativní kompetence:

diskuse – podpora vytváření vlastních postojů, názorů a hodnotících kritérií, které jsou nezbytné pro posuzování vlastní tvůrčí práce každého žáka

volba vhodného prostředí pro praktickou práci

prezentace výsledků a verbální hodnotící vyjádření vlastní práce i práce svých spolužáků

respektování názoru jednotlivce při plnění úkolu, projektu v rámci skupinové práce

besedy s výtvarníky a jinými odborníky v oblasti výtvarné kultury

-personální a sociální kompetence:

podpora a vytváření příjemné tvůrčí atmosféry, dodržování vzájemného respektu mezi žáky v rámci mezipředmětových vztahů zařazuje učitel do výuky vhodná témata pro teoretickou i praktickou výtvarnou činnost, která mohou být dlouhodobě zpracovávána (historie – sběr informací o umělcích, památkách regionu, v němž žáci bydlí; biologie – studium tvarů a stavby organismů; geografie atd.)

volba témat, která jsou žákům blízká nebo se jich týkají, nebo témat s globální problematikou rozvoj estetického, emocionálního a etického myšlení

zapojování žáků do různých výtvarných aktivit – výtvarných přehlídek a soutěží regionálních, republikových i mezinárodních

samostatné zapojování žáků do organizace výstav i jiných kulturních akcí s výtvarným zaměřením v rámci školy i regionu

exkurze za účelem poznávání kulturně historických památek atd. (Praha, Brno, Vídeň)

učitel sám aktivně tvoří a pracuje a tím příkladně komunikuje se svými žáky

-občanské kompetence a kulturní povědomí

jednat odpovědně, iniciativně a samostatně ve vlastním i veřejném zájmu

zajímat se o veřejné dění, zvláště na poli kulturním u nás a ve světě

uznávání tradic a hodnot svého národa, chápání jeho kulturního dědictví

mít pozitivní vztah k umění, výtvarným dílům, porozumět jim a uznávat jejich hodnoty a řeč jejich sdělení

ODBORNÉ KOMPETENCE

-dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci, tzn., aby žáci:

znali a dodržovali základní předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci

dodržovali zásady bezpečnosti práce zvláště ve výtvarných činnostech, při nichž je nezbytná manipulace s ostrými, řeznými nástroji nebo chemickými látkami

V předmětu výtvarná výchova budou aplikována tato průřezová témata:

PT 1 - Občan v demokratické společnosti

PT 2 - Člověk a životní prostředí.

PT 3 – Člověk a svět práce

PT 4 – Člověk a digitální svět

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 1. ročník 68 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: používá základní terminologii výtvarného umění; rozlišuje základní výtvarné směry, druhy, žánry; zařadí typická výtvarná díla do slohového období a směru; používá různé výtvarné postupy, techniky a materiály, využívá jejich výrazové možnosti; dokáže se projevit kreativním způsobem; dodržuje zásady bezpečnosti a hygieny při výtvarných činnostech	1. Poznávací složka – Výtvarná kultura <u>Základy teorie výtvarného umění:</u> úvod do studia (organizace, pomůcky, sešity) analýza výtvarného díla základní výtvarné pojmy (vývojová linka VU) architektura, sochařství, malířství, design kresba (historie, prvky) grafika (druhy) perspektiva (přehled, historie, druhy) keramika (druhy, zpracování hlíny, pálení a zdobení) loutky (druhy, historie – tradice české loutky, výtvarné zpracování) nauka o barvě (druhy, spektrum) malba (akvarel, vodové barvy, kvaš, tempera, olejové barvy) textil (úvod, historie, druhy, výtvarné využití) písmo (sějiny, druhy, zajímavosti, Grotesk) kompozice (historie, druhy) ornament a dekor 2. Praktické výtvarné činnosti a tvorba <u>Vlastní výtvarná tvorba:</u> kresba (papírová skládanka, věcná kresba, kresba špejlí) kombinovaná technika (papírové vycpaniny) kresba papírové krabičky v perspektivě (modelace) dárkové krabičky z papíru (zdobení) jmenovky (klovatinová rezerváž)	30 30	PT 1 D, ČJ PT 2 Bi, ČJ

ekologicky nakládá s materiály a pomůckami; sleduje aktuální události v oblasti výtvarného umění v místě bydliště a školy, je schopen podat o nich podrobnější informaci a vyjádřit vlastní prožitky; charakterizuje pomocí příkladů uplatnění estetických a funkčních norem a prostředků v oblasti hmotné kultury, životního prostředí a stylu	dekalk (otisku a kresba) pasparta malířská studie detailů (malba draperie) volná technika (hlava z netradičních prvků) panó z písmen (návrh na plakát, použití kartonu, Grotesk) ilustrace kolorovaná kresba (ke konkrétnímu textu – Iniciála) 3. Didaktická složka (formativní – výchovná) <u>Estetické a funkční normy při tvorbě:</u> hry s linkami a písmem kultura bydlení a odívání - praktické využití makrodetailu při kresbě zipu, knoflíku, přesky lidové umění - tradice české loutky (příklady, film, ukázy) pocta Arcimboltovi (italský malíř – hlava z netradičních prvků) reklama a propagační materiál - hry s písmem (plakát) animovaný film hračka návštěva výstav hry v přírodě (inspirace land artem)	8	PT 3 PT 4 Tv
--	--	-----------------	-------------------------------

Název vyučovacího předmětu:**Výtvarná výchova – specializace**

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	-	4	4	4
Počet hodin za studium	388			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Základním cílem tohoto obsahového okruhu je připravit žáky na další studium výtvarné výchovy jako pedagogické disciplíny, popř. jiných forem uměleckého vzdělávání.

Vstupním předpokladem je výtvarné nadání žáků, které se zde dále rozvíjí.

Obecným cíle výtvarné výchovy – specializace je vést žáky k pochopení smyslu estetického vztahu člověka ke světu a k hlubšímu porozumění výtvarnému projevu. Specifickým cílem je přivést žáky k interpretaci výtvarného projevu na základě jejich osobních zážitků, naučit je aktivně nacházet svou vlastní pozici výkladu a porovnávat své postoje mezi sebou navzájem, podporovat kreativitu talent žáků v jejich výtvarných aktivitách a pomáhat jim při prezentaci výsledků jejich práce na veřejnosti.

Charakteristika učiva

Učivo předmětu navazuje svým obsahem a cíli na učivo předmětu – Výtvarná výchova. Specifikem je především samostatná vlastní výtvarná tvorba a prohlubování poznatků z oblasti výtvarné kultury. V praktických činnostech jsou žáci vedeni k rozvoji výtvarného myšlení, tvořivosti a fantazie. Specifickým cílem předmětu výtvarná výchova – specializace je přivést žáky k interpretaci výtvarného projevu na základě jejich osobních zážitků, aktivně nacházet svou vlastní pozici výkladu a porovnávat své postoje mezi sebou navzájem, podporovat kreativitu a talent žáků v jejich mimoškolních výtvarných aktivitách a pomoc při prezentaci výsledků jejich práce na veřejnosti. Součástí výuky jsou konzultace k ročníkové práci, kterou si mohou žáci ve 2. ročníku zvolit a ve 3. ročníku obhajovat. Pro žáky 3. ročníku, kteří si zvolili předmět výtvarná výchova – specializace je určen Kurz kresby a malby v plenéru v rozsahu 5 dní. Ve 4. ročníku jsou praktické výtvarné činnosti završeny praktickou maturitní zkouškou. Nedílnou součástí výuky jsou také exkurze s výtvarně historickým zaměřením, výtvarné práce v plenéru atd.

Předmět podporuje nadané žáky k účasti v různých výtvarných soutěžích v rámci oblastních, republikových nebo evropských kol, motivuje žáky k aktivní účasti ve veřejném životě obce, města, kde žijí.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Důraz se klade na žákovskou reflektivní komunikaci doprovázející výtvarný projev, na respektování individuality žáků a zprostředkování co nejvíce příležitostí ke svobodnému projevu. Výtvarný projev obsahuje velký poznávací potenciál, který lze využít a zpracovat tak, aby byl pro žáky přínosem. Je metodou tvorby a vnímání (vizuálního a haptického), která umožňuje zprostředkovat významy (výraz), kvality (tvarové kompozice, barevnost) a estetické hodnoty v zážitkovém a interpretačním kontextu vizuální kultury.

Obsah vzdělávání navazuje na oblast estetického vzdělávání a tvoří s ním jednotný celek.

Výuka předmětu směřuje k tomu, aby žáci:

- chápali výtvarné umění jako pozitivní dorozumívací prostředek pro výpověď o světě a prostředí, v němž žijeme;

- uvědomovali si uměleckou hodnotu výtvarných děl ve všech oblastech výtvarného umění, porozuměli jejich nadčasové pravdivosti;
- ovládali základní pojmy z teorie výtvarné výchovy a kultury a orientovali se v jednotlivých uměleckých slozích a směrech z hlediska časové posloupnosti;
- měli přehled o kulturním dění v místě, kde žijí a sledovali kulturní dění ve světě;
- správně verbálně formulovali své názory a postoje při hodnocení uměleckých děl, artefaktů a volného umění vůbec a tím třibili svůj vkus;
- uplatňovali estetická kritéria a kultivovaně ovlivňovali /působili na/ estetické vnímání svého okolí;
- utvářeli si pozitivní vztah k národní kultuře a umění a zároveň poznávali a přistupovali s tolerancí ke kultuře jiných národů a etnik;
- akceptovali estetická kritéria, vkus a zájmy druhých lidí;
- kultivovali svůj vlastní výtvarný projev a aktivně uplatňovali nové techniky a technologie;
- prožívali samotný proces výtvarné tvorby, který poskytuje svobodnou tvůrčí aktivitu a specifickou formu seberealizace;
- získali motivaci využívat svůj talent a získané kompetence pro svůj profesní život a dále je rozvíjet.

Strategie výuky

Základními metodami používanými ve výuce jsou především praktické činnosti s využitím různých vyjadřovacích prostředků, verbální metody komunikace, práce s textem, diskusní metody atd. Pojetí výuky využívá i artefietických metod, které se zaměřují formou duchovní a smyslové výchovy, založené na poznávání vlastní identity ve vnitřním a vnějším prostoru lidského života, na pomoc žákovi orientovat a vyrovnávat se s nástrahami současného světa.

Hodnocení výsledků žáků

Při hodnocení je kladen důraz zejména:

na schopnost žáků samostatného vlastního výtvarného vyjádření (tj. na obsah a formu vyjádření) a pochopení podstaty a smyslu výtvarného umění a kultury
na kreativitu a invenci při samostatném řešení výtvarného úkolu
na úroveň znalostí z oblasti dějin výtvarného umění, výtvarné teorie a technologie a teoretických poznatků
na zájem žáků o umění.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Předmět výtvarná výchova - specializace rozvíjí především:

KLÍČOVÉ KOMPETENCE

-kompetence k učení:

motivace k učení především vizuálním materiálem (reprodukce v knihách, obrazové projekce, film atd.) k získání poznatků o výtvarném umění
vyhledávání a zpracování informací, sledování kulturních aktualit s cílem získat přehled a snazší orientaci v oblasti soudobé kultury
návštěvy výstav, besedy se současnými výtvarnými umělci, různé výtvarné akce, na které se žáci sami připravují
výtvarné práce v přírodě, počítačových učebnách atd.

-kompetence k řešení problémů:

stimulace kreativity a invenčního aspektu žáků při zpracování určitého projektu
hlubší prozkoumání podstaty problému, hledání postupu využitím např. různých technik, technologií, materiálů a zpracování zadaného úkolu
práce s chybou – odhalení chyby, řešení, náprava
společné zvažování a promýšlení vhodnosti originálních postupů při řešení zadaných témat

-komunikativní kompetence:

diskuse – podpora vytváření vlastních postojů, názorů a hodnotících kritérií, které jsou nezbytné pro posuzování vlastní tvůrčí práce každého žáka

volba vhodného prostředí pro praktickou práci

prezentace výsledků a verbální hodnotící vyjádření vlastní práce i práce svých spolužáků

respektování názoru jednotlivce při plnění úkolu, projektu v rámci skupinové práce

besedy s výtvarníky a jinými odborníky v oblasti výtvarné kultury

-personální a sociální kompetence:

podpora a vytváření příjemné tvůrčí atmosféry, dodržování vzájemného respektu mezi žáky

v rámci mezipředmětových vztahů zařazuje učitel do výuky vhodná témata pro teoretickou i praktickou výtvarnou činnost, která mohou být dlouhodobě zpracovávána (historie – sběr informací o umělcích, památkách regionu, v němž žáci bydlí; biologie – studium tvarů a stavby organismů; geografie atd.)

volba témat, která jsou žákům blízká nebo se jich týkají, nebo témat s globální problematikou – rozvoj estetického, emocionálního a etického myšlení

zapojování žáků do různých výtvarných aktivit – výtvarných přehlídek a soutěží regionálních, republikových i mezinárodních

samostatné zapojování žáků do organizace výstav i jiných kulturních akcí s výtvarným zaměřením v rámci školy i regionu

exkurze za účelem poznávání kulturně historických památek atd. (Praha, Brno, Vídeň)

učitel sám aktivně tvoří a pracuje a tím příkladně komunikuje se svými žáky

-občanské kompetence a kulturní povědomí:

jednat odpovědně, iniciativně a samostatně ve vlastním i veřejném zájmu

zajímat se o veřejné dění, zvláště na poli kulturním u nás a ve světě

uznávání tradic a hodnot svého národa, chápání jeho kulturního dědictví

mít pozitivní vztah k umění, výtvarným dílům, porozumět jim a uznávat jejich hodnoty a řeč jejich sdělení

ODBORNÉ KOMPETENCE

-dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci, tzn., aby žáci:

znali a dodržovali základní předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci
dodržovali zásady bezpečnosti práce zvláště ve výtvarných činnostech, při nichž je nezbytná manipulace s ostrými, řeznými nástroji nebo chemickými látkami.

V předmětu výtvarná výchova – specializace budou aplikována tato průřezová témata:

PT 1 - Občan v demokratické společnosti, PT 2 - Člověk a životní prostředí, PT 3 - Člověk a svět práce, PT 4 - Člověk a digitální svět

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 2. ročník 136 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: ovládá základní terminologii z teorie výtvarného umění a estetiky; má základní přehled o druzích výtvarného umění; je schopen zařadit typická výtvarná díla do jednotlivých slohových období a směrů; projevuje zájem o kulturní dění v oblasti výtvarného umění v místě školy, svého bydliště i kulturních centrech; má základní přehled o historickém vývoji výtvarné kultury; identifikuje výtvarný projev základních slohových období podle jejich charakteristických znaků; zná významné představitele a jejich typické dílo; orientuje se v základních směrech současného výtvarného umění; vyjmenuje jednotlivé druhy umění, popíše jejich vzájemný vztah;	1. Teorie výtvarného umění a estetiky Úvodní hodina (sešity, pomůcky, organizace) - specifika a druhy výtvarného umění - charakteristika uměleckých děl a poznávání artefaktů klasického umění - interpretace a inspirace klasického umění v současnosti (techniky) <u>Témata:</u> Draperie (studie) Malba latexovou temperou Kašír Drásaný papír Interpretace krajinného motivu Vosková batika Dekoratívni řešení plochy (inspirace díly abstraktních malířů)	34	PT 1
	2. Dějiny českého a světového výtvarného umění a kultury - vývojové etapy výtvarné kultury - představitelé výtvarného umění - trendy současného umění - vztah k ostatním druhům umění - kulturní instituce v ČR a regionu <u>Témata:</u> Pravěk	45	PT 1 D, Tv

orientuje se v nabídce kulturních institucí využívá výrazové možnosti jednotlivých technik k výpovědi o svém vnitřním světě; využívá různé výrazové znaky ke sdělení svého estetického názoru na okolní svět; bezpečně pracuje se širokou škálou tradičních výtvarných postupů, technik a materiálů; zdokonaluje a kultivuje vlastní aktivní tvorbu, jedinečnou estetickou a uměleckou dovednost na základě poznání různých netradičních výtvarných technik a technologií; s výtvarnými pomůckami i prostředky pracuje šetrně, ekologicky a dodržuje zásady bezpečnosti a hygieny; aktivně, samostatně a kreativně řeší výtvarný problém, námět od návrhu po vlastní realizaci ve zvolené technice a materiálu; realizuje v týmu složitější a dlouhodobější výtvarné úkoly a projekty; dokáže převádět vhodné náměty do digitální podoby; je schopen prezentovat a obhájit vlastní výtvarnou tvorbu na veřejnosti; vytváří si postupně vlastní kritéria při hodnocení výsledků své výtvarné práce i svých vrstevníků, a to s respektem a porozuměním z hlediska jejich invence; aktivně se podílí na programu exkurzí; samostatně vyhledává informace o dané tematice, autorovi; vyjádří vlastní prožitky z exkurze, besedy a je schopen ústní nebo písemnou formou zhodnotit význam tvorby daného umělce pro něho samotného, společnost apod.; podílí se na organizaci přehlídek, výstav a prezentace žákovské tvorby.	Starověk – Mezopotámie, Egypt, Antické Řecko, Antický Řím Středověk – Románský sloh, Gotický sloh 3. Výtvarná tvorba a praktické činnosti - klasické výtvarné techniky - perspektiva (prostor v obraze) - písmo a grafický design - počítačová grafika, prezentace - netradiční techniky - projekt (dlouhodobý záměr s postupnou realizací) - bezpečnost a ochrana zdraví při výtvarných činnostech <u>Témata:</u> Draperie (tužka, uhl, rudka) Kašír - „Brouci“ Zátiší (ovoce, květiny, boty, tašky, atd.) – latexová tempera Kašír - „Víly, skřítki“ (tělo plošné z karbice) Drásaný papír - „Život v trávě“ (poloprostor) – skupinová práce Krajinný motiv – interpretace (tempera, sololit) Vosková batika – návrhy, kresba voskem (skupinová práce) Loutky ze skořápky (papír, vaječné skořápky) Malba pocitu (špachtlová malba) Volná kresba v pléně 4. Seznamování s uměním v praxi Výstavy, kulturní akce Exkurze do ateliérů a uměleckých dílen Besedy s umělci Přehlídka výtvarných prací (hodnocení)	45 12	PT 3 PT 4 Bi, ČJ PT 1
---	---	-----------------------------------	---

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 3. ročník 136 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
4. Žák: ovládá základní terminologii z teorie výtvarného umění a estetiky; má základní přehled o druzích výtvarného umění; je schopen zařadit typická výtvarná díla do jednotlivých slohových období a směrů; projevuje zájem o kulturní dění v oblasti výtvarného umění v místě školy, svého bydliště i kulturních centrech; má základní přehled o historickém vývoji výtvarné kultury; identifikuje výtvarný projev základních slohových období podle jejich charakteristických znaků; zná významné představitele a jejich typické dílo; orientuje se v základních směrech současného výtvarného umění; vyjmenuje jednotlivé druhy umění, popíše jejich vzájemný vztah; využívá výrazové možnosti jednotlivých technik k výpovědi o svém vnitřním světě; využívá různé výrazové znaky ke sdělení svého estetického názoru na okolní svět;	5. Teorie výtvarného umění a estetiky Úvodní hodina (organizace, plán, zásobníky autorů) - specifika a druhy výtvarného umění - charakteristika uměleckých děl a poznávání artefaktů klasického umění - interpretace a inspirace klasického umění v současnosti <u>Témata:</u> Vkus, nevkus, kýč Ornament a dekorace Ilustrace 6. Dějiny českého a světového výtvarného umění a kultury - vývojové etapy výtvarné kultury - představitelé výtvarného umění - trendy současného umění - vztah k ostatním druhům umění <u>Témata:</u> Renaissance (architektura, malířství, sochařství) Baroko a rokoko (architektura, sochařství, malířství) Umění 19. století (klasicismus, historismus) Romantismus a generace ND	24 40	PT 1 PT 1 D, Hv, ČJ

bezpečně pracuje se širokou škálou tradičních výtvarných postupů, technik a materiálů; zdokonaluje a kultivuje vlastní aktivní tvorbu, jedinečnou estetickou a uměleckou dovednost na základě poznání různých netradičních výtvarných technik a technologií; s výtvarnými pomůckami i prostředky pracuje šetrně, ekologicky a dodržuje zásady bezpečnosti a hygieny; aktivně, samostatně a kreativně řeší výtvarný problém, námět od návrhu po vlastní realizaci ve zvolené technice a materiálu;	Realismus Impresionismus, postimpresionismus a pointilismus Secese Art Deco 7. Výtvarná tvorba a praktické činnosti - klasické výtvarné techniky - perspektiva (prostor v obraze) písmo a grafický design - počítačová grafika, prezentace - netradiční techniky - projekt (dlouhodobý záměr s postupnou realizací) - bezpečnost a ochrana zdraví při výtvarných činnostech	32	PT 1 PT 2 PT 4
realizuje v týmu složitější a dlouhodobější výtvarné úkoly a projekty; dokáže převádět vhodné náměty do digitální podoby; je schopen prezentovat a obhájit vlastní výtvarnou tvorbu na veřejnosti; vytváří si postupně vlastní kritéria při hodnocení výsledků své výtvarné práce i svých vrstevníků, a to s respektem a porozuměním z hlediska jejich invence; aktivně se podílí na programu exkurzí; samostatně vyhledává informace o dané tematice, autorovi; vyjádří vlastní prožitky z exkurze, besedy a je schopen ústní nebo písemnou formou zhodnotit význam tvorby daného umělce pro něho samotného, společnost apod.; podílí se na organizaci přehlídek, výstav a prezentace žákovské tvorby;	<u>Témata:</u> Výtvarný projekt „Koule“ (volné zpracování) Etudy (detaily obličejů) Portrét (studie hlavy z profilu) Portrét z en face (pastel) Výtvarný projekt „Hry s op-artem“ (figura v čárovém rastru) Autoportrét (špejle a tuš – polopostava) Portrét (interpretace výtvarného díla nebo převod fotografie do kresby) Zvětšeniny – papírořez („Sbírka motýlů, můr“) Koláž, roláž, prostorové koláže („Pocta Jiřímu Kolárovi“) Etudy – studie rukou (špejle, tužka, tuž) Figura – momentky (barevná tuš, inkoust, dřívko) 1. Seznamování s uměním v praxi Výstavy, kulturní akce Exkurze do ateliérů a uměleckých dílen Besedy s umělci		IVT, Bi, M

kresebně a malířsky zachycuje rostlinné a krajinné detaily a akcenty; řeší tvarové, kompoziční a barevné uspořádání obrazu; - aktivně provádí ozvláštnění přírody bez destruktivních zásahů, experimentuje s přírodními prvky a světlem.	Přehlídka výtvarných prací (obhajoby ročníkových prací) 1. Kurz kresby a malby v plenéru Praktické kompoziční, tvarové a perspektivní etudy v kresbě a malbě krajiny. Experimentování a aplikace některých výrazových principů umělecké tvorby novodobých výtvarných směrů ve výtvarných činnostech v plenéru.	10 30	PT 3 PT 3 Bi
---	--	--	-----------------------------

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 4. ročník 116 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: ovládá základní terminologii z teorie výtvarného umění a estetiky; má základní přehled o druzích výtvarného umění; je schopen zařadit typická výtvarná díla do jednotlivých slohových období a směrů; projevuje zájem o kulturní dění v oblasti výtvarného umění v místě školy, svého bydliště i kulturních centrech;	1. Teorie výtvarného umění a estetiky Úvodní hodina (organizace, kontrola pomůcek, zásobníky autorů) - specifika a druhy výtvarného umění - charakteristika uměleckých děl a poznávání artefaktů klasického umění - interpretace a inspirace klasického umění v současnosti <u>Témata:</u> Netradiční techniky (shrnutí) Studie drapérie Ilustarce (nejznámější ilustrátoři) Vkus, nevkus, kýč Užité umění a průmyslový design	30	PT 1

má základní přehled o historickém vývoji výtvarné kultury; identifikuje výtvarný projev základních slohových období podle jejich charakteristických znaků; zná významné představitele a jejich typické dílo; orientuje se v základních směrech současného výtvarného umění; vyjmenuje jednotlivé druhy umění, popíše jejich vzájemný vztah; využívá výrazové možnosti jednotlivých technik k výpovědi o svém vnitřním světě; využívá různé výrazové znaky ke sdělení svého estetického názoru na okolní svět; bezpečně pracuje se širokou škálou tradičních výtvarných postupů, technik a materiálů; zdokonaluje a kultivuje vlastní aktivní tvorbu, jedinečnou estetickou a uměleckou dovednost na základě poznání různých netradičních výtvarných technik a technologií; s výtvarnými pomůckami i prostředky pracuje šetrně, ekologicky a dodržuje zásady bezpečnosti a hygieny; aktivně, samostatně a kreativně řeší výtvarný problém, námět od návrhu po vlastní realizaci ve zvolené technice a materiálu;	Vnímání, aktivní a receptivní složky VV 2. Dějiny českého a světového výtvarného umění a kultury - vývojové etapy výtvarné kultury - představitelé výtvarného umění - trendy současného umění - vztah k ostatním druhům umění <u>Témata:</u> Pop-art a Op-art a ostatní směry umění 70. let 20. století 80. léta a vývoj české výtvarné moderní scény až do současnosti Architektura na přelomu 19. A 20. století Architektura 20. století Urbanika moderních měst Průběžné opakování k maturitní zkoušce 3. Výtvarná tvorba a praktické činnosti - klasické výtvarné techniky - perspektiva (prostor v obraze) - písmo a grafický design - počítačová grafika, prezentace - netradiční techniky - projekt (dlouhodobý záměr s postupnou realizací) - bezpečnost a ochrana zdraví při výtvarných činnostech <u>Témata:</u> Malba v plenéru (kompozice krajiny nebo městské architektury – špachtlová malba) Malba zátiší (drapérie a složitější předměty), adjustace Netradiční techniky (volné téma) Práce s materiálem nebo asambláž (volné téma) Technické přístroje (prostorová práce s papírem) Malba (portrét nebo autoportrét)	40 30	PT 1 M,Hv,Tv PT 2 PT 4 IVT, Bi, Fy
---	---	-----------------------------------	--

realizuje v týmu složitější a dlouhodobější výtvarné úkoly a projekty; dokáže převádět vhodné náměty do digitální podoby; je schopen prezentovat a obhájit vlastní výtvarnou tvorbu na veřejnosti; vytváří si postupně vlastní kritéria při hodnocení výsledků své výtvarné práce i svých vrstevníků, a to s respektem a porozuměním z hlediska jejich invence; aktivně se podílí na programu exkurzí; samostatně vyhledává informace o dané tematice, autorovi; vyjádří vlastní prožitky z exkurze, besedy a je schopen ústní nebo písemnou formou zhodnotit význam tvorby daného umělce pro něho samotného, společnost apod.; podílí se na organizaci přehlídek, výstav a prezentace žákovské tvorby;	4. Seznamování s uměním v praxi Konzultace k praktickým maturitním pracím (vhodné téma, zpracování, materiál, technika, postup) Konzultace k zásobníkům (způsob vedení zásobníku, obsah) Prezentace a hodnocení práce (nástin k obhajobám praktických maturitních zkoušek) Práce se zásobníky (ukázky)	16	PT 3
---	--	-----------	------

Název předmětu:

Hudební výchova

Hudební výchova – specializace

Hodinová dotace: Hudební výchova

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	2	-	-	-
Počet hodin za studium	68			

Hodinová dotace: Hudební výchova - specializace

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	-	4	4	4
Počet hodin za studium	388			

Pojetí vyučovacího předmětu

Základním hlediskem předmětu **hudební výchova** a **hudební výchova – volitelná specializace** je připravit žáky ke studiu hudební výchovy na vysoké škole s pedagogickým zaměřením, případně k jiným formám uměleckého vzdělávání. Předpokladem ke studiu je hudební nadání žáků, které se zde dále rozvíjí.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Obecným cílem předmětu **hudební výchova** je snaha o vytváření a prohlubování vztahu k hudbě jako takové, poznání hudby v jednotlivých dějinných obdobích a budování tolerance k různým hudebním projevům. Specifickým cílem pak je přivést žáky k osvojení základních vědomostí z oblasti hudební nauky, dějin hudby a souvisejících disciplín (nauka o hudebních formách, nauka o harmonii) a naučit je využívat těchto teoretických vědomostí v praktických činnostech – pěveckých, instrumentálních, poslechových a hudebně pohybových.

Předmět **hudební výchova – volitelná specializace** navazuje na předmět hudební výchova ve 2. ročníku. Tento předmět je určen zejména žákům, kteří mají zájem o hudební obor a chtějí se v tomto oboru zdokonalovat nebo pokračovat ve studiu na vysoké škole. V teoretických poznatcích i praktických disciplínách se žák dostává za běžný rámec základního učiva z prvního ročníku. Jeho vědomosti by měly být ucelenější a vybavenost hudebními dovednostmi by měla být rovněž na výrazně vyšší úrovni než po absolvování hudební výchovy pouze v prvním ročníku.

Charakteristika učiva

Učivo je rozděleno podle jednotlivých oblastí hudební problematiky na teoretickou část a část praktickou. Teoretická i praktická část učiva se odvíjí v souladu – např. základy hudební teorie (hudební nauka) se sluchovými činnostmi a sluchovou analýzou, dějiny hudby (artificiální i nonartificiální hudba) s poslechem hudby a rozбором hudebních děl. Dalšími praktickými činnostmi jsou činnosti pěvecké a instrumentální (hra na dětské hudební nástroje).

Učivo **hudební výchovy – volitelné specializace** je v teoretické i praktické oblasti tematicky podobné učivu hudební výchovy v prvním ročníku, ale oproti pouze základní a elementární úrovni se kvalitativně i obsahově rozšiřuje. V instrumentálních činnostech se realizuje výuka na nástroje klasické – klavír (příp. na zobcovou flétnu nebo kytaru v rámci kurzu). Toto učivo se zaměřuje na dvě hlavní oblasti, a to na přednes skladeb a na interpretaci písní. K tomuto účelu se využívají jako výukové zdroje různé typy škol a jejich kombinace. Dále se využijí další

materiály jako alba etud pro různé úrovně hráčské vyspělosti, soubory přednesových skladeb a zpěvníky lidových a folkových písní. Učivo je vhodně voleno tak, aby byly respektovány individuální zvláštnosti a kvality žáka a směřovalo se k úspěšnému zvládnutí základů hry na klavír.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka hudební výuky směřuje k tomu, aby žáci:

získávali přiměřenou míru sebedůvěry a sebevědomí

lépe odolávali mediálnímu ovlivňování složky v oblasti postojů k hudbě

respektovali a uměli ocenit výkony spolužáků

byli vedeni k odpovědnosti, pečlivosti, trpělivosti a důslednosti

byli schopni se kriticky dívat na výsledky své vlastní práce

pracovali s maximálním nasazením a zaujetím

byli schopni nacházet v uměleckých dílech estetické hodnoty

porozuměli sdělení obsaženému v uměleckých dílech

Strategie výuky

Výuka je realizována formou teoretického výkladu a praktických činností. V teoretické fázi dochází k seznamování s novým učivem, odbornou terminologií a upevňování získaných poznatků je realizováno procvičováním. Při výuce je využíván audiovizuální materiál (nosiče CD, DVD, internet atp.) V praktických činnostech se třída dělí na poloviny. Cvičení tvoří individuální nebo skupinové hudební činnosti žáků – vokálně instrumentální realizace hudby, praktická cvičení (intonace, rytmus, technická instrumentální cvičení apod.). Součástí výuky jsou návštěvy hudebních akcí a odborných přednášek, exkurze do měst a regionů s hudební tradicí.

Hodnocení výsledků žáků

Při hodnocení je kladen důraz zvláště na:

- zájem o obor a domácí přípravu
- snahu žáků nacházet v uměleckých dílech estetické hodnoty
- snahu porozumět sdělení obsaženému v uměleckých dílech
- zájem žáků o hudební umění

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Předmět hudební výchova rozvíjí, a to hlavně v souvislosti s vhodnými strategiemi:

KLÍČOVÉ KOMPETENCE

kompetence k učení

motivace k učení audiovizuálním materiálem k získávání poznatků o hudebním umění (hudební reprodukce na CD, videoprojekce na DVD atd.)

vyhledávání a zpracování informací, sledování kulturních aktualit s cílem získat přehled a snazší orientaci v oblasti hudební kultury

organizování návštěv koncertů a hudebních akcí

kompetence k řešení problémů

pochopení hudebních děl z hlediska formy, podle vyjadřovacích hudebních prostředků, instrumentace apod.

zaujímání kritických postojů k praktickým výkonům svým i ostatních žáků, s hledáním vhodného řešení k dosažení lepšího výsledku v dané oblasti

komunikativní kompetence

diskuse k hudebním tématům, např. k poslouchané hudbě, výkonu interpreta apod.

besedy s hudebními umělci, skladateli, interprety

prezentace vlastního stanoviska, např. k hudebnímu dílu, praktickému hudebnímu výkonu apod., s respektováním názorů ostatních a se vzetím do úvahy i hlediska odborného

personální a sociální kompetence

prezentace vlastních praktických dovedností před třídním kolektivem, případně před veřejností
vytváření atmosféry příjemného ovzduší v duchu kolegiality a spolupráce mezi žáky, mezi žáky a učitelem

důraz na učitelův individuální přístup k žákům a na rozvoj jejich vlastních schopností

občanské kompetence a kulturní povědomí

exkurze do různých měst a regionů za účelem poznávání působišť hudebních osobností apod.

volba aktuálních témat souvisejících s realitou doby, např. problematika komercializace hudby apod.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

motivace k návštěvám hudebních akcí nejen v rámci školy, ale i v soukromém životě

motivace k realizaci hudebních činností i mimo rámec školní docházky, např. k působení v hudebních skupinách, tělesech apod.

motivace k dalšímu hudebnímu vzdělávání se i v jiných institucích, k pokračování ve studiu vysoké školy s hudebním oborem

motivace k samostatné vlastní tvorbě výrazně nadaných žáků

kompetence využívat digitálních technologií a pracovat s informacemi

vyhledávání a zpracovávání informací z internetu

ODBOBNÉ KOMPETENCE

motivace k uvědomění si významu hudby pro člověka

motivace k uvědomění si důležitosti a nezbytnosti zpřístupňování lidem (dětem i dospělým) pomoci v základní orientaci v hudební oblasti

Uplatnění průřezových témat předmětu hudební výchova:

PT 1 - Občan v demokratické společnosti

Osobnost a její rozvoj

- vyzdvihování pozitivních vlastností a pedagogických dispozic
- kladná motivace, citlivá a taktní kritika a korekce

Komunikace, vyjednávání, řešení konfliktů

- vytváření a následné upevňování kolegiálních vztahů učitel – žák, žáci
- výuka v přátelském duchu a ovzduší pochopení a spolupráce
- objektivní hodnocení výkonů svých i ostatních bez známek rivality

Masová média

- věnování pozornosti problému masového šíření hudby hromadně sdělovacími prostředky
- hodnocení rozdílů hudby v komerční a nekomerční sféře

PT 3 - Člověk a svět práce

- hlavní oblasti světa práce, charakteristické znaky práce, jejich aplikace na jednotlivé alternativy uplatnění absolventů jednotlivých oborů, vztah k zájmům, studijním výsledkům, schopnostem, vlastnostem a zdravotním předpokladům
- uvědomění si důležitosti dosažení kvalitních teoretických základů a vědomostí nutných k úspěšnému zvyšování kvalifikace při dalším profesním hudebním vzdělávání

Trh práce, jeho ukazatele, všeobecné vývojové trendy, požadavky zaměstnavatelů

- vedení k pracovitosti, aktivitě a iniciativnímu přístupu

PT 4 - Člověk a digitální svět

Práce s osobním počítačem a dalšími prostředky digitálních technologií

- auditivní i vizuální seznamování s uměleckými díly, rozbor skladeb

Práce s běžným základním a aplikačním programovým vybavením

- zapisování a editace skladeb v notačním programu, záznam hudby

Využití elektronické pošty a dalších prostředků online a offline při komunikaci

- komunikace učitel – žák při vypracovávání úkolů (např. při vyhledávání na internetu, studování a rozboru hudebních děl)

Získávání informací z otevřených zdrojů, využití celosvětové sítě Internet

- získávání encyklopedických údajů z hudebních dějin
- zpřístupňování definic, charakteristik a informací z hudební oblasti

Posuzování rozdílnosti věrohodnosti různých informačních zdrojů a uplatnění kritického přístupu k získaným informacím

- konfrontace údajů získaných z internetu s údaji z odborné literatury (např. životní data skladatelů apod.)

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 1. ročník 68 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: - charakterizuje a objasňuje základní hudební pojmy z hudební akustiky, sluchem porovnává délku, barvu, sílu a výšku tónů - uvádí příklady základních tónů, enharmonických tónů, půltónů, rozlišuje sluchem celý tón od půltónu zapisuje noty a pomlky různých délek - umísťuje noty do osnovy s respektováním notového klíče a předznamenání - objasňuje termíny repetice, legato, ligatura, respektuje je v notovém zápise při zpěvu, v instrumentální hře nebo při sledování notového zápisu při znějící hudbě - uvádí příklady a vysvětluje význam nejužívanějších dynamických, tempových a přednesových označení italského hudebního názvosloví - respektuje tato označení při vlastní vokální a instrumentální interpretaci	Hudební nauka Základní hudební pojmy, notopis, hudební názvosloví zvuk, tón, hluk, vlastnosti tónů, hluků tónová soustava, základní tónová řada, základní tóny, odvozené tóny, enharmonické tóny, půltóny notová osnova, klíče, posuvky, hodnoty not, části not, pomlky repetice, legato, ligatura označení dynamiky, tempa, přednesu	11	PT 1. PT 4 F, M
Žák: - formuluje pravidlo tvoření durových stupnic, na základě tohoto pravidla tvoří durové stupnice s křížky a béčky - odlišuje mollovou stupnici od durové na teoretickém základě pravidla tvoření stupnic i praktickou sluchovou analýzou se informačně seznamuje sluchem se	Stupnice durové stupnice mollové stupnice	9	PT 1 PT 4 M

zvukovou odlišností stupnic starých (církevních), pentatonické, celotónové a chromatické stupnice	staré stupnice, pentatonická, celotónová a chromatická stupnice		
Žák: charakterizuje pojem interval, rozlišuje z notového zápisu i sluchovou analýzou interval harmonický a melodický tvoří základní intervaly od základních tónů rozlišuje sluchovou analýzou základní intervaly, intonuje základní intervaly	Intervaly intervaly základní	5	PT 1 PT 4 M
Žák: charakterizuje pojem akord, rozlišuje z notového zápisu i sluchovou analýzou akord harmonický a melodický tvoří (zapisuje i jmenuje) kvintakordy od základních tónů v durových i mollových tóninách sluchovou analýzou porovnává a určuje durový a mollový kvintakord intonuje od zadaného tónu durový a mollový kvintakord vysvětluje základní princip obratu kvintakordu a rozlišuje sluchem obraty kvintakordu od základního tvaru seznamuje se s pojmem septakord, s druhy septakordů a se zvukovým zněním septakordů	Akordy kvintakordy obraty kvintakordu septakord	7	PT 1 PT 4
Žák: objasňuje pojem základní harmonické funkce, analyzuje základní harmonické funkce sluchem v kadenci i v harmonickém doprovodu (např. jednoduchých lidových písní) hraje základní harmonické funkce na hudební nástroje orffova instrumentáře, případně na klavír	Základní harmonické funkce tónika, subdominanta, dominanta	3	PT 1 HHN

Žák: vokálně realizuje různé formy rozezpívání a hlasových rozcvíček pro navozování hlavového tónu, upevňování intonační, hlasové, artikulační a dechové techniky při hudebních činnostech respektuje zásady hlasové hygieny a bezpečnosti zpívá písně pro děti i dospělé, lidové i umělé, sólově i skupinově se snahou o přesnou intonaci, správnou artikulaci, dechovou stránku a kultivovaný pěvecký projev respektuje hudební výkony ostatních spolužáků elementárně intonuje z notového zápisu v durové tónině	Vokální činnosti hlasový, dechový, artikulační výcvik zpěv písní a popěvek intonace	průběžně	PT 1 PT 3
Žák: prakticky realizuje hrou na tělo a bicí nástroje orffova instrumentáře metrum, rytmus a ostinátní doprovod k písním a skladbám, říkadlům a písním pro děti podle notového zápisu i ve formě improvizace realizuje rytmické útvary obsahující kromě základních rytmických hodnot i tečkovaný rytmus, synkopy a trioly	Rytmické činnosti metrum, rytmus, ostinato tečkovaný rytmus, synkopa, triola realizace rytmu	průběžně	PT 1 PT 3
Žák: chronologicky seřazuje jednotlivá vývojová období hudby seznamuje se s hudebními ukázkami daného období a s charakteristickými hudebními vyjadřovacími prostředky období porovnává a charakterizuje vyjadřovací prostředky znějících ukávek různých historických období zařazuje do vývojových období významné hudební osobnosti	Stručný přehled vývojových etap hudby s poslechem počátky hudby (pravěk, mimoevropské kultury, řecká hudba) období jednohlasého chorálu, rytířský zpěv vývoj vícehlasu (organum, ars antiqua, ars nova) hudba v období renesance hudba v období baroka hudební klasicismus hudební romantismus hudba první a druhé poloviny 20. století významní skladatelé české hudby nonartificiální hudba	33	PT 1 PT 3 VV, D

charakterizuje populární hudbu na základě svého zájmu i vlastních zkušeností objektivně hodnotí hudební projevy, které pro něj nejsou akceptovatelné			PT 1 PT 4
--	--	--	-------------------------

Hudební výchova – specializace

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 2. ročník 136 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: na základě předchozích znalostí tvoří durové stupnice s křížky a béčky zápisem nebo vyjmenováním tónů stupnice formuluje pravidlo tvoření mollových stupnic, na základě toho tvoří mollové stupnice s křížky a béčky – aiolskou, harmonickou a melodickou sluchem rozlišuje mollové stupnice od durových sluchem rozlišuje mollové stupnice aiolskou, harmonickou a melodickou intonuje od daného tónu stupnice durové i mollové objasňuje v základu princip stavby stupnic starých, stupnice pentatonické, celotónové a chromatické	Stupnice durové stupnice mollové stupnice staré stupnice, pentatonická, celotónová a chromatická stupnice	12	PT 1 PT.3 PT.4 M
Žák: tvoří a zapisuje základní i odvozené intervaly od výchozích základních i alterovaných tónů	Intervaly intervaly základní a odvozené intonační metody	12	PT 1 PT 3 PT 4 M

zpívá tzv. opěrné písně pro tonální a intervalovou metodu, pomocí těchto písní vyvozuje jednotlivé stupně a intervaly analyzuje sluchem i z notového zápisu základní i odvozené intervaly určuje intervaly v notovém zápisu melodie intonuje základní i odvozené intervaly			
Žák: tvoří (zapisuje i vyjmenovává) kvintakordy od základních i odvozených tónů v durových i mollových tóninách sluchovou analýzou porovnává a určuje durový a mollový kvintakord intonuje od zadaného tónu durový a mollový kvintakord na základě znalosti struktury kvintakordů vyvozuje kvintakordy zvětšené a zmenšené sluchovou analýzou porovnává znění všech typů kvintakordů (dur, moll, zvětšený, zmenšený) vysvětluje základní princip obratu kvintakordu zapisuje obraty kvintakordu dur a moll intonuje obraty kvintakordu dur a moll rozlišuje sluchem základní tvary a obraty kvintakordu dur a moll vysvětluje stavbu septakordů a princip stavby septakordů na durovém, mollovém, zvětšeném a zmenšeném kvintakordu vytváří dominantní septakord a jeho obraty vzhledem ke svým schopnostem a možnostem intonuje septakordy	Akordy kvintakordy durové a mollové kvintakordy zvětšené a zmenšené obraty kvintakordu dur a moll septakordy obraty septakordu	20	PT 1 PT 3 PT 4

Žák: realizuje formou hry na tělo nebo na bicí nástroje rytmus podle daného notového zápisu i formou improvizace rytmizuje průpravná cvičení na koordinaci rukou při klavírní hře rytmizuje v taktech jednoduchých i složených s využitím kromě základních hodnot i složitějších rytmických útvarů	Rytmické činnosti rytmus z not, rytmická improvizace koordinace rukou realizace náročnějších rytmických útvarů	průběžně	PT 1 PT 3
Žák: podle svých schopností doprovází píseň nebo hraje melodii (další hlasy apod.) na hudební nástroje orffova instrumentáře, ale i na jiné nástroje (např. klavír, keyboard, zobc. flétna, kytara, housle, akordeon apod.)	Instrumentální činnosti doprovod a hra písni	průběžně	PT 1 PT 3
Žák: získává základní hudební návyky (sezení, držení těla u nástroje, postavení ruky) využívá znalosti z hudební teorie při hře konkrétních skladeb (čtení not v G a F klíči, rytmus, dynamiku) postupuje od skladeb elementárních ke skladbám vyšší náročnosti hraje skladby plynule, usiluje o výraz hraje zadané písně plynule a transponuje je do všech durových tónin, přičemž užívá elementárního harmonického doprovodu písně interpretuje s předehrou, dohrou a se zpěvem ovládá základní hudební návyky (sezení, držení těla u nástroje, postavení ruky) praktikuje své znalosti z hudební teorie na hře konkrétních skladeb (čtení not v G a F klíči, rytmus, délky not, dynamiku)	Hra na hudební nástroj – klavír Skladby a cvičení pro začátečníky na úrovni např. klavírních škol pro začátečníky (např. Sarauer, Janžurová-Borová, Klavírní škola pro SPgŠ Kleinová, výběr skladeb z Alba etud I. apod.) písně ve dvou až třídobém taktu v pětiprstové poloze, s doprovodem T, D a v transpozicích písně ve dvou až čtyřdobém taktu s doprovodem T, S, D v transpozicích skladby a cvičení pro začátečníky na úrovni např. klavírních škol pro začátečníky (např. Sarauer, Janžurová-Borová díl I. a II., Klavírní škola pro SPgŠ Kleinová díl 2., výběr skladeb z Alba etud I., II. apod.) písně ve dvou až čtyřdobém taktu s doprovodem T, S, D v transpozicích písně s doprovodem vedlejších harmonických funkcí	68	PT 1 PT 3 PT 4 HHN

navazuje na svoji předešlou úroveň a postupuje ke skladbám vyšší náročnosti hraje skladby plynule, usiluje o výrazovost a citovost hraje zadané písně plynule a transponuje je do všech durových tónin, přičemž doprovod respektuje charakter písně písně interpretuje s předešlou, dohrou a se zpěvem uvědomuje si rozdílnost v interpretaci písní a skladeb artificiální hudby a hudby nonartificiální			
Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 3. ročník 136 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: na základě znalosti různých muzikologických koncepcí člení chronologicky jednotlivé vývojové etapy hudby charakterizuje základní znaky a vyjadřovací prostředky vývojových období hudby zařazuje významné skladatele do jednotlivých období vývoje hudby, charakterizuje jejich tvorbu a skladatelský význam poslechem hudby se seznamuje se základními vyjadřovacími prostředky hudby analyzuje hudební díla z hlediska jejich historického zařazení, žánru a formy sleduje notové zápisy hudebních děl na základě obeznámení s artificiální hudbou je schopen vybírat si kvalitní hudbu pro svoji potřebu	Dějiny hudby periodizace dějin evropské hudby počátky hudby (pravěk, mimoevropské exotické hudební kultury, řecká hudba) období jednohlasého chorálu, rytířský zpěv vývoj vícehlasu (organum, ars antiqua, ars nova) hudba v období renesance (nizozemská škola, renesanční slohová syntéza) hudební baroko (znaky, opera, představitelé) hudební klasicismus (znaky, opera, představitelé) hudební romantismus (znaky, raný německý romantismus, rozvinutý romantismus) novoromantismus (znaky, opera, národní školy)	44	PT 1 PT 3 PT 4 VV, D

	hudba první poloviny dvacátého století (impresionismus, neoklasicismus, neofolklorismus, Druhá vídeňská škola, Pařížská šestka, hudba timbrů) hudba druhé poloviny dvacátého století (minimalismus, elektronická hudba, postmoderna, současnost)		
Žák: teoreticky i prakticky se při poslechu ukázek seznamuje se strukturou hudebních děl různých období na základě poslechu hudebních ukázek určuje hudební formu a vývojové období hudby	Hudební formy	16	PT 1 PT 3 PT 4
Žák: taktuje jednoduchá taktovací gesta ve dvoudobém, třídobém a čtyřdobém taktu vyjádří taktovacím gestem nástup, dynamické i agogické změny	Taktování	8	PT 1 PT 3
Žák: upevňuje a prohlubuje dosažené dovednosti a návyky v praktických činnostech	Součástí výuky jsou praktické činnosti vokální, rytmické, instrumentální a sluchové – viz učivo pro 2. ročník. Náročnost těchto činností odpovídá postupnému individuálnímu kvalitativnímu růstu žáků.	průběžně	PT 1 PT 3
Žák: seznamuje se s technikou hry stupnic nejdříve v protipohybu v jedné a dvou oktávách, později v rovném pohybu, po zvládnutí těchto technik hraje stupnice kombinovaným způsobem postupuje ve hře stupnic dle svých možností a individuálního tempa má vžity základní hudební návyky (sezení, držení těla u nástroje, postavení ruky)	Hra na hudební nástroj – klavír durové stupnice s křížky (nejdříve stupnice do čtyř křížků), později všechny durové stupnice s křížky skladby pro mírně pokročilé na úrovni klavírní školy, např. Janžurová-Borová II. díl, Klavírní škola pro SPgŠ II., III. díl výběr skladeb z Alba etud II., III. J. S. Bach: Skladby pro A M B	68	PT 1 PT 3 PT 4 HHN

na základě obeznámení s artifiční hudbou je schopen vybírat si kvalitní hudbu pro svoji potřebu orientuje se v současných trendech populární hudby a zvládá je charakterizovat na základě svého zájmu i vlastních zkušeností diskutuje bez předpojatosti o různých směrech populární hudby s tolerancí objektivně hodnotí na základě znalostí hudebně výrazových prostředků hudební projevy, které pro něj nejsou akceptovatelné projevuje zájem o hudební dění v místě své školy a svého bydliště	nonartifiční hudba – vývoj a současná NAH hudba		PT 1 ZSV
Žák: na základě analýzy poslouchané skladby zařazuje hudební dílo do konkrétního hudebního období přičemž bere v úvahu typicky hudební výrazové prostředky sleduje notové zápisy hudebních děl	Poslech hudby poslech ukázek hudby různých slohů a stylů artifiční hudby (jednohlasý chorál, vývoj vícehlasu, hudební renesance, hudební baroko, hudební klasicismus, hudební romantismus, směry hudby dvacátého století)	12	PT 1. PT 4
Žák: seznamuje se s různými variantami notových zápisů a záznamů skladeb a editace pomocí software informační technologie	Možnosti notových zápisů skladeb, audio záznamů a editace	4	PT 4
Žák: rozezná lidovou hudbu různých oblastí objasní funkce lidové hudby v původním prostředí	Lidová píseň	4	PT 1 PT 4
Žák:	Součástí výuky jsou praktické činnosti vokální, rytmické, instrumentální a sluchové – viz učivo pro 2. a 3. ročník.	průběžně	PT 1

má již vytvořeny hudební a pěvecké dovednosti a návyky, upevňuje a prohlubuje dosažené dovednosti a návyky v praktických činnostech	Náročnost těchto činností odpovídá postupnému individuálnímu kvalitativnímu růstu žáků.		
Žák: navazuje na předešlou úroveň a postupuje k technickým cvičením a skladbám vyšší náročnosti interpretuje hudební skladby různých stylů a žánrů na úrovni přiměřené svým schopnostem a stupni hudební přípravy hraje skladby plynule, technicky správně snaží se o výrazovost a citovost hraje zadané písně plynule a transponuje je do všech durových a mollových tónin, s využitím vedlejších harmonických funkcí v doprovodu respektuje charakter písně písně interpretuje s předehrou, dohrou a se zpěvem uvědomuje si rozdílnost v interpretaci písní a skladeb artificiální hudby a hudby nonartificiální	Hra na hudební nástroj – klavír durové stupnice s křížky (v případě technických možností žáka i durové stupnice s béčky, případně mollové stupnice) skladby pro středně pokročilé na úrovni klavírní školy – např. Janžurová-Borová III. díl, Klavírní škola pro SPgŠ III., IV. díl výběr skladeb z Alba etud III., IV. J. S. Bach: Skladby pro A M B P. I. Čajkovskij: Album pro mládež D. Kabalevskij: Album pro mládež písně ve 2-4dobém taktu s doprovodem T, S, D v transpozicích – vyšší obtížnost písně lidové i umělé s prokomponovaným doprovodem vedlejších harmonických funkcí v transpozicích	58	PT 1 PT 3 PT 4 HHN

Název vyučovacího předmětu:**Dramatická výchova**

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	2	-	-	-
Počet hodin za studium	68			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Obecným cílem dramatické výchovy je systém sociálně uměleckého učení zacílený jednak k rozvoji osobnosti a prosociálního chování a jednak k uměleckému rozvoji prostřednictvím dramatu a divadla. A vede ke schopnosti projektovat a následně aplikovat dramatické činnosti v pedagogické praxi.

Charakteristika učiva

Dramatická výchova je osobnostně, sociální a umělecký rozvoj osobnosti prostřednictvím dramatického umění, včetně didaktiky předmětu.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Cílem dramatické výchovy je výchova tvořivé a vnímavé osobnosti, která je schopna:

- poznávat a hodnotit komplikovaný svět mezilidských vztahů
- vnímat skutečnost kolem sebe v celé její hloubce a složitosti a orientovat se v ní
- samostatně tvořivě řešit praktické problémy a konfliktní situace
- umět se odpovědně rozhodovat a být schopen za své rozhodnutí nést odpovědnost
- spolupracovat s druhými na společném díle a dovést dílo od nápadu k realizaci
- zvládat prvky a postupy dramatického umění
- využívat dramatickou výchovu jako princip výchovné práce a metodu vyučování

Strategie výuky

- po celou dobu studia převažují metody praktických činností. Součástí praktických cvičení je přiměřená míra teoretického a didaktického poučení. Podstatu praktických činností tvoří dramatické hry a cvičení, interpretace a improvizace, strukturované drama, dramatizace. Využívají se především skupinové formy práce. Doporučuje se organizovat výuku ve dvouhodinových souvislých blocích
- pro výuku je nezbytně nutná speciálně upravená místnost, vybavená kobercem a pomůckami. Žáci i učitel nosí pohodlné pracovní oblečení, které dovoluje volný a všestranný pohyb. Učitel je připraven zapojit se do hry. Vyučovací hodiny dramatické výchovy nejsou určeny pro diváky a vyžadují aktivní zapojení všech zúčastněných.
- pro veškerou výuku se třída dělí na skupiny. Optimální počet žáků je 12 - 14
- je vhodné využívat společných nebo individuálních návštěv divadelních i filmových představení, regionálních recitačních vystoupení, náslechů v různých výchovně - vzdělávacích zařízeních
- není možné rozepisovat přesný počet hodin, který by měl být věnován jednotlivým tematickým celkům, protože náměty a úkoly nestačí probrat jednorázově, je třeba se k nim po určité době vracet na vyšší úrovni, obohacovat je a obměňovat

Hodnocení výsledků žáků

- hodnocení probíhá především slovními reflexemi po hrách, hrových celcích, před ukončením vyučovací hodiny nebo před ukončením pololetí, konce školního roku. Součástí je i sebehodnocení žáků.
- hodnotí jak učitel, tak žáci.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Dramatická výchova se podílí na rozvoji těchto klíčových kompetencí:

KLÍČOVÉ KOMPETENCE

-kompetence k učení:

- mít pozitivní vztah k učení;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem, umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace; být čtenářsky gramotný;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení; přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání.

-kompetence k řešení problémů:

- porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodnit jej, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení a myšlenkové operace;
- volit prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení).

- komunikativní kompetence:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentovat;
- aktivně se účastnit diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- vyjadřovat se a vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování;
- dosáhnout jazykové způsobilosti potřebné pro pracovní uplatnění podle potřeb a charakteru příslušné odborné kvalifikace (např. porozumět běžné odborné terminologii a pracovním pokynům v písemné i ústní formě).

-personální a sociální kompetence:

- reálně posuzovat své fyzické a duševní možnosti, odhadovat důsledky svého jednání a chování v různých situacích;
- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí, přijímat radu i kritiku;
- ověřovat si získané poznatky, kriticky zvažovat názory, postoje a jednání jiných lidí;
- adaptovat se na měnící se životní a pracovní podmínky a podle svých schopností a možností je pozitivně ovlivňovat;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností, podněcovat práci v týmu vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů, nezaujatě zvažovat názory druhých;
- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
- přispívat k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a k předcházení osobním konfliktům, nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým.

-občanské kompetence a kulturní povědomí:

- jednat v souladu s morálními principy a zásadami společenského chování;
- respektovat práva a osobnost druhých lidí.

-kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelských aktivitám:

- prezentovat svůj odborný potenciál.

-

ODBORNÉ KOMPETENCE

Dramatická výchova vede v rozvoji odborných kompetencí, k tomu, aby absolventi:

- připravovali a realizovali samostatně i v týmu projekty výchovně vzdělávací práce;
- rozvíjeli pozitivní sociální vztahy, jejich hodnotovou orientaci a vedli je k prosociálnímu jednání;
- ovládali dramatické činnosti a využívali vlastních dispozic v těchto oblastech;
- byli schopni sebereflexe;
- zvládali techniky komunikace s institucemi.

Mezipředmětové vztahy

- pedagogika
- psychologie
- pedagogická praxe
- český jazyk
- hudební, výtvarná, tělesná výchova

Průřezová témata

PT 1 - Občan v demokratické společnosti:

- výchova k odpovědnému a aktivnímu občanství (osobnost a její rozvoj, komunikace vyjednávání a řešení konfliktů)
- těžiště realizace se předpokládá ve vytvoření demokratického klimatu školy (dobré přátelské vztahy mezi učiteli a žáky a mezi žáky navzájem)

PT 3 - Člověk a svět práce:

- identifikace a formulování vlastních priorit

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 1. ročník 68 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: osvojuje si základní pravidla, metody a formy práce v dramatické výchově podílí se na vytváření pozitivních vztahů ve skupině respektuje názory a postoje členů skupiny dramatické výchovy open reflexe a sebereflexe vá význam lidských smyslů pro život člověka í vlastní fantazii a představivost í pohybové a pantomimické dovednosti uje se v prostoru rá základy rytmického cítění prostřednictvím pohybu vá možnosti komunikace lidského těla rá komunikační dovednosti í si dovednost naslouchání vyjadřuje se verbálně na zadané téma, spontánně bez přípravy nebo s přípravou rozvíjí vlastní nápaditost a tvořivost, samostatně i ve spolupráci s ostatními uvědomuje si význam fantazie, obrazotvornosti a představivosti pro rozvoj osobnosti člověka osvojuje si principy individuální i skupinové improvizace a přitom vychází z charakterizace určité postavy	1. Úvod do problematiky dramatické výchovy Podstata a struktura předmětu Seznámení učitele s žáky v dramatické hře, zavádění pravidel soužití a spolupráce, překonání zábran ve vzájemném styku Seznámení učitele s jedinečností, se schopnostmi a typy žáků Vytváření kolektivu a předpoklady pro jeho fungování	12	PT 1, PT 2.1, PT 2.2, PT 3 PSY, PED
	2. Objevování sebe a okolního světa Rozvíjení schopnosti fyzického a psychického uvolnění a soustředění Cvičení smyslového vnímání Rozvíjení představivosti, obrazotvornosti a fantazie	8	PED, PSY HV, VV
	3. Pohyb a pantomima Rozvíjení pohybových dovedností a pantomima Orientace v prostoru Základy rytmického cítění	8	TV, HV
	4. Verbální komunikace Základy techniky řeči ve spojení s výrazem Slovní hry a cvičení s využitím jak řečových prostředků, tak i zástupné řeči Temporytmus řeči	8	PED, PSY ČJ
	5. Tvořivost a obrazotvornost Tvořivost slovní Tvořivost pohybová, hudební, výtvarná	8	HV, VV PED, PSY

vizuje na zadané téma, na daný podnět či situaci muje si význam hry v životě dítěte rá hru jako prostředek výchovy a vzdělávání vytváří si zásobník her pro svou učitelskou či vychovatelskou praxi rozehrává fiktivní situace a konflikty a hledá jejich možná řešení	6. Improvizace Improvizace jako základní metoda dramatické výchovy Improvizace s dějem	8	PED, PSY, HV, VV, TV
	7. Hra – metoda vyučování funkce hry hra jako prostředek výchovy a vzdělávání v pěti oblastech předškolního vzdělávání hra v mimoškolní výchově a vzdělávání zásobník her	8	PED, PSY HV TV
	8. Hra v roli a strukturované drama Simultánní situace Hra v roli Výstavba dramatu s řešením konfliktu	8	PED, PSY ČJ

Název vyučovacího předmětu:

Dramatická výchova – specializace

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	-	4	4	4
Počet hodin za studium	388			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Obecným cílem specializace dramatické výchovy je systém sociálně uměleckého učení zacílený jednak k rozvoji osobnosti a prosociálního chování a jednak k uměleckému rozvoji prostřednictvím dramatu a divadla. A vede ke schopnosti projektovat a následně aplikovat dramatické činnosti v pedagogické praxi.

Volitelný předmět osobnostní a dramatická výchova navazuje na předmět dramatická výchova. Tento předmět je určen zejména žákům, kteří mají zájem o dramatický obor a chtějí se v tomto oboru zdokonalovat. V teoretických poznatcích a praktických disciplínách se žák dostává za běžný rámec elementárního učiva z prvního ročníku. Jeho vědomosti by měly být ucelenější a vybavenost odbornými dovednostmi by měla být rovněž na vyšší úrovni než po absolvování dramatické výchovy pouze v prvním ročníku.

Charakteristika učiva

Dramatická výchova – specializace je předmět, který osobnostně, sociálně a umělecky rozvíjí osobnost prostřednictvím dramatického umění, včetně didaktiky předmětu.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Cílem dramatické výchovy je výchova tvořivé a vnímavé osobnosti, která je schopna:

- poznávat a hodnotit komplikovaný svět mezilidských vztahů
- vnímat skutečnost kolem sebe v celé její hloubce a složitosti a orientovat se v ní
- samostatně tvořivě řešit praktické problémy a konfliktní situace
- umět se odpovědně rozhodovat a být schopen za své rozhodnutí nést odpovědnost
- spolupracovat s druhými na společném díle a dovést dílo od nápadu k realizaci
- zvládat prvky a postupy dramatického umění
- využívat dramatickou výchovu jako princip výchovné práce a metodu vyučování
- na konci studia získané poznatky a dovednosti na žádoucí úrovni aplikovat ve své pedagogické profesi s dětmi a mládeží (didaktika dramatické výchovy)

Strategie výuky

- Po celou dobu studia se používají metody praktických činností, které jsou podloženy teoretickým a didaktickým poučením. Podstatu praktických činností tvoří dramatické hry a cvičení, interpretace a improvizace, strukturované drama, dramatizace. Doporučuje se organizovat výuku ve dvouhodinových souvislých blocích.
- Pro výuku je nezbytně nutná speciálně upravená místnost, vybavená kobercem a pomůckami. Žáci i učitel nosí pohodlné pracovní oblečení, které dovoluje volný a všestranný pohyb. Učitel je připraven zapojit se do hry. Vyučovací hodiny dramatické výchovy nejsou určeny pro diváky a vyžadují aktivní zapojení všech zúčastněných.
- Žáci, kteří si zvolili dramatickou výchovu – specializace, tvoří skupinu třídy. Optimální počet žáků je 12 - 14.
- Je vhodné využívat společných nebo individuálních návštěv divadelních i filmových představení, regionálních recitačních vystoupení, náslechu v různých výchovně - vzdělávacích zařízeních.

- Není možné rozepisovat přesný počet hodin, který by měl být věnován jednotlivým tematickým celkům, protože náměty a úkoly nestačí probrat jednorázově, je třeba se k nim po určité době vracet na vyšší úrovni, obohacovat je a obměňovat.
- Ve třetím ročníku žáci absolvují praktický kurz dramatické výchovy v rozsahu 5 - 7 dní, ve kterém by propojili získané vědomosti a dovednosti a vytvořili dramatický produkt.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení probíhá především slovními reflexemi po hrách, hrových celcích, před ukončením vyučovací hodiny nebo před ukončením pololetí, konce školního roku. Součástí je i sebehodnocení žáků.

Hodnotí jak učitel, tak žáci.

Ve volitelném předmětu osobnostní a dramatické výchovy je při hodnocení kladen důraz na:

- zájem o obor a domácí přípravu
- snahu žáků nacházet uměleckých dílech estetické hodnoty
- zájem žáků o dramatické umění
- schopnost prezentovat se na veřejnosti

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

KLÍČOVÉ KOMPETENCE

kompetence k učení:

- mít pozitivní vztah k učení;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem, umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace; být čtenářsky gramotný;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení; přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání.

kompetence k řešení problémů:

- porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodnit jej, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení a myšlenkové operace;
- volit prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení).

komunikativní kompetence:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentovat;
- aktivně se účastnit diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- vyjadřovat se a vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování;
- dosáhnout jazykové způsobilosti potřebné pro pracovní uplatnění podle potřeb a charakteru příslušné odborné kvalifikace (např. porozumět běžné odborné terminologii a pracovním pokynům v písemné i ústní formě).
- prezentace vlastního stanoviska, např. k divadelní hře, filmovému zpracování apod., s respektováním názorů ostatních a se vzetím do úvahy i hledisko odborné

personální a sociální kompetence:

- reálně posuzovat své fyzické a duševní možnosti, odhadovat důsledky svého jednání a chování v různých situacích;
- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí, přijímat radu i kritiku;
- ověřovat si získané poznatky, kriticky zvažovat názory, postoje a jednání jiných lidí;
- adaptovat se na měnící se životní a pracovní podmínky a podle svých schopností a možností je pozitivně ovlivňovat;

- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností, podněcovat práci v týmu vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů, nezaujatě zvažovat názory druhých;
 - přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
 - přispívat k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a k předcházení osobním konfliktům, nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým.
 - důraz na učitelův individuální přístup k žákům a na rozvoj jejich vlastních schopností
- občanské kompetence a kulturní povědomí:
- jednat v souladu s morálními principy a zásadami společenského chování;
 - respektovat práva a osobnost druhých lidí.
- kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelských aktivitám:
- prezentovat svůj odborný potenciál.
 - motivace k návštěvám divadelních představení a jiných kulturních akcí v rámci školy, ale i v soukromém životě

ODBORNÉ KOMPETENCE

Dramatická výchova vede v rozvoji odborných kompetencí, k tomu, aby absolventi:

- připravovali a realizovali samostatně i v týmu projekty výchovně vzdělávací práce pro skupiny dětí a mládeže a prováděli jejich evaluaci;
- zohledňovali při přípravě a realizaci projektů výchovně vzdělávací práce individuální zvláštnosti a subjektivní potřeby svěřených dětí a mládeže, chápali a systematicky rozvíjeli vrozené i získané dispozice dětí a mladých lidí, specificky se zaměřovali na rozvoje jejich klíčových kompetencí;
- rozvíjeli u dětí a mládeže pozitivní sociální vztahy, jejich hodnotovou orientaci a vedli je k prosociálnímu jednání;
- ovládali dramatické činnosti přiměřené věku dětí a mládeže a využívali vlastních dispozic v těchto oblastech;
- byli schopni sebereflexe;
- zvládali techniky komunikace s rodiči nebo institucemi.

Mezipředmětové vztahy

- pedagogika
- psychologie
- pedagogická praxe
- český jazyk
- hudební, výtvarná, tělesná výchova
- dějepis

Průřezová témata

PT 1 - Občan v demokratické společnosti:

- výchova k odpovědnému a aktivnímu občanství (osobnost a její rozvoj, komunikace vyjednávání a řešení konfliktů)
- těžiště realizace se předpokládá ve vytvoření demokratického klimatu školy (dobré přátelské vztahy mezi učiteli a žáky a mezi žáky navzájem)

PT 3 - Člověk a svět práce:

- identifikace a formulování vlastních priorit

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 2. ročník 136 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: vysvětlí pojem dramatická výchova, charakterizuje její kontext a využití ve výchově a vzdělávání; vymezí obsah dramatické výchovy a jeho prvky, uvede její principy a základní skupiny metod používaných v dramatické výchově; charakterizuje jednotlivé skupiny metod a technik používaných v dramatické výchově a doloží je příklady; umí pracovat se skupinou svých spolužáků; využívá hru jako prostředek výchovy a vzdělávání; vytváří si zásobník her a projektů pro svou praxi; vysvětlí funkci komunikace v dramatické výchově, uvede její zásady a pravidla; získává komunikační dovednosti; uplatňuje kultivovaný mluvený a pohybový projev, dodržuje základy hlasové hygieny a správného držení těla; analyzuje a rozšiřuje jednotlivé stupně budování důvěry ve skupině, dokáže je aplikovat; na příkladech popíše principy spolupráce v dramatické skupině;	Teorie dramatické výchovy dramatické výchovy, pojetí obsah a cíl předmět dramatické výchovy, její vztah k estetické výchově a jiným příbuzným oborům obsah dramatické výchovy, její principy, metody, techniky	18	PED
	Základní metody a techniky dramatické výchovy výchovná metoda vzdělávací metoda	18	PSY, PED
	Hra – metoda vyučování teorie hry		PED, PSY
	Komunikace v dramatické výchově principy, druhy a prostředky komunikace technika řeči, hlasová hygiena	18	ČJ, PED, PSY HV, TV
	Vytváření skupinové sounáležitosti a spolupráce budování důvěry ve skupině kooperace ve skupině	18	PED, PSY
		10	

osvojit si vhodná cvičení a hry podporující jednotlivé stupně budování důvěry a spolupráce ve skupině; vymezí pojmy fantazie a představivost, objasní jejich funkce a využití v dramatické výchově; osvojí si prostředky pohybové a slovesné rozvíjející fantazii a představivost; uvědomuje si význam fantazie, obrazotvornosti a představivosti pro rozvoj osobnosti člověka; vybere adekvátní druhy a množství her a cvičení rozvíjející tvořivost v dramatické skupině; objasní funkci hry a hraní rolí v dramatické výchově, porovná ji s pojetím v příbuzných oborech; charakterizuje jednotlivé skupiny a typy her v dramatické praxi, jejich funkci a použití, doloží je příklady; charakterizuje cíle a prostředky výchovy divadelním uměním; funkčně využívá principy dramatu a divadla pro rozvoj osobnosti;	Rozvoj fantazie a emocí hry a cvičení na rozvoj fantazie a představivosti hry a cvičení pracující s emocemi tvůrčí fantazie, představivosti a emocí Rozvoj tvořivosti tvořivostní hry a cvičení tvořivost slovní tvořivost pohybová Teorie divadla a dramatu základní dramatické názvosloví dramatická situace	18 18 18	ČJ, HV, VV, TV TV, HV, VV PT 4 ČJ. D
--	--	--	---

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 3. ročník 136 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: správně používá základní pojmy a dokáže je vysvětlit; umí přijmout herní situaci, hru v roli přijímá a dodržuje pravidla; osvojí si vybrané metody a techniky a dokáže je v praxi aplikovat; rozehrává fiktivní situace a konflikty a hledá jejich možná řešení; při tvorbě dramatického produktu či při řešení problémů a situací dovede spolupracovat se svými kolegy, dovede pracovat v týmu; používá různé techniky rozvíjející komunikační dovednosti; analyzuje na příkladech komunikační problémy a nastíní, jak tyto problémy řešit a předcházet jim; objasní proces naslouchání; rozpoznává a vyhodnocuje vztahy ve skupině, volí vhodné prostředky jejich ovlivňování; vymezi termín skupinové cítění; osvojí si vhodné cvičení a hry podporující jednotlivé stupně budování důvěry a spolupráce ve skupině;	Teorie dramatické výchovy proces a produkt v dramatické výchově složky procesu dramatické výchovy prostředky procesu dramatické výchovy herně dramatický proces herní jednání	25	PED, PSY
	Základní metody a techniky dramatické výchovy diagnostická metoda terapeutická metoda hra v roli strukturované drama	23	PED, PSY
	Komunikace v dramatické výchově principy dialogu, polemika neverbální komunikace naslouchání	22	ČJ, PED, PSY
	Vytváření skupinové sounáležitosti a spolupráce reflexe a hodnocení	22	PED, PSY

charakterizuje význam dramatických projektů pro rozvoj tvořivosti, objasní rozdíl mezi dramatickým a divadelním projektem; vysvětlí základní principy konstrukce a realizace konkrétních dramatických projektů; je schopen zapojit se do přípravy a realizace projektu; při stavbě dramatického produktu, či při řešení problémů; konfliktních situací dovede spolupracovat se svými kolegy; zařadí typická díla do jednotlivých uměleckých směrů a příslušných historických období; vytváří vlastní prožitky z recepce daných uměleckých děl.	Rozvoj tvořivosti dramatický projekt	22	HV, TV, VV
	Teorie divadla a dramatu dramatická situace, děj, postava, jednání výstavba dramatu a řešení konfliktu základní druhy divadla a divadelní žánry dramatické umění a media	22	PED, PSY ČJ, D

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 4. ročník 116 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák prací s tématem; vyhledává vhodné náměty; samostatně vyhledává informace v této oblasti;	Teorie dramatické výchovy proces inscenační tvorby výchozí inscenační tvorby	25	ČJ, D, PSY, PED
	Teorie divadla a dramatu základní dramatické prostředky základy dramaturgie a režie vývoj světového a českého divadla v kulturních a historických souvislostech Rozvoj fantazie a emocí výstavba dramatu s řešením konfliktu	25	ČJ, D, HV, VV

pracuje s uměleckým dílem jako s prostředkem pro rozvoj komunikativních, poznávacích a kreativních schopností; rozvíjí vlastní nápaditost a tvořivost samostatně i ve spolupráci s ostatními; uvědomuje si význam fantazie, obrazotvornosti a představivosti pro rozvoj osobnosti člověka; sleduje a hodnotí výsledky svého díla či dramatického projektu, podílí se na hodnocení ostatních, umí přijmout hodnocení svého díla od jiných lidí; vyjadřuje se verbálně na zadané téma, spontánně bez přípravy nebo s přípravou; vytváří fiktivní situace; zvládá základy techniky neverbální komunikace; využívá dramatické hry a etudy k zvládnutí technik neverbální komunikace; poznává komunikaci lidského těla; dokáže pohybem, hlasem a jinými prostředky své vnitřní stavy a základní emoce a rozpoznat je v chování druhých; učí se zvládat fiktivní situace, využívá zásady a postupy vyjednávání;	tvořivost hudební, výtvarná Rozvoj tvořivosti projekty v dramatické výchově práce na konkrétním projektu a jeho realizace	25 16	ČJ, HV, VV PSY, PED PED, PSY
--	--	-----------------------------------	--

Název předmětu:

Informační a komunikační technologie

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	1	1	2	1
Počet hodin za studium	165			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Vyučovací předmět Informatika a výpočetní technika vychází ze vzdělávací oblasti Informatika a informační a komunikační technologie v Rámcovém vzdělávacím programu pro SOŠ.

Charakteristika učiva

Předmět Informační a komunikační technologie umožňuje žákům dosáhnout základní úrovně informační gramotnosti, získat elementární dovednosti v ovládání výpočetní techniky, seznámit se s moderními informačními technologiemi a orientovat se ve světě informací. Získané dovednosti a znalosti jsou v souladu s osnovami ECDL.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Předmět podporuje u žáků kreativitu při práci s informacemi a jejich využití v dalším vzdělávání i v praxi. Získané dovednosti jsou v informační společnosti nezbytným předpokladem uplatnění na trhu práce i podmínkou efektivního rozvíjení profesní a zájmové činnosti. Předmět je založen na aktivních činnostech žáků s informacemi, zejména rychlém vyhledávání a následném zpracování informací do požadované podoby.

Strategie výuky

Výuka předmětu Informační a komunikační technologie probíhá v 1. a 2. ročníku 1 hodinu týdně, intenzivněji ve 3. ročníku ve 2 hodinách týdně. Ve 4. ročníku 1 hodina týdně umožňuje žáky seznámit se s posledními změnami v této oblasti a provést souhrn znalostí, dovedností a návyků. Učitelé při výuce využívají specializované počítačové učebny, multimediální techniku, doplňkové materiály – učebnice, popř. odborné časopisy.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení žáků probíhá v souladu s klasifikačním řádem. Během studia v jednotlivých ročnících vyučující kontroluje průběžně výsledky učení. Může zde být zahrnuta i domácí příprava využívající vlastního portálu MOODLE. Zařazuje kontrolní didaktické testy zaměřené na upevnění získaných poznatků. Vede žáky k autoevaluaci a k nácviku dovedností nutných pro zvládnutí orientace v oboru veškeré informační a komunikační techniky. Žák je podporován k samostatné práci při vyhledávání a zpracování informací samostatně i ve skupinách. Při celkovém hodnocení je brán v úvahu i aktivní a samostatný přístup k práci při výuce.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Předmět informační a výpočetní technika rozvíjí především:

KLÍČOVÉ KOMPETENCE

kompetence k učení:

- využívání různých informačních zdrojů ovládání různých typů výpočetní techniky a jejich periférií

- uplatňuje různé způsoby práce se softwarem, umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace

kompetence k řešení problémů

- uplatňování různých metod myšlení a myšlenkových operací spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi
- volit prostředky a způsoby vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušeností a vědomostí nabytých dříve

kompetence komunikativní

- formulovat svoje myšlenky srozumitelně a souvisle
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat svoje názory chápat výhody znalosti informačních technologií pro životní i pracovní uplatnění

kompetence personální a sociální

- stanovit si cíle a priority pracovat v týmu
- přijímat a plnit odpovědně svěřené úkoly

kompetence občanské

- dodržování společenských norem a mezilidských vztahů při používání komunikačních sítí, dodržování legislativy při používání aplikací

kompetence k pracovnímu uplatnění

- pomocí nástrojů IKT získat schopnosti k řešení úkolů při dalším studiu a v budoucím zaměstnání

kompetence matematické

- využití aplikací při sestavování grafů a diagramů, převodů jednotek a geometrických úloh
- v jednoduchých příkladech využívat nabytých znalostí k algoritmizaci úloh

ODBORNÉ KOMPETENCE

- znát základní principy funkce počítače a dalších komunikačních prostředků a jejich činnost v síti
- pracovat s běžným prostředím OS a aplikačním vybavením, sledovat jejich vývoj
- získávat informace z otevřených zdrojů, především z celosvětové sítě Internet
- umět pracovat s informacemi nesených na různých médiích a dokázat rozlišit jejich věrohodnost

V předmětu informační a komunikační technologie budou aplikována částečně nebo úplně tato průřezová témata:

PT 1 - Občan v demokratické společnosti

PT 2 - Člověk a životní prostředí

PT 3 - Člověk a svět práce

PT 4 - Člověk a digitální svět

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 1. ročník 34 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: vysvětluje základní principy fungování a uspořádání počítače. je schopen obsluhovat počítač na uživatelské úrovni včetně periférií, paměťových nosičů apod. pracuje s daty a informacemi v souladu s autorským zákonem, má přehled o licencování softwaru a různých typech licencí. orientuje se v různých typech software z pohledu autorských práv, dokáže využívat freeware, open source.	Úvod Provozní řád odborné učebny; bezpečnost, hygiena a ochrana zdraví při práci s počítačem. Historie počítačů. Pojmy – informatika, informace, počítač, PC, hardware, software, program, aplikace, adresář, složka, soubor, paměť. Uspřádání práce s počítačem pro osoby s handicapem, technické a programové vybavení počítače Schéma počítače – von Neumanovo Procesor-vstupní a výstupní periférie Rozdělení programového vybavení. Příklady typických představitelů programového vybavení, jejich uživatelská obsluha. Co to je umělá inteligence.	34	PT 1, PT 2.1 PT 3.7 PT 4 D, Fy
chápe operační systém jako prostředníka mezi počítačem, perifériemi a uživatelem. má přehled o možnostech organizace dat v počítači, dokáže se orientovat ve stromové struktuře dat. dokáže si práci zefektivnit použitím nadstavby operačního systému, je schopen zvolit vhodnou nadstavbu pro danou skupinu operací.	Význam operačního systému pro práci počítače. Příklady operačních systémů, výhody, nevýhody. Operační systém MS Windows – základní uživatelské dovednosti pro práci v prostředí OS. Souborový systém a práce se souborovým systémem. Význam nadstavbových programů pro práci s počítačem. Uživatelské prostředí, nejčastější uživatelské operace.		PT 4

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 2. ročník 34 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: využívá počítač k tvorbě a editaci textových i netextových souborů různých formátů, dokáže pro daný typ úlohy zvolit vhodný softwarový produkt. V tabulce dokáže zpracovat a analyzovat různé typy informací. Vytvoří k tabulce vhodný graf. Propojuje dokumenty, používá odkazy. Používá vzorce, funkce, výpočty zpracovává graficky. Pomocí počítače zpracovává informace z různých – diskové jednotky, školní síť, internet. Využívá svých vědomostí a možností vybavení pro jiné přístupy ke studiu a použití nových modelů vzdělávání. Uplatňuje základní estetická a typografická pravidla pro práci s textem a obrazem. Exportuje textový dokument do formátu PDF. Rutinně pracuje v prostředí Windows, má přehled o dalších platformách a jejich možnostech a použití, přednostech a nevýhodách.	Zpracování textů a tabulek Uživatelské prostředí textových editorů a tabulkových kalkulátorů, podobné principy ovládání. Ukázky různých produktů, volně šiřitelné produkty – Open nebo Libre Office, editor vektorových obrázků. Základní dovednosti při obsluze programů. Pokročilejší typografická pravidla. Tvorba dokumentu, konverze do jiných formátů. Rozšířené možnosti ovládání. Grafické možnosti, vkládání a propojování objektů. Spolupráce a výměna informací na internetu – cloud computing. Práce s Google a jeho službami, práce s OneDrive a službami Microsoft. Využití umělé inteligence k tvorbě obrázků. Alternativy antivirových programů a jejich aktualizace.	34	PT 2.1 PT 3.4 PT 3.5 PT 4 Č

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 3. ročník 68 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: Textový dokument o více stranách (ročníková práce). Algoritmizace úloh v tabulkovém procesoru. rozlišuje mezi vektorovou a bitmapovou grafikou. rozlišuje základní formáty grafických souborů. Je schopen nést vlastní zodpovědnosti za bezpečnost počítače doma, ve škole i v zaměstnání. Pracuje bez rizika ohrožení svého PC i rozšíření nákazy na další PC v síti nebo po internetu, dokáže posoudit bezpečnost a rizika jednotlivých typů datových nosičů. Internetové stránky, princip zobrazování, HTML kód	Textový procesor Word, oddíly, obsah, číslování stran, samostatný návrh vlastního dokumentu. Prezentace k dokumentu a její nastavení a předvedení. Počítačová grafika Rastrová a vektorová grafika – základní pojmy. Tvorba a úprava rastrového obrázku. Tvorba a úprava vektorového obrázku. Problematika počítačových virů, jejich klasifikace. zabezpečení PC proti virům; malware, spyware, adware. Střih filmu a videa ve volně šiřitelném programu. Spolupráce a výměna informací na internetu – cloud computing. Práce s Google a jeho službami, práce s OneDrive a službami Microsoft.		PT 2.1, PT 4, PT 3.5 Vv
Rozumí operačnímu systému počítače a nadstavbovým programům, je schopen použít programy pro zálohování, komprimaci dat.	Význam nadstavbových programů pro práci s počítačem. Komprimace, archivace, zálohování dat. Ochrana dat před poškozením a zneužitím.		PT 4

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 4. ročník 29 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: chápe typy dat, jejich použití, umí pracovat s databází, chápe souvislost mezi objemem dat, která umístí na www a rychlostí přístupu k nim. Je schopen spolupráce a výměny informací na internetu, sdílení dat.	Práce s dokumentem o více stranách – opakování. Tabulkový kalkulátor jako databázový stroj. Databázové programy MS Access a OpenOffice Base, vytváření jednoduchých databází. Pravidla a etika na světové síti, pokročilejší užití HTML kódu, CMS a LMS systémy, jejich užití. Užití Chatu GPT, Microsoft Copilot. Pokročilejší cloud computing – práce s Google a jeho službami (aplikace v cloudu, dotazníky), práce s OneDrive a službami Microsoft. Internetová úložiště – Dropbox, Copy.	29	PT 4 MV Tvorba www

Název vyučovacího předmětu:

Pedagogika

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	0	2	2	2
Počet hodin za studium	194			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Pedagogika jako odborný předmět poskytuje žákům základní odborné vědomosti a dovednosti, rozvíjí pedagogické myšlení, pomáhá jim jejich profesionální orientaci, vede je k pochopení významu vzdělávání v životě jedince i společnosti. Součástí předmětu je i odborná praxe, která umožňuje konfrontaci pedagogické teorie s běžnou pedagogickou realitou, plní motivační funkci.

Charakteristika učiva

Učivo čerpá z obsahu základních pedagogických disciplín. Smyslem výuky však není jejich systematický výklad, ale snaha o celkový rozvoj žáků, podpora jejich pedagogického myšlení a ovlivňování jejich hodnotových orientací.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka směřuje k tomu, aby žák získal základní orientaci v pedagogice, získané teoretické požadavky uplatňoval ve své profesi i v osobním životě, byl schopen vytvářet pozitivní klima, uměl motivovat k aktivní účasti na probíhajících činnostech. Vytvořil si vlastní úsudek, respektoval názory druhých, byl schopen emfatického a kreativního přístupu, prohloubil kladné postoje k celoživotnímu vzdělávání.

Strategie výuky

Ve výuce je kladen důraz na pojetí pedagogiky jako vědní disciplíny. Jsou podporovány metody adekvátního sebehodnocení, rozvíjejí se dovednosti potřebné k sebereflexi. Pozornost je věnována rozvoji schopností a osobních předpokladů nezbytných pro získání praktických dovedností. Základní strategie a metody využívané při výuce jsou výklad, řízený rozhovor, diskuse, skupinová práce a práce s textem. Součástí předmětu je též odborná praxe, realizovaná zpravidla v místě bydliště v různých výchovných, vzdělávacích, sociálních, kulturních, sportovních či osvětových zařízeních. Odborná praxe probíhá ve 3. ročníku v rozsahu 2 týdnů a ve 4. ročníku v rozsahu rovněž 2 týdnů. Studující si vedou deník odborné praxe.

Hodnocení výsledků žáků

Při hodnocení je kladen důraz na obsahovou správnost myšlenek, schopnost formulovat myšlenky a komunikovat, obhájit své názory s použitím příkladů z praxe. Odborná praxe je součástí klasifikace v předmětu pedagogika, je zohledňována kvalita písemných záznamů a aktivita v diskusích a odbornost argumentace.

Přínos předmětu pedagogika k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Předmět pedagogika rozvíjí především:

KLÍČOVÉ KOMPETENCE

kompetence k učení – výklad, přednáška, beseda, problémové vyučování, individuální, párové, hromadné vyučování, projektová výuka

kompetence k řešení problémů – skupinové vyučování, frontální vyučování, práce s odbornou literaturou a masově komunikačními médii, týmové řešení úkolů

komunikativní kompetence – besedy, diskuse, přednáška, problémová výuka, práce s textem

personální a sociální kompetence – skupinová práce, individuální tvořivá práce, beseda, přednáška, odborná praxe

občanské kompetence a kulturní povědomí – výklad, přednáška, práce s odbornou literaturou, samostatná četba, tematické exkurze

kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám – projektová výuka, odborná praxe, práce s počítačem

kompetence využívat prostředky digitálních technologií a pracovat s informacemi – samostatná práce s ICT, referáty, zpráva o průběhu praxe

ODBORNÉ KOMPETENCE

osvojit si základní vědomosti a dovednosti potřebné pro studium pedagogických a sociálních oborů, být motivován pro práci s dětmi i dospělými, zejména ve školství – práce s odbornou literaturou, slovníky, encyklopediemi, exkurze, odborná praxe v různých zařízeních, expoziční a fixační metody

dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci – beseda s odborníkem, přednáška, demonstrační metody

jednat ekonomicky a v souladu se strategií trvale udržitelného rozvoje – motivační metody, heuristická metoda, odborná praxe

V předmětu pedagogika jsou aplikována tato průřezová témata:

PT 1 – Občan v demokratické společnosti

Učivo – Obecná pedagogika

Činnost – přispívá k vytvoření demokratického klimatu ve škole, rozvíjí pozitivní vztahy mezi učiteli a žáky navzájem, spolupráci a vzájemný respekt

PT 2 – Člověk a životní prostředí

Učivo – Sociální pedagogika

Činnost – vymezí svůj přínos k ochraně přírody, dodržuje požadavky na bezpečnost a hygienu práce

PT 3 – Člověk a svět práce

Učivo – Speciální a sociální pedagogika

Činnost – rozumí právům a povinnostem zaměstnance a zaměstnavatele, vykazuje pozitivní vztah k osobám se zdravotním postižením

PT 4 – Člověk a digitální svět

Učivo – Obecná pedagogika

Činnost – pracuje s informačními médii při vyhledávání možností svého osobnostního vzdělanostního růstu

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 2. ročník 68 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: vymezí pedagogiku jako vědní disciplínu a její přínos pro praxi, adekvátně užívá odbornou pedagogickou terminologii, vysvětlí základní pedagogické pojmy v různých kontextech, objasní funkci výchovy a vzdělávání v osobním životě i ve společnosti, charakterizuje cíle a hlavní strategie vzdělávání v moderní společnosti, popíše vzdělávací soustavu ČR, charakterizuje druhy a stupně vzdělávání, objasní alternativní možnosti získání vzdělání a kvalifikace, orientuje se v metodách pedagogického výzkumu a jejich uplatnění, používá správně pojmy (cíle, obsah vzdělávání, metody výuky, organizační formy, základní pedagogické dokumenty), charakterizuje roli pedagoga, v historickém kontextu, požadavky na jeho osobnost a odborné kompetence, pracovní podmínky, pracuje s odbornou pedagogickou literaturou a základními právními školskými normami, sleduje a diskutuje aktuální témata vzdělávací politiky a pedagogiky, charakterizuje základní mezníky vývoje školství na našem území,	Obecná pedagogika Pedagogika jako vědní disciplína, její obory. Proměny vzdělávacího kontextu, vzdělávací politika ČR. Pedagogický výzkum. Základy obecné didaktiky, cíle a obsah vzdělávání, metody práce, organizační formy vyučování, pedagogická dokumentace. Profese pedagoga, sebereflexe žáka vzhledem k nárokům práce pedagoga. Zdroje pedagogických informací. Vývoj školství na českém území. Vybrané pedagogické teorie. Pozorování a rozbor vzdělávací činnosti pedagoga a vzdělávací instituce.	68	PT 1, PT 3.1, PT 3.3, PT 3.4 PT 4

porovná názory významných našich a světových představitelů pedagogiky na výchovu a vzdělávání, dovede pozorovat konkrétní výuku nebo jiné pedagogické aktivity, vést o pozorování písemné záznamy, určit a analyzovat její základní složky a postupy, porovná navštívené vzdělávací instituce z hlediska její funkce a vzdělávacích podmínek.			
--	--	--	--

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 3. ročník 68 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: objasní pojetí, předmět a úkoly sociální pedagogiky, popíše strukturu sociálního prostředí člověka a jeho jednotlivé typy, objasní vliv prostředí na jedince a funkci prostředí ve výchově, analyzuje pozitiva a negativa základních typů rodinných prostředí a vrstevnických skupin při výchově jedince, srovná vlivy různých lokálních a regionálních prostředí na výchovu, charakterizuje vliv ekonomiky, zaměstnanosti a mobility obyvatelstva na vzdělávání, rozlišuje různé typy a funkce výchovných zařízení, popíše, co ovlivňuje sociálně psychologické a edukační klima školských zařízení,	Sociální pedagogika Pojetí a předmět sociální pedagogiky. Prostředí výchovy a jeho funkce. Přirozená prostředí – rodinná, vrstevnická skupina, lokální a regionální prostředí. Prostředí škol a jiných výchovných zařízení. Sociálně negativní jevy, sociálně pedagogická prevence. Úkoly a možnosti školy ve vztahu k sociálně negativním jevům u dětí a dospívajících. Volný čas, výchova k volnému času a ve volném čase. Výchova a vzdělávání dospělých. Pozorování a rozbor vzdělávací činnosti pedagoga a vzdělávací instituce.	68	PT 2.1, PT 2.2, PT 3.3. PT 4

vymezí úlohu pedagogů při vytváření klimatu v těchto zařízeních a charakterizuje pomoc, která je v nich dětem a mládeži poskytována, charakterizuje a diskutuje vybrané sociální problémy a projevy chování dětí a dospívajících, jejich příčiny a možnosti pedagogického ovlivňování, objasní cíle a principy práva dítěte a dopad práv dítěte na výchovu, analyzuje význam kvalitně stráveného volného času pro různé jedince a pro moderní společnost, ukáže pozitiva a rizika různého přístupu k využívání volného času a dospívajících, porovná specifika jednotlivých organizačních forem zájmového vzdělávání a subjektů, které jej nabízejí, objasní současné pojetí vzdělávání dospělých, dovede pozorovat konkrétní výuku nebo jiné pedagogické aktivity, vést o pozorování písemné záznamy, určit a analyzovat její základní složky a postupy, porovná navštívené vzdělávací instituce z hlediska jejich funkce a vzdělávacích podmínek, objasní cíle a strategie vzdělávání konkrétní instituce.			
---	--	--	--

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 4. ročník 58 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: objasní pojetí a předmět speciální pedagogiky, její vztah k ostatním pedagogickým oborům, užívá terminologii speciální pedagogiky, vysvětlí základní pojmy, charakterizuje základní disciplíny speciální pedagogiky, porovná různé přístupy ke vzdělávání dětí se zdravotním postižením a sociálním znevýhodněním u nás a ve světě, vysvětlí specifika vzdělávání dětí z etnických menšin, objasní principy a nástroje péče o osoby se zdravotním postižením a pomoci rodinám s péčí o postižené dítě, uvede přístupy ke vzdělávání talentovaných a mimořádně nadaných dětí, diskutuje o vzdělávání dětí pocházejících ze znevýhodněného prostředí, o sociálních problémech a zapojení lidí se zdravotním postižením do běžného života, dovede pozorovat konkrétní výuku nebo jiné pedagogické aktivity, vést o pozorování písemné záznamy, porovná navštívené vzdělávací instituce z hlediska jejich funkce a vzdělávacích podmínek.	Speciální pedagogika Pojetí a předmět speciální pedagogiky. Přístupy ke vzdělávání dětí s postižením nebo sociálním znevýhodněním. Vzdělávání dětí z etnických menšin. Vzdělávání mimořádně nadaných dětí. Pozorování a rozbor vzdělávací činnosti pedagoga a vzdělávací instituce. Beseda na Úřadě práce (zaměstnanost, volba povolání, podpora nezaměstnaných, další možnosti vzdělávání)	58	PT 2.3 PT 3.3 PT 3.8 PT 4

Název vyučovacího předmětu:**Psychologie**

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	0	2	2	2
Počet hodin za studium	194			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Psychologie jako odborný předmět poskytuje žákům základní odborné vědomosti, dovednosti a techniky potřebné pro zdokonalení jejich vlastního učení a pro jejich budoucí profesi. Předmět napomáhá utváření a rozvíjení prosociálních postojů a hodnotové orientace žáků. Při výuce předmětu psychologie jsou žáci vedeni k poznávání sebe i druhých lidí, seznamují se s podstatou duševního života.

Charakteristika učiva

Obsah předmětu je tvořen poznatky ze základních psychologických disciplín. Těžiště učiva tvoří vědomosti a dovednosti, které budou moci žáci využívat v sociálním styku s jednotlivci i sociálními skupinami, které jim umožní porozumět vlastnímu prožívání a připravit je pro další studium. Učivo je velmi úzce propojeno s učivem pedagogiky a pedagogickou praxí.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka směřuje k tomu, aby žáci získali dovednost porozumět na základě sebepoznání vlastnímu chování, aby porozuměli vlastním psychickým procesům a dokázali je řídit, aby se dokázali orientovat v sociálních vztazích a situacích. Mají být schopni kriticky vnímat jednání druhých lidí i své vlastní, dokázat vytvářet si pozitivní vztahy k druhým lidem i širšímu společenskému okolí, adekvátně vyjadřovat své názory, prosazovat vlastní oprávněné zájmy s ohledem na potřeby a zájmy jiných lidí.

Strategie výuky

Při výuce budou uplatňovány zejména takové metody, které umožní žákům aktivní účast na výuce, povedou je k sebepoznání a budou u nich rozvíjet potřebné dovednosti. Žáci jsou vedeni k samostatnému studiu odborné literatury, výuka je doplněna individuálními i skupinovými cvičeními.

Hodnocení výsledků žáků

Při hodnocení je kladen důraz na porozumění poznatkům, na schopnost je aplikovat při řešení praktických úkolů a uvádět příklady z praxe, na obsahovou správnost myšlenek, na dovednost výstižně je formulovat, diskutovat o nich a obhajovat svůj názor.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Předmět psychologie rozvíjí především:

KLÍČOVÉ KOMPETENCEkompetence k učení

- žák získá pozitivní vztah k učení a vzdělávání, ovládá různé techniky učení, umí si vytvořit vhodný studijní režim, umí efektivně vyhledávat a zpracovávat informace, s porozuměním poslouchá mluvené projevy a pořizuje si poznámky

kompetence k řešení problémů

- žák porozumí zadání úkolu, získává informace potřebné k řešení problému, navrhuje způsob řešení, spolupracuje při řešení problémů s jinými lidmi

komunikativní kompetence

- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje

personální a sociální kompetence

- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly
- přispívat k vytváření příznivých mezilidských vztahů, předcházet osobním konfliktům, nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým

občanské kompetence a kulturní povědomí

- jednat odpovědně ve vlastním i veřejném zájmu
- dodržovat zákony, respektovat práva a osobnost druhých
- jednat v souladu s morálními principy a zásadami společenského chování

kompetence k pracovnímu uplatnění

- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti, uvědomovat si význam celoživotního učení

kompetence využívat prostředky digitálních technologií a pracovat s informacemi

- pracovat s informacemi z různých zdrojů a médií
- uvědomovat si rozdílnou věrohodnost různých informačních zdrojů,
- kriticky přistupovat k získaným informacím

ODBORNÉ KOMPETENCE

- chápat a systematicky rozvíjet dispozice dětí
- rozvíjet u dětí pozitivní sociální vztahy, vést je k prosociálnímu chování
- sledovat a vyhodnocovat změny ve vývoji svěřených dětí, dokázat na ně odpovídajícím způsobem reagovat

V předmětu psychologie budou aplikována tato průřezová témata:

PT 1 - Občan v demokratické společnosti

PT 2 - Člověk a životní prostředí

PT 3 - Člověk a svět práce

PT 4 - Člověk a digitální svět

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 2. ročník 68 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: objasní předmět psychologie a její členění na disciplíny, na příkladech uvede její praktické využití adekvátně užívá odbornou psychologickou terminologii, vysvětlí základní psychologické pojmy popíše strukturu osobnosti, charakterizuje psychické vlastnosti osobnosti charakterizuje jednotlivé psychické procesy a stavy vysvětlí proces učení, charakterizuje jednotlivé druhy a metody učení analyzuje vlastní styl učení	Předmět psychologie postavení psychologie v systému věd o člověku, její význam základní psychické jevy – prožívání a chování základní psychologické směry a disciplíny Osobnost a její struktura Pojem osobnost v psychologii, sebepojetí osobnosti motivace schopnosti charakter temperament Psychické procesy a stavy poznávací procesy – smyslové poznání, rozumové poznání, paměť a učení citové procesy volní procesy psychické stavy	68	PT 1 PT 4 ZSV,Bi, jazyky

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 3. ročník 68 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy

Žák: charakterizuje jednotlivá období psychického vývoje osobnosti objasní životní cyklus člověka, jeho fáze a změny	Vývojová psychologie Předmět vývojové psychologie, pojem vývoj, vývojové změny, činitelé duševního vývoje, etapy duševního vývoje, Etapy ontogeneze raný vývoj jedince, kojenecké období, období batolete, předškolní věk, mladší školní věk, předpuberta a puberta, adolescence, dospělost a stáří	68	PT 4 PT 3.1 Bi
--	--	-----------	----------------------

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 4. ročník 58 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: vymezí předmět sociální psychologie objasní proces socializace a sociální učení charakterizuje různé druhy sociálních skupin objasní proces sociální percepce, na konkrétních příkladech identifikuje chyby v sociální percepci používá základní komunikační dovednosti, základní techniky neverbální komunikace charakterizuje náročné životní situace, popíše některé způsoby vyrovnávání se s nimi objasní zásady duševní hygieny a uvede příklady relaxačních technik identifikuje konfliktní situace, rozpozná jejich příčiny, navrhuje možnosti jejich řešení a předcházení konfliktním situacím	Sociální psychologie předmět a metody sociální psychologie socializace, sociální učení sociální percepce, interakce a komunikace sociální skupiny, vztahy ve skupině, pozice a role sociální postoje Patopsychologie a psychologie zdraví Náročné životní situace Duševní hygiena Sociálně patologické jevy	58	PT 4 PT 1 ZSV PT 3.1

charakterizuje psychosociální aspekty závislostí, šikany, týrání a zneužívání dětí a dětské kriminality, uvede základní možnosti jejich řešení objasní syndrom oběti trestného činu, uvede zásady bezpečného chování			
--	--	--	--

Kapitola 7

Základní podmínky pro uskutečňování vzdělávacího programu

7.1 Základní materiální podmínky

Kapacita školy je od 1.9.2012 1240 žáků. Ve všech budovách, ve kterých jsou žáci vzděláváni, jsou zřízeny odborné učebny.

V budově na Pontassievské ulici je odborná učebna zeměpisu, dějepisu, 2 odborné učebny biologie, biologická laboratoř, odborná učebna chemie, chemická laboratoř, odborná učebna fyziky, dvě učebny pro výuku výtvarné výchovy, 3 učebny informatiky, 3 odborné učebny cizích jazyků. Je zde také tělocvična a gymnastický sál, dále školní hřiště s umělým povrchem. V budově na Dolní České jsou 3 odborné učebny hudební výchovy, 2 učebny pro hru na hudební nástroj a odborná učebna pro výuku dramatické výchovy. Nachází se zde i aula s kapacitou 120 míst, která je využívána pro výuku, přednášky, koncerty, besedy, dramatická vystoupení, výstavy...

V budově školy na ulici Přemyslovců jsou rovněž odborné a kmenové učebny určené pro výuku všech předmětů, dále společenská místnost, aula, tělocvična.

Odborné učebny v obou budovách jsou vybaveny moderní didaktickou technikou (DVD, videopřehrávače, CD přehrávače, dataprojektory, interaktivní tabule...). Školní knihovna umožňuje žákům půjčit si doporučenou literaturu.

Ve všech učebnách školy je přípojka na internet, který využívají i všichni vyučující ve svých kabinetech.

Pro využití volného času slouží žákům PC na chodbě školy, školní bufet s odpočinkovým prostorem a sedací nábytek na chodbách.

Žáci mají možnost využít internet i po vyučování.

Na domově mládeže je ubytovaným žákům rovněž umožněno využívat počítačů s přístupem na internet.

Vybavenost školy pomůckami pro výuku je velmi dobrá, podmínky pro stravování a ubytování žáků je rovněž na velmi dobré úrovni. Materiální zázemí školy je využíváno pro vzdělávání žáků všech realizovaných oborů.

7.2 Personální zabezpečení výuky v tomto ŠVP

Ve škole dlouhodobě vyučují pedagogičtí pracovníci s odbornou kvalifikací požadovanou příslušným právním předpisem a přiměřenou délkou přímé pedagogické praxe. Pedagogičtí pracovníci si rozšířili znalost ovládání výpočetní techniky v kurzu PO a P1, dva pedagogové jsou vyškolenými lektory kurzu S v SIPVZ a dva se stali testery ECDL testů. Šest pedagogů po absolvování odborného studia je certifikovanými lektory DVPP – ICT modul matematiky, fyziky, multimédií, biologie a modulu pro učitele 1. stupně základní školy.

Výchovné a studijní problémy žáků řeší tři výchovní poradci. Ve škole působí preventista sociálně patologických jevů a koordinátor ICT.

Na koordinaci řídicích činností a bezproblémovém chodu školy se kromě vedení školy (ředitel, zástupkyně) podílejí také vedoucí předmětových komisí.

Roku 2007 škola získala certifikaci pro další vzdělávání pedagogických pracovníků ve výše uvedených předmětech. Jako okresní metodikové působí pedagogové jazyka anglického a německého, biologie, chemie, zeměpisu.

Všechny vychovatelky na Domově mládeže mají odbornou kvalifikaci požadovanou právním předpisem.

Pedagogičtí pracovníci se pravidelně dle potřeb školy a svého zájmu účastní vzdělávacích akcí v rámci dalšího vzdělávání v souladu s plánem dalšího vzdělávání.

7.3. Podmínky bezpečnosti práce a ochrany zdraví při vzdělávacích činnostech

Škola dodržuje podmínky bezpečnosti a ochrany zdraví osob při vzdělávání, tj. především při teoretickém a praktickém vyučování, při činnostech, které přímo se vzděláváním souvisí, případně při jiných činnostech, dle platných právních předpisů a metodických materiálů:

Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů

Vyhláška č. 13/2005 Sb., o středním vzdělávání a vzdělávání v konzervatoři, ve znění pozdějších předpisů

Vyhláška č. 64/2005 Sb., o evidenci úrazů dětí, žáků a žáků, ve znění pozdějších předpisů

Metodický pokyn k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví dětí, žáků a žáků ve školách a školských zařízeních zřizovaných MŠMT,

Metodická informace k zabezpečování provozu a údržby ve sportovních zařízeních, na dětských hřištích a v tělocvičnách,

Zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

Dále škola vychází z vlastních předpisů:

Školní řád,

Minimální preventivní program,

Metodický pokyn k primární prevenci sociálně patologických jevů u dětí, žáků, žáků ve školách a školských zařízeních,

Provozní řád GSPGŠOA a JŠ s p. s. j. z., Znojmo, Pontassievská 3,

Provozní řád školního hřiště,

Provozní řád tělocvičny a gymnastického sálu,

Provozní řád odborných a počítačových učeben,

Provozní řád spisovny,

Provozní řád školní knihovny,

Provozní řád Domova mládeže,

Provozní řád jídelny pro strávníky,

Provozní řád kuchyně,

Školení bezpečnosti práce kuchařek,

Provozní řád školní jídelny,

Bezpečnost a ochrana zdraví při práci se stroji a technickými zařízeními ve školních kuchyních,

Protipožární řád + Požárně poplachová směrnice + Požární hlídky na GSPGŠOA a JŠ s p.s.j.z ve Znojmě,

Pedagogický dohled nad žáky apod.

Na začátku každého školního roku jsou žáci prokazatelným způsobem seznámeni se školním řádem a zásadami bezpečného chování (zápis do třídní knihy, podpis žáků na školní řád).

Pozornost je věnována i zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví žáků při vykonávání učební a odborné praxe. Žáci jsou prokazatelně poučeni o bezpečnosti a ochraně zdraví, škola zabezpečuje i odborný dohled pracovníků smluvních zařízení nebo přímý pedagogický dohled. Při práci v chemické, fyzikální, biologické laboratoři se žáci řídí laboratorním řádem, stejně tak při práci v počítačových třídách řádem dané učebny.

V tělocvičně, gymnastickém sále, na školním hřišti i v dalších prostorách určených pro výuku tělesné výchovy se řídí daným provozním řádem, se kterým jsou žáci v 1. vyučovací hodině na začátku školního roku prokazatelným způsobem seznámeni. O poučení je proveden záznam do třídní knihy a na zvláštním formuláři určeném pro tělesnou výchovu. Školní úrazy jsou vždy zaznamenávány do Knihy úrazů; školní úrazovost je sledována průběžně. Před sportovními

kurzy (plavecký, lyžařské, sportovně turistický) jsou žáci rovněž prokazatelným způsobem poučeni o bezpečnosti a ochraně zdraví.

Na realizaci Minimálního preventivního programu, na zajištění osvětové a poradenské činnosti při primární prevenci i při řešení aktuálních problémů, diagnostiky se podílejí odborníci, výchovní poradci i vyučující.

Škola pravidelně zjišťuje stav technických a ochranných zařízení, dbá na hygienické podmínky svých zaměstnanců. Na začátku každého školního roku jsou všichni zaměstnanci školy proškoleni v BOZP a PO.

Kapitola 8

Spolupráce se sociálními partnery

Spolupráce se sociálními partnery, která probíhá různými formami, je pro realizaci školního vzdělávacího programu zcela nezbytná. Jejím cílem je především zajištění provázanosti výuky s praxí, reakce na aktuální poptávku na trhu práce, otevření školy novým vnějším podnětům, prohloubení vazeb školy na trh práce a zkvalitnění odborné profilace absolventů.

Rodiče a zákonní zástupci žáků

Škola informuje dvakrát ročně zákonné zástupce žáků na třídních schůzkách, rodiče mají možnost po domluvě kdykoliv si promluvit o prospěchu a chování svého dítěte s daným vyučujícím. Všichni vyučující mají svou adresu v elektronické poště. V případě potřeby jsou rodiče informováni i písemnou cestou formou dopisu.

Pomocí školního informačního systému Bakalář jsou rodiče informováni i o průběžné klasifikaci. Na webu školy mají možnost žáci i rodiče zhlédnout přehled nejdůležitějších dat týkajících se daného školního roku, najdou zde i důležité dokumenty školy, např. školní řád apod.

Každá třída má zvoleného jednoho zástupce z řad rodičů a ti se setkávají na jednání sdružení rodičů a přátel školy s vedením školy. Zde se aktivně vyjadřují k chodu školy.

Na škole v souladu se školským zákonem existuje školská rada. Jedná se o orgán, jehož členy jmenuje zřizovatel. Ve stávající radě jsou dva zástupci zřizovatele, dva zástupci pedagogů školy a dva zástupci zákonných zástupců žáků a žáků starších 18 let.

Žáci

Již několik na škole působí i žákovský parlament, který pracuje ve složení předseda, dva místopředsedové a šest stálých členů. Vydávají školní časopis. Členové se pravidelně scházejí, na schůzkách bývá přítomen i pedagog, který tlumočí závěry z jednání vedení školy. Žákovský parlament se tak přes zastoupení ve všech třídách školy aktivně podílí na životě školy.

Pedagogicko-psychologická poradna

Škola dále spolupracuje s Pedagogicko-psychologickou poradnou ve Znojmě, která pomáhá při řešení složitějších výchovně vzdělávacích problémů. Běžnější problémy řeší tři výchovní poradci, z nichž jeden je vystudovaný psycholog a absolvoval i studium výchovného poradenství při Filozofické fakultě MU Brno.

Speciální pedagogické centrum v Brně

Vzhledem k tomu, že na naší škole studují i žáci smyslově postižení, existuje již několik let velmi dobrá spolupráce se Speciálním pedagogickým centrem v Brně.

Úřady, instituce

Dobrou spolupráci má škola také s Městským úřadem ve Znojmě, Okresní knihovnou ve Znojmě, Městskou besedou ve Znojmě a dalšími sociálními partnery, především institucemi, ve kterých probíhají praxe našich žáků.

Instituce zajišťující průběh odborné praxe

Odbornou praxi absolvují žáci v rámci předmětu pedagogika – ve 3. a 4. ročníku 2 týdny. Žáci si volí zařízení dle vlastního uvážení z nabídky: výchovná, vzdělávací, poradenská, kulturní, osvětová, sportovní a sociální zařízení, zdravotnická. Jedná se především o mateřské školy, školní družiny, základní školy, speciální školy, dětské domovy, výchovné ústavy, domy dětí a mládeže, základní umělecké školy, kulturní instituce, domovy mládeže. Přímým vedením je pověřen zaměstnanec smluvního pedagogického zařízení. Učitel praxe ji pouze organizačně zajišťuje a má dohled nad jejím vykonáním.

Žáci si vedou průběžně deník odborné praxe, jenž zkontroluje vyučující praxe po návratu žáka do školy. Na závěr odborné praxe vypracovávají žáci zprávu o průběhu praxe – součástí je historie zařízení, jeho charakteristika a popis průběhu praxe žáka s jeho hodnocením.

Odborná praxe je důležitá z pohledu mezipředmětových vztahů pedagogiky, didaktik jednotlivých výchov i ostatních předmětů. Žáci jsou tak připravováni na povolání pedagoga v předškolních i mimoškolních zařízeních. Učí se aplikovat získané vědomosti, dovednosti a návyky, pracovat v týmu, rozvíjejí si komunikativní dovednosti, uvědomují si odpovědnost za svěřené děti a učí se organizaci práce.

Dlouhodobá spolupráce probíhá s Českým výborem Světové organizace pro předškolní výchovu (OMEF), jehož stálým členem je jeden z pedagogů naší školy.

Vysoké školy

Spolupráce školy s vysokými školami se uskutečňuje formou informací o studiu, přednášek zastupitelů vysokých škol, sledujeme i úspěšnost našich absolventů v dalším studiu. Naše škola je partnerskou školou Masarykovy univerzity v Brně.

Úřad práce

Prostřednictvím spolupráce s Úřadem práce ve Znojmě škola získává informace o zaměstnanosti absolventů, informace užitečné pro plánování a aktualizaci vzdělávací nabídky a pro sledování vývojových trendů v oboru. Pravidelné vyhodnocování informací umožňuje pružné reagování na poptávku na trhu práce či případné úpravy učebního plánu nebo osnov jednotlivých předmětů. Výsledkem této spolupráce je minimalizace počtu absolventů evidovaných na úřadu práce.

Inovace ŠVP

Školní vzdělávací program pravidelně vyhodnocujeme a inovujeme. Hodnocení účinnosti ŠVP provádíme na konci každého vzdělávacího cyklu. Změny formou dodatků ŠVP budou zdokumentovány a schváleny ředitelem školy a zavedeny vždy k 1. září nového školního roku.

Kapitola 9

Příloha – volitelné předměty

Název vyučovacího předmětu:**Jazyk anglický – volitelný**

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	0	0	0	2
Počet hodin za studium	58			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Výuka cizích jazyků je významnou součástí všeobecného vzdělávání žáků. Podílí se na jejich přípravě na aktivní život v multikulturní společnosti. Vede žáky k získávání kompetencí k porozumění v situacích každodenního osobního a pracovního života. Vytváří základ pro jejich další jazykové a profesní zdokonalování.

Vzdělávání v cizím jazyce směřuje k osvojování takové úrovně komunikativních jazykových kompetencí, která odpovídá minimální úrovni B1 podle Společenského evropského referenčního rámce pro jazyky.

Charakteristika učiva

Obsahem výuky je systematické rozšiřování a prohlubování znalostí, dovedností a návyků obsažených v těchto strategiích:

- řečové dovednosti (produktivní, receptivní, interaktivní ústní i písemné)
- jazykové prostředky, jazykové funkce
- základní tematické okruhy všeobecného i odborného zaměření
- komunikační situace

Hlavní náplní a obsahem výuky je tedy nacvičování jak ústního, tak písemného vyjadřování, tzn. práce s texty v mluvené i písemné podobě. Neoddělitelnou součástí uvedených kategorií jsou jazykové reálie.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka směřuje k tomu, aby žák:

- využíval jazykových vědomostí a dovedností v praktickém životě při mluveném i psaném stylu s jinými osobami a institucemi, při řešení praktických otázek, všeobecných i odborných témat
- volil adekvátní komunikační strategii a jazykové prostředky
- získával a kriticky hodnotil informace z různých zdrojů, uměl je zpracovat a využít jako zdroj poznání i dalšího vzdělávání
- byl tolerantní, chápal a respektoval tradice, zvyky a odlišné sociální a kulturní hodnoty jiných národů a jazykových oblastí

Strategie výuky

Výuka cizího jazyka probíhá 2 hodiny týdně v posledním ročníku a směřuje k dosažení úrovně B1. Úlohou předmětu je, aby žáci získali jistotu v aktivním používání učiva získaného během předešlého studia. Vyučující kladou důraz na komplexní komunikační kompetence a na rozšíření a prohloubení znalostí gramatiky, slovní zásoby a zlepšování interaktivních dovedností. Žáci si učivo osvojují a rozšiřují prostřednictvím role play, diskusí o tématech, zpracovávají vlastní prezentace. Některé učivo si procvičují na počítači.

Učitel vybírá nejběžnější komunikační problémy, které je člověk nucen řešit jak v soukromém, tak společenském a profesním životě. V seminářích vyučující klade vyšší nároky na plynulost mluveného projevu, pohotové reakce a přesnost ve vyjadřování. Cílem je tedy zefektivnit mluvený i písemný projev studentů.

Učitelé při výuce využívají specializované jazykové učebny, počítačové učebny, multimediální techniku, doplňkové materiály – slovníky, zjednodušené cizojazyčné knihy, časopisy, odborné texty.

Využíváme návštěvy profesionálního výukového anglického divadla. Jako součást výuky podporujeme také účast na zahraničních jazykových exkurzích, kde mají žáci možnost vyzkoušet si v praxi své dosažené jazykové znalosti.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení žáků probíhá v souladu s klasifikačním řádem. Vede žáky k autoevaluaci a k nácviku dovedností nutných pro zvládnutí maturitní zkoušky v cizím jazyce. Žák je podporován k samostatnému ústnímu a písemnému projevu, a to při práci ve dvojicích či skupinách nebo při vyjadřování svých vlastních postojů. Při celkovém hodnocení je brán v úvahu i aktivní a samostatný přístup k práci při výuce.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Předmět anglický jazyk rozvíjí především:

Kompetence k učení

- využívání různých informačních zdrojů
- poslech mluvených projevů
- uplatňovat různé způsoby práce s textem, umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy

Kompetence k řešení problémů

- uplatňování různých metod myšlení a myšlenkových operací
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi
- volit prostředky a způsoby vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušeností a vědomostí nabytých dříve

Kompetence komunikativní

- formulovat svoje myšlenky srozumitelně a souvisle
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat svoje názory
- chápat výhody znalosti cizích jazyků pro životní i pracovní uplatnění

Kompetence personální a sociální

- stanovit si cíle a priority
- pracovat v týmu
- přijímat a plnit odpovědně svěřené úkoly

V předmětu anglický jazyk budou aplikována částečně tato průřezová témata:

PT 1 - Občan v demokratické společnosti

PT 2 - Člověk a životní prostředí

PT 3 - Člověk a svět práce

PT 4 - Člověk a digitální svět

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 4. ročník 58 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: správně užívá časy a souslednosti událostí převypráví poslechnuté informace vyjádří vlastní názor aktivně se účastní diskuse orientuje se v základních údajích týkajících se reálií anglicky mluvících zemí využívá jazykových prostředků k vyjádření vlastního stanoviska umí odhadnout významy neznámých výrazů věcně i jazykově přiměřeného textu na běžné téma v případě potřeby požádá o potřebnou informaci zapojí se do konverzace a udržuje ji	Jazykové prostředky grafická stránka jazyka a pravopis slovní zásoba – obohacení slovní zásoby, významová stránka jazyka, jednoduché idiomy, frázová slovesa, odborné výrazy a fráze na známá témata mluvnice – tvarosloví, větná skladba, morfémy, prefixy, sufixy, prohlubování učiva	5	PT 1
	Komunikační situace v oblastech osobních společenských vzdělávacích profesních samostatný ústní projev – popis, shrnutí, srovnávání, vypravování, oznámení, prezentace, reprodukce textu	10	
	Tematické okruhy osobní charakteristika kultura, umění, sport, obchody a služby, stravování, péče o zdraví cestování, studium, škola, zaměstnání člověk a společnost člověk ve vztahu k přírodě a k vědecko-technickému pokroku sociokulturní prostředí anglicky mluvících zemí a České republiky specifická témata	43	PT 1,2,3,4 Zsv, Z, D, Bi

Název vyučovacího předmětu:**Biologie – volitelná**

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	0	0	0	2
Počet hodin za studium	58			

Charakteristika vyučovacího předmětu

Vyučovací předmět biologie – volitelná vychází ze vzdělávací oblasti Přírodovědné vzdělávání, integruje část vzdělávacího obsahu Vzdělávání pro zdraví a z Katalogu požadavků zkoušek společné maturitní zkoušky pro biologii. Je koncipován jako samostatný předmět k přípravě k maturitě a k přijímacím zkouškám z biologie na příslušné vysoké školy. Předmět biologie – volitelná je určen žákům 4. ročníku pedagogického lycea. Je vyučován v rozsahu dvou hodin týdně a podstatně prohlubuje a rozšiřuje učivo z biologie, které bylo podle ŠVP probráno. Výuka probíhá v multimediální specializované učebně biologie a v multimediální biologické laboratoři, které jsou vybaveny počítači, dataprojektory, vizualizéry, videorekordery, tiskárnou, skenerem, mikroskopy – digitálním a stereoskopickým, digitální kamerou a hlavně spoustou výukového materiálu z učiva biologie v gymnaziálním rozsahu v elektronické podobě, elektronickou interaktivní učebnicí Biologie člověka pro gymnázia, to vše vlastní proveniencí z aktivit učitelů nad rámec svých vyučovacích povinností. Přístrojové vybavení bylo získáno z finančních prostředků školy a z několika úspěšných krajských projektů zaměřených na environmentální výchovu a vzdělávání a z národního projektu SIPVZ.

V předmětu biologie – volitelná se žáci zabývají studiem živých soustav, zkoumají struktury a životní projevy organismů, jejich vzájemné vztahy i vztahy mezi živou a neživou přírodou. Předmět rozšiřuje i učivo o původu a vývoji života. Učivo z molekulární a buněčné biologie, genetiky a ekologie je podstatně rozšiřováno tak, aby žák zvládl náročné přijímací zkoušky a také umožňuje žákům porozumět základním zákonitostem přírody a vztahům v ní. Žák je veden k ochraně přírody a k péči o vlastní zdraví.

Náplň předmětu v rámci mezipředmětových vztahů přímo souvisí s výukou dalších oborů výukové oblasti Člověk a příroda, týká se hlavně předmětů zeměpis, chemie, matematika. Oblast Člověk a zdraví úzce souvisí s výukou v tělesné výchově.

Výuka je realizována formou výkladu a formou řešení problémů s nutnou demonstrací obrazového materiálu většinou v elektronické podobě s použitím prezentací, fotodokumentací, projektovou činností a využíváním živého či konzervovaného přírodního dokladového materiálu, řešením testů, srovnáváním, vyvozováním závěrů.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat:**KLÍČOVÉ KOMPETENCE**

- Kompetence k učení: práce s encyklopediemi, porovnávání, vysvětlení, práce s obrazy a modely, třídění organismů do skupin, popisování obrázků a přírodnin, práce s jednoduchými klíči, atlasy, internetem, učení od jednoduchých pojmů ke složitějším, čtení s porozuměním textu, skupinová i frontální výuka
- Kompetence k řešení problémů: zakreslování schémat, tvorba referátů, práce s přírodninami, zařazování – činnostní učení do výuky, návštěva muzea nebo výstavy k dané problematice, problémová a projektová výuka, získávání a zpracovávání informací, práce s aktuálními

informacemi v médiích, práce ve skupinách, respektování práva na odlišný názor, diskuse o odpovědnosti člověka za změny v přírodě

- Komunikativní kompetence: diskuse, besedy s odborníky, zařazování do výuky – projekty všech typů, získávání a zpracování informací, tvorba a použití prezentací, smyslové vnímání přírody, spolupráce v týmu, srozumitelné a jasné vyjadřování, spolupráce s předměty (dramatická výchova, český jazyk – popisy přírodnin, laboratorních postupů, exkurzí...), přípravy a prezentace školy v biologické olympiádě
- Kompetence sociální a personální: ankety, praktické činnosti v přírodě, práce ve skupinách, prezentace získaných poznatků vytvořenou prezentací a projektem před třídním kolektivem
- Kompetence občanské: příprava projektů, řešení globálních problémů, vytváření postojů, znalost významu ochrany přírody pro organismy i člověka, uvědomování si vlivů globalizace na životní prostředí, uvědomování si nutnosti spolupráce lidí i na mezinárodní úrovni, dodržování pravidel slušného chování ve škole a na exkurzích, ochota pomoci, zodpovědnost za zdraví své i zdraví ostatních
- Kompetence k podnikavosti: práce s učebními pomůckami, dodržování bezpečnostních opatření při práci, bezpečnost na exkurzích, umět využít získané kompetence k celkovému uplatnění v životě

Do volitelného předmětu biologie – volitelná jsou začleněna **průřezová témata**:

PT 1 - Občan v demokratické společnosti

PT 2 – Člověk a životní prostředí

PT 4 – Člověk a digitální svět

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 4. ročník 58 hodin			
Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: používat správnou terminologii, symboly a značení definovat základní biologické pojmy popsat jev, objekt, systém podle skutečnosti, modelu, nákresu vysvětlit základní biologické zákony, definice a teorie orientovat se v přirozených systémech organismů a posuzovat fylogenetické vztahy poznat a pojmenovat charakteristické představitele taxonů podle uvedených charakteristik aplikovat teoretické biologické poznatky při řešení konkrétních životních situací nebo při řešení problémových úloh posoudit důsledky určitého jevu nebo lidské činnosti z ekologického, ekonomického nebo zdravotního hlediska využívat při řešení biologických problémů poznatků z dalších oborů, především z chemie, fyziky, zeměpisu a z matematiky využívat biologické znalosti pro pochopení moderních technologií zdůvodnit význam nových biologických poznatků pro společnost – zdravotnictví, šlechtitelství, různá průmyslová odvětví a další aplikované obory vyhledat, vybrat, uspořádat a prezentovat informace z různých zdrojů (text, graf, tabulka, prezentace, projekt) klasifikovat a kategorizovat biologické objekty a jevy dle rozlišovacích znaků vybírat z nadbytku biologických informací podstatné	Upevňování a dotváření dovedností, které byly rozvíjeny během 3 roků biologického vzdělávání	58	PT 1,2,4 Ch, M, ZSV, Z, Tv

převést informace z jedné formy do druhé a naopak (text, graf, tabulka)			
pracovat s určovacími klíči přírodnin určit na základě obrázků, mikrofotografií či schémat daný organismus či jeho část vyhodnotit údaje v tabulkách a grafech a vyvodit závěry zapsat, tabelárně a graficky zpracovat a synteticky vyhodnotit empirické údaje získané při řešení biologických úloh 1. Obecná biologie, prokaryotní organismy a viry 1.1 Charakteristika života Žák dovede: Určit podstatné rozdíly mezi živou a neživou přírodou Charakterizovat základní vlastnosti živých organismů Charakterizovat organismus jako otevřenou soustavu 1.2 Buněčná stavba a chemické složení organismů Žák dovede: Popsat stavbu a funkci buněčných struktur (organel) prokaryotní a eukaryotní buňky Popsat rozdíly ve stavbě, funkcích, způsobu výživy a zásobních látkách buňky rostlinné, živočišné a buňky hub Charakterizovat zastoupení prvků, anorganických a organických látek v živých organismech a jejich podíl na vlastnostech a funkcích buněk i organismů Vysvětlit přednosti a nevýhody jednobuněčné a mnohobuněčné tělní organizace Objasnit principy komunikace mezi buňkami navzájem a mezi buňkami a okolním prostředím 1.3 Metabolismus organismů Žák dovede:	<u>1. Obecná biologie, prokaryotní organismy a viry</u> <u>Život a jeho poznávání</u> biologické vědní obory, obecné vlastnosti organismů Viry stavba, hlavní znaky, patogenita Prokaryotní organismy protoplasma a metabolismus, bakteriální chromozóm fotosyntéza dýchání, dělení prokaryotní buňky Bakterie a sinice stavba, vlastnosti, rozdělení, patogenita Eukaryotní organismy stavba buňky, membránové organely, rozdíl mezi rostlinnou a živočišnou buňkou, buňka a prostředí – vztahy, mitóza		

Vysvětlit podstatu buněčného metabolismu, uvést příklady metabolických drah probíhajících v cytoplazmě a v organelách konkrétních typů buněk Popsat způsoby přeměny energie v průběhu základních metabolických reakcí; význam ATP Popsat rozdíly ve způsobu získávání energie u autotrofních a heterotrofních organismů Charakterizovat podstatu a schéma průběhu fotosyntézy Objasnit závislost průběhu a intenzity fotosyntézy na vnějších podmínkách zdůvodnit význam fotosyntézy pro evoluci života na Zemi, pro koloběh látek a tok energie v biosféře Vysvětlit význam a nezbytnost dýchání pro organismy Popsat jednotlivé fáze buněčného dýchání a jejich umístění v jednotlivých částech prokaryotní a eukaryotní buňky Uvést základní rozdíly v průběhu aerobní a anaerobní oxidace Uvést typy kvašení a jejich princip Charakterizovat způsoby příjmu a výdeje látek buňkou Popsat základní osmotické jevy v buňce, porovnat vlastnosti rostlinné a živočišné buňky v prostředí s různou koncentrací osmoticky aktivních látek 1.4 Rozmnožování organismů Žák dovede: Charakterizovat jednotlivé fáze buněčného cyklu Popsat rozdíl v průběhu a výsledku mitózy a meiózy Vysvětlit rozdíl mezi pohlavním a nepohlavním rozmnožováním, jejich význam, výhody a nevýhody 1.5 Vznik a vývoj života Student dovede: Porovnat významné hypotézy o vzniku života a vývoji organismů Popsat hlavní evoluční události ve vývoji rostlin a živočichů; zařadit tyto události do správného geologického období Vyjmenovat možné příčiny vzniku variability organismů			
--	--	--	--

1.6 Prokaryotní organismy Žák dovede: Charakterizovat prokaryota a jejich postavení v systému organismů Popsat stavbu buňky, typ metabolismu a způsob rozmnožování typických bakterií a sinic Charakterizovat význam bakterií a sinic Uvést způsoby šíření bakteriální nákazy, posoudit opatření k zabránění bakteriální infekci Uvést příklady bakteriálních onemocnění člověka, možnosti prevence a některé způsoby jejich léčby Uvést příklady využití bakterií člověkem Viry Žák dovede: Zařadit viry do systému organismů Porovnat základní vlastnosti virů a buněčných organismů Objasnit základní průběh životního cyklu viru, porovnat alternativy způsobu rozmnožování viru v hostitelské buňce Popsat způsoby šíření virové nákazy, posoudit opatření k zabránění virové infekci Uvést příklady virových onemocnění, zejména člověka, možnosti jejich prevence a některé způsoby jejich léčení			
2. Biologie rostlin 2.1 Anatomie a morfologie rostlin Žák dovede: Objasnit specifické znaky rostlinné buňky Charakterizovat typy pletiv zejména podle jejich funkce Popsat typy cévních svazků a jejich význam	Stavba a funkce rostlinných orgánů rostlinná pletiva, kořen, stonek, list, odní režim rostlin, pohyb vody v rostlině, látkový a energetický metabolismus, způsoby výživy rostlin – masožravé rostliny, rostlinné hormony, pohyby rostlin, rozmnožování rostlin, faktory růstu rostlin Systém a evoluce rostlin		

Vyvodit ze znalosti vnitřní stavby, proč jednoděložné rostliny nemají typické druhotné tloušťnutí, Uvést základní typy stélek na příkladech nejčastějších druhů řas Popsat a rozpoznat typickou stavbu a funkci základních vegetativních a generativních orgánů rostlin a jejich přeměny Interpretovat květní vzorce a diagramy Vysvětlit rozdílnou stavbu květu v souvislosti s odlišným způsobem opylování Popsat způsob oplození u nahosemenných a krytosemenných rostlin Charakterizovat stavbu, význam a šíření semen a plodů 2.2 Fyziologie rostlin Žák dovede: Popsat a vysvětlit princip fotosyntézy a její význam pro biosféru a pro člověka Charakterizovat příjem, transport a výdej látek rostlinou Vysvětlit význam a praktické využití pohlavního a nepohlavního rozmnožování rostlin Objasnit princip vegetativního rozmnožování rostlin Charakterizovat životní cyklus „vyšších“ rostlin a jeho fáze Charakterizovat působení faktorů, jimiž se řídí růst a vývin rostlin	klasifikace rostlin, botanické názvosloví, poměr gametofytu a sporofytu, Řasy – typy stélky, charakteristika jednotlivých oddělení, rymiofyty, mechorosty – játrovky, mechy, kaprad'orosty, semenné rostliny, lyginodendrové, cykasy, jinany, jehličnany, rostliny semenné, stavba květu, opylení, oplození, semeno, plod, přehled čeledí Systém a evoluce hub		
Klasifikovat pohyby rostlin Vysvětlit význam rostlinných hormonů a korelačních vztahů pro růst a životní cyklus rostlin 2.3 Systém a evoluce fylogeneticky a hospodářsky důležitých rostlin Žák dovede: Charakterizovat specifické znaky řas, významné skupiny a jejich praktické využití Charakterizovat rodozměnu na životních cyklech konkrétních druhů rostlin (doporučené rostliny: ploník, kaprad' samec, smrk ztepilý, tulipán, dub, lípa)			

Popsat postupnou adaptaci rostlin k životu na souši Vysvětlit hlavní fylogenetické vztahy mezi jednotlivými odděleními rostlin Popsat stavbu těla konkrétního zástupce, způsob rozmnožování a význam mechorostů Popsat stavbu těla konkrétního zástupce, způsob rozmnožování a význam plavuní, přesliček a kapradin Charakterizovat fylogenetický význam rymofyt Porovnat vznik a význam výtrusů a semen, vysvětlit evoluční význam semene Charakterizovat stavbu, rozmnožování, systém a významné druhy nahosemenných rostlin Charakterizovat stavbu, rozmnožování, systém a významné druhy krytosemenných rostlin Porovnat charakteristické znaky a významné druhy jednoděložných a dvouděložných rostlin 2.4 Ekologie a ochrana rostlin Žák dovede: Objasnit základní vztah rostliny a abiotických faktorů prostředí Uvést příklady základních přírodních biotopů ČR a umět je charakterizovat Charakterizovat základní vztahy mezi populacemi rostlin a rostlinami navzájem; mezi populacemi rostlin a jiných organismů v rámci ekosystému Uvést příklady pozitivního a negativního významu konkrétních druhů rostlin pro jiné rostliny, živočichy a pro člověka Charakterizovat faktory ovlivňující druhovou rozmanitost, prostorové rozložení a vývoj rostlinných společenstev Vysvětlit hlavní příčiny vegetačních pásem Země Vysvětlit souvislost mezi znečištěním životního prostředí a změnami druhové skladby rostlinných společenstev			
---	--	--	--

Objasnit význam určitých skupin rostlin jako důležitých indikátorů kvality životního prostředí Vysvětlit význam a způsob ochrany původních a přirozených rostlinných společenstev Využít znalosti o životních nárocích a areálech druhů pro rekultivace zničených ploch Uvést ekologické i hospodářské důsledky pěstování určitých druhů rostlin v nevhodných podmínkách Interpretovat z grafů ekologických valencí druhů jejich typická stanoviště			
3. Biologie hub 3.1 Stavba, způsob výživy a rozmnožování hub Žák dovede: Porovnat společné a rozdílné znaky říše hub s říšemi rostlin a živočichů Charakterizovat stavbu buňky a těla houby Charakterizovat způsoby výživy hub, objasnit rozdíly mezi parazitickými, saprofytickými a symbiotickými houbami Vysvětlit základní způsoby rozmnožování hub Popsat z předložených obrázků vnější a vnitřní stavbu typických zástupců hub 3.2 Systém hub, pozitivní a negativní význam hub pro člověka Žák dovede: Porovnat znaky typické pro vřeckovýtrusé a stopkovýtrusé houby Uvést hospodářský, ekonomický a ekologický význam hub, uvést příklady Uvést chybné hospodářské postupy, které vedou k šíření houbových chorob Objasnit význam kvasinek a jiných druhů hub v potravinářském a farmaceutickém průmyslu			

Uvést možnosti prevence a ochrany před nejvážnějšími houbovými chorobami Poznat nejhojněji se vyskytující či významné zástupce hub podle obrázků, znát jejich stanoviště a význam			
3.3 Lišejníky Žák dovede: Charakterizovat stavbu těla a způsob rozmnožování lišejníků Popsat principy soužití houbové a řasové (sinicové) složky lišejníku Srovnat na základě obrazového materiálu vnitřní a vnější stavbu různých typů stélek lišejníků Rozpoznat nejrozšířenější zástupce lišejníků podle nákresů či fotografií Uvést ekologický význam lišejníků Odvodit vztahy mezi imisní zátěží a velikostí i tvarem lišejníkové stélky 4. Biologie živočichů 4.1 Prvoci Žák dovede: Charakterizovat na příkladech prvoky a jejich vlastnosti, které jim umožňují přežití v jednobuněčné formě života Poznat charakteristické orgány prvoků podle nákresu nebo fotografie a vysvětlit jejich funkce Popsat základní typy rozmnožování prvoků a jejich souvislost s výměnou genetické informace Charakterizovat významné skupiny prvoků či jejich zástupce Popsat nejvýznamnější nemoci člověka způsobené prvoky a uvést možnosti ochrany člověka proti těmto nemocem	Zoologie Specifické znaky živočišné buňky Klasifikace živočichů, hodnocení znaků, zoologické názvosloví, taxonomické kategorie, přehled skupin živočišné říše Prvoci Polostrunatci – charakteristika Strunatci – charakteristika Pláštěnci, bezlebeční – charakteristika, zástupci		
4.2 Stavba těla mnohobuněčných živočichů Žák dovede: Popsat hierarchické uspořádání těla mnohobuněčných živočichů	Mnohobuněční Houby – charakteristika, systém, zástupci Žahavci – charakteristika, systém, zástupci Ploštěnci, pásnice – charakteristika, systém, zástupci		

Popsat vznik ektodermu, entodermu a mezodermu během zárodečného vývoje živočicha Objasnit význam ektodermu, entodermu a mezodermu u konkrétních kmenů živočišné říše Vysvětlit podstatu diferenciaci tkání, její souvislost se zachováním úplné genetické informace v buňkách a význam pro mnohobuněčné živočichy Popsat stavbu, typy a vlastnosti epitelových, pojivových a svalových tkání a nervové tkáně Určit na základě zadaných údajů o tkáních vybrané orgány a živočichy	Hlísti – charakteristika, systém, zástupci Měkkýši – charakteristika, systém, zástupci Kroužkovci – charakteristika, systém, zástupci Členovci – charakteristika, systém Klepítkatci – charakteristika, systém, zástupci Žabernatí – charakteristika, systém, zástupci Vzdušnicovci – charakteristika, systém, zástupci Hmyz – charakteristika, systém, zástupci Hmyz – systém, význam Chapadlovci – charakteristika, systém, zástupci Ostnokožci – charakteristika, systém, zástupci		
4.3 Tělní pokryv, opora těla a pohyb živočichů Žák dovede: Porovnat typy tělních pokryvů živočichů (bezobratlých i obratlovců), vysvětlit význam tělních pokryvů, jejich přednosti a nedostatky Uvést vlastnosti povrchu těla živočichů, které jim umožňují život na souši Popsat evoluční význam šupin paryb pro vývoj zubů Uvést výhody a nevýhody vnější a vnitřní kostry Porovnat společné a rozdílné vlastnosti kostry jednotlivých tříd obratlovců Charakterizovat odlišnosti pohybových soustav bezobratlých živočichů, vodních a suchozemských obratlovců Uvést příklady využití kůže obratlovců a některých kožních derivátů člověkem Určit vybrané skupiny živočichů podle zobrazeného tělního pokryvu nebo kostry Odvodit na základě zobrazeného tvaru těla, kresby či zbarvení vlastnosti prostředí, k němuž je živočich přizpůsoben			

4.4 Soustavy látkové přeměny (trávicí, dýchací, oběhová, vylučovací)

Student dovede:

Žák pravděpodobný vývoj jednotlivých tělních soustav; podpořit svá tvrzení znalostí systematiky živočichů a znalostí funkcí orgánových soustav kmenů, nižších taxonů nebo i vybraných zástupců

Popsat základní funkce trávicí, dýchací, oběhové a vylučovací soustavy živočichů

Objasnit adaptace živočichů k získávání určitého typu potravy

Objasnit vztah mezi stavbou a funkcí jednotlivých částí trávicí soustavy

Porovnat specifické rozdíly trávicích soustav býložravců a dravých živočichů

Objasnit adaptace dýchacích a vylučovacích soustav živočichů k životu na souši

Vysvětlit princip výměny dýchacích plynů v jednotlivých typech dýchacích orgánů

Objasnit základní rozdíl mezi otevřenou a uzavřenou cévní soustavou

Porovnat typy trávicích soustav bezobratlých živočichů a obratlovců

Porovnat typy vylučovacích soustav bezobratlých živočichů a obratlovců.

Přiřadit jednotlivé typy dýchacích orgánů a vylučovacích soustav ke konkrétním skupinám živočichů

Odvozovat na základě zadaných údajů příčiny a důsledky změn koncentrace některých látek v krevním oběhu obratlovců

Odvozovat z grafů konkrétní potravní vztahy mezi různými druhy živočichů

4.5 Nervová a hormonální regulace, smyslové orgány a etologie živočichů Žák dovede: Charakterizovat typy nervových soustav jednotlivých skupin živočichů Objasnit význam centralizace a cefalizace nervových soustav ve fylogenezi jednotlivých skupin živočichů Najít společné a rozdílné znaky smyslových orgánů bezobratlých živočichů a obratlovců Vysvětlit význam vybraných typů smyslových orgánů jako výsledek adaptace k určitému typu prostředí Charakterizovat hlavní typy chování a jejich projevy Porovnat výhody a nevýhody stálé tělní teploty a možnosti udržování tělní teploty u živočichů			
4.6 Rozmnožování a ontogeneze živočichů Žák dovede: Popsat a porovnat způsoby pohlavního a nepohlavního rozmnožování živočišných kmenů Porovnat vnitřní a vnější oplození a vysvětlit význam vnitřního oplození Porovnat přímý a nepřímý vývoj živočichů, proměnu dokonalou a nedokonalou Popsat zárodečný vývoj jedince Popsat význam zárodečných obalů vyšších obratlovců jako adaptace k životu na souši Porovnat ontogenezi paryb, ryb, obojživelníků, plazů, ptáků, savců Zdůvodnit hlavní příčiny úbytku některých obratlovců v České republice Objasnit praktické využití feromonů při regulaci přemnožených druhů hmyzu			

4.7 Významné skupiny bezobratlých živočichů Žák dovede: Charakterizovat a rozpoznat kmeny bezobratlých živočichů a jejich významné zástupce Vysvětlit význam hmyzu jako významné složky suchozemských ekosystémů Uvést příklady parazitických zástupců živočichů Uvést na příkladech a objasnit způsoby adaptace živočichů k parazitickému způsobu života 4.8 Významné skupiny strunatců Žák dovede: Charakterizovat typické projevy, znaky a orgány (včetně funkce) podkmenů, tříd a významných zástupců strunatců Poznat a pojmenovat (i za pomoci určovacího klíče) významné taxony strunatců a jejich typické (modelové) zástupce podle předložených nákresů nebo fotografií Objasnit základní fylogenetické vztahy mezi třídami suchozemských obratlovců Určit znaky svědčící o postupné adaptaci obratlovců k životu na souši Posoudit možnosti uplatnění živočichů v různých odvětvích lidské činnosti a ve výživě člověka	Obratlovci – charakteristika Kruhoústí – charakteristika, zástupci Paryby – charakteristika, systém, zástupci Ryby – charakteristika, systém, zástupci Obojživelníci – charakteristika, systém, zástupci Plazi – charakteristika, systém, zástupci Ptáci – charakteristika, systém, zástupci Savci – charakteristika, systém, zástupci Chování živočichů Živočichové a prostředí Rozšíření živočichů na Zemi Ochrana živočichů		
4.9 Živočichové a prostředí Žák dovede: Odvozovat důsledky změn vlastností prostředí na životní projevy živočichů související s jejich smyslovým vnímáním a nervovým řízením Interpretovat a analyzovat grafické záznamy chování živočichů a jejich reakcí na různé podněty v závislosti na změnách prostředí	Rostliny a prostředí Vztahy mezi rostlinami Rostlinné populace, společenstva Ekosystémy, rozšíření rostlin na Zemi Areál, endemit, relikv Fytogeografie, ochrana rostlin Vznik a vývoj živých soustav Přírodovědné představy o původu a vývoji života na Zemi Fyzikální a chemická evoluce		

Popsat na příkladech různé role živočichů v ekosystému Posoudit možnosti vývoje populací a rozšíření živočichů v přírodě Zdůvodnit příčiny intenzivní devastace populací mořských živočichů a odvozovat z nich možné důsledky pro lidstvo Navrhovat možná opatření k ochraně ohrožených druhů volně žijících živočichů s ohledem na ekonomické a sociální aspekty problému Hodnotit zadané informace související s ekologicky závažnými zásahy do životních podmínek volně žijících živočichů	Biologická evoluce Základní mechanismy evoluce; vývoj druhů a současné představy o jeho mechanismech		
5. Biologie člověka 5.1 Opěrná a pohybová soustava Žák dovede: Popsat stavbu kostí, typy kostí a typy jejich spojení Popsat v základních rysech kostru člověka a její funkce Objasnit vliv hormonů a výživy na růst a vývoj kostí Popsat proces růstu dlouhých kostí Objasnit význam kostry a její změny v průběhu ontogenetického vývoje Prokázat znalost první pomoci při zranění páteře a zlomeninách kostí Objasnit průběh regenerace kosti Popsat stavbu kosterního svalu a princip jeho činnosti Porovnat stavbu, funkci a význam kosterních a hladkých svalů a srdeční svaloviny Určit polohu významných kosterních svalů Vysvětlit funkční propojení kosterních svalů a kostry a jejich význam pro pohyb	Přírodovědné představy o původu a vývoji člověka; vývojové fáze člověka Biologie člověka Historický přehled vývoje biologie člověka jako vědní disciplíny Anatomie a fyziologie lidského organismu Tkáně Opěrná soustava člověka; kostra člověka; stavba a funkce Svalová soustava člověka, stavba, funkce, onemocnění Tělesné tekutiny; krev a její funkce, přenos O₂ a CO₂; přenos živin a hormonů; obrana organismu před infekcí, imunita; srážení krve a krevní skupiny. Oběhová soustava; srdce – stavba a funkce; cévní systém, oběh krve, řízení oběhu, krevní tlak; cévní a srdeční choroby; míza a Trávicí soustava; anatomie trávicí soustavy; průběh trávení a jeho význam; hydrolytické štěpení živin, vstřebávání živin; řízení činnosti trávicí soustavy; onemocnění trávicí soustavy; metabolismus; výživa, potřeba živin, hygiena výživy; zásobní látky živočišného organismu, intenzita metabolismu za různých fyziologických stavů; poruchy metabolismu. Vylučovací soustava; stavba vylučovací		

	soustavy; základní jednotka ledviny – nefron; tvorba moči a její řízení. Stavba a funkce kůže. Tělesná teplota a její řízení. Smyslové orgány; smyslové orgány založené na mechanoreceptorech, chemoreceptorech a fotoreceptorech. Rozmnožování; rozmnožovací soustava ženy; rozmnožovací soustava muže; oplození. Vývoj jedince – nitroděložní vývoj, žena v těhotenství, péče o novorozence; umělé přerušení těhotenství; antikoncepce; neplodnost. Hormonální regulace; soustava endokrinních žláz, funkce jednotlivých hormonů; regulace vylučování hormonů; tkáňové hormony; peptidové hormony. Stavba a funkce nervové soustavy; neuron a jeho funkce; reflexní oblouk a reflexy; nervová soustava člověka, funkce mozku a míchy; řízení činnosti kosterního svalstva; řízení činnosti vnitřních orgánů; vyšší funkce nervové soustavy. Období života člověka – dětství, dospívání, dospělost, manželství a rodičovství, stáří a vztah ke starým lidem.		
5.2 Oběhová soustava a imunitní systém Žák dovede: Objasnit složení tělních tekutin a jejich funkci při zajišťování homeostázy Vysvětlit vztahy mezi krví, tkáňovým mokem a mízou Charakterizovat jednotlivé složky krve z hlediska jejich stavby a funkce Vysvětlit podstatu krevních skupin Popsat stavbu srdce a princip jeho činnosti Vysvětlit funkční uspořádání malého plicního a velkého tělního oběhu krve Popsat rozdíly ve stavbě a funkci žíly, tepny a vlásečnice	Zdraví člověka; životní režim a jeho složky; význam pohybové aktivity pro člověka; toxikománie, alkoholismus, pohlavně přenosné choroby, nebezpečí AIDS a prevence, morálka a zdraví, vliv vnějšího prostředí na člověka, genetické a civilizační choroby.		

Popsat způsob měření krevního tlaku v klinické praxi a jeho vyjádření zlomkem Objasnit význam lymfatického systému Vysvětlit rozdíl mezi mechanismy nespecifické a specifické imunity, objasnit vztah mezi antigenem a protilátkou, popsát základní rozdíl mezi buněčnou a látkovou imunitou Objasnit, co je podstatou preventivního očkování proti infekčním chorobám Prokázat znalost základů první pomoci při zástavě srdeční činnosti a krvácení			
5.3 Dýchání a dýchací soustava Žák dovede: Popsat stavbu dýchacích cest a plic Vysvětlit, jak se v procesu dýchání uplatňuje soustava oběhová a jednotlivé tkáňové buňky Popsat mechanismus vdechu a výdechu Objasnit rozdíl mezi dýcháním vnějším a vnitřním Popsat základní způsob transportu kyslíku a oxidu uhličitého krví Objasnit podstatu nerespiračních funkcí dýchací soustavy Uvést rozdílnou citlivost tkání na nedostatek kyslíku Prokázat znalost účinného postupu při zahájení neodkladné resuscitace s maximálním ohledem na pacienta i na osobní bezpečnost Popsat tvorbu hlasu a ochranu hlasivek před poškozením 5.4 Trávicí soustava a metabolismus Žák dovede: Popsat stavbu a funkci jednotlivých částí trávicí soustavy Popsat postup trávení a vstřebávání sacharidů, bílkovin a tuků při jejich průchodu trávicí soustavou Popsat denní příjem, výdej a vstřebávání vody Objasnit význam vrátnicového oběhu			

Uvést zásady zdravé výživy s ohledem na stav organismu, zdraví a nemoc, nadměrnou fyzickou a duševní námahu, těhotenství, stáří			
5.5 Kontrolní a řídicí systémy organismu Žák dovede: Popsat stavbu a funkci jednotlivých částí nervové soustavy Popsat inervaci a řízení činností tělních orgánů, popsat rozdíly mezi motorickým a vegetativním nervovým systémem Popsat stavbu a funkci neuronu, na obrázku rozpoznat hlavní části neuronu Objasnit základní princip synapse Charakterizovat žlázy s vnitřní sekrecí a hormony, které ovlivňují základní životní funkce Objasnit hlavní rozdíly v uvolňování pohlavních hormonů muže a ženy Vysvětlit chování jako výsledek celkové somatické a vegetativní aktivity – reakce na podněty z vnějšího i vnitřního prostředí, fyziologické a psychické potřeby, biorytmy, reflexy Srovnat hormonální a nervovou regulaci, popsat jejich vzájemnou provázanost Popsat stavbu a funkci smyslových orgánů a dalších významných receptorů Charakterizovat klidový potenciál na membráně nervové buňky Vysvětlit změny membránového potenciálu při různých druzích podráždění Zdůvodnit důsledky konkrétních poškození částí nervové soustavy Popsat vady zraku a způsoby jejich nápravy Posoudit vztah mezi stresem a vznikem civilizačních chorob Objasnit pojem duševní hygiena			

5.6 Vylučování a vylučovací soustava, homeostáza, kůže Žák dovede: Objasnit, jak a kde v organismu vznikají odpadní látky a kterými orgány jsou vylučovány Popsat stavbu a funkci vylučovací soustavy Popsat stavbu nefronu člověka a objasnit základní děje, které zde probíhají Objasnit mechanismy podílející se na změnách produkce moči Objasnit, jakým způsobem se vylučovací soustava podílí na udržení homeostázy Popsat stavbu a funkci kůže a typy kožních derivátů Zdůvodnit, proč patří vyšetření krve, moči a krevního tlaku k základním lékařským vyšetřením Posoudit některé příčiny vedoucí k produkci moči s obsahem glukózy, bílkovin, krve, hemoglobinu, žlučových barviv Prokázat znalost první pomoci při poranění kůže, omrzlinách a popáleninách Vyhodnotit, jak se mění prokrvení kůže v závislosti na teplotě prostředí, a objasnit vznik omrzlin			
5.7 Rozmnožovací soustava a vývoj člověka Žák dovede: Uvést rozdíly ve stavbě a funkci rozmnožovací soustavy muže a ženy Popsat ovulaci a průběh menstruačního cyklu ženy Charakterizovat proces oplození vajíčka a uvést možnosti prokázání těhotenství Popsat průběh těhotenství a uvést příklady působení rizikových faktorů Charakterizovat stručně jednotlivá období života člověka, porovnat rozdíly mezi nimi a posoudit faktory, které pozitivně a negativně ovlivňují prenatální a postnatální vývoj člověka			

Objasnit stárnutí člověka jako opotřebování buněk a tkání; uvést faktory, které stárnutí ovlivňují Objasnit postavení poddruhu <i>Homo sapiens sapiens</i> v živočišné říši Orientovat se ve fylogenetickém vývoji člověka Charakterizovat význačné lidské znaky jako výsledky procesu hominizace a sapientace Charakterizovat AIDS, pohlavně přenosné choroby a možnosti prevence Uvést základní typy antikoncepčních metod a zhodnotit jejich klady a zápory			
5.8 Životní prostředí a člověk Žák dovede: Charakterizovat historický vývoj vlivu člověka na prostředí, vzájemné ovlivňování člověka a životního prostředí Charakterizovat základní postoje člověka k přírodě a jejich důsledky Objasnit pojem globální změny, globální problémy lidské populace Vysvětlit příčiny vzniku ozonových děr a jejich důsledky pro člověka Vysvětlit podstatu skleníkového efektu a jeho důsledky pro člověka a životní prostředí Charakterizovat příčiny, projevy a možné dopady poškození různých ekosystémů Objasnit souvislosti mezi růstem lidské populace a vymíráním určitých druhů organismů Uvést příklady civilizačních chorob spojených se znečišťováním prostředí a změnou způsobu života a možné způsoby ochrany před nimi			
6. Genetika	Genetika Základní pojmy		

6.1 Molekulární základy dědičnosti Žák dovede: Popsat složení, strukturu a funkce nukleových kyselin Objasnit podstatu genetického kódu Popsat průběh replikace, transkripce a translace Objasnit pojem gen, exprese genetické informace, princip regulace genové exprese Odvodit pořadí aminokyselin v peptidu při zadání sekvence nukleotidů v DNA nebo RNA s pomocí tabulky genetického kódu Objasnit praktický a vědecký význam čtení genomu člověka a jiných organismů Uvést příklady praktického využití metod genového inženýrství a jejich přínos pro člověka 6.2 Genetika buňky Žák dovede: Porovnat uložení genetické informace v prokaryotní a eukaryotní buňce Charakterizovat a rozpoznat jednotlivé fáze mitózy a meiózy Objasnit genetické důsledky mitózy a meiózy Vysvětlit podstatu a genetické důsledky crossing-overu Uvést rozdíly v genetice prokaryotní a eukaryotní buňky	Historie genetiky Molekulární základy dědičnosti Replikace DNA Stavba a typy RNA Transkripce, translace Genetika eukaryotické buňky Alelová analýza Křížení - příklady Mendelovy zákony Dihybridismus Řešení příkladů z genetiky Hybridizace a štěpení v dalších generacích Vazba genů Rozmnožování a pohlavní chromozómy Gonozomální dědičnost Mimoaderná dědičnost Genetika populací Genetika člověka Mutace Kvantitativní znaky, dědivost Dědičné choroby a dispozice		
6.3 Genetika mnohobuněčného organismu Žák dovede: Vysvětlit Mendelovy zákony a aplikovat je na příkladech Objasnit genové interakce Vysvětlit princip a důsledky vazby genů; Morganovy zákony Popsat typy chromozomového určení pohlaví Objasnit podstatu dědičnosti znaků vázaných na pohlaví Vysvětlit evoluční význam pohlavního rozmnožování Objasnit podstatu procesu klonování 6.4 Genetická proměnlivost	Využití genetiky Genové inženýrství Genetika rostlin (šlechtění) Genetika živočichů (šlechtitelství, plemenitba, klonování,...)		

Žák dovede: Charakterizovat faktory podmiňující proměnlivost organismů Uvést příklady různých typů mutací, příčiny jejich vzniku a jejich následky Zhodnotit význam mutací z hlediska evolučního a zdravotního Uvést příklady potenciálních mutagenů v prostředí			
6.5 Genetika populací Žák dovede: Objasnit genetické zákonitosti v autogamické populaci Vysvětlit podstatu genetické rovnováhy v panmiktické populaci Řešit jednoduché příklady pomocí Hardyho-Weinbergova zákona Charakterizovat faktory narušující genetickou rovnováhu v populaci Vysvětlit, v čem spočívá nebezpečí příbuzenského křížení 6.6 Genetika člověka Žák dovede: Uvést základní metody výzkumu genetiky člověka Uvést příklady dědičných chorob člověka a řešit jednoduché příklady Vysvětlit význam lékařské genetiky Posoudit na základě předloženého rodokmenu ohrožení potomků v případě výskytu geneticky podmíněné choroby v rodině Řešit jednoduché úlohy, při kterých se z rodokmenu určí typ dědičnosti sledovaného znaku a doplní genotypy určených jedinců Znázornit a na základě slovního popisu sestavit a graficky jednoduchý rodokmen			

7. Ekologie a ochrana životního prostředí 7.1 Organismy a prostředí Žák dovede: Charakterizovat abiotické a biotické faktory prostředí a jejich vliv na organismy Popsat koloběhy základních biogenních prvků v přírodě Uvést příklady druhů se širokou a úzkou ekologickou valencí Popsat příklady adaptací organismů na různé abiotické faktory prostředí Objasnit vztah mezi vlastnostmi vody a množstvím biomasy ve vodě Uvést příklady negativního vlivu lidské činnosti na určité organismy			
7.2 Ekologie populací Žák dovede: Uvést znaky populace a faktory ovlivňující její početnost Charakterizovat vzájemné vztahy mezi organismy a populacemi, uvést příklady Charakterizovat projevy a důsledky vnitrodruhové a mezidruhové konkurence Objasnit význam biologické regulace jako přirozeného řešení problémů s přemnoženými druhy a uvést konkrétní příklady Navrhnout postupy biologické regulace vybraných druhů přemnožených škůdců Zdůvodnit nezbytnost jednotlivých složek ekosystému odvodit podmínky, za nichž je možné opětovné vysazení vybraných druhů do oblastí, v nichž byly vyhubeny Interpretovat grafické záznamy struktury a vývoje populace			

7.3 Ekologie společenstev a ekosystémů Žák dovede: Definovat pojem společenstvo; popsat základní typy společenstev Popsat strukturu společenstva a vysvětlit, které faktory ovlivňují charakter společenstva v dané lokalitě Charakterizovat vývoj společenstva na novém stanovišti, porovnat primární a sekundární sukcesi společenstva Uvést příklady biologicky hodnotných společenstev vytvořených nebo udržovaných člověkem, zdůvodnit jejich význam Charakterizovat ekosystém a základní typy ekosystémů střední Evropy Uvést příklady potravních řetězců, koloběhu živin a toku energie v modelových ekosystémech Objasnit vzájemnou souvislost mezi biotickými a abiotickými faktory ekosystému Hodnotit změny v ekosystému a uvést příklady krátkodobých a dlouhodobých změn a jejich důsledků Určit výskyt biomů na Zemi jako přirozený důsledek dlouhodobého působení klimatických faktorů a změn v zemské kůře			
7.4 Ochrana životního prostředí Žák dovede: Určit nejdůležitější principy trvale udržitelného rozvoje Charakterizovat základní formy a principy ochrany přírody v ČR Prokázat na příkladech, že současná situace v životním prostředí stále více ovlivňuje činnost lidstva a politiku států Uvést základní znečišťovatele vody, půdy a atmosféry Objasnit vzájemnou provázanost ochrany druhů s ochranou jejich přirozeného prostředí			

Navrhnout opatření bránící znečišťování ovzduší, půdy, povrchových a podzemních vod nebo je zmenšující Uvést příklady činností, kterými lze snížit čerpání neobnovitelných zdrojů energie a surovin Uvést příklady alternativních, obnovitelných zdrojů energie, které lze prakticky využívat navrhnout konkrétní opatření a činnosti vedoucí ke snižování produkce odpadů			
--	--	--	--

Název vyučujícího předmětu:

Dějepis – volitelný

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	0	0	0	58
Počet hodin za studium	58			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Dějepis kultivuje historické vědomí žáků, aby pomocí poznatků o historii lépe a hlouběji porozuměli současnosti a budoucnosti. Přitom dějepis plní nezastupitelnou integrující roli při začleňování mladých lidí do společnosti a má významnou úlohu pro rozvoj občanských postojů a samostatného kritického myšlení žáků.

Charakteristika učiva

Obsah vyučovaného předmětu vychází z RVP SOŠ (PL) a navazuje na RVP ZV. Předmět Seminář z dějepisu směřuje k tomu, aby žáci si rozšířili a doplnili své dějepisné znalosti a dovednosti a seznámili se s historickými dokumenty. Do výuky je zařazována i regionální historie. Výuka dějepisu probíhá dle možností v odborné učebně nebo ve třídě, používána audiovizuální technika. K dispozici jsou mapy, atlasy, odborná literatura a další pomůcky.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Dějepisná výuka usiluje o naplnění efektivních cílů vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí.

Směřuje k tomu, aby žáci:

- měli vhodnou míru sebevědomí a byli schopni sebehodnocení
- jednali odpovědně
- vážili si demokracie a svobody a usilovali o její dějinné zachování
- tvořili si vlastní úsudek
- oprostili se od předsudků
- byli schopni hledat řešení v různých situacích
- vážili si života, materiálních a duchovních hodnot a snažili se je zachovat pro příští generace

Strategie výuky

Předmět se vyučuje výběrově ve 4. ročníku 2 hodiny týdně. Výuka probíhá v návaznostech podle probíraných celků.

Základními metodami užívanými ve výuce jsou:

- výklad
- řízený rozhovor
- práce žáků s verbálním a ikonickým textem
- práce ve skupinách
- diskuse

Hodnocení výsledků žáků

Při ústním a písemném hodnocení se klade důraz na:

- hloubku porozumění poznatkům
- schopnost použít poznatky při řešení problémů
- schopnost kritického myšlení a samostatnost úsudku
- dovednost výstižně formulovat myšlenky, argumentovat a diskutovat

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Dějepis spolu s ostatními společenskovědními předměty rozvíjí vhodnými výukovými strategiemi:

- sociální a personální kompetence
- celkovou funkční gramotnost
- mediální gramotnost
- kritické myšlení a schopnost řešit problémy
- komunikační dovednosti včetně dovednosti diskutovat a argumentovat

Dějepis napomáhá aplikaci PT Člověk a životní prostředí tím, že učí žáky porozumět měnícímu se vztahu člověka a přírody během historického vývoje. Proto budou při výuce zařazovány prvky ekohistorie.

Předmět rozvíjí především:

KLÍČOVÉ KOMPETENCE

Kompetence k učení:

- práce s encyklopediemi, s atlasy, mapami
 - samostatné vyhledávání informací v učebnici
 - zpracování jednoduchých textů s použitím historické terminologie
 - písemné zaznamenávání podstatných myšlenek a údajů z textů
 - systematické vedení žáků k využívání znalostí z jiných předmětů
- poslech mluvených projevů

Kompetence k řešení problémů

- uplatňování různých metod myšlení a myšlenkových operací
 - konfrontace žáků s problémovými situacemi
 - zakreslování časových přímk
 - tvorba referátů
 - vyhledávání nových informací z různých zdrojů a jejich kritické hodnocení
- důsledné propojování mezipředmětových vztahů

Kompetence komunikativní

- diskuse
- prezentace vlastní práce před třídou - formulace myšlenek, adekvátní reakce na dotazy a názory ostatních
- vyhledávání historických informací z různých zdrojů, práce ve škole a komunikace s okolím

Kompetence sociální

- skupinová práce
- veřejná prezentace získaných poznatků, vlastní práce

Kompetence občanské

- diskuse o aktuálním dění doma a v zahraničí
- návštěva muzea, expozic, výstav, historických památek, besed
- skupinová práce, kooperativní učení
- diskuse a hodnocení výsledků práce

Kompetence k podnikavosti

systematické vedení žáků k orientaci v aktivitách potřebných k získání poznatků
plánování práce, časové rozvržení

Aplikace průřezových témat

V předmětu dějepis budou aplikována tato průřezová témata:

PT 1 - Občan v demokratické společnosti

PT 2 - Člověk a životní prostředí

PT 3 - Člověk a svět práce

PT 4 - Člověk a digitální svět

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 4. ročník 58 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: objasní smysl poznávání dějin a variabilitu jejich výkladů zařadí časově a prostorově hlavní kultury starověkých a středověkých dějin uveďte příklady kulturních sloh, rozšíří si znalosti v této oblasti popíše základní revoluční změny ve středověku a raném novověku a kulturní přínos této etapy lidských dějin pracuje s dokumenty, vyhledává dějinné informace a souvislosti vypracovává samostatnou odbornou práci na zvolené téma orientuje se v tisku a informačních zdrojích rozvíjí své znalosti z předmětu Dějepis a doplňuje je novými poznatky z dobových textů a archivních materiálů (film, tisk..) vytváří si objektivní pohled na různé dějinné situace a události	<u>Pravěk – člověk v dějinách</u> Variabilita výkladů dějin, práce s historickými prameny Regionální archeologie <u>Starověk</u> Rozšíření učiva o staroorientálních a antických kulturách <u>Středověk a raný novověk (16. – 18. století)</u> Změny ve společnosti Dějiny českých zemí – Velká Morava, český stát Přemyslovců, české země do roku 1648, nástup Habsburků Války, které ovlivnily dějiny Evropy Evropa a české země po třicetileté válce <u>Novověk – 20. století</u> <u>Vztahy mezi velmocemi</u> I.světová válka v souvislostech <u>Demokracie a diktatura</u> ČSR v meziválečném období. Totalitní režimy, fašismus v Itálii, nacismus v Německu, komunismus v Rusku. Velká hospodářská krize <u>II. světová válka</u> Československý odboj a situace v protektorátu, válečné zločiny, holocaust, důsledky války <u>Svět v blocích, soudobý svět 1945–1989</u> Poválečné uspořádání v Evropě a ve světě. Dekolonizace. Věda, technika, kultura. Československo 1945 – 1968. 1968 – 1989. Globalizace, konflikty, ekologie	4 20 34	PT 1,2,3,4 ZSV, VV

Název vyučovacího předmětu:

Informační a komunikační technologie – volitelný

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	0	0	0	2
Počet hodin za studium	58			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Vyučovací předmět informační a komunikační technologie vychází z oblasti vzdělávání v digitálních technologiích v Rámcovém vzdělávacím programu pro SOŠ. Obecným cílem předmětu je připravit žáky posledního ročníku k maturitní zkoušce z informatiky.

Charakteristika učiva

Předmět informační a komunikační technologie-volitelná umožňuje žákům dosáhnout vyšší úrovně informační gramotnosti, získat nadstandardní dovednosti v ovládání výpočetní techniky, rozšířit svoje poznatky v oblasti informační a výpočetní techniky.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Předmět podporuje u žáků kreativitu při práci s informacemi a jejich využití v dalším vzdělávání i v praxi. Získané dovednosti jsou v informační společnosti nezbytným předpokladem uplatnění na trhu práce i podmínkou efektivního rozvíjení profesní a zájmové činnosti. Předmět je založen na aktivních činnostech žáků s informacemi, zejména rychlém vyhledávání a následném zpracování informací do požadované podoby.

Strategie výuky

Výuka informatiky probíhá ve dvou hodinách ve 4. ročníku. Učitelé při výuce využívají specializované počítačové učebny, ve kterých jsou zajištěny rovnocenné podmínky pro všechny žáky – právě jeden počítač s příslušnou SW a periferní výbavou spolu s připojením k internetu rychlostí potřebnou k výuce. Při probírání nového učiva je obvykle volena metoda výkladu spojená s názorným vyučováním pomocí příslušného hardwaru a softwaru. Aktivita žáků je podněcována použitím vlastních datových zdrojů (videoklipů, fotografií, hudby, textu apod. přinesených na vlastním médiu). Žáci mohou pracovat ve skupinách při práci na rozsáhlejšímu projektu (dokumentace výchovně vzdělávacích kurzů nebo školních výletů). Vzhledem ke skutečnosti, že internetová konektivita domácností je v podstatě stoprocentní, lze zadané domácí práce odevzdávat na školní server.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení žáků probíhá v souladu s pravidly hodnocení výsledků žáků ve školním řádu. Během studia vyučující kontroluje průběžně výsledky učení. Může být zahrnuta i domácí příprava využívající vlastního portálu MOODLE. Zařazuje kontrolní didaktické testy zaměřené na upevnění získaných poznatků. Vede žáky k autoevaluaci a k nácviku dovedností nutných pro zvládnutí orientace v oboru veškeré informační a komunikační techniky. Žák je veden k zdokonalení své práce při vyhledávání a zpracování informací samostatně i ve skupinách. Při celkovém hodnocení je brán v úvahu i aktivní a samostatný přístup k práci při výuce.

Přínos k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Předmět informační a komunikační technologie rozvíjí především:

KLÍČOVÉ KOMPETENCE

Kompetence k učení

- využívat různých informačních zdrojů ovládání různých typů výpočetní techniky a jejich periférií
- uplatňovat různé způsoby práce se softwarem, umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace

Kompetence k řešení problémů

- uplatňovat různých metod myšlení a myšlenkových operací spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi
- volit prostředky a způsoby vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušeností a vědomostí nabytých dříve

Kompetence komunikativní

- formulovat svoje myšlenky srozumitelně a souvisle
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat svoje názory chápat výhod
- využívat znalostí informačních technologií pro životní i pracovní uplatnění

Kompetence personální a sociální

- stanovit si cíle a priority pracovat v týmu
- přijímat a plnit odpovědně svěřené úkoly

Kompetence občanské

- dodržovat společenské normy a mezilidské vztahy při používání komunikačních sítí, dodržovat legislativu při používání aplikací

Kompetence k pracovnímu uplatnění

- pomocí nástrojů IKT získat schopnosti k řešení úkolů při dalším studiu a v budoucím zaměstnání

Kompetence matematické

- využít aplikací při sestavování grafů a diagramů, převodů jednotek a geometrických úloh
- v jednoduchých příkladech využívat nabytých znalostí k algoritmizaci úloh

ODBORNÉ KOMPETENCE

- znát základní principy funkce počítače a dalších komunikačních prostředků a jejich činnost v síti
- pracovat s běžným prostředím OS a aplikačním vybavením, sledovat jejich vývoj
- získávat informace z otevřených zdrojů, především z celosvětové sítě Internet
- umět pracovat s informacemi nesených na různých médiích a dokázat rozlišit jejich věrohodnost

V předmětu Informační a komunikační technologie jsou aplikována částečně nebo úplně tato průřezová témata:

PT 1 - Občan v demokratické společnosti

PT 2 - Člověk a životní prostředí

PT 3 - Člověk a svět práce

PT 4 Člověk a digitální svět

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 4. ročník 58 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: dokáže se orientovat ve vývoji počítačů, rozliší jejich generace vysvětlí podrobněji principy fungování a uspořádání počítače orientuje se v binární a hexadecimální soustavě, provádí převody čísel obsluhuje počítač na vyšší uživatelské úrovni včetně periferií, paměťových nosičů apod. pracuje s daty a informacemi v souladu s autorským zákonem, má přehled o licencování softwaru a různých typech licencí, dokáže využívat freeware, open source dokáže nést vlastní zodpovědnosti za bezpečnost počítače doma, ve škole i v zaměstnání pracuje bez rizika ohrožení svého PC i rozšíření nákazy na další PC v síti nebo po internetu a dokáže poradit méně zkušeným aktivně využívá prostředky zabezpečení dat před zneužitím a zničením zná základní body údržby operačního systému jako prostředníka mezi počítačem, periferiemi a uživatelem má přehled o možnostech organizace dat v počítači dokáže se orientovat ve stromové struktuře dat dokáže si práci zefektivnit použitím nadstavby operačního systému, je schopen zvolit i nainstalovat vhodnou nadstavbu pro danou skupinu operací	Práce s počítačem, operační systém, soubory, adresářová struktura, souhrnné cíle Provozní řád odborné učebny; bezpečnost, hygiena a ochrana zdraví při práci s počítačem Historie počítačů. Číselné soustavy – dvojková a šestnáctková Pojmy – informatika, informace, počítač, PC, hardware, software, program, aplikace, adresář, složka, soubor, komprese dat Technické a programové vybavení počítače Schéma počítače – von Neumanovo Procesor-vstupní a výstupní periferie, paměti Rozdělení programového vybavení Příklady typických představitelů programového vybavení, jejich uživatelská obsluha Úvod do problematiky softwarového práva Problematika počítačových virů, jejich klasifikace Zabezpečení PC proti virům; malware, spyware, adware Operační systém Význam operačního systému pro práci počítače Příklady operačních systémů, výhody, nevýhody Operační systém MS Windows - základní uživatelské dovednosti pro práci v prostředí OS Souborový systém a práce se souborovým systémem	58	PT 4 D, M, ZSV

posoudí bezpečnost a rizika jednotlivých typů datových nosičů získává a využívá informace z otevřených zdrojů, zejména pak z celosvětové sítě Internet, bezpečnost na internetu využívání nápovědy a manuálu pro práci se základním programovým vybavením i běžným HW využívá počítač k tvorbě a editaci textových i netextových souborů různých formátů dokáže pro daný typ úlohy zvolit vhodný softwarový produkt v tabulce dokáže zpracovat a analyzovat různé typy informací vytvoří k tabulce vhodný graf propojuje dokumenty, používá odkazy používá vzorce, funkce, výpočty zpracovává graficky pomocí počítače zpracovává informace z různých zdrojů, diskové jednotky, školní síť, internet využívá svých vědomostí a možností vybavení pro jiné přístupy ke studiu a použití nových modelů vzdělávání uplatňuje základní estetická a typografická pravidla pro práci s textem a obrazem exportuje textový dokument do formátu PDF rutinně pracuje v prostředí Windows, má přehled o dalších platformách a jejich možnostech a použití, přednostech a nevýhodách zná základní typy grafických formátů, volí odpovídající programové vybavení pro práci s nimi a na základní úrovni grafiku tvoří a upravuje umí využít operační systém počítače a nadstavbové programy je schopen použít programy pro zálohování, komprimaci dat chápe souvislost mezi objemem dat, která umístí na www a rychlostí přístupu k nim	Význam nadstavbových programů pro práci s počítačem, algoritmizace Uživatelské prostředí, nejčastější uživatelské operace, nápověda, manuál Základy práce s textovým editorem Informační zdroje, celosvětová síť Internet Informační zdroje, práce s informacemi Práce v lokální síti, elektronická komunikace, komunikační a přenosové možnosti Internetu		
--	---	--	--

komunikuje elektronickou poštou (klient, webmail) ovládá další běžné prostředky online a offline komunikace a výměny dat uvědomuje si nutnost posouzení validity informačních zdrojů a použití informací relevantních pro potřeby řešení konkrétního problému správně interpretuje získané informace a výsledky jejich zpracování následně prezentuje vhodným způsobem s ohledem na jejich další uživatele	Význam nadstavbových programů pro práci s počítačem Server, pracovní stanice, jejich vzájemné propojení Specifika práce v síti, sdílení dokumentů a prostředků E-mail, organizace času a plánování, chat, messenger, videokonference, telefonie, FTP Komprimace, archivace, zálohování dat. Informační zdroje, celosvětová síť Internet Informace, práce s informacemi, informační zdroje, Internet Ochrana dat před poškozením a zneužitím pravidla, etika na světové síti.		
---	---	--	--

Název vyučovacího předmětu:

Matematika – volitelná

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	0	0	0	2
Počet hodin za studium	58			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Učivo matematiky - volitelné lze efektivně využít pro rozvoj funkčního, kauzálního a kritického myšlení a také pro rozvoj prostorového vnímání. Matematika - volitelná rozvíjí kvantitativní, analytickou a prostorovou složku myšlení a tím se významně podílí na vytváření dalších studijních předpokladů žáků a připravuje je ke státní maturitní zkoušce na základní úrovni.

Charakteristika učiva

Matematika - volitelná svým charakterem, především řešením úloh a problémů, rozvíjí samostatné myšlení žáků, které přispívá k jejich celkovému intelektuálnímu rozvoji. Učivo je v blízkém vztahu k praktickému řešení problémů. Teoretická složka učiva je prohloubena a upevněna.

Směrování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka matematiky – volitelné směřuje k tomu, aby žáci:

- měli vhodnou míru sebevědomí a byli schopni sebehodnocení,
- jednali odpovědně a přejímali odpovědnost za svá rozhodnutí a jednání,
- nenechali sebou manipulovat, tvořili si vlastní úsudek,
- byli kriticky tolerantní a solidární.

Strategie výuky

Výuka je zaměřena na řešení úloh a ověřování správnosti řešení, které podporuje kritické myšlení. Geometrická témata podporují rozvoj prostorové představivosti. Učivo o funkcích, které je v blízkém vztahu k praktickému životu, rozvíjí funkční a kauzální myšlení.

Výuka je založena na samostatné práci žáků pod citlivým vedením učitele. Je vhodné ocenit vlastní přístup a řešení žáka, pokud ho dovede vysvětlit a obhájit. Je přínosné využít práci dvojic, při níž se formou komunikace ujasní některé vztahy a zvýší se porozumění učivu. Matematika – volitelná má na středoškolské úrovni především „dovednostní“ charakter.

Hodnocení výsledků žáků

Žáci jsou průběžně hodnoceni především písemnou formou. V kompetenci vyučujícího je zavedení bodové škály s následným přiřazením klasifikace dle školního řádu.

Přínos k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Předmět matematika – volitelná rozvíjí především:

Kompetence k učení

- adekvátní využití analogie, přiměřeného dohadu, dedukce a indukce
- propojení mechanicky zvládnutých poznatků a postupů s jejich využitím v praxi
- vytvoření pozitivního vztahu k matematice a porozumění matematickým aplikacím v ostatních oborech

Kompetence k řešení problémů

- adekvátní využití analogie, přiměřeného dohadu, dedukce a indukce
- propojení mechanicky zvládnutých poznatků a postupů s jejich využitím v praxi

- vytvoření pozitivního vztahu k matematice a porozumění matematickým aplikacím v ostatních oborech

Kompetence komunikativní

- rozbor, hledání různých možností
- prezentace vlastního postupu a výsledku práce

Kompetence sociální a personální

- práce ve skupinách
- důraz na respekt k práci druhého

Kompetence občanská

- řešení globálních problémů
- práce ve skupinách
- diskuse – aktuální dění, životní prostředí, práva a povinnosti v hodinách apod.

Analýzou a řešením problémů se matematika zabývá průběžně během celého studia.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 4. ročník 58 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: - zná pojem výrok a umí jeho negaci zná složené výroky – konjunkce, disjunkce, implikace a ekvivalence a umí jejich negace rozlišuje číselné obory (N, Z, Q, I, R,); provádí aritmetické operace v množině reálných čísel používá různé zápisy reálného čísla umí zobrazit reálná čísla na číselné ose zapisovat a znázorňovat intervaly umí určit absolutní hodnotu reálného čísla a chápe její geometrický význam umí určit hodnotu výrazu a jeho nulový bod umí provádět operace s mnohočleny umí určit def. obor lomeného výrazu a provádět s nimi operace provádí operace s mocninami a odmocninami užívá mocniny při úpravách výrazů z praxe (např. převody jednotek) používá základní planimetrické pojmy zná klasifikaci základních rovinných útvarů, jejich vlastnosti a umí je využít při řešení složitějších úloh vypočítá obsahy a obvody základních rovinných útvarů řeší úlohy na polohové a metrické vlastnosti rovinných útvarů užívá věty o shodnosti a podobnosti trojúhelníků v početních i konstrukčních úlohách	Výroková logika Výrok a jeho negace Složené výroky	6	
	Číselné množiny Přirozená čísla Celá čísla Racionální čísla Reálná čísla	2	
	Složitější algebraické výrazy Algebraický výraz Mnohočleny Lomené výrazy Výrazy s mocninami a odmocninami	4	
	Rozšiřující poznatky z planimetrie Planimetrické pojmy Rovinné obrazce Polohové a metrické vztahy mezi nimi Pythagorova věta, Euklidovy věty Shodnost a podobnost trojúhelníků Goniometrie pravoúhlého trojúhelníku	6	

ovládá goniometrie pravoúhlého trojúhelníku a umí je využít při řešení úloh z praxe užívá věty o shodnosti a podobnosti trojúhelníků v početních i konstrukčních úlohách rozlišuje shodnost a podobnost chápe rozdíl mezi formálním zápisem a grafickým zobrazením množiny bodů určuje povrch a objem těles s využitím funkčních vztahů a trigonometrie umí využít výpočty v praktických úlohách rozlišuje jednotlivé druhy funkcí, načrtne jejich grafy a určí jejich vlastnosti převádí jednoduché reálné situace do matematických struktur, pracuje s matematickým modelem a výsledek vyhodnotí vzhledem k realitě rozlišuje ekvivalentní a neekvivalentní úpravy rovnic řeší lineární rovnice a nerovnice řeší soustavy lineárních rovnic a nerovnic, přičemž využívá vhodné metody řeší soustavy nerovnic s jednou neznámou řeší kvadratické rovnice rozkladem i s využitím diskriminantu rozloží kvadratický trojčlen na součin a využije rozklad pro řešení rovnice sestaví kvadratickou rovnici s danými kořeny řeší jednoduché exponenciální a logaritmické rovnice načrtne grafy základních goniometrických funkcí řeší jednoduché goniometrické rovnice	Shodná a podobná zobrazení v rovině Shodnost a podobnost trojúhelníků Shodná a podobná zobrazení v rovině množiny bodů daných vlastností Stereometrie Tělesa Funkce a jejich průběh. Řešení rovnic a nerovnic Základní pojmy – pojem funkce, definiční obor a obor hodnot, graf funkce, vlastnosti funkcí Rovnice a nerovnice Lineární funkce Lineární rovnice a nerovnice a jejich soustavy Slovní úlohy Racionální funkce Kvadratická funkce Kvadratická rovnice, diskriminant, řešení v oboru reálných čísel Vztahy mezi kořeny a koeficienty kvadratických rovnic Rozklady kvadratických trojčlenů Kvadratická nerovnice Slovní úlohy Inverzní funkce Exponenciální a logaritmické funkce Logaritmus základní věty o logaritmech Jednoduché exponenciální a logaritmické rovnice Grafy základních goniometrických funkcí Základní vztahy mezi goniometrickými funkcemi Řešení jednoduchých goniometrických rovnic	4 18	
--	---	--------------------	--

určí posloupnost: vzorcem pro n-tý člen, výčtem prvků, graficky rozliší aritmetickou a geometrickou posloupnost orientuje se v základních pojmech finanční matematiky provádí výpočty jednoduchých finančních záležitostí chápe pojmy variace, permutace, kombinace bez opakování a umí je využít při řešení problémů užívá vztahy pro počet variací, permutací a kombinací bez opakování počítá s faktoriály a kombinačními čísly chápe základní pojmy pravděpodobnosti využívá kombinatorické postupy při výpočtu pravděpodobnosti užívá pojmy: statistický soubor, absolutní a relativní četnost, variační rozpětí čte, vyhodnotí a sestaví tabulky, diagramy a grafy se statistickými údaji chápe pojem vektor a provádí operace s vektory (součet vektorů, násobení vektorů reálným číslem, skalární součin vektorů) řeší analyticky polohové a metrické vztahy bodů a přímek užívá různá analytická vyjádření přímky	Řešení pravoúhlého trojúhelníku Sinová a kosinová věta Řešení obecného trojúhelníku Posloupnosti a jejich využití Aritmetická a geometrická posloupnost Finanční matematika Kombinatorika, pravděpodobnost, statistika Variace, permutace, kombinace bez opakování Faktoriál, kombinační čísla Náhodný pokus a náhodný jev, pravděpodobnost a četnost náhodného jevu, nezávislost jevů Základy statistiky Analytická geometrie v rovině Vektory; operace s vektory Přímka a její analytické vyjádření Polohové a metrické úlohy v rovině	4 6 8	
---	---	----------------------------	--

Název vyučovacího předmětu:

Německý jazyk - volitelný

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	0	0	0	2
Počet hodin za studium	58			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Výuka cizích jazyků je významnou součástí všeobecného vzdělávání žáků. Podílí se na jejich přípravě na aktivní život v multikulturní společnosti. Vede žáky k získávání kompetencí k dorozumění v situacích každodenního osobního a pracovního života. Vytváří základ pro jejich další jazykové a profesní zdokonalování.

Vzdělávání v cizím jazyce směřuje k osvojování takové úrovně komunikativních jazykových kompetencí, která odpovídá minimální úrovni B1 podle Společenského evropského referenčního rámce pro jazyky.

Charakteristika učiva

Obsahem výuky je systematické rozšiřování a prohlubování znalostí, dovedností a návyků obsažených v těchto strategiích:

- řečové dovednosti (produktivní, receptivní, interaktivní ústní i písemné)
- jazykové prostředky, jazykové funkce
- základní tematické okruhy všeobecného i odborného zaměření
- komunikační situace

Hlavní náplní a obsahem výuky je tedy nacvičování jak ústního, tak písemného vyjadřování, tzn. práce s texty v mluvené i písemné podobě. Neoddělitelnou součástí uvedených kategorií jsou jazykové reálie.

Směrování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka směřuje k tomu, aby žák:

- využíval jazykových vědomostí a dovedností v praktickém životě při mluveném i psaném stylu s jinými osobami a institucemi, při řešení praktických otázek, všeobecných i odborných témat
- volil adekvátní komunikační strategii a jazykové prostředky
- získával a kriticky hodnotil informace z různých zdrojů, uměl je zpracovat a využít jako zdroj poznání i dalšího vzdělávání
- byl tolerantní, chápal a respektoval tradice, zvyky a odlišné sociální a kulturní hodnoty jiných národů a jazykových oblastí

Strategie výuky

Výuka cizího jazyka probíhá 2 hodiny týdně v posledním ročníku a směřuje k dosažení úrovně B1. Úlohou předmětu je, aby žáci získali jistotu v aktivním používání učiva získaného během předešlého studia. Vyučující kladou důraz na komplexní komunikační kompetence a na rozšíření a prohloubení znalostí gramatiky, slovní zásoby a zlepšování interaktivních dovedností. Žáci si učivo osvojují a rozšiřují prostřednictvím role play, diskusí o tématech, zpracovávají vlastní prezentace. Některé učivo si procvičují na počítači.

Učitel vybírá nejběžnější komunikační problémy, které je člověk nucen řešit jak v soukromém, tak společenském a profesním životě. V seminářích vyučující klade vyšší nároky na plynulost mluveného projevu, pohotové reakce a přesnost ve vyjadřování. Cílem je tedy zefektivnit mluvený i písemný projev studentů.

Učitelé při výuce využívají specializované jazykové učebny, počítačové učebny, multimediální techniku, doplňkové materiály – slovníky, zjednodušené cizojazyčné knihy, časopisy, odborné texty.

Využíváme návštěvy profesionálního výukového anglického divadla. Jako součást výuky podporujeme také účast na zahraničních jazykových exkurzích, kde mají žáci možnost vyzkoušet si v praxi své dosažené jazykové znalosti.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení žáků probíhá v souladu s klasifikačním řádem. Vede žáky k autoevaluaci a k nácviku dovedností nutných pro zvládnutí maturitní zkoušky v cizím jazyce. Žák je podporován k samostatnému ústnímu a písemnému projevu, a to při práci ve dvojicích či skupinách nebo při vyjadřování svých vlastních postojů. Při celkovém hodnocení je brán v úvahu i aktivní a samostatný přístup k práci při výuce.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Předmět německý jazyk rozvíjí především:

Kompetence k učení

- využívání různých informačních zdrojů
- poslech mluvených projevů
- uplatňovat různé způsoby práce s textem, umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy

Kompetence k řešení problémů

- uplatňování různých metod myšlení a myšlenkových operací
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi
- volit prostředky a způsoby vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušeností a vědomostí nabytých dříve

Kompetence komunikativní

- formulovat svoje myšlenky srozumitelně a souvisle
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat svoje názory
- chápat výhody znalosti cizích jazyků pro životní i pracovní uplatnění

Kompetence personální a sociální

- stanovit si cíle a priority
- pracovat v týmu
- přijímat a plnit odpovědně svěřené úkoly

V předmětu německý jazyk budou aplikována částečně tato průřezová témata:

PT 1 - Občan v demokratické společnosti

PT 2 - Člověk a životní prostředí

PT 3 - Člověk a svět práce

PT 4 - Člověk a digitální svět

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 4. ročník 58 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: správně užívá časy a souslednosti událostí převypráví poslechnuté informace vyjádří vlastní názor aktivně se účastní diskuse orientuje se v základních údajích týkajících se reálií německy mluvících zemí využívá jazykových prostředků k vyjádření vlastního stanoviska umí odhadnout významy neznámých výrazů věcně i jazykově přiměřeného textu na běžné téma v případě potřeby si vyžádá potřebnou informaci zapojí se do konverzace a udržuje ji	Jazykové prostředky grafická stránka jazyka a pravopis slovní zásoba – obohacení slovní zásoby, významová stránka jazyka, jednoduché idiomy, frázová slovesa, odborné výrazy a fráze na známá témata mluvnice – tvarosloví, větná skladba, morfémy, prefixy, sufixy, prohlubování učiva	5	PT 1
	Komunikační situace v oblastech osobních společenských vzdělávacích profesních samostatný ústní projev – popis, shrnutí, srovnávání, vypravování, oznámení, prezentace, reprodukce textu	10	
	Tematické okruhy osobní charakteristika kultura, umění, sport, obchody a služby, stravování péče o zdraví cestování studium, škola, zaměstnání člověk a společnost člověk ve vztahu k přírodě a k vědecko-technickému pokroku sociokulturní prostředí německy mluvících zemí a České republiky	43	PT 1, 2, 3, 4 ZSV, Bi, Z, D

Název vyučovacího předmětu:

Pedagogika – volitelná

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	-	-	-	2
Počet hodin za studium	58			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Pedagogika – volitelná poskytuje žákům základní odborné vědomosti a dovednosti, rozvíjí pedagogické myšlení, pomáhá jim jejich profesionální orientaci, vede je k pochopení významu vzdělávání v životě jedince i společnosti.

Charakteristika učiva

Učivo čerpá z obsahu jedné ze základních pedagogických disciplín. Smyslem výuky však není jejich systematický výklad, ale snaha o celkový rozvoj žáků, podpora jejich pedagogického myšlení a ovlivňování jejich hodnotových orientací.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka směřuje k tomu, aby žák získal orientaci v pedagogice, se zaměřením na prohloubení v oblasti pedagogiky speciální, získané teoretické požadavky uplatňoval ve své profesi i v osobním životě, byl schopen vytvářet pozitivní klima, uměl motivovat k aktivní účasti na probíhajících činnostech. Vytvořil si vlastní úsudek, respektoval názory druhých, byl schopen empatického a kreativního přístupu, prohloubil kladné postoje k celoživotnímu vzdělávání.

Strategie výuky

Ve výuce je kladen důraz na pojetí pedagogiky, a především speciální pedagogiky jako vědní disciplíny. Jsou podporovány metody adekvátního sebehodnocení, rozvíjejí se dovednosti potřebné k sebereflexi. Pozornost je věnována rozvoji schopností a osobních předpokladů nezbytných pro získání praktických dovedností. Základní strategie a metody využívané při výuce jsou výklad, řízený rozhovor, diskuse, skupinová práce a práce s textem.

Hodnocení výsledků žáků

Při hodnocení je kladen důraz na obsahovou správnost myšlenek, schopnost formulovat myšlenky a komunikovat, obhájit své názory s použitím příkladů z praxe.

Přínos předmětu pedagogika k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat:

KLÍČOVÉ KOMPETENCE

- Kompetence k učení (výklad, přednáška, beseda, problémové vyučování, individuální, párové, hromadné vyučování, projektová výuka)
- Kompetence k řešení problémů (skupinové vyučování, frontální vyučování, práce s odbornou literaturou a masově komunikačními médii, týmové řešení úkolů)
- Komunikativní kompetence (besedy, diskuse, přednáška, problémová výuka, práce s textem)
- Personální a sociální kompetence (skupinová práce, individuální tvořivá práce, beseda, přednáška)
- Občanské kompetence a kulturní povědomí (výklad, přednáška, práce s odbornou literaturou, samostatná četba, tématické exkurze)

- Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám (projektová výuka, práce s počítačem)
- Kompetence využívat prostředky digitálních technologií a pracovat s informacemi (samostatná práce s ICT, referáty)

ODBORNÉ KOMPETENCE

- Osvojit si základní vědomosti a dovednosti potřebné pro studium pedagogických a sociálních oborů, být motivován pro práci s dětmi i dospělými, zejména ve školství (- práce s odbornou literaturou, slovníky, encyklopediemi, exkurze, expoziční a fixační metody)
- Dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci (beseda s odborníkem, přednáška, demonstrační metody)
- Jednat ekonomicky a v souladu se strategií trvale udržitelného rozvoje (motivační metody, heuristická metoda)

Aplikace průřezových témat předmětu Pedagogika – volitelná

PT 1 Občan v demokratické společnosti:

- Učivo - pedagogika se zaměřením na speciální pedagogiku
- Činnost - přispívá k vytvoření demokratického klimatu ve škole, rozvíjí pozitivní
- vztahy mezi učiteli a žáky navzájem, spolupráci a vzájemný respekt

PT 2 Člověk a životní prostředí

- Učivo - pedagogika se zaměřením na speciální pedagogiku
- Činnost - vymezí svůj přínos k ochraně přírody, dodržuje požadavky
- na bezpečnost a hygienu práce

PT 3 Člověk a svět práce

- Učivo - pedagogika se zaměřením na speciální pedagogiku
- Činnost - rozumí právům a povinnostem zaměstnance a zaměstnavatele, vykazuje
- pozitivní vztah k osobám se zdravotním postižením

PT 4 Člověk a digitální svět

- Učivo - pedagogika se zaměřením na speciální pedagogiku
- Činnost - pracuje s informačními médii při vyhledávání možností svého
- osobnostního vzdělanostního růstu

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 4. ročník 58 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: objasní pojetí a předmět speciální pedagogiky, její vztah k ostatním pedagogickým oborům, užívá terminologii speciální pedagogiky, vysvětlí základní pojmy, charakterizuje základní disciplíny speciální pedagogiky, porovná různé přístupy ke vzdělávání dětí se zdravotním postižením a sociálním znevýhodněním u nás a ve světě, vysvětlí specifika vzdělávání dětí z etnických menšin, objasní principy a nástroje péče o osoby se zdravotním postižením a pomoci rodinám s péčí o postižené dítě, uvede přístupy ke vzdělávání talentovaných a mimořádně nadaných dětí, diskutuje o vzdělávání dětí pocházejících ze znevýhodněného prostředí, o sociálních problémech a zapojení lidí se zdravotním postižením do běžného života, dovede pozorovat konkrétní výuku nebo jiné pedagogické aktivity, vést o pozorování písemné záznamy, porovná navštívené vzdělávací instituce z hlediska jejich funkce a vzdělávacích podmínek.	Speciální pedagogika Pojetí a předmět speciální pedagogiky. Přístupy ke vzdělávání dětí s postižením nebo sociálním znevýhodněním. Vzdělávání dětí z etnických menšin. Vzdělávání mimořádně nadaných dětí. Pozorování a rozbor vzdělávací činnosti pedagoga a vzdělávací instituce.	58	PT 1,2,3,4 (prolínají učivem)

Název vyučovacího předmětu:

Psychologie – volitelná

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	0	0	0	2
Počet hodin za studium	58			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Psychologie jako odborný předmět poskytuje žákům základní odborné vědomosti a dovednosti potřebné pro jejich budoucí profesi. Ovlivňuje a rozvíjí profesní připravenost, kultivuje jejich postoje a hodnotovou orientaci. Při výuce předmětu psychologie jsou žáci vedeni k poznávání sebe i druhých lidí, seznamují se s podstatou duševního života.

Charakteristika učiva

Obsah předmětu je tvořen poznatky ze základních psychologických disciplín. Těžiště učiva tvoří vědomosti a dovednosti, které budou moci žáci využívat ve svém budoucím pedagogickém působení, při sociálním styku s jednotlivci i sociálními skupinami, které jim umožní porozumět vlastnímu prožívání a připravit je pro další studium. Učivo je velmi úzce propojeno s učivem pedagogiky a s pedagogickou praxí.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka směřuje k tomu, aby žáci uvažovali o vlastním prožívání a snažili se mu porozumět, aby byli schopni sebehodnocení, aby usilovali o porozumění chování druhých lidí, naučili se toleranci a respektování osobnosti druhého člověka, snažili se o empatický přístup k lidem, aby si vytvořili citlivý vztah ke svěřeným dětem.

Strategie výuky

Při výuce budou uplatňovány zejména takové metody, které umožní žákům aktivní účast na výuce, povedou je k sebepoznávání a budou u nich rozvíjet potřebné dovednosti. Žáci jsou vedeni k samostatnému studiu odborné literatury, výuka je doplněna individuálními i skupinovými cvičeními.

Hodnocení výsledků žáků

Při hodnocení je kladen důraz na porozumění poznatkům, na schopnost je aplikovat při řešení praktických úkolů a uvádět příklady z praxe, na obsahovou správnost myšlenek, na dovednost výstižně je formulovat, diskutovat o nich a obhajovat svůj názor.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

KLÍČOVÉ KOMPETENCE

Předmět psychologie rozvíjí především:

Kompetence k učení

- získat pozitivní vztah k učení a vzdělávání
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim
- umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace, s porozuměním sledovat mluvený projev

Kompetence k řešení problémů

- porozumět zadání úkolu, získat informace potřebné k jeho řešení, navrhnout způsob řešení
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi

Komunikativní kompetence

- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje

Personální a sociální kompetence

- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly
- přispívat k vytváření příznivých mezilidských vztahů, předcházet osobním konfliktům, nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým

Občanské kompetence a kulturní povědomí

- jednat odpovědně ve vlastním i veřejném zájmu
- dodržovat zákony, respektovat práva a osobnost druhých
- jednat v souladu s morálními principy a zásadami společenského chování

Kompetence k pracovnímu uplatnění

- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti, uvědomovat si význam celoživotního učení

Kompetence využívat prostředky ICT a pracovat s informacemi

- pracovat s informacemi z různých zdrojů a médií
- uvědomovat si rozdílnou věrohodnost různých informačních zdrojů, kriticky přistupovat k získaným informacím

ODBORNÉ KOMPETENCE

- chápat a systematicky rozvíjet dispozice dětí
- rozvíjet u dětí pozitivní sociální vztahy, vést je k prosociálnímu chování
- sledovat a vyhodnocovat změny ve vývoji svěřených dětí, dokázat na ně odpovídajícím způsobem reagovat

Aplikace průřezových témat:

PT 1 – Občan v demokratické společnosti (osobnost a její struktura, vlastnosti osobnosti, sociální vztahy v dětských skupinách, konfliktní situace, jejich prevence, řešení a příčiny)

PT 2 – Člověk a životní prostředí

PT 3 – Člověk a svět práce (vlastnosti osobnosti, fáze dospívání, dospělosti)

PT 4 – Člověk a digitální svět (vyhledávání doplňujících informací k učivu v médiích – internet)

Název vyučovacího předmětu:

Základy společenských věd – volitelný

Hodinová dotace:

Ročník	1.	2.	3.	4.
Počet hodin za týden	0	0	0	2
Počet hodin za studium	58			

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Obecným cílem předmětu je

- naučit žáky kriticky myslet a co nejvíce porozumět světu, v němž žijí
- pozitivně ovlivňovat názory a postoje žáků v oblasti mezinárodní spolupráce
- vzbudit v žácích celoživotní zájem o dění ve světě
- naučit žáky orientovat se v mnohdy spleťtých mezinárodních vztazích
- přispět k vytvoření odmítavého postoje žáků k použití násilí při řešení konfliktů mezi státy a národy

Charakteristika učiva

Náplň učiva se týká oblasti mezinárodních vztahů, především těch tematických celků, jimž je sice v rámci předmětu občanská nauka a jiných vyučovacích předmětů věnována pozornost, ale ne v takovém rozsahu, o který usiluje tento předmět.

Jde o tyto tematické celky:

Mezinárodní organizace

Terorismus

Ohniska napětí ve světě

Směrování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka předmětu směřuje k tomu, aby žáci:

- přijímali odpovědnost za svá rozhodnutí a jednání
- cítili potřebu občanské aktivity, vážili si demokracie a svobody, usilovali o její zachování a zdokonalení
- jednali v souladu s humanitou a s demokratickými občanskými postoji, respektovali lidská práva a byli kriticky tolerantní a solidární
- nenechali sebou manipulovat a tvořili si vlastní úsudek ve vztahu k lidem jiné víry, etnického původu nebo sociálního zařazení, oprostili se od předsudků a netolerantního jednání

Strategie výuky

Základními metodami užívanými ve výuce jsou:

- výklad
- řízený rozhovor
- práce žáků s verbálním a ikonickým textem
- práce ve skupinách
- diskuse

Hodnocení výsledků žáků

Při ústním a písemném hodnocení se klade důraz na:

- hloubku porozumění poznatkům
- schopnost použít poznatky při řešení problémů

- schopnost kritického myšlení a samostatnost úsudku
- dovednost výstižně formulovat myšlenky, argumentovat a diskutovat

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a k aplikaci průřezových témat

Předmět rozvíjí tyto klíčové kompetence těmito způsoby:

Kompetence k učení

- různé způsoby práce s verbálním a ikonickým textem
- vyhledávání a zpracovávání informací z různých zdrojů
- uplatňování různých metod myšlení a myšlenkových operací

Kompetence k řešení problémů

- řešení různých testů
- zpracovávání referátů

Kompetence komunikativní

- diskuse
- besedy s odborníky
- práce ve skupinách

Kompetence personální a sociální

- práce ve skupinách
- prezentace poznatků před třídním kolektivem
- sebehodnocení a hodnocení ze strany spolužáků

Kompetence občanské a kulturní povědomí

- diskuse, zejména o odpovědném, morálním a tolerantním jednání a chování
- podněcování a podpora zájmu o politické a společenské dění u nás a ve světě

V předmětu budou aplikována tato průřezová témata:

PT 1 - Občan v demokratické společnosti

PT 2 - Člověk a životní prostředí

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání – 4. ročník 58 hodin

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin	PT Mezipředmětové vztahy
Žák: charakterizuje obecně mezinárodní organizace a rozliší jejich druhy popíše orgány OSN a objasní jejich funkce uvede příklady organizací začleněných do systému OSN a vysvětlí, čím se zabývají debatuje o možnostech OSN, jak efektivně zasahovat při ohrožení míru objasní na konkrétních příkladech význam mezinárodních trestních tribunálů uvede, jak konkrétně se ČR podílí na činnosti OSN v jejích orgánech a organizacích do ní začleněných objasní vznik a cíle NATO popíše jednoduše organizační strukturu NATO uvede na konkrétních příkladech působení NATO v současném světě debatuje o důležitosti členství ČR v NATO uvede konkrétní příklady aktivního působení ČR v rámci NATO charakterizuje hlavní koncepce evropské integrace od starověku po 2. sv. válku objasní významné mezníky na cestě k EU a její další směřování popíše hlavní instituce EU a vztahy mezi nimi charakterizuje politiky EU a uvede konkrétní příklady jejich dopadu na život občanů debatuje o pozitivěch a problémech členství ČR v EU vysvětlí, proč je terorismus globální problém lidstva	Mezinárodní organizace Mezinárodní organizace jako forma a subjekt mezinárodních vztahů Obecné znaky a rozdělení mezinárodních organizací Organizace spojených národů (OSN) Vznik a Charta OSN Orgány OSN Mezinárodní organizace začleněné do systému OSN Opatření při ohrožení míru Mezinárodní trestní tribunály Česká republika v OSN Severoatlantická aliance (NATO) Vznik a vývoj NATO Organizační struktura NATO Význam působení NATO v současném světě Česká republika v NATO Evropská unie (EU) Evropská integrace v historických souvislostech Významné mezníky na cestě k EU Hlavní instituce EU Politiky EU a jejich dopad na život občanů	23 15	PT 1 D, Z PT 1 D, Z

charakterizuje terorismus pomocí jeho znaků a na příkladech uvede jeho hlavní druhy uvede nejznámější teroristické útoky a objasní jejich motivaci, původce, cíle a následky charakterizuje nejznámější teroristické organizace a diskutuje o oprávněnosti jejich cílů a prostředků, jimiž je chtějí dosáhnout dovede lokalizovat nejdůležitější ohniska napětí ve světě objasní základní mezníky historického vývoje daného ohniska napětí dovede pracovat s informacemi z médií k danému ohnisku napětí charakterizuje oblast daného konfliktu z hlediska ekonomického, vojenského, geografického, demografického a náboženského diskutuje o možnostech řešení daného konfliktu	Terorismus Terorismus jako globální problém lidstva Znaky a rozdělení terorismu Nejznámější teroristické útoky Nejznámější teroristické organizace Ohniska napětí ve světě Současný stav světa, geopolitika Blízký a Střední východ, např. izraelsko-palestinský konflikt Afrika, např. Súdán, Somálsko Dálný východ, např. Korejský poloostrov Aktuálně vzniklé projevy nestability ve světě Podíl České republiky na řešení konfliktů ve světě	20	PT 1,2 D, Z
---	--	------------------	-------------------------------

Školní vzdělávací program byl projednán v pedagogické radě **dne xxxx**

Školní vzdělávací program byl projednán ve školské radě **dne xxxx**

.....
Mgr. Pavel Kolář
ředitel školy